

CJ 6358 a

ANTHOLOGIA
LYRICA GRAECA

EDIDIT

ERNESTVS DIEHL†

FASC. 2 .

THEOGNIS · PS. · PYTHAGORAS

PS. · PHOCYLIDES

CHARES · ANONYMI AVLODIA

EDITIO TERTIA

LIPSIAE IN AEDIBVS B.G. TEVBNERI MCML

K 2484/9

Geuss

PRAEFATIO

CODICES THEOGNIDEI

A = cod. Mutinensis (olim Veronensis, nunc Parisinus Bibl. nation. Suppl. graec. 388) membr. in 8° saec. X fol. 46^r—75^r.

Hunc librum, qui vv. 985s non praebet eademque de causa non plus valet quam cod. Vat. (O), in rebus quae ad orthographiam et ad dialecton pertinent (veluti -σι: -σιν, εἰς: ἐς ante consonantes, *πρᾶγμα*: *πρῆγμα*, *πατρώιας*: *πατρῴης*, *πολιτῶν*: *πολιτέων*, *ἐμοῦ*: *ἐμεῦ*, *οἰκῶ*: *οἰκέω*, *καλοῦμεν*: *καλεῖμεν*, *ἐφέπον*: *ἐφέπεν* al.) T. Hudson-Williams auctoritate nisis in universum secutus est D., quippe cum elegiarum Theognidis et Theognideorum fata nimis varia et dubia essent, quam ut ad certam regulam singularum vocum declinationes omnino statuere liceret. litterae, quas post conlationem Bekkerianum (ante a. 1815) erasas esse cognovit H.-W., nunc deesse non adnotantur.

Praeter cod. Mutinensem hic illic adhibiti:

O = cod. Vaticanus gr. 915 saec. XIII

Marc. = cod. Venetus Marcianus gr. 522 saec. XV

Neque raro factum est, ut librorum deteriorum complurium vel singulorum, quos multos recentissimos Imm. Bekker altera in editione Berolinensi a. 1827 (cf. B.⁴ p. 117) attulit, antiquarius quidam lectionem cod. A depravatam emendatam exhibeat sive libro vetustissimo gemello usus, sive proprio ingenio sive Byzantini mediivae aevi doctoris cuiusdam divinatione philologa. qui fontes sigillo 'det. (dett.)' = 'deterior (deteriores)' significantur.

Litteris singulis dilatatis notantur ea verba, quae rebus et cogitationibus Theognideis conglutinandis in primis fungi possunt.

CODICES PSEVDO-PYTHAGOREI

V = cod. Vindobonensis philos.-philol. gr. 314 saec. X

M = cod. Monacensis gr. 490 chartac. saec. XV f. 4. 5

Augusti Nauck recensionem, qui libro Vindobonensi omnium praestantissimo cod. Monacensis gr. 490, textus vulgati speciminis, lectiones subiunxit, probandam esse censuit D., cum ipse libros Monacenses haud paucos contulisset. nam cod. Vindobonensis exemplar accuratissimum est cod. Monacensis gr. 113 chartac. saec. XV, litteris elegantibus scriptus, cuius in f. 21. 22^r et 22^v–73^v legis *Πυθαγόρου ἔπη κτλ.* (v. p. 82 adn.) et *Ἱεροκλέους φιλοσόφου ὑπόμνημα εἰς αὐτά.* eiusdem archetypi Vindobonensis vestigiis fere insistit cod. Monacensis gr. 481 bombyc. saec. XIV f. 1, quod continet v. 29–71. cod. autem Monacensis gr. 476 bombyc. saec. XIII f. 58^r, quamquam notae deterioris est, lectiones nonnullae adnotantur (cf. v. 36. 44. 61), quippe quae veri speciem prae se ferant. contra nullius pretii videntur esse et omnino depravati codices Monacenses gr. misc. 313 f. 1, misc. 495 f. 22, 507 saec. XIV/XV f. 1.

P. C. van der Horst in diss. Leidensi a. 1932 (Les vers d'or Pythagoriciens) alios textus vulgati adhibuit codices complures: Paris. 2983 saec. XI, Laurent. 85, 9 saec. XII, Vatic. 38 a. 1313, Vatic. 114 saec. XIII/XIV, Paris. 1630 saec. XIV, Laurent. 9, 32 saec. XIV/XV, Leidens. Q 67B saec. XVI, quorum e numero Paris. 2983 et Vatic. 38 plane exhaustit. singulis autem singulorum librorum lectionibus examinatis non est, cur a recensionis Nauckianae principiis discedas.

In Hieroclis quoque philosophi Neoplatonici *ὑπόμνηματος εἰς τὰ Πυθαγόρου ἔπη* libri Monac. (cod. Monac. gr. 113 chartac. saec. XV f. 22^{vs}, 159 bombyc. saec. XIV f. 66ss, 102 chartac. saec. XVI f. 200ss) carminis aurei lectiones quas praebent cum lemmata tum commentarius, plerumque inter se consentiunt. unde efficitur, ut librarii versus in commentariis adlatos lemmatum contextui accommodaverint. ac profecto casu tantum modo

sive negligentia quadam librarii lectiones genuinae hic illic in commentario servatae sunt. huc accedit, quod ne philosophum quidem ipsum in carmine adferendo sibi constituisse nemo non videt (cf. ad v. 4. 18. 57).

CODICES PSEVDO-PHO CYLIDEI

M = cod. Mutinensis (olim Veronensis, nunc Parisinus Bibl. nation. Suppl. graec. 388) membr. in 8° saec. X fol. 75^v–80^r cum interlineari q. d. interpretatione latina saec. XII, cuius auctor sive antiquarius emendavit quoque contextum graecum.

B = cod. Baroccianus 50 membr. in 4° min. saec. XI fol. 371^r–375^r sup., in binis columnis scr.

L = cod. Laurentianus plut. 32, 16 bombyc. in 4° saec. XIII (a. 1280?) fol. 319^r–320^r.

fol. 8^v *Ποιηταὶ πλείους. πρῶτον Διονυσιακά· | poetae plures. primum Dinouysiaca | Φραγκίσκου Φιλέλφου Franciscei Philelfi. | Emptus Constantinopoli ἀπὸ τῆς γυναικὸς | viri clarissimi Iohannis Chrysolorae sub | anno M^oCCCC^o XXIII° ἡ δ. nonas Ianuarias | in folio infimo scripsit antiquarius, qui est Maximus Planudes (?) :*

+ *εἴληφε καλῶς ἡ βίβλος αὕτη πέρας τοῦ πρὶν Μανουὴλ ἀρτίως δὲ Μαξίμου θεοῦ βοηθὸν τῇδε συγκεκτημένον: –*

fol. 320^v–321^v prostat alterum a manu correctoris ut videtur saec. XIV/XV scriptum eiusdem carminis exemplar (*Φωκυλίδου ποιήσεις ὠφέλιμος*), variis in margine ornatum lectionibus.

P = cod. Parisinus Bibl. nation. Suppl. graec. 690 membr. in 4° saec. XII fol. 247^r–248^v litteris minutissimis elegantissime binis columnis scriptus, titulis et initialibus litteris inauratis.

V = cod. Vindobonensis philos. et philol. graec. 321 bombyc. in 8° saec. XIII/XIV fol. 222^v–224^r litteris minutissimis scriptus, initio et in fine mutilus (ab Augerio de Busbecke Constantinopoli comparatus).

PRAEFATIO

De horum codicum fide et auctoritate disputaverunt Guil. Kroll RhM. 47 (1892) 457ss et Martinus Rossbroich (Ro.) De Pseudo-Phocylideis (Diss. Monast. 1910) p. 1s. A. Ludwich autem, qui libri M lectiones dedit uberrimas, de ceteris codicibus quoque librorumque Sibyllinorum versuum, qui hausti sunt e carmine Ps.-Phocylideo, contextu minus feliciter egit in Indice lectionum Regiomontano 1903/4. 1904. cf. Christ-Schmid GGrL I 17 300 II 16 621s.

Libros singulos annis 1890 (V), 1891 (BMP), 1893 (L) descripsit et Ps.-Phocylidea cum quarta Bergkii editione (BMPV) et recensione a Iacobo Bernays (Ges. Abhandl. ed. H. Usener Berol. 1885, I, 254ss) curata (L) contulit Martinus Rossbroich. in iisdem schedis prostant variae lectiones cod. Barocciani 56 bombyc. in 4° saec. XIV, qui fol. 88^{rv} excerpta exhibet Ps.-Phocylideorum vv. 3–113 minoris pretii, deinde cod. Parisini 1630 bombyc. in 8° saec. XIV fol. 192^v–194^r (+ *Φωκυλίδων Γνώμαι*) e recensione cod. P, tum libri L fol. 320^vss (*Φωκυλίδων ποίησις ἀφ' ἐλέμους*) lectionum specimen usque ad v. 61: trium horum codicum fides sui iuris non est.

Praeter conlationes Rossbroichianas receptae sunt eae lectiones novae, quas A. Ludwich e codice Mutinens. publici iuris fecit in Indice lectionum Regiomontano a. 1892, et libri Vindobonensis lectiones.

In hoc fasciculo quoque sicut in primo edendo nostrum erat corrigere et addere, quaecumque Ernestus Diehl sua manu adnotaverat et nosmet ipsi ex annalibus et virorum doctorum libris excerptimus. in quo negotio Paulus Maas consilio nobis atque auctoritate adfuit.

Ceterum in primi fasciculi praemonendis exposuimus, quatenus nova haec editio differret ab editione secunda.

RVDOLFVS BEVTLER

AEDES TEUBNERIANAE

NOTAE

Cum in poetarum scriptorumque veterum nominibus tum in librorum titulis adferendis Thesauri linguae Latinae usum et normam secuti sumus. ubicumque fieri potest, lectores revocantur ad editiones recentissimas Teubnerianas tam Bibliothecae q. d. Teubnerianae quam formae maioris.

ABerl. = Abhandlungen der Preuß. Akad. der Wiss.	Boiss. = Boissonade	Gesn. = Gesner
Aeg. = Aegyptus, Rivista Italiana di egittologia e papirologia	BPhW. = Berliner Philol. Wochenschrift	GGA = Göttingische Gelehrte Anzeigen
Ahr. = Ahrens	Br. = Brunk	Gl. = Glotta
Ald. = Aldina	Buech. = Buecheler	Gn. = Gnomon
AHdb. = Abhandlungen der Heidelb. Akad. d. Wiss.	Burs. (Jb.) = Bursians Jahresberichte	Grot. = Grotius
ALpz. = Abhandlungen der Sächs. Akad. der Wiss.	Butt. = Buttmann	H. = Hermes
AmJArch. = American Journal of Archaeology	BZ = Byzantinische Zeitschrift	Hart. = Hartung
AmJPh. = American Journal of Philology	€ = codices (i. codicum consensus)	Hein. = Heinemann
AMünch. = Abhandlungen der Bayer. Akad. der Wiss.	Cam. = Camerarius	Herm. = Gottfried Hermann
Anal. = Analecta	Cas. = Casaubonus	Herw. = Herwerden
Anecd. = Anecdota	ClJ. = Classical Journal	Hi. = Hiller
Ant. = Die Antike	ClPh. = Classical Philology	Hi.-Cr. = Hiller-Crusius, Anthol. lyr. Gr.
Arn. = v. Arnim	Cl Quart. = Classical Quarterly	Hi. v. G. = Hiller von Gaertringen
ARW = Archiv f. Religionswissenschaft	ClRev. = Classical Review	H(uds).-W(ill). = Hudson-Williams
AteR = Atene e Roma	Cob. = Cobet	IdgJb. = Indogermanisches Jahrbuch
B. (B. ^a , B. ^b) = Bergk (Lyr. Graeci ed. 3, ed. 4)	Cr. = Crusius	IF = Indogermanische Forschungen
BAnth. = Bergk, Anthologia lyrica Graeca ² 1868	Cram. = Cramer	Jac. = Jacoby
BOH = Bulletin de Correspondance Hellénique	Croen. = Croenert	Jb. = Bursians Jahresb.
Be. = Bethe	D. = Diehl	JbPhV = Jahresbericht des Philol. Vereins
Bekk. = Bekker	Die. = Diels	JHSt. = Journal of Hellenic Studies
Bentl. = Bentley	Dind. = Dindorf	Kal. = Kaibel
Ber. = Bernays	Ditt. = Dittenberger	Kal. = Kalinka
Bern. = Bernardakis	DLZ = Deutsche Literatur-Zeitung	Ken. = Kenyon
Beu. = Beutler	Emp. = Emperius	Koe. = Koehly
Bl. = Blass	Eos = Eos, Commentarii Societatis philologiae Polonorum	Kr. = Kranz
	Friedl. = Friedländer	KZ = Kuhns Zeitschrift
	Frän. = Fränkel	L. = Lobel
	Frob. = Frobenius	Lav. = Lavagnini
	Gaisf. = Gaisford	l. c. = loco commemorato
	Geffck. = Geffcken	LChl. = Literarisches Centralblatt

NOTAE

Lob. = Lobeck	haus, K. Ziegler), Real-	Steph. = Henr. Stepha-
Ludw. = Ludwig	Enzyklopädie (Supple-	nus
	mentband)	suppl. = supplementum
Mein. = Meineke	Raderm. = Radermacher	
Mn. = Mnemosyne,	Rei. = Reiske	Trinc. = Trincavelli
Bibliotheca philologica	Reitz. = Reitzenstein	TrProc. = Transactions
Batava	(inprimis Epigr. und	and Proceedings of the
Mous. = <i>Mousion</i> ,	Skol. Gießen 1893)	American Philological
Rivista di antichità	RevEtA. = Revue des	Association
Muc. = Mueller	Études anciennes	Turn. = Turnebus
Museon = Museon, Revue	RevEtGr. = Revue des	
d'études orientales	Études Grecques	Us. = Usener
Mus. Helv. = Museum	RhM. = Rheinisches Mu-	
Helveticum	seum	Valck. = Valckenaer
Mus. = Musurus	Rich. = Richards	Vat. = Vaticanus
	RIGI = Rivista Indo-	Ven. = Venetus
	Greca-Italica di filolo-	
N. = Nauck	gia, lingua, antichità	Wack. = Wackernagel
NGG = Nachrichten der	RivFilCl. = Rivista di	Welck. = Welcker
Gesellschaft d. Wiss. zu	filologia et d'istruzione	Wess. = Wessely
Gött.	classica	Wil. = Wilamowitz
NJb. = Neue Jahrbücher		Wil. ¹ = Wilamowitzii
für Wissenschaft und	SBBerl. = Sitzungsber.	notae marginales et
Jugendbildung	d. Preuß. Akad.	interlineares Lyrico-
NPhUnt. = Neue Philol.	SBHdb. = Sitzungsber.	rum Graecorum editioni
Unters. herausgg. von	d. Heidelb. Akad.	tertia Bergkianae ad-
W. Jaeger	SBLpz. = Sitzungsber.	scriptae
	d. Sächs. Akad.	Wil. Gl. = Wilamowitz,
OestJh. = Jahresh. des	SBMünc. = Sitzungs-	Glaube der Hellenen
Österr. Archäolog. In-	ber. d. Bayer. Akad.	Wil. HD. = Wilamowitz,
stituts	SBWien = Sitzungsber.	Hellenist. Dichtung
	d. Wiener Akademie	Wil. SS. = Wilamowitz,
Par. = Parisinus	Scal. = Scaliger	Sappho und Simonides
Peppm. = Peppmueller	Schae. = Schäfer	Wil. TG. = Wilamowitz,
Pfei. = Pfeiffer	Schn. = O. Schneider	Textgesch. der griech.
Phil. = Philologus	Schnw. = Schneidewin	Lyriker
PhUnt. = Philol. Unters.	Schu. = Schulze	WklPh. = Wochenschrift
hrsgg. v. Kießling und	Schw. = Schwartz	f. klass. Philologie
Wilamowitz	Schweigh. = Schweig-	WSt. = Wiener Studien
PhW. = Philologische	haeuser	Wytt. = Wytttenbach
Wochenschrift	Sint. = Sintonis	
Pohl. = Pohlenz	Sitz. = Sitzler	Xyl. = Xylander.
Pors. = Porson	Sn. = Snell	
	Sp. = Specht	ZvSpr. = Zeitschrift für
RE (RESuppl.) = Pauly-	Stadm. = Stadtmueller	vergleichende Sprach-
Wissowa (Kroll, Mittel-		forschung

ΘΕΟΓΝΙΣ Ο ΜΕΤΑΡΕΥΣ

ΕΛΕΓΕΙΩΝ Α

ᾧ ἄνα, Λητοῦς νιέ, Διὸς τέκος, οὔποτε σείω
λήσομαι ἀρχόμενος οὐδ' ἀποπανόμενος,
ἀλλ' αἰεὶ πρῶτόν τε καὶ ὕστατον ἐν τε μέσοισιν
αἰίσω· σὸν δέ μοι κλύθι καὶ ἐσθλὰ δίδον.

de Theognidis fati et de Theognideis in universum egerunt Schmid-Stählin GGrL I 1 [1929], 375ss, Geffck. GrLG I (1928), 121s Anm. p. 119ss, W. Aly RE V A, 1779ss, Bethe Gr. Dicht. 146ss, P. Seeberg Ein enteigneter Großgrundbesitzer vor 2500 Jahren (Deutscher Gedanke 3 [1926], 1261 ss), W. Klinger A quelle époque Théognis a-t-il vécu? Bull. de l'Académie Polon. 1931, 109ss, F. Jacoby Theognis SBBerl. 1931, 88ss (Jac.) (cf. E. Harrison ClRev. 46 [1932], 252ss, E. L. Highbarger AmJPh. 57 [1936], 221ss), De Sanctis RivFilCl. N. S. 9 (1931), 277s, Br. Lavagnini La patria di Theognide Archiv. Stor. della Società orientale 1932, 87ss, Pohlenz GGA 1932, 410 ss (Pohl.), W. Jaeger, SBBerl. 1933, 835ss, Stef. Warszawska Kwartalnik klasyczny 7 (1933) 8 (1934), T. W. Allen Proceed. of the Brit. Acad. 20 (London 1934), 71ss 'Theognis' (cf. Sinclair ClRev. 49 [1935], 152s), Jürgen Kroymann Sparta und Messenien NPhUnt. H. 11 (1937) | ele-

tit. Θεόγνιδος ἐλεγείων α' A || 1ss cf. H. Bischoff Drei Aufbau-
prinzipien des Theognis-Prooimions H. 72 (1937), 360ss O. Kern
Rel. d. Gr. 2, 60s | ᾧ ἄνα de Apolline Hom. hymn. Ap. 179 ibid.
545 Διὸς καὶ Λητοῦς νιέ (cf. A 9) Φ 229 Διὸς τέκος (Apollo) |
A. P. 8, 2, 5s οὔποτε σείω λ. α 308 καὶ οὔποτε λήσομαι αὐτῶν cf.
Hom. hymn. 7, 59 Hom. hymn. Ap. 546 σείω . . . μνήσομαι(αι) sim.
pass. cf. Theocr. 17, 1ss || 2ss cf. Hes. theog. 48 Keyssner Würzb.
Stud. 2 (1932), 13s 18s || 3s B 281 πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι Hes.
theog. 34 σφᾶς δ' αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὕστατον αἰὲν αἰδεῖν Hom.
hymn 21 (in Apoll.), 3s σὲ δ' αἰδοῖς . . . πρῶτόν τε καὶ ὕστατον αἰὲν
αἰδεῖ cf. Theocr. 17, 1ss (Maas) | A 35 al. ἐν δὲ μέσοισιν, eodem
cadit Asius 3 || 4 αἰίσω Hom. epigr. 15 Sapph. 11, 2 Eur. Herc.
681 (C) cf. Hesych. αἰίσω· αἰσω. δμνήσω | μὲν det., utrumque
Hom. | γ 380 δίδωθι δέ μοι κλέος ἐσθλόν Sol. 23, 2 ἐσθλὰ γὰρ
θεοῦ διδόντος γ 55 κλύθι et 58 δίδον

Φοῖβε ἄναξ, ὅτε μὲν σε θεὰ τέκε πόντια Λητώ
φοῖνικος ῥαδιῆς χερσὶν ἐφαρμένη

5

gia post B.⁴ aut omnia aut selecta ediderunt et interpretati sunt T. Hudson-Williams The Elegies of Theognis and other elegies included in the Theognidean sylloge London 1910 (H.-W.), Br. Lavagnini Nuova Antologia dei frammenti della lirica greca (Tur. 1932), 84ss Aglaia (Tur. 1937), 68ss, C. M. Bowra Early Greek Elegists (Cambridge 1938), 139ss, J. Carrière Poèmes élégiaques, Paris 1948 | Theognidea passim tetigerunt et explicaverunt I. Heinemann H. 34 (1899), 590ss, v. Geysso Studia Theognidea Diss. Argent. 1892 (Geysso), Reitz, Epigr. u. Skol. 1893, 52ss GGA 1907, 752ss, P. Wendland Anaximenes v. Lampsakos 1905, 81ss, Wil. SS. 172ss, P. Friedl. H. 48 (1913), 572ss, Fr. Hühner De Pluto (Diss. Hal. 23 [1914]), P. Kaegi Nachwirkungen der ält. griech. Elegie in den Epigrammen der Anthol. Diss. Zürich 1917 (Kaegi), H. Frän. NGG 1924, 70, 6. 97s, W. Kranz NJb 27 (1924), 1, 65ss, W. Croenert Kaibel zu Theognis PhW. 1925, 312ss (Croen.), E. L. Highbarger Literary imitation in the Theognidea (TrProc. 58 [1927], 170ss 59 [1928], XXIII) et AmJPh. 50 (1929), 341ss idem: 'Repeated verses in the classical poetry with particular reference to the Theognidea' (TrProc. 61 [1930], XXXIV) et 'Theognis and the Persian wars' (TrProc. 68 [1937], 209ss) (de vv. 603s 1103s ~ 757—768. 773—782) (Cl. Quart. 25 [1931], 329ss), Jos. Kroll Theognis-Interpretationen Phil. Suppl. 29 H. 1, 1936 (cf. Fr. Dornseiff DLZ 1937, 914ss, Kal. PhW. 1937, 705ss, J. H. Thiel Museum 45, 2 [1937], 27s, W. Nestle Gn. 14 [1938], 117ss), Wil. Gl. vol. I. II, W. Haedicke Die Gedank. d. Griech. üb. Familienherkunft u. Vererbung (Diss. Hal. 1936), T. W. Allen¹ Miscell. IX ClQuart. 26 (1932), Allen Miscell. X ClQuart. 27 (1933), Allen³ Advers. Rev. Phil. 60 (1934), Allen⁴ Advers. III ibid. 62 (1936), Allen⁵ Advers. IV ibid. 63 (1937), Allen⁶ Advers. V ibid. 65 (1939), Allen⁷ Advers. VI ibid. 66 (1940), Fr. Dornseiff Echtheitsfragen antik.-griech. Litteratur, Rettungen des Theognis, Ps.-Phokyl.... Berol. 1939, 5ss (cf. E. Howald DLZ 1940, 667s) | ad artem contulit Nestle l. c. (Gn. 1938) Aesch. Ag. 1372—1576, adde Herbert Meyer Hymn. Stilelemente in der frühgr. Dichtung Diss. Colon. (Würzburg 1933), 43ss | ad prosodiam cf. J. M. Edmonds Elegy and Iambus (London-New York 1931)

5—10 del. H.-W., 'Atheniensis cuiusdam additamentum' Jac. (p. 105ss). iure obloquitur Erwin Wolff H. 68 (1933), 128, qui contulit E 445ss Hom. hymn. Ap. 158s Scol. Att. 1—3 | ad rem cf. 773ss Hom. hymn. Ap. 115ss Scol. Att. 3 Callim. hymn. 4, 255ss Philodam. Scarph. 6ss || 5 Hom. hymn. Ap. 257 Φ. ἄναξ ἐκείργε ~ A 36 | π. Λητώ Hom. hymn. Ap. 12. 49 || 6 Hom. hymn. Ap. 117 ἀμφὶ δὲ φοῖνικα βάλε πήγχε | ε. χ. infra 1002 | Hom. hymn. Cer. 183 ῥαδινοῖσι θεᾶς ... ποσσίν | ε 348 χείρεσσιν ἐφάρπαι | A. P. 8, 46, 2 χ. ἐφαρπυμένη

2

ἀθανάτων κάλλιστον ἐπὶ τροχοειδέϊ λίμνῃ,
πᾶσα μὲν ἐπλήσθη Δῆλος ἀπειρεσίῃ
ὀδμῆς ἀμβροσίης, ἐγέλασσε δὲ Γαῖα πελώρη,
γῆθησεν δὲ βαθὺς πόντος ἄλως πολυῆς.

10

Ἄρτεμι θηροφόνῃ, θύγατερ Διός, ἦν Ἀγαμέμνων
εἶσαθ', ὅτ' ἐς Τροίην ἐπλεε νηυσὶ θοῆς,
εὐχομένωι μοι κλυθί, κακὰς δ' ἀπὸ κῆρας ἄλαλκε·
σοὶ μὲν τοῦτο, θεά, σμικρόν, ἐμοὶ δὲ μέγα.

Μοῦσαι καὶ Χάριτες, κοῦραι Διός, αἵ ποτε Κάδμου
ἐς γάμον ἐλθοῦσαι καλὸν αἶσατ' ἔπος·
ἔστι καλόν, φίλον ἐστί· τὸ δ' οὐ καλὸν οὐ φίλον ἐστί.
τοῦτ' ἔπος ἀθανάτων ἦλθε διὰ στομάτων.

15

14 ARIST. eth. Eudem. 7, 10. 1243a 16 ἐνδέχεται δ' εἶναι ὅπερ λέγει Θεόγνις·

7 Herod. 2, 170 ἡ ἐν Δήλῳ ἡ τροχοειδὴς καλεομένη (λίμνη) cf. Callim. hymn. Del. 261 Apoll. 59 RE IV 2471, 50 || 8 Y 58 γαῖαν ἀπειρεσίην | ad απ. contulit Be. Ar. Danaid. fr. 250 K. Porph. Schol. B Hom. E 200 Aesch. fr. 379 N.², Pohl. (p. 416, 1) τ 174 Hes. fr. 134, 4 || 8s ad rem cf. Hom. hymn. Merc. 231s et E. Lohmeyer Vom göttl. Wohlgeruch SBHdb. 1919 nr. 9, 4s W. Schmid Phil. 78 (1919), 179 Pfister RE Suppl. IV 316 || 9s Hom. hymn. 7, 36s ὄρνυτο δ' ὀδμὴ ἀμβροσίῃ | Hes. theog. 173 γῆθησεν δὲ ... Γ. π. (159. 497) | Hom. hymn. Merc. 420s ἐγέλασσε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων γηθήσας. cf. hymn. Cer. 13s || 10 cf. 106 πόντον ἄλ. π. (Φ 59) | ἄλ. π. A 350 al. || 11s Ἄρτ. ... θύγ. Δ. v 61 | θηρ. ut Ar. Thesm. 320, at Eur. Herc. 378 θηροφόνον θεάν. cf. Herodian. in Et. Magn. 502, 4 et θηροφόνῃ et θηρεφόνῃ | Callim. ap. Schol. Ar. av. 873 (fr. 200b Pfei.) τὴν Ἀγαμέμνων, ὥς δ' μῦθος, εἶσατο | ad rem cf. Paus. 1, 43, 1 Pohl. p. 414, 3 || 12 εἶσαθ' det. εἶσαθ' A | θοῆς A e corr. | νηυσὶ θοῆσι W Hom. pass. || 13 Hom. epigr. 12, 1 κλυθί μοι εὐχομένωι (cf. ad Sol. 1, 2 Cratet. 1, 2) cf. Orph. hymn. 28, 11. 32, 6 | Theogn. 767 τηλοῦ δὲ κακὰς ἀπὸ κῆρας ἀμύναι κτλ. Φ 548 θανάτω βαρείας κῆρας ἀλάλκοι (Ἀπόλλων) | Κῆρας Jac. (p. 101) || 14 θεᾶ ras. μικρόν A contra O et dett. et Arist. || 15ss Musarum carmen memorant Pind. Pyth. 3, 88ss cum schol. Eur. Bacch. 881. 901 Phoen. 812 Plat. Lys. 216^c cum schol. || 15 Sapph. 90 Χάριτες ... Μοῖσαι B 598 M. ... κ. Δ. cf. Hes. theog. 25. 52 Hom. hymn. 31, 1s Sapph. 57 Χάριτες ... ἄλως κόραι || 18 (fasc. 6 p. 87) Wil. Timotheos 99s Pohl. p. 419ss Raderm. WSt. 50 (1933), 30s. 185 Jac. Diehl Sphragis (Diss. Giss. 1938) 51s W. Aly RE III A 1757s Immisch RhM. 82 (1933), 298ss (cui v. d. sigillum erat Θεόγνιδός εἰμι) | cf. Rhian. 9, 4 A. P. 8, 25, 2 Kaegi p. 77s. 81 | ἔπος ad carmen epicum rettulit Wil.¹

3

Κύρνε, σοφισομένωι μὲν ἐμοὶ σφρηγὶς ἐπικείσθω
 τοῖσδ' ἔπεισιν, λήσει δ' οὐποτε κλεπτόμενα, 20
 οὐδὲ τις ἀλλάξει κάκιον τοῦσθλοῦ παρεόντος·
 ὧδε δὲ πᾶς τις ἐρεῖ· 'Θεόγνιδός ἐστιν ἔπη
 τοῦ Μεγαρέως· πάντας δὲ κατ' ἀνθρώπους ὀνομαστός·'
 ἀστοῖσιν δ' οὕτω πᾶσιν ἀδειν δύναμαι·
 οὐδὲν θαυμαστόν, Πολυπαῖδη· οὐδὲ γὰρ ὁ Ζεὺς 25
 οὐθ' ὦν πάντεσσ' ἀνδάνει οὐτ' ἀνέχων.

Σοὶ δ' ἐγὼ εὖ φρονέων ὑποθήσομαι, οἷά περ αὐτός,
 Κύρν', ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν παῖς ἔτ' ἐὼν ἔμαθον·
 πέπνυσο μηδ' αἰσχροῖσιν ἐπ' ἔργμασι μηδ' ἀδίκουσιν
 τιμὰς μηδ' ἀρετὰς ἔλκεο μηδ' ἄφενος. 30

22s STOB. 4, 29 (π. εὐγενείας), 53 p. 724 H. Ξενοφάντος ἐκ τοῦ
 Περί Θεόγνιδος· Θεόγνιδός ἐστιν ἔπη τοῦ Μεγαρέως· || 25 HES-
 YCH. Πολυπαίδης· παρώδηται ἐκ τῶν Θεόγνιδος· 'βόλβδον
 (βόμβον Ὑ) ἐπαινήσω' || 25s INSCR. Ostrac. Berol. 12319 ap.
 Wil. SBBerl. 1918, 742s οὐδὲ γὰρ οὐδ' Ζεὺς οὐδ'... ἀνέχων ||
 27s SVID. s. Θεόγνις... ἔγραψεν... πρὸς Κύρνον τὸν αὐτοῦ
 ἐρώμενον γνωμολογίαν δι' ἐλεγείων καὶ ἐτέρας ὑποθήκας παραινετικάς,
 τὰ πάντα ἔπη, βω' (ἐπικώς Ὑ em. Schoemann)

19ss cf. Crit. 3 cum adn. Eratosth. epigr. ad Ptolem. ||
 19 de Κύρνος nomine egit F. Solmsen Beitr. zur griechischen
 Wortf. 104 | σοφισομένωι = composant Allen⁴ 201s || 22 A 176 καὶ
 νέ τις ὧδ' ἐρεῖ | infra 621 πᾶς τις || 23 μεγαρέως Ὑ em. Bekk. |
 ad rem cf. Jac. 131ss | Eur. Her. 508s βροτοῖς ὀνομαστά
 πρᾶσσων || 24 ~ Sol. 5, 11 | cf. 368 | δύναμαι; Pohl. | cf. Scol.
 Att. 35, 1 || 24ss cf. 801ss (Cass. Dion. 56, 40, 7 Liban. 3, 27)
 et Powell PhW. 1932, 623 || 27 ~ 1049. cf. 1007 | α 279 σοὶ
 δ' αὐτῷ πικρῶς ὑποθήσομαι ε 143 αὐτὰρ οἱ πρόφρων ὑποθή-
 σομαι | cf. Hes. op. (Friedl.), Ps.-Hesiodi Χίρωνος 'Υποθή-
 κας, Solonis et Tyrtaei ap. Suid. 'Υποθήκας, Democrit.
 fr. 119 Die.-Kr.⁵ (Friedl. p. 603ss), (Ps.-)Isocr. ad Demoni-
 cum et Nicoclem et Iambl. vit. Pyth. 144 et Apthonii pro-
 gymn. 26 p. 8. 17 R. addit Kern: 'Υποθήκαι τῆς Νικιᾶς
 Orph. fr. 160. 166 K. Musaei 'Υποθήκαι Εὐμόλπωι τῷ νύκτι
 ἔπη δ' || 27s cf. Ar. av. 1361ss Phocyl. 15 cum adn. Theocr.
 5, 36 || 28 σ 216 παῖς ἔ. ἔ. || 29 πέπνυσο B. H.-W. (cum
 adn.) erravit W. Schu. Quaest. ep. 323 adn. 2 de codi-
 cis A ras. in πέπνυσο defendendo | Sol. 3, 11 ἀδίκουσ' ἔργμασι ||
 29s cf. Hes. op. 311ss Alc. 101. 142 Pind. Isthm. 2, 11
 (Be.) || 30 cf. 129s | ἔλκεο Herm., sed cf. Eur. fr. 419 N.² ἔλ-
 κετ(ε)... τιμὰς

ταῦτά μὲν οὕτως ἴσθι· κακοῖσι δὲ μὴ προσομίλει
 ἀνδράσιν, ἀλλ' αἰεὶ τῶν ἀγαθῶν ἔχεο·
 καὶ μετὰ τοῖσιν πῖνε καὶ ἔσθιε καὶ μετὰ τοῖσιν
 ἔχε καὶ ἀνδανε τοῖς, ὧν μεγάλη δύναμις.
 ἐσθλῶν μὲν γὰρ ἅπ' ἐσθλὰ μαθήσαι· ἦν δὲ κακοῖσιν 35
 συμμίσγεις, ἀπολείς καὶ τὸν ἐόντα νόον.
 ταῦτα μαθὼν ἀγαθοῖσιν ὁμίλει, καὶ ποτε φήσεις
 εὖ συμβουλευεῖν τοῖσι φίλοις ἐμέ.

Κύρνε, κύει πόλις ἦδε, δέδοικα δὲ μὴ τέκμη ἄνδρα
 εὐθύντηρα κακῆς ὕβριος ἡμετέρης. 40

33—36 PLAT. Men. 95^d ἀλλὰ καὶ Θεόγνιν τὸν ποιητὴν οἶσθ'
 ὅτι ταῦτα ταῦτα λέγει (τοτὲ μὲν εἶναι διδασκὸν [τὴν ἀρετὴν], τοτὲ
 δ' οὐ); — ἐν ποίοις ἔπεισιν; — ἐν τοῖς ἐλεγείοις, οὐ λέγει·
 [33—36], οἶσθ' ὅτι ἐν τοῖς μὲν ὡς διδασκτοῦ οὐσης τῆς ἀρετῆς
 λέγει; — φαίνεται γε· — ἐν ἄλλοις δὲ γε ὀλίγον μεταβάς·
 sequuntur vv. 435. 434. 436ss | MYSON. ap. STOB. 4, 15 (π. γεωρ-
 γίας), 18 p. 383 H. [SMA] (= ed. Hense p. 62) ἐπαινεῖ καὶ Θεό-
 γνιν, ἐν οἷς φησιν· cf. NICOSTRAT. π. γάμου ap. STOB. 4, 23
 (γαμικὰ παραγγέλματα), 64 p. 596 H. μετὰ τῶν σὺ γε πῖνε καὶ
 ἔχε || 35s XENOPH. Memor. 1, 2, 20 (STOB. 3, 29, 95 p. 657
 H.) μαρτυρεῖ δὲ καὶ τῶν ποιητῶν ὅ τε λέγων· | 'conviv. 2, 4
 ὁ μὲν Θεόγνις ἔφη· | CLEM. ALEX. Strom. 5, 52, 4 p. 362 St.²
 ANECD. Paris. ed. Cram. 1, 229 SCHOL. Apthon. (HERMOG.) in
 Rhet. gr. 2, 593 W. | cf. ARIST. eth. Nicom. 9, 9, 7. 1170 a 11
 (Θεόγνις) et 9, 12, 3. 1172 a 13 ἀπομάττονται γὰρ παρ' ἀλλήλων
 οἷς ἀρέσκονται. ὅθεν· 'ἐσθλῶν—ἐσθλά' HELIODOR. paraphr. ad
 l. p. 203, 30. 208, 23 Heylb.

31 Carm. aur. 9 ταῦτα μ. οὐ. ἴ. || 31s ~ 37. 597s 1377s | cf.
 Aesch. Pers. 753 Eur. Andr. 683s fr. 7. 609. 812, 7ss 1024. 1067 N.²
 Scol. Att. 14 Hor. epist. 1, 2, 67ss || 33s seclus. Jac. Musonii
 vestigia premens | 33 μετὰ τοῖσιν¹ Ὑ παρὰ τοῖσιν Plat. μετὰ τῶν
 σὺ γε Muson. (Nicostr.) | ε 94 al. πῖνε καὶ ἔσθιε || 34 ἔχε Stob. Ὑ
 ἔχεο χάνδανε Friedl. conl. 160 νῶς χήμερη al. | ω 394 ἔς' ἐπὶ δειπνον |
 cf. 374. 412 Sol. 5, 3 || 35 ἐσθλὰ μὲν ἅπ' ἐσθλῶν Anecd. | γὰρ om.
 Schol. Apthon. | ε 382 ἐσθλὰ μὲν ἐσθλὸς ἔδνε (τεύχεα) | διδάσκει
 Plat. Xenoph. bis (Stob. MA, μαθήσαι S) Schol. Apthon., sed
 cf. 28 || 35s cf. 64 Eur. fr. 809. 1013 N. W. Haedicke l. c. 45 ||
 36 συμμίγεις Plat. Xenoph. (fere omnes) Muson. Clem. Anecd.
 Stob. συμμίξεις Schol. Apthon. || 37 ~ 31s 753 | σ 383 παρ...
 οὐκ ἀγαθοῖσιν ὁμίλεις | cf. Hes. op. 298s || 37s cf. 99s || 39—52 tota
 elegia redit ad Sol. 3 || 39—42 ~ 1081ss || 39ss cf. Eur. Suppl.
 231ss Plat. Gorg. 515^e Arist. rep. Athen. 25, 2. 28, 3 Wil. Arist.
 u. Ath. 1, 161ss || 40 cf. Sol. 3, 36 cum adn.

ἄστοι μὲν γὰρ ἔθ' οἶδε σαόφρονες, ἡγεμόνες δὲ
 τετράφαται πολλὴν εἰς κακότητα πεσεῖν.
 οὐδεμίαν πω, Κύρην, ἀγαθοὶ πόλιν ὤλεσαν ἄνδρες,
 ἀλλ' ὅταν ὑβρίζειν τοῖσι κακοῖσιν ἄδῃ,
 45 δῆμόν τε φθείρουσι δίκας τ' ἀδίκουσι διδοῦσι
 οἰκείων κερδέων εἴνεκα καὶ κράτεος,
 ἔλπεο μὴ δηρὸν κείνην πόλιν ἀτρεμείσθαι,
 μὴδ' εἰ νῦν κεῖται πολλῇ ἐν ἡσυχίᾳ,
 50 εὖτ' ἂν τοῖσι κακοῖσι φίλ' ἀνδράσι ταῦτα γένηται,
 κέρδεα δημοσίῳ σὺν κακῷ ἐρχόμενα.
 ἐκ τῶν γὰρ στάσιές τε καὶ ἔμφυλοι φόνου ἀνδρῶν
 μούναρχοί θ'. ἂ πόλει μήποτε τῇδε ἄδοι.
 Κύρνε, πόλις μὲν ἔθ' ἦδε πόλις, λαοὶ δὲ δὴ ἄλλοι.
 οἱ πρόσθ' οὔτε δίκας ἤδεσαν οὔτε νόμους,
 55 ἀλλ' ἀμφὶ πλευρῇσι δορὰς αἰγῶν κατέτριβον
 — ἔξω δ' ὥστ' ἔλαφοι τῆσδ' ἐνέμοντο πόλεος.
 καὶ νῦν; — εἰς ἀγαθοί, Πολυπαῖδη· οἱ δὲ πρὶν ἐσθλοὶ
 νῦν δειλοί. τίς κεν ταῦτ' ἀνέχουτ' ἐσορῶν;
 ἀλλήλους δ' ἀπατῶσιν ἐπ' ἀλλήλοισι γελῶντες
 60 οὔτε κακῶν γνώμας εἰδότες οὔτ' ἀγαθῶν.
 μηδένα τῶνδε φίλον ποιεῖ, Πολυπαῖδη, ἀστῶν

41 ἔθ' οἶδε] ἔασι 1082^a cf. 61. 283 || 41s cf. Sol. 3, 7 | Wil.
 Gl. 2, 123s || 42 τετράφαται K 189 | ad infin. cf. Thuc. 2, 65,
 10 || 43ss cf. Herod. 3, 80 | sui iuris esse voluerunt H.-W.
 Friedl. (cf. 1353ss). sed de Κύρνε iterato cf. 69ss, sim.
 57. 61 || 45 φθείρουσι et διδοῦσι A Jac. φθείρωσι et διδοῦσι rell.
 (probat Nestle p. 120, 1) || 45ss cf. Hes. op. 225ss 271s Sol.
 3, 5s 9s || 47 ἀτρεμείσθαι C em. B. e v. 303; C lectionem
 def. Allen⁶ 44, 2 conl. Herod. 1, 65 θεὸν ἔλπομαι, ὃ Λυκόοργε,
 (σὲ εἶναι); ἀτρέμ' ἐσεσθαι Schoemann contra Homeri usum ||
 48 πολλῇ κείται Epkema || 50 Sol. 3, 26 δημόσιον κακὸν
 ἐρχεται || 51 Sol. 3, 19 στάσιν ἐμφυλον | ο 272 ἄνδρα κατακτάς
 ἐμφυλον | T 214 φόνος . . . ἀνδρῶν | λ 612 φόνου τ' ἀνδρο-
 κατασίαι τε || 51s cf. Alc. 43, 10s Herod. 3, 82 || 52 μούναρχοι (hoc
 AO, -χος) δὲ πόλει C em. Ahr., dubitat Friedl. | cf. Sol. 10, 3s ||
 53ss cf. W. Haedicke l. c. 43 || 54 ι 214s ἄνδρα . . . ἄγριον οὔτε
 δίκας εὖ εἰδότες οὔτε θέμιστας || 55 πλευραῖσι boni em. dett. |
 cf. Anacr. 54, 2s || 56s interpretatus est D. || 57—60 ~ 1109—
 1114 || 58 π 277 σὺ δ' εἰσορῶν ἀνέχεσθαι Catull. 29, 1 quis hoc
 potest videre, quis potest pati? || 60 cf. Jac. 127s || 61ss cf. 113.

ἐκ θυμοῦ χρεῖης εἴνεκα μηδεμιᾶς·
 ἀλλὰ δόκει μὲν πᾶσιν ἀπὸ γλώσσης φίλος εἶναι,
 65 χρεῖμα δὲ συμμειξίης μηδενὶ μηδ' ὅτιον
 σπουδαῖον· γνῶσθι γὰρ διζυρῶν φρένας ἀνδρῶν,
 ὥς σφιν ἐπ' ἔργοισιν πίστις ἐπ' οὐδεμίᾳ,
 ἀλλὰ δόλους τ' ἀπάτας τε πολυπλοκίας τ' ἐφίλησαν
 οὕτως ὥς ἄνδρες μηκέτι σωιζόμενοι.

Μήποτε, Κύρνε, κακῷ πίσυνος βούλευε σὺν ἀνδρεί,
 70 εὖτ' ἂν σπουδαῖον πρῆγμ' ἐθέλης τελέσαι,
 ἀλλὰ μετ' ἐσθλὸν ἰὼν βουλευέο πολλά μογήσας
 καὶ μακρὴν ποσσίν, Κύρην, δδὸν ἐκτελέσας.

Πρῆξιν μὴδὲ φίλοιςιν ὅλως ἀνακονέο πᾶσιν·
 παῦροί τοι πολλῶν πιστὸν ἔχουσι νόον.

Παύροισιν πίσυνος μεγάλ' ἀνδράσιν ἐργ' ἐπιχείρει, 75
 μή ποτ' ἀνῆκεστον, Κύρνε, λάβῃς ἀνίην.

Πιστὸς ἀνὴρ χρυσὸν τε καὶ ἀργύρου ἀντερούσασθαι
 ἄξιός ἐν χαλεπῇ, Κύρνε, διχοστασίῃ.

Παύρους εὐρήσεις, Πολυπαῖδη, ἄνδρας ἐταίρους
 80 πιστοὺς ἐν χαλεποῖς πρῆγμασι γνωμένους,

77ss PLAT. leg. 1, 630^a, ubi legitur conclamatum illud Θεόγγιν
 πόλιν τῶν ἐν Σικελίᾳ Μεγαρέων (adde Schol. ad l.)
 (EUSEB. praep. ev. 12, 2, 2 THEODORET. graec. aff. cur. 1, 69R.)
 cf. Philostr. vit. Apoll. 2, 26 || 79s THEMIST. or. 22 p. 323 Dind.

979ss | sui iuris esse voluit B. (olim) H.-W. || 62 χρεῖης εἴνεκα A ||
 63 cf. 979ss || 64s χρ. . . σπ. Hom. hymn. Merc. 332 || 64 ad συμμ.
 μὴδ. cf. 35s || 67 τ¹ om. AO | cf. 226 δολοπλοκία et πολυπλοκος
 (hoc 215) || 68 σωόμενοι Wack. || 69ss ad μήποτε . . . ἀλλὰ cf. 113s
 (Friedl.) || 70 σπ. πρ. 116 || 71 βουλευέο dett. (probat Pohl.
 quoque) βούλευ' καὶ A (H.-W.) βούλευε O | Hom. κακὰ πολλὰ
 μογήσας || 71s μογήσαι et ἐκτελέσαι A a. corr. probat H.-W. ||
 71ss cf. Ps.-Isocr. ad Demonic. 19. 25. 34 || 72 κ 41 δδὸν ἐκτε-
 λέσαντες || 73 ὅλως C (i. 'nequaquam omnibus') ὁμῶς Br. B.
 ὁμῶς Jacobs | ἀνακονέο ut αἰδέο, αἰτέο sim. | Plat. Theag. 128^d
 εἰάν τις μοι τῶν φίλων ἀνακονῶται || 74 ~ 698 cf. 580 || 76 E 394
 ἀνῆκεστον λάβειν ἄλγος || 77s cf. W.F. Otto Geist. Überlief. 2, 78 ||
 77 X 351 οὐδ' εἰ κέν σ' αὐτὸν χρυσὸν ἐρούσασθαι ἀνάγοι | ἀντε-
 novum || 78 Sol. 3, 37 ἐργα διχοστασίης || 79 II 170 ἄνδρες . . .
 ἐταῖροι || 79ss cf. 645 Pind. Nem. 10, 78 Plat. leg. 1, 630^c

οἷτινες ἂν τολμῶιεν ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντες
ἴσον τῶν ἀγαθῶν τῶν τε κακῶν μετέχων.

Τούτους οὐ γὰρ εὐροῖς διζήμενος οὐδ' ἐπὶ πάντας
ἀνθρώπους, οὓς ναῦς μὴ μία πάντας ἄγοι,
οἷσιν ἐπὶ γλώσσει τε καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἔπεστιν
αἰδῶς οὐδ' αἰσχρὸν χρῆμ' ἐπὶ κέρδος ἄγει.

Μὴ μ' ἔπεσιν μὲν στέργε, νόον δ' ἔχε καὶ φρένας ἄλλη,
εἴ με φιλεῖς καὶ τοι πιστὸς ἔνεστι νόος.

Ἡ με φίλει καθαρὸν θέμενος νόον ἢ μ' ἀποειπὼν
ἔχθαιρ' ἀμφαδὴν νεῖκος ἀειράμενος.
ὅς δέ μιν γλώσσει δὶχ' ἔχει νόον, οὗτος ἑταῖρος
δεινός, Κῦρ', ἐχθρὸς βέλτερος ἢ φίλος ὢν.

Ἦν τις ἐπαινήσῃ σε τόσον χρόνον ὅσον ὁρώης,
ροσφιθεῖς δ' ἄλλην γλώσσαν ἱήσι κακὴν,
τοιούτος τοι ἑταῖρος ἀνὴρ φίλος οὐ τι μάλ' ἐσθλός,
ὅς κ' εἴπη γλώσσει λῶια, φρονῆι δ' ἔτερα.
ἀλλ' εἴη τοιοῦτος ἐμοὶ φίλος, ὅς τὸν ἑταῖρον
γνώσκων ὁργὴν καὶ βαρὺν ὄντα φέροι
ἀντὶ κασιγνήτου. σὺ δέ μοι, φίλε, ταῦτ' ἐν θυμῷ
φράζεο καὶ ποτέ μου μνήσῃαι ἐξοπίσω.

81 X 263 δ. θ. ἔχουσιν. cf. Hom. hymn. Merc. 391 Cer. 435 ||
83 τούτους οὐχ boni τοὺς δ' οὐχ dett. οὐ τόσσους γὰρ B. 'ne
τόσσους οὐ γὰρ quidem recte Kal. | εὐρήσεις cum O dett. (79),
unde τοὺς οὐχ εὐρήσεις lusit Friedl. || 83s cf. Pittac. ap. Diog.
Laert. I, 77s (Scol. Att. 34) || 86 ἐπὶ B. Hi.-Cr. || 87-90 =
1082^{ss} || 87-92 sui iuris esse maluit H.-W. || 86 ἄλλας
1082^c A || 88 σοι C | item incipit A. P. 11, 390 (Kaegi p. 45s) |
cf. 622 Sol. 8, 6 ὅμιν χαῖνος ἔνεστι νόος A. P. 5, 115, 2 (Kaegi
p. 81s) || 89 ἢ με¹ | ἀλλὰ 1082^c | Scol. Att. 18, 2 γυνή . . .
καθαρὸν θεμένη νόον cf. Aesch. Prom. 164 || 89s ἀποειπὼν et
ἀμφ. Hom. || 90 ἐμφανέως 1082^f | Eur. fr. 1050 N.² νεῖκος αἰρε-
σθαι || 91 Y 32 δίχα θυμὸν ἔχοντες | cf. Semon. 7, 27 (ubi δίχ'
Wil.) || 92 δευλός ci. Bekk. Br. ad 102 || 93 ἂν boni ei dett. em.
Welck. | de ὁρώης dubitat Sp., potes ὁρᾶν se al. || 94 a v.
incipit 173 || 95 ε. d. P 466 θ 584 || 96 cf. σ 168 et 1312s ||
97-100 ~ 1164^{ss} || 98s inlustrant θ 546ss 585s αἰήτες Hes.
op. 707 | φέροι, ἀντὶ κασιγνήτου. Friedl. || 98 cf. A. P. 12,
48, 2 || 99s cf. 37s || 99 an δέ, μοι φίλε sive δ' ἐμοὶ φίλε? ||
100 μιν Hi.-Cr.

Μηδεὶς σ' ἀνθρώπων πείσῃ κακὸν ἄνδρα φιλεῖσαι
Κύρνε· τί δ' ἔστ' ὄφελος δευλὸς ἀνὴρ φίλος ὢν;
οὐτ' ἂν σ' ἐκ χαλεποῦ πόνου ῥύσαιτο καὶ ἄτης
οὔτε κεν ἐσθλὸν ἔχων τοῦ μεταδοῦν ἐθέλοι.

Δειλοὺς εὖ ἔρδοντι ματαιοτάτῃ χάρις ἐστίν·
ἴσον καὶ στείρειν πόντον ἄλως πολίης.

οὔτε γὰρ ἂν πόντον στείρων βαθὺ λήιον ἀμῶις
οὔτε κακούς εὖ δρῶν εὖ πάλιν ἀντιλάβοις·
ἀπληστον γὰρ ἔχουσι κακοὶ νόον· ἦν δ' ἐν ἀμάρτης,
τῶν πρόσθεν πάντων ἐκκέχυται φιλότης·
οἱ δ' ἀγαθοὶ τὸ μέγιστον ἐπαυρίσκουσι παθόντες,
μνήμα δ' ἔχουσ' ἀγαθῶν καὶ χάριν ἐξοπίσω.

Μήποτε τοι κακὸν ἄνδρα φίλον ποιεῖσθαι ἑταῖρον,
ἀλλ' αἰεὶ φεύγειν ὥστε κακὸν λιμένα.

Πολλοὶ τοι πόσιος καὶ βρώσιος εἰσιν ἑταῖροι,
ἐν δὲ σπουδαίῳ πρήγματι παυρότεροι.

Κιβδήλου δ' ἀνδρὸς γινῶναι χαλεπώτερον οὐδέν,
Κύρνε, οὐδ' εὐλαβίης ἐστὶ περὶ πλέονος.

Χρυσὸν κιβδήλοιο καὶ ἀργύρον ἀνσχετὸς ἄτη,
Κύρνε, καὶ ἐξευρεῖν ῥαῖδιον ἀνδρὶ σοφῷ.

109 TELES ap. STOB. 4, 33 (σύγκρισις πενίας καὶ πλοῦτος),
31 p. 815 H. ἀπληστον . . . νόον || 115 Ps.-PHOCYL. 92 (γὰρ) ||
119-124 CLEM. ALEX. Strom. 6, 18, 6 p. 437 St.² qui Euripidem
haec imitatum esse Med. 516ss recte monuit. cf. Hipp. 925ss

102 cf. ad 92 | P 152s ὅς τοι πόλλ' ὄφελος γένητο . . . ζωὸς εὐὸν ||
101 τοῦ μετ (corr. e μεγα) δοῦναι θέλοι (ex δοῦναι θέλοι corr.) A
τοῦ μεγάλου δοῦναι θέλει O τοῦ μέγα δοῦν' ἐθέλει rell. em. Butt. ||
105 cf. 955 in. Scol. Att. 36 || 105s cf. Alc. 109/10, 26s Ps.-Phocyl.
152 || 106 alterum hemistich. idem 10 (v. adn.) || 107 i 134s μάλα
κεν βαθὺ λήιον αἰεὶ εἰς ὄρας ἀμῶιεν cf. Ps.-Hes. scut. 288 || 110 Plat.
Crito 49^a πᾶσαι . . . ἐκείναι αἱ πρόσθεν ὁμολογίαι . . . ἐκκεχυμένα
εἰσὶ || 111 σ 107 μή ποῦ τι κακὸν καὶ μείζον ἐπαύρη | ἀπαυρίσκουσι
Ahr. || 113 τοι Br. τὸν C || 115 = Ps.-Phocyl. 92 | π. καὶ βρ. Hom.
pass. || 115s ~ 643s || 116 σπ. πρ. 70 || 117ss cf. 963ss Plat. leg.
5, 738^e || 118 ἐστὶ περὶ C ἐσθ' ἕτερον Stadtm., quod probant
multi || 119 ἀσχετος iere C (Clem.) em. Theogn. Marc. 520 |
utrumque adiectivum usurpat Hom. || 120 ῥαῖδιον B. | eodem
cadi 1004

εἰ δὲ φίλου νόος ἀνδρὸς ἐνὶ στήθεσσι λελήθῃ
 ψυχρὸς ἑὼν, δόλιον δ' ἐν φρεσὶν ἦτορ ἔχῃ,
 τοῦτο θεὸς κίβδηλότατον ποίησε βροτοῖσιν
 καὶ γινῶναι πάντων τοῦτ' ἀνιηρότατον.
 οὐδὲ γὰρ εἰδείης ἀνδρὸς νόον οὐδὲ γυναικός,
 125 πρὶν πειρηθεῖης ὥσπερ ὑποζυγίου,
 οὐδὲ κεν εἰκάσσαις ὥσπερ ποτ' ἐς ὦριον ἐλθὼν
 πολλὰ γὰρ γνώμην ἐξαπατῶσ' ἰδέαι.
 Μῆτ' ἀρετὴν εὖχου, Πολυπαῖδη, ἔξοχος εἶναι
 μῆτ' ἄφενος· μούνον δ' ἀνδρὶ γένοιτο τύχη.
 130 Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι πατρὸς καὶ μητρὸς ἄμεινον
 ἔπλετο, οἷσ' ὁσίῃ, Κύρνε, μέμλε δίκη.
 Οὐδεῖς, Κύρν', ἄτης καὶ κέρδεος αἴτιος αὐτός,
 ἀλλὰ θεοὶ τούτων δώτορες ἀμφοτέρων·
 οὐδέ τις ἀνθρώπων ἐργάζεται ἐν φρεσὶν εἰδώς,
 135 ἐς τέλος εἴτ' ἀγαθὸν γίνεται εἴτε κακόν.
 πολλὰ γὰρ δοκέων θήσιν κακὸν ἐσθλὸν ἔθηκεν,
 καὶ τε δοκῶν θήσιν ἐσθλὸν ἔθηκε κακόν.

125s ARIST. eth. Eudem. 7. 2. 1237b 13 δεῖ γὰρ πείραν λαβεῖν, ὥσπερ λέγει καὶ Θεόγνις· || 131s STOB. 4, 25 (ὅτι χρὴ τοὺς γονεῖς... τιμῆς καταξιοῦσθαι), 1 p. 619 H. [SMA] Θεόγνιδος·

121 v 366 νόος ἐν στήθεσσι | νόον LClem. | λέληθεν Clem. ||
 122 ψυχρὸς et ψεδρὸς Theogn. v. l. ψυχρὸς LClem. | cf. Hesych. s. ψυχρά et ψεδρόν | A 188s ἦτορ ἐν στήθεσσι T 169 θαρσαλέον νόοι ἦτορ ἐν φρεσὶν | ἔχει v. l. cum Clem. || 124 cf. 210. 258. 332b. 1356 Tyrt. 6, 4 | ἀνιηρότερον LClem. 'rectene?' Kal. (-ρό-) ||
 125 ad rem cf. T.W. Allen Cl Quart. 24 (1930), 188 | οὐ γὰρ ἂν Arist. | οὐδὲ Arist. οὐτε C || 127 ποτὶ χωρίον B. Croen. p. 315 Boelte, qui contulit Thuc. 3, 20, 4 ἐκ τοῦ πάχους τῆς πλύνθου εἰκάσαντες τὸ μέτρον | ἔσω Πόν ci. Raderm. PhW. 1924, 400s ἐς ὦριον H.-W. || 129s cf. 30. 149s || 129 εὖχεν Hi.-Cr. | E 118 ἀρετῇ δ' ἦν ἔξοχος || 130 μούνον δ' in dubium vocavit Wil.¹ || 131s ad rem cf. Stob. eclogas l. c. || 132 ἔπλετο οἷς Theogn. C ἔπλετο τοῖς Vinet. H.-W. ἔπλεθ' ὁσίοις ci. B. | ὁσίῃ (-οις A) ... δίκης Stob. C | Hes. op. 238 οἷς ὕβρις τε μέμλε κακῇ | ὁσίῃ subst. Hom. | Ps. Phocyl. 1 δίκης ὁσίῃσι || 133ss cf. 833ss Sol. 1 Eur. Suppl. 734ss et Aristox. ap. Stob. ecl. 1, 6, 18 p. 89 W. (Friedl.) || 136 cf. Pind. Ol. 7, 26 || 137 ~ 162 | sim. cadit o 488 κακῷ ἐσθλὸν ἔθηκε || 138 δοκῶν C (H.-W.) δοκέων Leutsch Hi.-Cr.

οὐδέ τωι ἀνθρώπων παραγίνεται, ὅσσ' ἐθέλῃσιν·
 ἴσχει γὰρ χαλεπῆς πείρατ' ἀμυχανίης.
 140 ἀνθρώποι δὲ μάταια νομίζομεν εἰδότες οὐδέν·
 θεοὶ δὲ κατὰ σφέτερον πάντα τελοῦσι νόον.
 Οὐδεῖς πω ξεῖνον, Πολυπαῖδη, ἐξαπατήσας
 οὐδ' ἰκέτην θνητῶν ἀθανάτους ἔλαθεν.
 Βούλεο δ' εὐσεβέων ὀλίγοις σὺν χρήμασιν οἰκεῖν
 145 ἢ πλουτεῖν ἀδίκως χρήματα πασάμενος.
 ἐν δὲ δικαιοσύνῃ συλλήβδην πᾶσ' ἀρετὴ ἐστίν,
 πᾶς δὲ τ' ἀνὴρ ἀγαθός, Κύρνε, δίκαιος ἑὼν.
 Χρήματα μὲν δαίμων καὶ παγκάκωι ἀνδρὶ δίδωσιν,
 Κύρν'· ἀρετῆς δ' ὀλίγοις ἀνδράσι μοῖρ' ἔπεται. 150
 Ὑβριν, Κύρνε, θεὸς πρῶτον κακῶι ὥπασεν ἀνδρὶ,
 οὐ μέλλει χῶρην μηδεμίαν θέμεναι.
 Τίτκει τοι κόρος ὕβριν, ὅταν κακῶι ὄλβος ἐπηται
 ἀνθρώπῳ καὶ ὅτωι μὴ νόος ἄρτιος ᾖ.

141s ORIO anthol. 5, 12 ἐκ τῶν Θεόγνιδος ἐλεγείων· ||
 145 ANONYM. in Arist. eth. Nicom. 5, 3. 1129b 27 p. 210 Heylb. ||
 147 ARIST. eth. Nicom. 5, 2. 1129b 29 καὶ παροικιζόμενοι φαμεν· ||
 HELIODOR. paraphr. 5, 1 p. 87, 35 Heylb. cf. MICHAEL EPHES. ad l. p. 8 Hayd., qui Theophrasto auctore et Theognidi et Phocylidi versum tribuit || 153 CLEM. ALEX. Strom. 6, 8, 1 p. 427 St.² Σόλωνος δὲ ποιήσαντος· τίτκει γὰρ κόρος ὕβριν, ὅταν πολλὸς ὄλβος ἐπηται· ἀντικρὺς δ' Θεόγνις γράφει· | SCHOL. Pind. Ol. 13, 12° Ὀμηρος·

139 ~ 617 | ὅσσα θέλῃσιν boni ὅσ' ἐθέλῃσιν dett. || 140 eodem cadit 1078 | cf. 392 || 141 cf. Sirenum cantum μ 189ss ||
 143 cf. Allen¹ p. 85s || 143s i 270s Ζεὺς δ' ἐπιτιμῆτωρ ἱκετῶν τε ξείνων τε, ξείνιος. cf. Hes. op. 327 || 143—146 conglutinavit Friedl. ||
 145ss cf. Hes. op. 320 Sol. 1, 7s Ps.-Isocr. ad Demoniac. 38 | a Theognide abiudicavit Jac. p. 71 || 146 ἦ = μάλλον ἢ cf. Kühner-Gerth 2, 303 | πασάμενος C (cf. Sol. 1, 7 Theor. 15, 90) em. Br. ||
 147 = Phocyl. 10 (cum adn.) cf. Cic. nat. deor. 1, 2 off. 1, 20 | sententiam inlustrat Hor. carm. 3, 3, 1ss || 147s in dubium vocavit Us. Kl. Schr. 1, 248. cf. Friedl. p. 587, 1 || 149s cf. 129s 315ss 321. 865 W. Haedicke l. c. 44 || 151 κακὸν dett. vetant 149. 153 | ad rem cf. Aesch. fr. 156 N.² (Friedl.) || 152 θέμενον A¹ plerique θεμένον A e corr. θέμεναι pauci dett. cf. 364. 822 ||
 153 γὰρ Sol. | κακῶι πολλὸς Sol. | at Pind. Ol. 13, 10 ὕβριν κόρον ματέρα θρασυμυθον || 153s ~ Sol. 5, 9s. cf. Diog. Laert. 1, 59 ||
 154 ἀνθρώπων AO ἀνθρώποισιν ὁσίοις Sol. | cf. 946

Μήποτέ τοι πενήν θυμοφθόρον ἀνδρὶ χολωθείς 155
 μηδ' ἀχρημοσύνην οὐλομένην πρόφερε·
 Ζεὺς γάρ τοι τὸ τάλαντον ἐπιρρέπει ἄλλοτε ἄλλως,
 ἄλλοτε μὲν πλουτεῖν, ἄλλοτε μηδὲν ἔχειν.

Μήποτε, Κύρν', ἀγορᾶσθαι ἔπος μέγα· οἶδε γὰρ οὐδείς 160
 ἀνθρώπων ὃ τι νῦν χῆμέρη ἀνδρὶ τελεῖ.

Πολλοὶ τοι χρωῶνται δειλαῖς φρεσὶ, δαίμονι δ' ἐσθλῶι,
 οἷς τὸ κακὸν δοκεῖν γίνεται εἰς ἀγαθόν.
 εἰσὶν δ' οἱ βουλῇ τ' ἀγαθῇ καὶ δαίμονι δειλῶι
 μοχθίζουσι, τέλος δ' ἔργμασιν οὐχ ἔπεται.

Οὐδείς ἀνθρώπων οὐτ' ὄλβιος οὔτε πενιχρός 165
 οὔτε κακὸς νόσφιν δαίμονος οὐτ' ἀγαθός.

Ἄλλ' ἄλλοι κακὸν ἐστι, τὸ δ' ἀτρεκές ὄλβιος οὐδείς
 ἀνθρώπων ὁπόσους ἡέλιος καθορᾷ.

Ὅν δὲ θεοὶ τιμῶσιν, ὃ καὶ μωμεύμενος αἰνεῖ· 170
 ἀνδρὸς δὲ σπουδὴ γίνεται οὐδεμία.

155—158 Stob. 4, 32 (π. πενίας), 34 p. 792s H. [SMA] Θεό-
 γνιδος· [155—158. 179s] || 157 HESYCH. ἐπιρρέπει· ἐπιβαρεῖ.
 ἐπικρατεῖ || 164 HESYCH. οὐχ ἔπεται· οὐκ ἀκολουθεῖ

155 μοι Stob. | πενίης θυμ. 1129 | χαλεφθείς Stob. | B 629
 al. πατρὶ χολωθείς || 155s cf. 1115 | Hes. op. 717s μηδὲ ποτ'
 οὐλομένην πενήν θυμοφθόρον ἀνδρὶ τέλειθ' ὀργεῖν | Γ 64
 μή μοι . . . πρόφερε || 156 ἀχρ. ρ 502, opp. πολυ. (Polluc. 3,
 110) φιλοχρημοσύνη (Ps.-Phocyl. 42) | οὐλομένην | Κύρνε κακὴν
 Stob., sed cf. Hes. l. c. || 157 τοι om. Stob. S | τ' ἄλλως Stob. S
 ἄλλοι Theogn. C | cf. ad Sol. l. 76 et A. P. 5, 231, 5 (Kaegi
 p. 71s) | ad rem cf. E 99 et Eustath. ad l. (p. 969, 32) | T 223s
 ἐπὶν κλίνῃσι τάλαντα Ζεὺς cf. Θ 69 X 209 quoque || 157s cf.
 Basil. M. libr. gent. 4, 177 (Migne gr. 31, 573a) || 159s inlus-
 trant γ 226ss χ 287ss || 160 Hom. semel νύκτες τε καὶ ἡμέ-
 ραι ξ 93 || 162 cf. Allen⁷ 211ss || 165—172 coniunxit Kal.,
 165s 169s Wil.¹ || 167 Ἄλλ' (ο) Cr. (cf. o 449) ἄλλ' C || 167s cf.
 615s 849s Sol. 15 || 169 cf. Bacch. 5, 193 Raderm. WSt. 56
 (1938/39), 1ss, qui interpretatur ὃ καὶ μωμ. αἰνεῖ, ὃν οἱ θεοὶ τι-
 μῶσιν cf. Friedl. p. 590, 1 || 170 eodem cadunt 462. 798. 1182
 Mimn. 10, 2

Θεοῖς εὖχου, θεοῖς ἐστὶν ἐπι κράτος· οὗτοι ἄτερ θεῶν
 γίνεται ἀνθρώποις οὐτ' ἀγάθ' οὔτε κακά.

Ἄνδρ' ἀγαθὸν πενήν πάντων δάμνησι μάλιστα,
 καὶ γῆρας πολιοῦ, Κύρνε, καὶ ἡλιάδων.

Χρὴ πενήν φεύγοντα καὶ ἐς βαθυκῆτα πόντον 175
 ὀπιτεῖν καὶ πετρώων, Κύρνε, κατ' ἡλιβάτων.
 πᾶς γὰρ ἀνὴρ πενήνι δεδμημένος οὔτε τι εἰπεῖν
 οὔθ' ἔρξαι δύναται, γλώσσα δὲ οἱ δέδεται.

175s Stob. 4, 32 (π. πενίας), 38 p. 793 H. [SMA] Θεόγνιδος·
 CHRYSIPP. ap. Plut. Stoic. rep. 14 p. 1039f | PLUT. commun. not. 22
 p. 1069d [Chrys. fr. mor. 167 Arn.] | CLEM. ALEX. Strom. 4, 23, 3
 p. 258, 18 St.² | SCHOL. Thucyd. 2, 43 | HERMOC. progymn. 4, 24
 p. 8, 21s | ELIAS proleg. philos. 6 p. 15 Busse καὶ καλῶς φησὶν ὃ
 Θεόγνις· | alii cf. Lucian. Tim. 26 cum Schol. p. 113 R. de merc.
 cond. (52) 10. (51) 5 Plut. commun. not. 22, 8 p. 1069° Hor. epist.
 1, 1, 45s cum schol. Porphy. Greg. Naz. de virt. v. 393ss Amm.
 29, 21 || 177s Stob. 4, 32 (π. πενίας), 34 p. 792 H. [SMA] sub-
 iunctos exhibet tetrasticho 649—652, contra Lucianum de merc.
 cond. (51) 5 eodem atque Theogn. C ordine haec legisse apparet |
 ARTEMID. Onirocr. 1, 32 | BRO ap. PLUT. poet. aud. 4 p. 22a | initium
 ARIST. eth. Eudem. 3, 1, 1230a 12 καὶ γὰρ ἂν ἡ ἰσχὺς καὶ ὁ πλοῦ-
 τος κατὰ Θεόγνιν ἀνδρεία εἶεν· πᾶς—δεδμημένος | LUCIAN. de
 merc. cond. (51) 5 εἴτα ὁ Θεόγνις πρόχειρος καὶ πολλὸν τό· πᾶς
 —δεδμημένος. καὶ ὅσα ἄλλα δειμῶνα ὑπὲρ τῆς πενίας οἱ ἀγεννέ-
 στατοι τῶν ποιητῶν ἐξηγητόχασιν | cf. Liban. decl. 1, 88

171 εἶχεν Hi.-Cr. | θεοῖσιν ἐπικράτος A οἷς ἐστι κράτος O οἷς
 ἐστι μέγα κράτος rell., ex Hom. hymn. Cer. 150 em. B. ||
 173—178 in unam coniunxit elegiam H.-W. || 174 Pind. Isthm. 6,
 15 γῆρας . . . πολίων (Bacch. 3, 88) γῆρας et ἡπ. gen., quasi prae-
 cederet μᾶλλον, non μάλιστα | ad ἡπ. cf. H.-W. ad locum (cf. Iones
 Malaria and Greek History 26ss [Boelte]) || 175 χρὴ πενήν Be.
 cum testibus: ἦν δὴ χρὴ C (H.-W.), qui si verum exhibent,
 testes omnes pendent a Chrysippo, si minus is qui haec prae-
 cedentibus adnexuit, ἦν δὴ χρὴ proprio Marte finxit | μεγα-
 κῆτα Theogn. dett. Stob. SM Plut. (commun.) Hermog. Schol.
 Thuc. Elias alii cum Hom. γ 158; cf. πολυκῆτης quoque de Nilo
 (Theoc. 17, 98) || 175s cf. Hes. op. 637 Hor. epist. 1, 1, 46
 Athoni. progymn. 26 p. 8, 12ss || 176 πετρώων dett. Stob. S
 Plut. bis Hermog. Schol. Thuc. alii | κατ' ἡλιβάτων A | Π 35
 al. πέτραι τ' ἡλιβατοὶ Pind. Ol. 6, 64 πέτραι ἄλβιατον | ad
 rem cf. Phoenic. 3, 10 || 177 πᾶς testes καὶ Theogn. C (H.-
 W.) | cf. ξ 157 δς πενήνι εἰκὼν ἀπατήλια βάζει || 177s ad rem
 cf. 669s 419s

Χρὴ γὰρ ὁμῶς ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
δίλξησθαι χαλεπῆς, Κύρνε, λύσιν πενίης. 180

Τεθνάμεναι, φίλε Κύρνε, πενιχρῶι βέλτερον ἀνδρὶ
ἢ ζῶειν χαλεπῇι τειρόμενον πενίηι.

Κριὸς μὲν καὶ ὄνους διζήμεθα, Κύρνε, καὶ ἵππους
εὐγενέας, καὶ τις βούλεται ἐξ ἀγαθῶν
βήσεσθαι· γῆμαι δὲ κακὴν κακοῦ οὐ μελεδαίνει 185
ἐσθλὸς ἀνὴρ, ἦν οἱ χρήματα πολλὰ διδῶι,
οὐδὲ γυνὴ κακοῦ ἀνδρὸς ἀναίνεται εἶναι ἄκοιτις
πλουσίον, ἀλλ' ἀφνεὸν βούλεται ἀντ' ἀγαθοῦ.

179s adfert Stob. 4, 32 (π. πενίας), 36 p. 793 H. [SMA] conjunctos cum vv. 155—158 || 183—190 Stob.¹ 4, 29 (π. εὐγενείας), 53 p. 724s H. sub lemmate Ξενοφῶντος ἐκ τοῦ Περί Θεογνίδος. [(S)MA] incipit a v. 22s οὗτος δὲ ὁ ποιητὴς περὶ οὐδενὸς ἄλλον λόγον πεποιεῖται ἢ περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας ἀνθρώπων, καὶ ἔστιν ἡ ποιήσις σύγγραμμα περὶ ἀνθρώπων . . . ἡ οὖν ἀρχὴ μοι δοκεῖ τῆς ποιήσεως ὁρθῶς ἔχειν· ἀρχεται γὰρ πρῶτον ἀπὸ τοῦ εὐ γενέσθαι. ὧστε γὰρ (ὁ Θεογνίς) οὗτ' ἀνθρώπων οὐτε τῶν ἄλλων οὐδὲν ἂν ἀγαθὸν εἶναι, εἰ μὴ τὰ γεννήσονται ἀγαθὰ εἴη. ἔδοξεν οὖν αὐτῷ παραδείγμασι τοῖς ἄλλοις ζῴοις χρῆσασθαι, ὅσα μὴ εἰκὴ τρέφεται, ἀλλὰ μετὰ τέγγης ἕκαστα θεραπεύεται, ὅπως γενναυτάτα ἔσονται. δηλοῖ δ' ἐν τοῖς ἔπεσι. [183—190]. ταῦτα τὰ ἔπη λέγει τοὺς ἀνθρώπους οὐκ ἐπίστασθαι γεννᾶν ἐξ ἄλλῃων, κατὰ (τὸ εὐγενές· ὥστε (Friedl.)) γίνεσθαι τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων κάμειν ἀεὶ μεινόμενον τὸ χεῖρον τῷ βελτίονι. οἱ δὲ πολλοὶ ἐκ τούτων τῶν ἔπων οἴονται τὸν ποιητὴν πολυχρημοσύνην τῶν ἀνθρώπων κατηγορεῖν καὶ ἀντὶ χρημάτων ἀγένηαν καὶ κακίαν ἀντικαταλλάττεσθαι εἰδότας. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ ἄγνοιαν κατηγορεῖν περὶ τὸν αὐτῶν βίον. ad rem cf. Xenoph. mem. 4, 4, 22ss || Stob.² 4, 30 (π. πενίας), 11^a p. 732 H. [M(A)] Θεογνίδος· || 183—186 Stob.³ 4, 22 (π. γάμον), 99 p. 534 H. [SMA] Θεογνίδος· || 185 HESYCH. μελεδαίνει· φροντίζει

179 χρὴ θ' αἰεὶ κατὰ γ. gnomologus, quo commodius aliena superioribus adnecteret | Hes. theog. 762 γῆν τε καὶ εὐ. v. θ. B 159 pass. ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης || 180 δίλξησθαι A διζεσθαι rell. cum Stob. || 181 φ. K. 539 || 181s cf. Apthon. l. c. (ad 175s) || 182 γ. τ. π. 684. 752 | eodem cadit A. P. 9, 367, 4 || 183 κίνας μὲν δὴ νῶτ' δ. Stob.³ | διζοίμεθα Stob.^{1,2} A | κθρη Stob.¹ A || 183ss cf. Ps.-Phocyl. 199ss || 183ss 199 cf. W. Haedicke l. c. 47. 65. 66 || 184 ἀγαθοῦ Stob.^{1,2} || 185 κήσεσθαι Stob.² κήσεσθαι Stob.¹ | ad β. cf. Themist. or. 21 p. 302 Dind. τὸν τε ἵππον ἐξετάζοντας τὸν βησόμενον || 186 οἱ τις Stob.^{1,2} | διδῶι φέρη Stob.³ || 188 ἀφνεὶον Stob.^{1,2}

χρήματα γὰρ τιμῶσι· καὶ ἐκ κακοῦ ἐσθλὸς ἔγρημε
καὶ κακὸς ἐξ ἀγαθοῦ· πλοῦτος ἔμειξε γένος. 190
οὕτω μὴ θαύμαζε γένος, Πολυπαῖδη, ἀστῶν
μαυροῦσθαι· σὸν γὰρ μίσγεται ἐσθλὰ κακοῖς.

Ἀστὸς τοι ταύτην εἰδὼς κακόπατριν ἐοῦσαν
εἰς οἴκους ἄγεται χρήμασι πειθόμενος
εὐδοξος κακόδοξον, ἐπεὶ κρατερὴ μιν ἀνάγκη 195
ἐντύει, ἢ τ' ἀνδρὸς τλήμονα θῆκε νόον.

Χρῆμα δ' ὁ μὲν Διόθεν καὶ σὸν δίκῃ ἀνδρὶ γένηται
καὶ καθαρῶς, αἰεὶ παρμόνιμον τελέθει.
εἰ δ' ἀδίκως παρὰ καιρὸν ἀνὴρ φιλοκερδέει θυμῷ
κτῆσεται, εἴθ' ὀρκῶι παρὰ τὸ δίκαιον ἐλὼν, 200
αὐτίκα μὲν τι φέρειν κέρδος δοκεῖ, ἐς δὲ τελευτὴν
αὐθις ἔγεντο κακόν, θεῶν δ' ὑπερέσχε νόος.
ἀλλὰ τὰδ' ἀνθρώπων ἀπαταῖ νόον· οὐ γὰρ ἐπ' αὐτοῦ
τίνονται μάκαρες προήγματος ἀμπλακίας·
ἀλλ' ὁ μὲν αὐτὸς ἔτεισε κακὸν χρέος οὐδὲ φίλοισιν 205
ἄτην ἐξοπίσω παισὶν ἐπεκρέμασεν·
ἄλλον δ' οὐ κατέμαρψε δίκη· θάνατος γὰρ ἀναιδὴς
πρόσθεν ἐπὶ βλεφάροισ' ἔζετο κῆρα φέρων.

196 HESYCH. ἐντύνει· κελεύει. ἐτοιμάζει. σπεύδει

189 γὰρ Stob.^{1,2} μὲν Theogn. || 189s ~ 1112 cf. 661s || 191 ~ 1349 || 191s sui iuris esse voluit Jac. || 192 cf. Hes. op. 179 || 193 Ἀστὸς (vel ἀστὸς) Heimsoeth D.; αὐτὸς C B. Hi.-Cr. al. | Alc. 87 τὸν κακοπατρίδα(ν) Πίττακον alio sensu || 193s idem de muliere Ps.-Phocyl. 204 || 194 φ 316 οἰκαδέ μ' ἄξεσθαι καὶ εἶναι θήσεσθαι ἄκοιτιν | Sol. 3, 6 χρ. πειθόμενοι || 195 cf. 387 | κ 273 κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη || 195s Pind. Ol. 3, 28 εἴτε νιν . . . ἐντὶ ἀνάγκη || 196 ἐντύνει C em. Br. || 197ss cf. 29s 145s 197. 465. 753s Sol. 1 Wil. SS. 268s | Pind. Nem. 8, 17 σὸν θεῶι . . . φυτευθεὶς ὄλβος ἀνθρώποισι παρμονώτερος. cf. Pyth. 7, 19ss Sol. 1, 25ss Hor. carm. 1, 28, 30s || 203 ἔτ' A em. pauci dett. | αὐτοῦς C em. Jacobs ἔτ' αὐτῶς (ψ 268) ci. Kal. || 205s cf. W. Haedicke l. c. 57, 40 || 206 ἐπεκρέμασεν O, unde ὑπεκρέμασεν B. (cf. 1022 Pind. Ol. 1, 57) || 207 καταμ. Hom. Pind. | Pind. Ol. 10, 105 ἀναιδέα . . . πότμον (ubi C ἀναιδέα . . . θάνατον) ut Hom. Ilias ἀναιδής | Kern et Wil. Gl. (1, 356) contulerunt Kai. Epigr. Add. 463a l. p. 527 (saec. a. Chr. n. VI) || 208 K 26 ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίεσσε | B 352 al. φόνον καὶ κῆρα φέροντες

Οὐδείς τοι φεύγοντι φίλος καὶ πιστὸς ἐταῖρος·
 τῆς δὲ φυγῆς ἐστὶν τοῦτ' ἀνηρότερον. 210

Οἶνόν τοι πίνειν πολὺν κακόν· ἦν δέ τις αὐτόν
 πίνειν ἐπισταμένως, οὐ κακός, ἀλλ' ἀγαθός.

Κύρνε, φίλους κατὰ πάντας ἐπίστρεφε ποικίλον ἦθος
 ὀργὴν συμμίσγων ἦντιν' ἕκαστος ἔχει·
 πολὺν ποὺ ὀργὴν ἴσχε πολυπλόκον, δς ποτὶ πέτρῃ, 215
 τῇ προσομιλήσῃ, τοῖος ἰδεῖν ἐφάνη.
 νῦν μὲν τῇδ' ἐφέπου, τότε δ' ἄλλοιός χροά γίνου.
 κρέσσων τοι σοφίῃ γίνεται ἀτροπής.

Μηδὲν ἄγαν ἄσχαλλε ταρασσομένων πολιητέων,
 Κύρνε, μέσσην δ' ἔρχευ τὴν ὁδὸν ὥσπερ ἐγώ. 220

215s ATHEN.¹ 7, 317^a δ Μεγαρεὺς Θεόγνης φησιν ἐν ταῖς ἐλεγείαις· [215s] ὁμοίως ἱστορεῖ καὶ Κλέαρχος ἐν δευτέρῳ Περί παροιμιῶν παρατιθέμενος τάδε τὰ ἐπη, οὐ δηλῶν ὅτι ἐστὶ· πολυπόδος μοι, τέκνον, ἔχων νόον, Ἀμφίλοχ' ἦρος, τοῖσιν ἐφαρμόζον τῶν κεν (κατὰ) δῆμον ἴκηται· | ² 12, 513^d καὶ δ Θεόγνης· πολυπότου... πολυπλόκον | FLVT.¹ amic. mult. 9 p. 234^f καταγελᾷ τοῦ Θεόγνιδος παρανοήτος· | ² sollert. anim. 27 p. 968^e καὶ Θεόγνης ὁμοίως· | ³ quaest. nat. 19 p. 916^c (Θεόγνης) | SCHOL. Lucian. de saltat. 67 | Ps.-DIOGENIAN. 1, 23 [215] cf. LUCIAN. de saltat. 67 (sine nomine) IULIAN. misop. 349^d PHILOSTR. vit. soph. 1, 5

209s = 332^{a,b} del. Friedl. || 209 Οὐκ ἐστὶν 332^a cum Clem. | 529 φίλον κ. π. ἐ. || 210 ἀνιήροτατον 332^b | cf. 124 || 211 πολὺν ΑΟ em. det. || 211s ~ 509s | del. Br. Friedl. cf. Panyasis fr. 13 || 213 κύρνε O dett. θυμέ A | cf. Soph. Ant. 705 | 1083 ἐπιστρέφοντα νόημα || 213ss ~ 1071ss cf. 1257s Ps.-Phocyl. 48ss || 214 ~ 312 cf. 964 || 215ss iuris esse voluerunt B. Reitz. Jac. || 215s videntur redire ad carmen epicum supra adlatum, e quo Pindarus (fr. 43) quoque hausit. est Amphiarai praeceptum filio Thebas proficiscenti datum. cf. B.⁴ ad l. et Schroeder ad Pind. fr. 43, ubi addas Soph. Iphig. fr. 286 N.² νόει πρὸς ἀνδρὶ χροάμα πολυπότος ὅπως πέτρῃ τραπέσθαι γνησίον φρονήματος et Eupol. fr. 101 K. | v. Friedl. quoque Argolica 54 adn. 32 et ad carmen epicum Ἀμφιαρόν ἐξέλασιν, ut videtur, Powell Collectan. Alexandr. p. 246 || 215 πολυπότος νόον ἴσχε πολυφρονος Plut.¹ π. v. ἰ. πολυχρόν Plut.^{2,3} πολυπότος πολυχρόν νόον ἴσχε Ps.-Diogenian. | Hesych. πολυπλόκος· πολύτροπος et 67 πολυπλοκίαι | s. 415 ποτὶ π. || 216 προσομιλήσει Theogn. Ὡ τῇ περ ὁμιλήσῃ Plut.^{1,2} | cf. Alciph. 1, 17, 2 Sch. || 217 ἐφέπεν et γίνεν Hi.-Cr. || 217s ~ 1073s || 218 Apoll. Rhod. 4, 387 et 1047 ἀτρ. || 219 cf. 331s 335s

Ὅστις τοι δοκέει τὸν πλησίον ἴδμεναι οὐδὲν,
 ἀλλ' αὐτὸς μῦθος ποικίλα δῆνε' ἔχειν,
 κεῖνός γ' ἄφρων ἐστὶ νόου βεβλαμμένος ἐσθλοῦ·
 ἴσως γὰρ πάντες ποικίλ' ἐπιστάμεθα·
 ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ ἐθέλει κακοκερδεῖσιν ἐπεσθαι, 225
 τῷ δὲ δολοπλοκίαι μᾶλλον ἄπιστοι ἄδον.

Πλούτων δ' οὐδὲν τέρμα πεφασμένον ἀνθρώποισιν·
 οἱ γὰρ νῦν ἡμῶν πλεῖστον ἔχουσι βίον,
 διπλάσιον σπεύδουσι. τίς ἂν κορέσειεν ἅπαντας;
 χρήματά τοι θνητοῖς γίνεται ἀφροσύνη,
 αὐτὴ δ' ἐξ αὐτῆς ἀναφαίνεται, ἦν ὁπότε Ζεὺς 230
 πέμψῃ τειρομένοισ', ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

Ἀκρόπολις καὶ πύργος ἐὼν κενεόφρονι δῆμῳ,
 Κύρνε, ὀλίγης τιμῆς ἔμμορεν ἐσθλὸς ἀνὴρ.

Οὐδὲν ἐπιτρέπει ἥμιν αὐτ' ἀνδράσι σωιζομένοισιν,
 ἀλλ' ὥς πάγχυ πόλει, Κύρνε, ἁλωσομένη. 235

Σοὶ μὲν ἐγὼ πτέρ' ἔδωκα, σὺν οἷσ' ἐπ' ἀπείρονα πόντον
 πωτήσῃ καὶ γῇ πᾶσαν ἀειρόμενος

221—226 Stob. 3, 4 (π. ἀφροσύνης), 26 p. 225 H. [MA] Θεόγνιδος·

221ss cf. Soph. Ant. 707ss || 221 ἔμμεναι Stob. || 222 Α 361 ἦμα δῆνεα οἶδε | cf. Hes. theog. 236 || 223 1271 ἀπὸ μὲν νόον ὄλεσας ἐσθλόν | 705 βλάπτουσα νόου | II 660 βασιλέα... βεβλαμμένον ἦτορ || 225 κακοκερδεῖσιν libri boni (H.-W.) em. dett. | syn. fere αἰσχροκέρδεια ap. Soph. Ant. 1056 || 226 μ. ἐτ' εἰσὶ φίλοι Stob. | cf. δολοπλόκος Sapph. 1, 2 Lyr. adesp. 129 || 227—232 ~ Sol. 1, 71—76 cf. Wil. SS. 270s || 227 ἀνδράσι κείται Sol. || 229 διπλάσιος Sol. || 230 κέρδεα τ. θ. ὅπασαν ἀνάτατοι Sol. | χρήμασι ci. Kal. || 231 αὐτῆς Ὡ (H.-W.) αὐτῶν Sol. | ὁπότεν Sol. || 232 τεισομένην Sol. | ἄλλοτε τ' ΑΟ || 233 ad πύργος cf. Callin. 1, 20 cum adn. | 847 δῆμῳ κενεόφρονι | cf. Pind. Nem. 11, 29 fr. 212 Schr. || 234 Α 278 ὁμοῦς ἔμμορε τιμῆς Hom. hymn. Ven. 37 μεγίστης τ' ἔμμορε τιμῆς || 235 οὐδὲν ἐπιτρέπει Α οὐδέ τι πρόπει Ο cum duob. dett. οὐδ' ἐτι γε πρ. rell. em. Bekk. οὐδ' ἐτι τι πρ. H.-W. | ἡμῖν fere Ὡ em. Herm. | ω 252 οὐδέ τί τοι... ἐπιτρέπει | σωιζ- Ὡ σωομένοισιν ci. Wack. || 237ss 'Cyrni' epilogum esse censet Wil. SS. 287 | ad rem cf. Pind. Ol. 9, 21ss Hor. carm. 2, 20, 3, 30 Ov. met. 15, 871ss || 237 eodem cadit Α 350 | cf. δ 510 κατὰ πόντον ἀπείρονα || 238 πωτήσῃ ΑΟ | καὶ Β. κατὰ Ὡ | ἀειράμενος Ο

ἡϊδίας· θοίνης δὲ καὶ εἰλαπίνησι παρέσση
 ἐν πάσαις πολλῶν κείμενος ἐν στόμασιν, 240
 καὶ σε σὺν αὐλίσκοισι λυγροθόγγοις νέοι ἄνδρες
 εὐκόσμως ἐρατοὶ καλὰ τε καὶ λιγέα
 αἰσονται. καὶ ὅταν δνοφερῆς ὑπὸ κεῦθεσι γαίης
 βῆς πολυκωκύτους εἰς Αἶδαο δόμους, 245
 οὐδέποτε· οὐδὲ θανὼν ἀπολείς κλέος, ἀλλὰ μελήσεις
 ἄφθιτον ἀνθρώποις· αἰὲν ἔχων ὄνομα,
 Κύρνε, καθ' Ἑλλάδα γῆν στρωφόμενος ἡδ' ἀνὰ νήσους
 ἰχθυόεντα περὶ πόντον ἐπ' ἀτρέγετον,
 οὐχ ἵππων νότοισιν ἐφήμενος· ἀλλὰ σε πέμψει 250
 ἀγλαὰ Μουσάων δῶρα ἰοστεφάνων.
 πᾶσι δ', ὅσοισι μέμηλε, καὶ ἐσσομένοισιν αἰοιδῇ
 ἔσση ὁμῶς, ὅρρ' ἂν γῆ τε καὶ ἥλιος.
 αὐτὰρ ἐγὼν ὀλέγης παρὰ σεῦ οὐ τυγχάνω αἰδοῦς,
 ἀλλ' ὥσπερ μικρὸν παῖδα λόγοις μ' ἀπαταῖς.

239s K 217 αἰεὶ δ' ἐν δαίτησι καὶ εἰλαπίνησι παρέσται ||
 240 A. P. 9, 62 πάντων δ' Ἑλλήνων κείσομαι ἐν στ. Enn. epigr. 1
 (Var. 17 V.) *volito vivos per ora virum* Verg. georg. 3, 9 *volitare
 per ora* Hor. carm. 2, 20, 1s *non usitata nec tenui ferar penna* ||
 242s cf. 939 cum adn. || 243 de αἰσονται dubitat Wil.¹ | Eur.
 Iph. T. 1266s δνοφερᾶς γᾶς ἐνδᾶς. cf. Hes. theog. 736 || 243s X
 482s νῦν ... Αἶδαο δόμους ὑπὸ κεῦθεσι γαίης ἐρχεται sim. al. |
 Hes. theog. 300 al. || 244 πολυκωκ. solus Theogn. cf. ὀξυκώκω-
 τος ap. Soph. Ant. 1316 || 245s ~ ω 93s | ι 19s πᾶσι δό-
 λουσιν ἀνθρώποισι μέλω || 247—250 ante 239 traiec. H.-W. | ad
 rem contulit Lav. quoque Pind. Ol. 9, 21ss || 247 οὐκ ἀνὰ νῆας
 lusit Wil.¹ || 248 π. ἰχθ. Hom. | β 370 πόντον ἐπ' ἀτρ. | ω 118
 περήσαμεν ... πόντον || 249 οὐδ' Wil.¹ | sicut Dioscuri ap.
 Alc. 78 || 250 ἀγλαὰ δῶρα A 213 al. | cf. 1304 (1332. 1383) et
 Sol. 1, 51 || 251 πᾶσι διὼς οἷσι A explicavit Lachm. πᾶσιν
 οἷσι. O πᾶσι γὰρ οἷσι dett. || 251s θ 580 ἵνα ἦσι καὶ ἐσσομέ-
 νοισιν αἰοιδῇ cf. Theocr. 12, 11 || 252 T 259 Γῆ τε καὶ Ἥλιος ||
 253 1266 αἰδοῦς οὐδεμιῆς ἔτυχον || 253s cf. Pohl. p. 424s | del.
 Welek. H.-W.

Κάλλιστον τὸ δικαιοτάτον· λῶιστον δ' ὕγιαίνειν· 255
 προῶγμα δὲ τερπνότατον, τοῦ τις ἐραῖ, τὸ τυχεῖν.
 Ἴππος ἐγὼ καλὴ καὶ ἀεθλή, ἀλλὰ κάκιστον
 ἄνδρα φέρω, καὶ μοι τοῦτ' ἀνηρότατον.
 πολλάκι δ' ἡμέλλησα διαρρήξασα χαλινὸν
 φεύγεν ἀπωσαμένη τὸν κακὸν ἥριον. 260
 Οὐ μοι πίνεται οἶνος, ἐπεὶ παρὰ παιδί τερεῖν
 ἄλλος ἀνὴρ κατέχει πολλὸν ἐμεῦ κακίων ...
 'ψυχρόν μοι παρὰ τῆιδε φίλοι πίνουσι τοκήες.'
 ὥσθ' ἕμα θ' ὕδρευέαι καὶ με γοῶσα φέρει ...
 ἐνθα μέσσην περὶ παῖδα βαλὼν ἀγκῶν' ἐφίλησα 265
 δειρὴν, ἣ δὲ τέρεν φθέγγετ' ἀπὸ στόματος.
 Γνωτὴ τοι πενή γε καὶ ἄλλοτρίῃ περ ἐοῦσα·
 οὔτε γὰρ εἰς ἀγορὴν ἐρχεται οὔτε δίκας·

255s ARIST.¹ eth. Nicom. 1, 9 p. 1099a 25 ἄριστον ἄρα καὶ κάλ-
 λιστον καὶ ἥδιστον ἢ εὐδαιμονία, καὶ οὐ διώριστα ταῦτα κατὰ τὸ
 Δηλιακὸν ἐπίγραμμα· | ² eth. Eudem. 1, 1 p. 1214a 5 ὁ μὲν
 ἐν Δῆλῳ παρὰ τῷ θεῷ τὴν αὐτοῦ γνώμην ἀποφηνάμενος
 συνέγραψεν ἐπὶ τὸ προπύλαιον τοῦ Ἀθηναίου διελὼν οὐχ ὑπάρχοντα
 πάντα τῷ αὐτῷ, τὸ τε ἀγαθὸν καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ ἡδὺ ποιήσας·
 [255s]. ἡμεῖς δ' αὐτῷ μὴ συγχωρῶμεν· ἣ γὰρ εὐδαιμονία κάλλιστον
 καὶ ἄριστον ἀπάντων οὕσα ἥδιστόν ἐστιν | Stob. 4, 39 (περὶ εὐδαι-
 μονίας), 8 p. 903 H. [SMA] Θεόγνιδος· | cf. Soph. fr. 329 N.²

255s cf. H. Frän. NGG 1924, 121⁴ || 255 ῥᾶιστον δ' ἐσθ' ὁ.
 Stob. C || 256 ἥδιστον δὲ πέφυκ' οὐ τις ἐραῖ τὸ τυχεῖν fere Arist.¹
 πάντων δ' ἥδιστον, οὐ τις ἐραῖ (τὸ) τυχεῖν Arist.² ἥδιστον δὲ τυ-
 χεῖν ὅν τις ἕκαστος ἐραῖ Stob. | οὐ O det. || 257—260. 261—266
 versus aenigmaticos Cleobulo vel Cleobulinae tribuit Hart. ||
 257ss cf. 1249ss 1267ss Z 506 Anacr. 4. 88 Lucil. 1041s Catau-
 della Athen. N. S. 6 (1928), 249ss || 257 ἵππων ἀέθλιον Callim.
 hymn. Del. 113 || 258 cf. 124 || 259 Z 506s ἵππος ... δεσμὸν
 ἀπορρήξας, ubi Et. Magn. 51, 12 δεσμὰ διαρρήξας || 260 φεύ-
 γειν C formam Doricam interpretati sunt editores | ὥσαμένη
 det. || 261ss cf. Howald Festschr. f. Kaegi 1919, 164s || 262 κατα-
 χεῖ ci. Herm., sed de portus imagine (velut 114) contulit rec-
 tissime Kai. Soph. El. 502 εἰ μὴ τότε φάσμα νεκρὸς εἰ κατα-
 σχήσει et Trach. 826 (Croen.) | post v. 262 lac. statuit Schnw. ||
 263 'ψυχρόν cf. νερό' Kal. | τῆσδε? Boelte || 264 γ. ποθεῖ ci. Hi.
 γοῶσ' ἀφορᾷ Boelte (ex Herod. 8, 37 ἀπώρων τὸ ἱερὸν) || 265 λα-
 βὼν C em. Herm. || 267 γνῶτ' ei A γνῶτῃ rell. | τε A em. Bekk.
 om. rell.

πάντη γὰρ τοῦλασσον ἔχει, πάντη δ' ἐπίμνηκτος,
 πάντη δ' ἐχθρὴ ὁμῶς γίνεται, ἔνθα περ ἦι. 270

Ἴσως τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοὶ θνητοῖς ἀνθρώποις
 γῆρας τ' οὐλόμενον καὶ νεότητ' ἔδοσαν.
 τῶν πάντων δὲ κάκιστον ἐν ἀνθρώποις θανάτου τε
 καὶ πασέων νούσων ἐστὶ πονηρότερον.
 παῖδας ἐπεὶ θρέψαι καὶ ἄρμενα πάντα παράσχοις, 275
 χρήματα δ' εἰ καταθῆις πόλλ' ἀνιερὰ παθόν,
 τὸν πατέρ' ἐχθαίρουσι, καταρῶνται δ' ἀπολέσθαι
 καὶ στυγέουσ' ὥσπερ πτωχὸν ἐσερχόμενον.

Εἰκός τοι κακὸν ἄνδρα κακῶς τὰ δίκαια νομίζειν,
 μηδεμίαν κατόπισθ' ἄζόμενον νέμεσιν. 280
 δειλῶ γὰρ τ' ἀπάλαμνα βροτῶι πάρα πόλλ' ἀνελέσθαι
 παρὰ ποδός, ἡγεῖσθαι θ' ὡς καλὰ πάντα τιθεῖ.

Ἄστῶν μηδενὶ πιστὸς ἐὼν πόδα τῶνδε πρόβαινε
 μήθ' ὀρκῶι πύσσονος μήτε φιλημοσύνηι,
 μῆδ' εἰ Ζῆν' ἐθέλῃ παρέχειν βασιλῆα μέγιστον 285
 ἔγγυον ἀθανάτων πιστὰ τιθεῖν ἐθέλων.

Ἐν γὰρ τοι πόλει ὧδε κακοφύγοι ἄνδραει οὐδέν
 ἥως δε τοσώσαιε† πολλοὶ ἀνολβότεροι.

269 ἐπίμ. solus Th. || 271 eodem cadit Σ 404 || 271ss Mimnermum sapiunt, ex Hes. op. 181—202 pendere cognovit Nestle l. c. 121 (271—278 ~ Hes. 181. 185—189 279—282 ~ Hes. 190/2 283—288 ~ Hes. 194. 186. 193ss, praeterea ~ Hes. 61ss [283 ~ 61 284 ~ 66 288 ~ 68] 289—292 ~ Hes. 193. 195s 293s ~ Hes. 202ss cf. or. ap. Herod. 5, 92 β γ) cf. Schadewaldt Ant. 9 (1933), 292 || 271s cf. Hom. hymn. Ven. 243ss || 272 item incipit 768. cf. 527. 1011. 1021 | κὰν νεότητ' A a. corr. κἀνεότητα (i. καὶ ἐνεότητα) ci. Elter, sed cf. 527s || 274 πονηρότατον C, fort. recte (cf. 173s et Kühner-Gerth 1, 23) πονηρότερον Hart. || 275 cf. 695 Ps.-Hes. scut. 84 ἄρμ. π. παρέχον Hes. op. 407 χρήματα ... πάντ' ἄρμενα ποιήσασθαι || 276 ἐγκαταθῆις C (ε//κ- A) em. B. ex 409. 1061, negat Friedl., qui inter se respondere censet ἐγκ. ('domi') et ἐσερχ. ('domum') et ad syntaxim contulit ζ 286ss et Kühner-Gerth 2, 1, 219 || 277s cf. 821s || 280 γ 40 οὐτε τιν' ἀνθρώπων νέμεσιν κατόπισθεν ἔσεσθαι || 281 βροτῶι A || 281s cf. T. W. Allen Cl. Quart. 24 (1930), 188 || 282 ad π. π. cf. Pind. Pyth. 3, 60. 10, 62 || 283 τόνδε C em. Herm. || 287 cf. Allen l. c. 188 || 288 ὥς δὲ C ἐς δὲ Boiss. ὥστε δὲ σώξασθαι Schmidt H.-W.

Νῦν δὲ τὰ τῶν ἀγαθῶν κακὰ γίνεται ἐσθλὰ κακοῖσιν
 ἀνδρῶν· ἡγέονται δ' ἐκτραπέλοισι νόμοις· 290
 αἰδῶς μὲν γὰρ ὄλωλεν, ἀναιδεῖα δὲ καὶ ὕβρις
 νικήσασα δίκην γῆν κατὰ πᾶσαν ἔχει.

Οὐδὲ λέων αἰεὶ κρέα δαίννεται, ἀλλὰ μιν ἔμπης
 καὶ κρατερόν περ ἐόνθ' αἰρεῖ ἀμυχανίη.
 Κωτίλωι ἀνθρώπῳ σιγᾷν χαλεπώτατον ἄχθος, 295
 φθειγγόμενος δ' ἀδαῆς οἷσι παρῆι μελετᾷ,
 ἐχθαίρουσι δὲ πάντες· ἀναγκαιή δ' ἐπίμειξις
 ἀνδρὸς τοιούτου συμποσίῳ τελέθει.

Οὐδέεις λῆι φίλος εἶναι, ἐπὴν κακὸν ἀνδρὶ γένηται,
 οὐδ' ὧι κ' ἐκ γαστρούς, Κύρνε, μῆς γεγόνῃ. 300

Πικρὸς καὶ γλυκὺς ἴσθι καὶ ἀρπαλέος καὶ ἀπηγνῆς
 λάτρεισι καὶ δμῶσιν γείτοσι τ' ἀγκυθύροις.

Οὐ χορὴ κυγκλίζειν ἀγαθὸν βίον, ἀλλ' ἀτρεμίζειν,
 τὸν δὲ κακὸν κινεῖν, ἔστ' ἂν ἐς ὀρθὰ λάβῃς.

Τοὶ κακοὶ οὐ πάντως κακοὶ ἐκ γαστρούς γεγόνασιν, 305
 ἀλλ' ἀνδρεσσιν κακοῖς συνθέμενοι φιλήν

269 eodem cadit Hes. op. 179 || 269s cf. Allen⁵ 280s, qui audacius postulat κακοῖσιν, ἀνδρῶν ἡγέονται δ' || 290 ἀνδρῶν ci. Cr. || 291s cf. 647s || 292 Callin. 1, 4 πόλεμος γαῖαν ἅπασαν ἔχει || 293 antea lacunam statuit Kai., cuius de argumento contulit Croen. v. 139s | μ 30 δανύμενοι κρέα || 203s δ 335 κρατεροῖο λέοντος || 294 O 195 καὶ κρατερός περ ἐόν (Hom. hymn. Merc. 386) || 295 eodem cadit 1384 | cf. Allen¹ 85s || 296 ἀδδῆς B. conl. Hesych. ἀδῆς· ἀτεροπῆς et ἀδῆς· ... ἐνιοὶ δὲ ἀγδῆς, contulit Wil.¹ ἀδῆς apud Phryn. ed. Bekk. 22, 3 ἀτῆι τοῖσι Stadtm. | μέλεται C interpr. Cr. πέλεται Cam. Turn. Stadtm. H.-W. || 297 πάντας A em. O dett. | ἀναγκαιή ci. Kal. || 299s cf. 857ss cum adn. || 299 οὐδέεις δη A οὐδὲ θέλει O οὐδ' ἐθέλει rell. em. Sauppe B. | ad vocem Doricam cf. φεύγεν 260 al. infinit. Doric. | Ω 436 μή μοι τι κακὸν ... γένηται || 300 ὧι A interpretati sunt Bekk. B. ἦν rell. | μῆς C em. B. || 301 = 1353 (ἔστι) cf. adn. | versus sumptus ē genuinis Cygni distichis 1353ss || 302 cf. παρὰ θύρας || 303 Hesych. κυγκλίζειν· κινεῖν. περιόζειν cf. eundem sub κίγκλος || 304 Soph. Oed. reg. 50 στάντες τ' ἐς ὀρθόν | λάβῃς O dett. || a//||ης A βάλλῃς Ald. H.-W. (cf. 265) || 305 πάντες A || 305ss contulit Cr. Flor. Anth. lat. 1, 249 R., H.-W. Eur. El. 367ss | cf. W. Haedicke l. c. 45, 8 || 306 Xenoph. anab. 2, 5, 8 συνθέμενοι φιλήν

ἔργα τε δαίλ' ἔμαθον καὶ ἔπη δύσσφημα καὶ ὕβριν
ἐλπίμενοι κείνους πάντα λέγειν ἔνυμα.

Ἐν μὲν συσσίτοισιν ἀνὴρ πεπνυμένος εἴη·
πάντα δέ μιν λήθειν ὥς ἀπεόντα δοκοῖ.

εἰς δὲ φέροι καὶ γελοῖα· θύρηφι δὲ καρτερός εἴη
γνώσκων ὀργὴν ἦντιν' ἕκαστος ἔχει.

Ἐν μὲν μαινομένοις μάλα μαίνομαι, ἐν δὲ δικαίοις
πάντων ἀνθρώπων εἰμὶ δικαιοτάτος.

Πολλοὶ τοι πλουτοῦσι κακοί, ἀγαθοὶ δὲ πέπονται,
ἀλλ' ἡμεῖς τούτοις οὐ διαμεινόμεθα
τῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον, ἔπει τὸ μὲν ἔμπεδον αἰεὶ,
χρήματα δ' ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

Κύρην, ἀγαθὸς μὲν ἀνὴρ γνώμην ἔχει ἔμπεδον αἰεὶ,
τολμᾷ δ' ἐν τε κακοῖς κείμενος ἐν τ' ἀγαθοῖς.
εἰ δὲ θεὸς κακῶι ἀνδρὶ βίον καὶ πλοῦτον ὀπάσσει,
ἀφραίνων κακίην οὐ δύναται κατέχειν.

Μήποτ' ἐπὶ σμικρῇ προφάσει φίλον ἀνδρ' ἀπολέσσαι
πειθόμενος χαλεπῇ, Κύρνε, διάβολῳ.

315—318 Stob. 3, 1 (π. ἀρετῆς), 8 p. 5 H. [M Paris. 551] Θεό-
γνιδος· || 319—322 Stob. 3, 37 (π. χρηστότητος), 3 p. 699 H.
[SMA] Θεόγνιδος·

309 εἶναι A Homeri haud immemor (θ 388) ἴσθι rell. em. Herm. ||
309ss Allen³ 239 verborum formas (infin. et con.) imperativos
et adhortativos interpretatur: 309 εἶναι (310 μιν plur.), 310 δόκει,
311s φέρεται et ἔχῃς cum dett. || 310 δόκει C em. Geel || 311 δὲ² om. A |
Aeschyl. Ox. Pap. 2161 col. II 14f παρέξει . . . τὰ γελοῖα (Maas) ||
312 ~ 214. 898 | cf. Euen. 3 || 313 cf. Scol. Att. 19, 2 Horati dulce est
desipere in loco et recepto dulce mihi furere est amico Paul. ad
Rom. 12, 15 χαίρειν μετὰ χαίρόντων || 314 cf. Sol. 11, 2 || 315s = Sol. 4,
9ss | cf. 683ss 1084 cum adn. || 315ss cf. W. Haedicke l. c. 44 || 315 τοι
γὰρ Sol. || 317s cf. Eur. El. 941ss || 318 ἄλλοτε τ' A || 319 cf. 1083s |
ἐμπ. al. 317 || 320 ἐν τ' ἀγαθοῖς κείμενος ἐν τε κακοῖς Stob. | cf. 555.
355. 1029 al. || 321 ὀπάσει Stob. SM ὀπάσσει Theogn. dett. ὀπάσει
Stob. A | cf. 149 || 322 κακίην Theogn. βίον Stob. || 323 cf. 1281 | Thuc.
1, 141, 1 ἐπὶ μεγάλῃ καὶ ἐπὶ βραχείᾳ . . . προφάσει | debuit προφάσει,
ut 831 πλοῦτι et 444s numero plurali retento δόσεις' Sp. || 324 διαβο-
λήν B. ad Hom. hymn. Merc. 56 παραβόλα Ψ 132 παραβάται
Theogn. 1278^d (950) καταμάσφας, sed Pind. Pyth. 2, 76 ἄμαχον
κακὸν . . . διαβολῶν ὑποφάτιες | addas μεταβολῶν Simon. 13, 19

εἴ τις ἁμαρτωλῆσι φίλων ἐπὶ παντὶ χολῶιτο,
οὐποτ' ἂν ἀλλήλοισ' ἄρθμοι οὐδὲ φίλοι
εἴεν· ἁμαρτωλοὶ γὰρ ἅμ' ἀνθρώποισιν ἐπονται
θνητοῖς, Κύρνε· θεοὶ δ' οὐκ ἐθέλουσι φέρειν.

Καὶ βραδὺς εὐβουλος εἴλεν ταχὺν ἄνδρα διώκων,
Κύρνε, σὺν εὐθείῃ θεῶν δίκῃ ἀθανάτων.

Ἦσυχος ὥσπερ ἐγὼ μέσσην ὁδὸν ἔρχομαι ποσσὶν
μηδ' ἐτέρουσι δίδου, Κύρνε, τὰ τῶν ἐτέρων.

Οὐκ ἔστιν φεύγοντι φίλος καὶ πιστὸς ἐταῖρος·
τῆς δὲ φυγῆς ἔστιν τοῦτ' ἀνηρότατον.

Μήποτε φεύγοντ' ἄνδρα ἐπ' ἐλπίδι, Κύρνε, φιλήσῃς·
οὐδὲ γὰρ οἴκαδε βὰς γίνεται αὐτὸς ἔτι.

Μηδὲν ἄγαν σπεύδων πάντων μέσ' ἄριστα· καὶ οὕτως,
Κύρην, ἔξεις ἀρετὴν, ἣν τε λαβεῖν χαλεπόν.

Ζεὺς μοι τῶν τε φίλων δοίη τίσιν, οἳ με φιλεῦσιν,
τῶν τ' ἐχθρῶν μείζον, Κύρνε, δυνησόμενον.

331s adfert Stob. 3, 15 (π. ἀσωτίας), 6 p. 477 H. [S] Θεόγνι-
δος· || 332^a Clem. Alex. Strom. 6, 8, 1 p. 427 St.²

325 χολοῖτο Kal. || 326 π 427 ἡμῖν ἄρθμοι | sim. cadit
1312 || 327 ἅμ' Emp. Homeri memor ἐν C probat Kal. ||
329 εὐβούλως ci. Friedl. ex Aesch. Choeph. 696 | cf. Εὐβουλεύς
deus (Kern) | ad rem v. θ 329 || 330 εὐθείῃ C (cf. Sol. 3,
36 εὐθύνει δὲ δίκας σκολιάς) praeter O (ὃ e ras.) | Hes.
theog. 86 op. 36 al. ἰθείῃσι δίκῃσιν (Hom. hymn. Cer.
152) | certamine in Patrocli honorem instituto Ὀδυσσεὺς πολέ-
μητις Minerva adiutrice devicit Ὀϊλῆος ταχὺν Αἴαντα (Ψ 754ss) ||
331 ~ 220 cum adn. | ἦσυχος om. Stob. || 332 δίδου Stob.
διδούς C H.-W. || 332^a, b ~ 209s || 332^a οὐδεὶς τοι 209 contra
Clem. Alex. | cf. 529 || 332^b eodem cadit 124 cum adnot. |
ἀνηρότερον 210 || 333 ἀνέο² Herm. | ἐπὶ ἐλπίδι ci. B. ad Pind.
Pyth. 2, 49, sed cf. 823 || 334 αὐτὸς Kal. ἀσπὸς ci. Kern ex
193 || 335s cf. 401ss Hes. op. 694 Phocyl. 12 Crit. 5 So-
dam. cum adnot. Soph. Phil. 620 Reitz. Epigr. u. Skol. 66 ||
337 ad τῶν cf. 345 || 337s cl. Sol. 1, 5s || 338 δυνησόμενοι
Schae. alii alia (-μένων, -μένων), neque tamen quidquam certi
'potentiorē quendam' Kal., an 'superiorem (esse)'? cf. Allen¹
85s

χοῦτως ἂν δοκέοιμι μετ' ἀνθρώπων θεὸς εἶναι,
εἴ μ' ἀποτεισάμενον μοῖρα κίχοι θανάτου.

340

Ἀλλά, Ζεῦ, τέλεσόν μοι, Ὀλύμπιε, κείριον εὐχῆν·
δὸς δέ μοι ἀντὶ κακῶν καὶ τι παθεῖν ἀγαθόν.
τεθναίνην δ', εἰ μή τι κακῶν ἄμπαυμα μεριμνέων
εὐροίμην, δοίην δ' ἀντ' ἀνιῶν ἀνίας.

αἴσα γὰρ οὕτως ἐστί. τίσις δ' οὐ φαίνεται ἡμῖν
ἀνδρῶν, οἳ τὰ μὰ χρέματ' ἔχουσι βίην
συλήσαντες· ἐγὼ δὲ κύνων ἐπέρησα χαράδρην
χειμάρρῳι ποταμῶι πάντ' ἀποσεισάμενος·
τῶν εἴην μέλαν αἶμα πιεῖν· ἐπὶ τ' ἐσθλὸς ὄροιο
δαίμων, ὃς κατ' ἐμὸν νοῦν τελέσειε τάδε.

345

350

Ἄ δειλὴ πενίη, τί μένεις προλιποῦσα παρ' ἄλλον
ἀνδρ' ἰέναι; μὴ δὴ μ' οὐκ ἐθέλοντα φίλει·
ἀλλ' ἴθι καὶ δόμον ἄλλον ἐποίχεο μηδὲ μεθ' ἡμέων
αἰεὶ δυστήνου τοῦδε βίου μέτεχε.

Τόλμα, Κύρνε, κακοῖσιν, ἐπεὶ κἀσθλοῖσιν ἔχαιρες,
εὐτέ σε καὶ τούτων μοῖρ' ἐπέβαλλεν ἔχειν.
ὥς δὲ περ ἐξ ἀγαθῶν ἔλαβες κακόν, ὥς δὲ καὶ αὖτις
ἐκδύναι πειρῶ θεοῖσιν ἐπευχόμενος.

355

339 ἀνθρώποις ci. Br. || 340 cf. 362 | κίχη C (probat H.-W.) em. Herm. | alterum hemistichium est Mimn. 6, 2 Sol. 12, 4 Tyr. 5, 5 | cf. 820 Callin. 1, 15 Sol. 19, 18 Simon. 135, 2 Arist. Pepl. 29, 2 || 341 κ 483 δ Κίχη, τέλεσόν μοι ὑπόσχεσιν | A 508 ἀλλὰ σὺ πέρ μιν τίσον, Ὀλύμπιε μητίετα Ζεῦ | κύριον ci. Emp. || 342 II 40 δὸς δέ μοι || 343 cf. 1325 | Hes. theog. 55 ἄμπαυμά τε μερ-μηράων cf. Bacch. 5, 7 || 345 ad τίσις cf. 337 || 347 cf. Allen⁷ 211ss || 347s χαράδρης et χειμάρρῳι ποταμῶι Δ 454. 452 E 87s ποταμῶι . . . χειμάρρῳι | cf. Anaer. 45 || 349 μέλαν αἶμα Hom. pass., sed λ 98 πλεῖν αἶμα κελανόν (232. 390) vel κελανεφές (153) | ξ 104 ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄροιντο || 349s Achaeis χαλεπὸς δέ τις ὄρορε δαίμων (τ 201) || 350 ο 203 ὅπως οἱ κατὰ μοῖραν ἵπο-σγόμενος τελέσειεν || 351 cf. 649 || 351s μένεις; et ἰέναι H.-W. || 351ss cf. Hippon. 29 et Kaegi p. 36s || 352 μὴ δὴ μ' Bekk. μ' ἦν δὴν A τί δὴ μ' O τί δὲ δὴ μ' rell. μὴ δὴν μ' H.-W. ad 597 cf. 1243 δὴν δὴ | similiter cadit 1094 || 355ss cf. Archil. 67^a, 4ss || 355 cf. 1029 | κἀσθλοῖσιν boni em. dett. || 356 οὔτε A || 357 αὖτις A || 358 θεοῖς A | κ 533 ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν | eodem cadit 944 cf. 1116

μηδὲ λίην ἐπύφαινε· κακὸν δέ τε, Κύρην, ἐπιφαίνων
παύρους κηδεμόνας σῆς κακότητος ἔχεις.

360

Ἀνδρός τοι κραδίη μινύθει μέγα πῆμα παθόντος,
Κύρην· ἀποτεινυμένου δ' αὖξεται ἐξοπίσω.

Εὖ κώτιλλε τὸν ἐχθρόν· ὅταν δ' ὑποχείριος ἔλθῃ,
τεῖσαι μιν πρόφασιν μηδεμίαν θέμενος.

Ἴσχε νόωι, γλώσσης δὲ τὸ μέλιχον αἰὲν ἐπέστω·
δειλῶν τοι τελέθει καρδίη δῆυτέρῃ.

365

Οὐ δύναμαι γνῶναι νόον ἀστῶν ὄντων· ἔχουσιν·
οὔτε γὰρ εὖ ἔρδων ἀνδάνω οὔτε κακῶς·
μωμεῦνται δέ με πολλοί, ὁμῶς κακοὶ ἢ δὲ καὶ ἐσθλοί·
μυμείσθαι δ' οὐδεὶς τῶν ἀσφῶν δύναται.

370

Μή μ' ἀέκοντα βίην κεντῶν ὑπ' ἄμαξαν ἔλαννε·
εἰς φιλότητα λίην, Κύρνε, προσελκόμενος.

Ζεῦ φίλε, θανμάζω σε· σὺ γὰρ πάντεσσιν ἀνάσσεις
τιμὴν αὐτὸς ἔχων καὶ μεγάλην δύναμιν·
ἀνθρώπων δ' εὖ οἶσθα νόον καὶ θυμὸν ἐκάστου·
σὸν δὲ κράτος πάντων ἔσθ' ὕπατον, βασιλεῦ.

375

πῶς δὴ σευ, Κρονίδη, τολμᾷ νόος ἀνδρῶς ἀλιτροῦς
ἐν ταυτῇ μοίρῃ τὸν τε δίκαιον ἔχειν,
ἦν τ' ἐπὶ σωφροσύνην τρεφθῇ νόος ἦν τε πρὸς ὕβριν
ἀνθρώπων ἀδίκαιος· ἔργμασι πειθομένων;

380

359 τε A τι plerr. an δὲ σέ? | ἐπιφαίνειν C em. Br. || 360 π. κ. 645 || 361 Γ 50 μέγα π. || 362 cf. 340 || 363 δ' om. A | ο 448 χρυσὸν ὅτις χ' ὑποχείριος ἔλθῃ cf. Herod. 1, 106 || 363s cf. 815s 851s || 364 cf. 152s | νιν C em. Schn. Kallim. 137 (Wil.¹) || 365 ἴσχι A | νόωι A νόον rell. | γλώσσης A γλώσσῃ rell. | ἐπέστω A ἐπέσθω rell. || 365s cf. Ps.-Phocyl. 20 τ 42 || 366 ~ 1030 | κραδίη C fere omnes || 367s ~ 1184^{a, b} cf. 24 || 367 item incipit 695. 939 | X 382 νόον δ. ἔχ. | cf. 814. 1016 || 368 ἀνδάνω A || 369s nota μωμ- et μυμ- || 369 sim. cadit Γ 319 || 373ss cf. 731ss 743ss Sol. 1, 25ss Wil. Gl. 2, 116¹ || 373 Callim. epigr. 6 Ζεῦ φίλε (A. P. 5, 108. 166 Kaegi p. 69s) | v 112 Ζεῦ πάτερ, ὃς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσεις sim. al. ι 552 (Ζεὺς) ὃς πᾶσιν ἀνάσσει A 288 πάντεσσι δ' ἀνάσσειν || 374 α 117 τιμὴν δ' αὐτὸς ἔχει || 375 π. κ. θ. Δ 309 || 378 τὸν δε A || 379 τρεφθῇ C em. Neander et Br. cf. Apoll. Rhod. 4, 618 Allen⁷ 211ss || 380 ~ Sol. 1, 12. 3, 11

Οὐδέ τι κεκριμένον πρὸς δαίμονός ἐστι βροτοῖσιν,
οὐδ' ὁδὸν ἦρτιν ἰὼν ἀθανάτοισιν ἄδοι.

ἔμπης δ' ὄλβον ἔχουσιν ἀπήμονα· τοὶ δ' ἀπὸ δειλῶν
ἔργων ἰσχυρὸν θυμὸν ὅμως πενήνῃ

μητέρ' ἀμηχανίης ἔλαβον τὰ δίκαια φιλεῦντες,

ἢ τ' ἀνδρῶν παράγει θυμὸν ἐς ἀμπλακίην
βλάπτουσ' ἐν στήθεσσι φρένας κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης·

τολμαῖ δ' οὐκ ἐθέλων αἴσχεα πολλὰ φέρειν

χρημοσύνην εἰκων, ἢ δὴ κακὰ πολλὰ διδάσκει,

ψεύδεά τ' ἐξαπάτας τ' οὐλομένας τ' ἔριδας,

ἄνδρα καὶ οὐκ ἐθέλοντα· κακὸν δέ οἱ οὐδὲν ἔοικεν·

ἢ γὰρ καὶ χαλεπὴν τίκει ἀμηχανίην.

Ἐν πενήνῃ δ' ὁ τε δειλὸς ἀνὴρ ὁ τε πολλὸν ἀμείνων

φαίνεται, εἴτ' ἂν δὴ χρημοσύνη κατέχη·

τοῦ μὲν γὰρ τὰ δίκαια φρονεῖ νόος, οὗ τέ περ αἰεὶ

ἰθεὶα γνώμη στήθεσιν ἐμπεφύη·

τοῦ δ' αὖτ' οὔτε κακοῖς ἔπεται νόος οὔτ' ἀγαθοῖσιν.

τὸν δ' ἀγαθὸν τολμᾶν χρὴ τὰ τε καὶ τὰ φέρειν.

Αἰδεῖσθαι δὲ φίλους φεύγειν τ' ὀλεσθήρορας δοκούς
ἐντράπελ' ἀθανάτων μῆνιν ἀλευάμενος.

381s secl. Emp. Wil.¹ H.-W. Friedl., qui 379s versibus 383ss excipi voluerunt || 381 ἐστι plerique ὅστις A || 382 ἦν τις edd. cum uno e dett. | cf. 912 || 382s continuavit Kal., 380. 383 D. || 383 Pind. fr. 107, 7s ἀπήμονα ἐς ὄλβον || 384 ἰσχυρὸν O ἰσχυρὸν dett. pauci || 384s cf. Alc. 142 Herod. 8, 111 || 385 cf. 392 || 386 cf. 404. 630. 865 || 387 O 724 βλάπτειν φρένας ... Ζεὺς | cf. 195 Hes. theog. 517 ξ 178 κ 273 κρατερῇ δέ μοι ἐπλεῖ ἀνάγκη | num post 387 lacuna statuenda est? || 388 a 229 al. αἴσχεα πολλά | cf. 398 || 388s 391 cf. 651 || 389 cf. Tyrt. 6, 8 cum adn. || 389s cf. ξ 157 Eur. El. 376 || 390 cf. Hes. theog. 205 || 392 cf. 140 || 393 cf. H. Frän. NGG 1924, 98^e | eodem cadunt Z 479 H 114 al. Hes. op. 19 || 395 οὐτε A expl. Bekk. || 396 ἐμπεφύη A | A 513 ἐμπεφύη | cf. Semon. 29, 5 || 398 cf. 388. 445s 658 | τὰ καὶ τὰ dictio Pindar. cf. Pyth. 4, 23 al. (Friedl.) || 398ss conglutinavit H.-W. || 399 cf. φεισθήρορας B 883 al. || 400 ἐντράπελ' A (cf. 290 ἐκτραπέλοισι νόμους et Pind. Pyth. 4, 105) ἐντράπελ' δ' rell. ἐντράπελ' Bekk. ἐντρέπεν Br. B. ἐντρέπεν Kal. | ἀλευάμενον A retinent H.-W. Friedl., ille post δοκούς lacuna statuta cum B., hic ante 399 | E 444 μῆνιν ἀλευάμενος ἐκατηβόλον Ἀπόλλωνος

Μηδὲν ἄγαν σπεύδειν· καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος
ἔργμασιν ἀνθρώπων· πολλάκι δ' εἰς ἀρετὴν
σπεύδει ἀνὴρ κέρδος διζήμενος, ὅτινα δαίμων
πρόφρων εἰς μεγάλην ἀμπλακίην παράγει,
καὶ οἱ ἔθνητε δοκεῖν, ἃ μὲν ἦι κακὰ, ταῦτ' ἀγάθ' εἶναι
εὐμαρέως, ἃ δ' ἂν ἦι χρήσιμα, ταῦτα κακὰ.

Φίλιππος δὲν ἡμαρτες· ἐγὼ δέ τοι αἴτιος οὐδέν,
ἀλλ' αὐτὸς γνώμης οὐκ ἀγαθῆς ἔτυχες.

Οὐδένα θησαυρὸν παισὶν καταθήσῃ ἀμείνω
αἰδοῦς, ἢ τ' ἀγαθοῖς ἀνδράσι, Κύρην, ἔπεται.

Οὐδενὸς ἀνθρώπων κακίων δοκεῖ εἶναι ἑταῖρος,
ὧι γνώμη θ' ἔπεται, Κύρην, καὶ ὧι δύναμις.

Πῖνον δ' οὐχ οὕτως θωρηξομαι, οὐδ' ἐμέ γ' ὄϊνος
ἐξάγει, ὥστ' εἰπεῖν δεινὸν ἔπος περὶ σοῦ.

Οὐδέν' ὁμοῖον ἐμοὶ δύναμαι διζήμενος εὐρεῖν
πιστὸν ἑταῖρον, ὅτωι μὴ τις ἔνεστι δόλος·
ἐς βάσανον δ' ἐλθὼν παρατρέβωμαι ὥστε μολόβδωι
χρυσός, ὑπερτερῆς δ' ἄμμιν ἔνεστι λόγος.

Πολλά με καὶ συνιέντα παρέρχεται· ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
σιγῷ γνώσκων ἡμετέρην δύναμιν.

401s cf. Bacch. 14, 16ss Wil. Gl. 2, 123^a || 401ss cf. 335s cum adn. || 403s cf. Hes. op. 667s Soph. Ant. 620ss || 404 cf. 386. 630 || 407 φίλιππος ὅσων ci. B.³ φήλος ἐὼν ad Hesych. 'φήλον' B.⁴ conlato Ar. pac. 1165 cum schol. | σοι A || 408 ἔτυχες] εἰαμεινω A errore e versu sequenti || 409 καταθήσῃ A O -ση dett. | cf. 238. 276 et Xenoph. Cyr. 8, 2, 15 θησαυροῦς ... καταθέσθαι || 409s ~ 1161s, | cf. γ 24 Plat. leg. 5, 729^b || 410 cf. 635 | ad rem cf. O 661s || 413 οὐδ' ἐμέ γ' Herm. οὐδὲ μετ' (i. με F-?) A οὐδὲ μετ' O οὐδὲ με dett. D.² | cf. 470 || 414 ἐξαρῇ ci. Ahr. Emp. ex 630 | σέυ Hi.-Cr. || 415—418 = 1164^{e-h} cf. Scol. Att. 33 || 417 μολόβδωι C H.-W. || 417s ~ 1105 | cf. 447ss et H.-W. ad l. || 418 Hesych. ὑπερτερῆσι· νεωτερισμοῖς· ὑπερηφανίαις cf. καθυπερτερία | ἄπεστι B. contra 1164^h | νόος dett. ex 1283. 632 || 419 cf. 669 || 419s cf. 613s || 420 ὑμετέρην ci. Herm.

Πολλοῖς ἀνθρώπων γλώσση θύρα οὐκ ἐπίκεινται
ἀρμόδιαί καί σφιν πόλλ' ἀμέλητα μέλει.
πολλάκι γὰρ τὸ κακὸν κατακείμενον ἔνδον ἄμεινον,
ἐσθλὸν δ' ἐξεληθὸν λώϊον ἢ τὸ κακόν.

Πάντων μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον
μυθ' ἐσιδεῖν ἀνγὰς ὀξέος ἡελίου,
φύντα δ' ὅπως ὤκιστα πύλας Αἰδαο περῆσαι
καὶ κεῖσθαι πολλὴν γῆν ἐπαμυσάμενον.

421—424 Stob. 3, 36 (π. ἀδολεσχίας), 1 p. 690s H. [SMA] Θεό-
γνιδος· || 425—428 Sext. Empir. Pyth. hypot. 3, 231 | Stob.¹ 4,
52 (π. ζωῆς), 30 p. 1081 H. [A] Θεόγινδος· | Epicvr. ap. Dio-
laert. 10, 126 ὁ δὲ παραγγέλλων τὸν μὲν νέον καλῶς ζῆν, τὸν δὲ
γέροντα καλῶς καταστρέφειν, εὐήθης ἐστὶν οὐ μόνον διὰ τὸ τῆς ζωῆς
ἀσπαστόν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ τὴν αὐτὴν εἶναι μελέτην τοῦ καλῶς ζῆν
καὶ τοῦ καλῶς ἀποθνήσκειν. πολλὸν δὲ χεῖρον καὶ ὁ λέγων, κάλλιστον
μὲν μὴ φῦναι· φύντα—περῆσαι. εἰ μὲν γὰρ πεποινθῶς τοῦτο φησι,
πῶς οὐκ ἀπέροχεται ἐκ τοῦ ζῆν; κτλ. || 425—427 Clem. Alex. Strom.
3, 15, 1 p. 202 St.² (Theodoret. graec. aff. cur. 5, 12 p. 125) |
Svid. s. v. ἀρχὴν μὲν μὴ φῦναι | Macar. 2, 45 || 425. 427 Certam.
Hom. et Hes. p. 37 Wil. (ubi una p. 45s Pap. Flinders-Petrie edita
est) | Stob.² 4, 52 (ἔπιανος θανάτου), 22 p. 1079s H. [SA] ἐκ τοῦ
Ἀλκυδάμαντος Μουσείου· | Ps.-Diogenian. 3, 4s cf. Phot. pinacogr.
p. 50 Elt. Soph. Oed. C. 1224 cum Schol. Eur. fr. 285. 908 N.²

421s θύρα οὐκ ἐπίκεινται ἀρμόδιῃ Stob. || 421 ζ 19 θύρα δ' ἐπί-
κενται φαίνει cf. A. P. 11, 304, 5 et clavem linguae (supra
19, infra 815. 847 et Crit. 3 cum adn.) || 422 π. ἀλάλητα πέλει
Stob. ὃ π. ἀλάλητα μέλει Geel· πολλά λαλήτα πέλει Buech. ||
423 ἐνδοθεν ἦλθεν Stob. || 423s Soph. Ai. 362 al. εὐφημα φώνει ||
424 ἐξεληθὸν dett. plerique ἐξεληθὸν AO pauci dett. ἐξεληθεῖν Stob. |
versum vix corruptum alii aliter sanare frustra conati sunt | ἢ τὸ
κακὸν utpote glossema uncis inclus. H.-W. || 425 πάντων Theogn. ὃ
Clem. (Theodoret.) ἀρχὴν Sext. Stob.¹ 2 Certam. Homeri (ubi in
Pap. Fl.-P. [ἐ]πιχθονίοισι [φέρυστον] Wil.) Macar. Diogen. Suid. ||
425ss de his versibus et de sententia in litteris graecis divul-
gata, quam Silenum olim Midae tradidisse ferunt, disseruerunt
multi, in primis Vahlen Ges. philol. Sehr. 1 (Lips. 1911), 126s
H.-W. p. 258ss cf. sit tibi terra levis et Iuv. 7, 207 || 426 ἐσορᾶν
Clem. (Theodoret.) | ὀξέας Stob.¹ A | P 371s αὐγὴ ἡελίου ὀξεία
(650 Pind. Ol. 3, 24) Hes. op. 414 μένος ὀξέος ἡελίου (Hom.
hymn. Apoll. 374) || 427 cf. Plut. consol. ad uxorem 10 p. 611^f |
ὅμως Certam. ὃ contra Pap. | E 646 π. Ἄ. περῆσεν (Ψ 71) || 428 γ.
ἐπ. Herod. 8, 24 (Friedl.) | γαῖαν ἐπεσάμενον Sext., unde γῆν
ἐπεσάμενον B. ad Pind. Nem. 11, 16 (γᾶν ἐπεσσομένους), sed
cf. Apoll. Rhod. 1, 1305

Φῦσαι καὶ θρέψαι ῥᾶϊον βροτὸν ἢ φρένας ἐσθλὰς
ἐνθήμεν οὐδεὶς πω τοῦτο γ' ἐπεφράσατο,
ὅστις σάφρον' ἔθηκε τὸν ἄφρονα κακὸν κακοῦ ἐσθλόν.
εἰ δ' Ἀσκληπιάδαις τοῦτο γ' ἔδωκε θεός,
ἰᾶσθαι κακότητα καὶ ἀτηρὰς φρένας ἀνδρῶν,
πολλοὺς ἂν μισθὸν καὶ μεγάλους ἔφερον.
εἰ δ' ἦν ποιητὸν τε καὶ ἐνθετον ἀνδρὶ νόημα,
οὐποτ' ἂν ἐξ ἀγαθοῦ πατρὸς ἔγεντο κακός,
πειθόμενος μύθοισι σαόφροσιν· ἀλλὰ διδάσκων
οὐποτε ποιήσει τὸν κακὸν ἄνδρ' ἀγαθόν.

Νήπιος, ὃς τὸν ἐμὸν μὲν ἔχει νόον ἐν φυλακῇσιν,
τῶν δ' αὐτοῦ ἰδίων οὐδὲν ἐπιστρέφεται.

432s Clearch. ap. Athen. 6, 256^c (ὃν ἰατρὸς αὐτὴν ἄγροισιν
οὐδ' Ἀσκληπιάδαις τοῦτο γε νομίζω δεδοσθαι) | Plut. quaest. Plat.
1, 3 p. 1000^c (ὁ τοῦ μεγίστου τῶν κακῶν, ἀπάτης καὶ κενοφροσύνης,
ἀπαλλάττων λόγος) | Dio Prvs. 1, 8 (I 2 Arn.) ὡς φησιν ὁ ποιη-
τὴς· || 434ss Plat. Men. 95^e ἐν ἄλλοις δὲ γε ὀλίγων μεταβάς
[praecedunt vv. 33ss] 'εἰ δ' ἦν ποιητὸν φησι κ. ἔ. ἀ. ν.', λέγει πῶς
ὅτι 'πολλοὺς ἂν μ. κ. μ. ἐφ.' οἱ δυνάμενοι τοῦτο ποιεῖν (velut οἱ Ἀσκλη-
πιάδαι 432), καὶ 'οὐ ποτ' ἂν ἐξ ἀγαθοῦ—ἀγαθόν [438]' ἐννοεῖς ὅτι
αὐτὸς αὐτῶν πάλιν περὶ τῶν αὐτῶν τὰναντία λέγει; — φαίνεται (de
hoc Platonis loco cf. Pohl. p. 412s, 2) | cf. Arist. eth. Nicom.
10, 10 p. 1179b 4ss εἰ μὲν οὖν ἦσαν οἱ λόγοι αὐτάρκεις πρὸς τὸ
ποιῆσαι ἐπεικεῖς, πολλοὺς ἂν μ. κ. μ. δικαίως ἔφερον κατὰ τὸν
Θεόγνιν, καὶ ἔδει ἂν τοῦτον πορίσασθαι | Heliodor. paraphr. ad
l. p. 227, 28 Heylb. | Michael Ephes. ad l. p. 605 Heylb.

429 φαῖσαι A | ψ 325 al. ἔτικτε καὶ ἔτρεφε | ὄμιον Hi.-Cr. ||
429s cf. Pind. Ol. 9, 100ss 2, 86ss Eur. Hipp. 79ss (Beu.) Hor.
epist. 1, 18, 100 P 470 ἐξέλετο φρένας ἐσθλὰς I 639 Ἰλαον ἐνθεο
θυμὸν || 429ss cf. W. Haedicke l. c. 45 || 430 πω om. A | cf.
706 et E 665 τὸ μὲν οὐτὶς ἐπεφράσατο || 431 οὐτὶς A | 'ἔθηκε de
conatu' Kal., an idem fere quod ὥστε ... θείναι? (Friedl.) |
κακὸν κακοῦ O κακοῦ A καὶ κακοῦ (vel κακόν) rell. | cf. 577 ψ 11ss ||
432 εἰ δ' A οὐ δ' O cum testibus || 433 ἀτειρὰς boni || 432ss testes
secutus hunc versuum ordinem olim statuit B.: οὐδ' Ἀσκλη-
— 433... + 435. 434... + 436 κοῦποτ' ἂν ἐξ ἀγαθοῦ κτλ. sed cf. H.W.
p. 260 || 435. 434. 436—438 hoc ordine exhibet Ostrac. Arsinoit.
s. III a. Chr. n. Raccolta Lumbroso p. 234 cf. Aegyptus 6 (1925),
255 || 436 ἐγένετο Plat. ὃ || 437 Ψ 295 π. μ. | Φ 462s οὐκ ἂν με σαό-
φρονα μνῆσαιτο ἔμμεναι || 438 ποιήσεις ὃ (H.-W.) praeter A ||
439s cf. Allen Cl Quart. 24 (1930), 189 || 440 αὐτοῦ ὃ (H.-W.) |
κίδιον boni ἴδιον rell. em. Jacobs γ' ἰδίων Friedl. φίλιον ci. Kal. |
eodem vel sim. cadunt A. P. 11, 319, 6. 5, 47, 6

Οὐδείς γὰρ πάντ' ἐστὶ πανόλβιος· ἀλλ' ὁ μὲν ἐσθλός
τολμᾷ ἔχων τὸ κακὸν κοῦκ ἐπίδηλος ὁμῶς,
δειλὸς δ' οὐτ' ἀγαθοῖσιν ἐπίσταται οὔτε κακοῖσιν
θυμὸν ἔχων μίμνειν. ἀθανάτων δὲ δόσις
παντοία θνητοῖσιν ἐπέρχεται· ἀλλ' ἐπιτολμᾷν
χρὴ δῶρ' ἀθανάτων, οἷα διδοῦσιν, ἔχειν.

445

Εἴ μ' ἐθέλεις πλύνειν, κεφαλῆς ἀμίαντον ἀπ' ἄκρης
αἰεὶ λευκὸν ὕδωρ ῥεύσεται ἡμετέρης,
εὐρήσεις δέ με πᾶσιν ἐπ' ἔργμασιν ὥσπερ ἄπερθον
χρυσὸν ἐρυθρὸν ἰδεῖν τριβόμενον βασάνῳ,
τοῦ χροῖης καθύπερθε μέλας οὐχ ἄπτεται ἰός
οὐδ' εὐρώς, αἰεὶ δ' ἄνθος ἔχει καθαρὸν.

450

*Ὡνθροπ', εἰ γνώμης ἔλαχες μέρος ὥσπερ ἀνοίης
καὶ σῶφρον οὕτως ὥσπερ ἄφρων ἐγένου,
πολλοῖσ' ἂν ζηλωτὸς ἐφάνεο τῶνδε πολιτῶν
οὕτως ὥσπερ νῦν οὐδενὸς ἄξιος εἶ.

455

Οὐ τοι σύμφορόν ἐστι γυνή νέα ἀνδρὶ γέροντι·
οὐ γὰρ πηδαλλίῳ πείθεται ὥς ἄκατος,

441 HESYCH. πανόλβιος· παμμακάριστος || 457s ATHEN. 13, 560^a τοῦ Μεγαρίκου ποιητοῦ παραινέσαντος· (EUSTATH. in II. 1345, 56) | STOB. 4, 32 (π. γάμου), 110 p. 542 H. [SMA] Θεόφριδος· in trimetros iambico stransposuit THEOPHILVS comicus poeta [fr. 6 II 475 K.] apud Athen. I. c. || 457. 458 CLEM. ALEX. Strom. 6, 14, 5 p. 434 St.³

441—446 = 1162^a—f || 441 cf. Bacch. 5, 54 | πανολβ. Hom. hymn. Bacch. 54 || 442 ἐπίδηλον 1162^b || 443s cf. Archil. 67a || 444 θυμὸν ὁμῶς μίμνειν 1162^d | δέ O eum parte dett. τε A || 444ss cf. Ω 527s Γ 65s α 353 || 444s δόσις παντοῖα... ἐπέρχονται C em. A. Corsenn (cf. Maas Metr.² p. 33 Croen. p. 315) || 445 πᾶσιν οἷα... ἐπέρχεται Us. Be. || 447 Θ 83 ἄκρην καὶ κορυφήν || 449ss cf. 1105s 417 Sapph. 141. 142 B.⁴ p. 67s, 88 L. Ibyc. 5, 41ss || 450 χρυσόν, H.-W. || 453 cf. 595 ἄνθροπ' || 454 ἐγένεν Hi.-Cr. || 455 πολιτῶν Hi.-Cr. || 457 τοι om. Eustath. | σύμφορον A σύμφορος O (?) Eustath. | χρῆσιμόν Clem. | ἐστὶ O plerique ἐνεσθι A alii om. Eustath. | νέα γυνή Clem. | γεραῖω Athen. E Eustath. || 458 Hom. hymn. Apoll. 418 οὐ πηδαλίουσιν ἐπείθετο νηὺς εὐεργής

οὐδ' ἄγκυραι ἔχουσιν· ἀπορρήξασα δὲ δεσμά
πολλάκις ἐκ νυκτῶν ἄλλον ἔχει λιμένα.

460

Μήποτ' ἐπ' ἀπρήτοισι νόον ἔχε μηδὲ μενοῖνα
χρῆμασι, τῶν ἄνους γίνεται οὐδεμία.

Εὐμαρέως τοι χρῆμα θεοὶ δόσαν οὔτε τι δειλὸν
οὐτ' ἀγαθόν· χαλεπῶι δ' ἔργματι κῦδος ἔπι.

Ἄμφ' ἄρετῃ τρέβου καὶ τοι τὰ δίκαια φίλ' ἔστω,
μηδὲ σε νικάτω κέρδος, ὃ τ' αἰσχρὸν ἔη.

465

Μηδένα τῶνδ' ἀέκοντα μένειν κατέρυκε παρ' ἡμῖν
μηδὲ θύραζε κέλευ' οὐκ ἐθέλοντ' ἰέναι,
μηδ' εὐδοντ' ἐπέγειρε, Σιμωνίδῃ, ὅντιν' ἂν ἡμῶν
θωρηχθέντ' οἴνωι μαλθακὸς ὕπνος ἔληι,

470

μηδὲ τὸν ἀγρυπνέοντα κέλευ' ἀέκοντα καθεύδειν·
πᾶν γὰρ ἀναγκαῖον χρῆμ' ἀνιερὸν ἔφν.

τῶι πλύνειν δ' ἐθέλοντι παρασταδὸν οἰνοχοεῖτω·
οὐ πάσας νύκτας γίνεται ἄβροα παθεῖν.

αὐτὰρ ἐγὼ — μέτρον γὰρ ἔχω μελιηδέος οἴνου —
ὑπνου λυσικάκου μνήσομαι οἴκαδ' ἰών.

475

467. 469 (— Σιμ.) PHERECRAT. in Chirone ap. ATHEN. 8, 364^c [CAF I, 153, 6s K.] δ δ' ἄχθεται αὐτὸς ὁ θύων Τῶι κατακοιλούντι καὶ εὐδὸς ἔλεξ' ἐλεγεία·

459 ἄγκυραν Athen. C Eustath. | ἀπορρήξασαι Stob. S | Z 507 δεσμὸν ἀπορρήξας (O 264) || 461 νόμῳ B.³, sed β 92 al. νόος δέ οἱ ἄλλα μενοῖνα | σχέσι ci. B.⁴ || 462 B 347 ἄνους δ' οὐκ ἔσσεται αὐτῶν | eodem cadunt 170. 798. 1182 Mimn. 10, 2 || 463 δειλὸν defendit Bl. RhM. 62 (1907), 269 καλὸν B. alii οὐτ' ἐπίδηλον Hecker H.-W. || 465 cf. ad 197 | Pind. Pyth. 11, 54 ἄμφ' ἄρεταῖς τέταται | τρέβου Hi.-Cr. | τοι A σοι rell. || 466 cf. Hes. op. 352 || 467—496 cf. Bl. I. c. Euen. I Xenophan. I: Eueno dedit praeter alios C. M. Bowra ClRev. 48 (1934), 2ss || 467 τῶνδ' C μήτ' Pherecr. || 467s cf. Ω 218 ο 68. 72s || 469 μήτ' Pherecr. | idem Σ. appellatur 667. 1349 | ἂν A om. rell. | ἡμέων Hi.-Cr. || 469s τ 511 ὃν τινά γ' ὕπνος ἔληι γλυκερός || 470 cf. 413. 508. 842. 884 Anaer. 147 B.⁴ Pind. fr. 72 Ar. Ach. 1134 Et. Magn. s. v. θύραξ p. 460, 36 | Hes. fr. 121 Rz. μ. ὅ. || 472 ~ Euen. 8 (πράγμ'), ubi legas adnot. || 473 παρ. Hom. || 474 in α. π. cadit Sol. 14, 4 cf. 722 || 475 μ. ὅ. Σ 545 al. | ad rem cf. Euen. 2, 1 || 476 λ. solus Theogn. | η 138 ὅτε μνησάιτο κούρου | οἴκαδ' A

ἦξω δ' ὥς οἶνος χαριέστατος ἀνδρὶ πεπόσθαι·
 οὔτε τι γὰρ νήφω οὔτε λίην μεθύω.
 δς δ' ἂν ὑπερβάλλῃ πόσιος μέτρον, οὐκέτι κείνος
 τῆς αὐτοῦ γλώσσης καρτερὸς οὐδὲ νόον· 480
 μυθεῖται δ' ἀπάλαμνα, τὰ νήφοσι γίνεται αἰσχρά,
 αἰδεῖται δ' ἔρδων οὐδέν, ὅταν μεθύῃ,
 τὸ πρὶν ἐὼν σώφρων, τότε νήπιος. ἀλλὰ σὺ ταῦτα
 γινώσκων μὴ πῖν' οἶνον ὑπερβολάδην,
 ἀλλ' ἢ πρὶν μεθύειν ὑπανίστασο — μὴ σε βιάσθω 485
 γαστήρ ὥστε κακὸν λάτρην ἐφημέριον —
 ἢ παρεὼν μὴ πῖνε. σὺ δ' ἔγχεε' τοῦτο μάταιον
 κοτίλλεις αἰεὶ· τοῦνεκά τοι μεθύεις·
 ἢ μὲν γὰρ φέρεται φιλοτήσιος, ἢ δὲ πρόκειται,
 τὴν δὲ θεοῖς σπένδεις, τὴν δ' ἐπὶ χειρὸς ἔχεις· 490
 ἀρνεῖσθαι δ' οὐκ οἶδας. ἀνίκητος δέ τοι οὗτος,
 δς πολλὰς πίνων μὴ τι μάταιον ἐρεῖ.
 ὅμεις δ' εὖ μυθεῖσθε παρὰ κρητῆρι μένοντες,
 ἀλλήλων ξυριδος δὴν ἀπερυσκόμενοι,

477—487 ATHEN. 10, 428^c.d (e Theophrasti περὶ μέθης? Kai.)
 καὶ Θεογνίς δὲ φησιν· || 479—486 STOB. 3, 18 (π. ἀκρασίας), 13
 p. 515s H. [SMA] Θεόγνιδος·

477 ἦξω Theogn. C ἦξω Athen. λήξω Emp. ἔξω Ahr. | intel-
 legas 'domum revertar'. aliter H.-W. || 477s cf. Xenophan. 1,
 17s || 478 ~ 840 | οὔτε τι νήφω εἰμ' οὔτε λίαν μεθύων Athen.
 οὐτ' ἐτι alii || 479 cf. Hör. carm. 1, 18, 7 | οὐκέτ' ἐκείνος Athen.
 Stob. || 480 αὐτῆς Athen. A | γνώμης Athen. AC || 481 νή-
 φουσι Theogn. C praeter A, Stob. S; sed cf. 627 et σώφροσι |
 Hesych. νήφονες· νήφοντες || 482 θ' ἔρδων Athen. AC || 483 502
 καὶ πρὶν ἐὼντα σοφόν | τε καὶ ἥπιος Athen. || 484 ὅπ. solus
 Theogn., sed alibi ἀναβ- (Hom. hymn. Merc. 411), ἐμβ-, παρα-
 βολάδην (Ap. Rh. 4, 936) || 485ss cf. 627s || 485 πρὶν μεθύειν
 ἀρξῆμι δ' ἀπανίστασο (om. ἀλλ' ἢ) Athen. | μεθύων Stob. C |
 cf. Ps.-Isoer. ad Demonic. 32 | μὴ δὲ β. Stob. C, unde Herm.
 coni. μηδὲ βιάσθω γαστήρ σ' || 486 contulit H.-W. Plut. Demetr.
 1, 2 || 489 cf. GEL s. v. φιλ. II || 491 αἰνεῖσθαι A || 491ss cf. Xeno-
 phan. 1, 19ss || 492 πολλὸν A || 493 cf. 1047. 981 Anaer. 96 ||
 493s sim. Tyrt. 6, 7, 15 de militibus || 494 ξυριδας dett. Hi.-Cr. |
 δὴν (δὴν) C, unde ξυριδος δὴνε' ἐρικ. Mekler τῆλ' Stadtm. | ad
 δὴν cf. P. V. d. Mühl Δὴν bei Theognis und Homer I F. 50
 (1932), 135ss. idem ibidem contulit Dion. Chalc. 2, 2 καὶ κυλίαν
 ξυριδας διαλύσατε

εἰς τὸ μέσον φωνεῦντες ὁμῶς ἐνὶ καὶ συνάπασιν· 495
 χυτῶς συμπόσιον γίνεται οὐκ ἄχαρι.
 Ἄφρονος ἀνδρὸς ὁμῶς καὶ σώφρονος οἶνος, ὅταν δὴ
 πίνῃ ὑπὲρ μέτρον, κοῦφον ἔθηκε νόον.
 Ἐμ πυρὶ μὲν χρυσὸν τε καὶ ἀργυρον ἴδριες ἄνδρες
 γινώσκουσ', ἀνδρὸς δ' οἶνος ἔδειξε νόον 500
 καὶ μάλα περ πυντοῦ, τὸν ὑπὲρ μέτρον ἤρατο πίνων,
 ὥστε κατασχῦναι καὶ πρὶν ἐόντα σοφόν.
 Οἶνοβαρέω κεφαλῇ, Ὀνομάκριτε, καὶ με βιάται
 οἶνος, ἀτὰρ γνώμης οὐκέτ' ἐγὼ ταμὴς
 ἡμετέρης, τὸ δὲ δῶμα περιτρέχει. ἀλλ' ἄγ' ἀναστάς 505
 πειρηθῶ, μὴ πως καὶ πόδας οἶνος ἔχει
 καὶ νόον ἐν στήθεσσι· δέδοικα δὲ μὴ τι μάταιον
 ἔρξω θωρηχθεὶς καὶ μέγ' ὄνειδος ἔχω.
 Οἶνος πινόμενος πολὺς κακόν· ἦν δὲ τις αὐτόν
 πίνῃ ἐπισταμένως, οὐ κακόν, ἀλλ' ἀγαθόν. 510

497—508 STOB. 3, 18 (π. ἀκρασίας), 14, 15 (τοῦ αὐτοῦ). 16
 p. 516s H. [SMA] || 500 ATHEN. 2, 37^e inde ab ἀνδρός, ubi
 οἶνος errore om. C || 509s ARTEMIDOR. onirocr. 1, 66 | GALEN. ὅτι
 ταῖς τοῦ σώματος κράσεσιν κτλ. vol. 2 p. 40, 20 ed. Mue. | CLEM.
 ALEX. strom. 6, 11, 5 p. 431 St.² | STOB. 3, 18 (π. ἀκρασίας), 11
 p. 515 H. [SMA] τοῦ αὐτοῦ·

495 συνάπασιν A συνάπαντι Kal. || 497 ὁμῶς] ἄγαν Stob. ||
 497s lemmate omisso v. 486 adnectunt Stob. C || 498 πίνῃ A
 (i. πίνῃ) | ὑπερμετρον A, sed cf. 501 et Panyasin ap. Athen. 2, 37^b
 (fr. 13) | κ. . . v. 580 || 499 ἐμ A ἐν rell. | ζ 232s ὥς δ' ὅτε τις
 χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνὴρ ἴδρις | κ 35 χρ. τε καὶ ἄ. eodem
 versus loco | in l. ἄ. cadit η 108 || 500 cf. Alc. 104. 66 Simon. 99 ||
 501 πυντὴ περ εἶδον v 131 al. | τὸν—πίνων] κακότητα δὲ πᾶσαν
 ἐλέγχει Stob. | ἤρατο cf. 976 et B.⁴ ad l. || 502 κατασχύνειν Stob. |
 πρὶν] τὸν Stob. | cf. 483 || 503 βεβιάται A || 504 γλώσσης B., vide
 an recte propter 506s et 1185s et fr. mel. adesp. Alexandr. 13 |
 cf. 1242 οὐκέτ' ἐσμι ταμὴς et Alc. 19 || 505 cf. 843 || 506 πει-
 ρήσω Stob. | ἔχη Stob. SA || 507 v 366 καὶ v. ἐν στ. || 507s cf.
 841s || 508 cf. 470 | μ. ὁ. Hom. hymn. Ven. 248 | ἔχων Kal. |
 cf. 546 αἰσχρὸν ὄν. ἔ. sim. cadit 1378 || 509 πολὺς L Clem.
 Stob. | κακὸς Artemidor. Clem. Stob. || 509s ~ 211s | αὐτόν
 πίνῃ] αὐτῷ χεῖται Clem. || 510 κακὸς . . . ἀγαθὸς 212 Artemi-
 dor. Stob.

Ἥλθεες δὴ, Κλεάριστε, βαθὺν διὰ πόντον ἀνύσας
ἐνθάδ' ἐπ' οὐδὲν ἔχοντ', ὦ τάλαν, οὐδὲν ἔχων . . .

μηδὲ τοι πλευρήσιον ὑπὸ ζυγὰ θήσομεν ἡμεῖς,

Κλεάρισθ', οἷ' ἔχομεν χοῖα διδοῦσι θεοί.

οὔτε τι τῶν ὄντων ἀποθήσομαι, οὔτε τι μεῖζον

σῆς ἔνεκα ξενίης ἄλλοθεν οἰσόμεθα.

τῶν δ' ὄντων τῶριστα παρέξομεν· ἦν δέ τις ἔλθῃ

σεῦ φίλος ὢν, κατάκεισ', ὥς φιλότιτος ἔχεις.

ἦν δέ τις εἰρωτῶι τὸν ἐμὸν βίον, ὥδ' οἱ εἰπεῖν·

ὥς εὖ μὲν χαλεπῶς, ὥς χαλεπῶς δὲ μάλ' εὖ,

ὥσθ' ἓνα μὲν ξένων πατρώϊον οὐκ ἀπολείπειν,

ξένια δὲ πλεονέσθ' οὐ δυνατὸς παρέχειν.

Οὐ σε μάτην, ὦ Πλοῦτε, βροτοὶ τιμῶσι μάλιστα·

ἣ γὰρ ἐρήϊως τὴν κακότητα φέρεις.

Καὶ γάρ τοι πλοῦτον μὲν ἔχειν ἀγαθοῖσιν ἔοικεν,

ἣ πενήτη δὲ κακῶι σύμφορος ἀνδρὶ φέρειν.

ᾧ μοι ἐγὼν ἥβης καὶ γήραος οὐλομένοιο,

523s Stob. 4, 31 (ἐπαινος πλούτου), 1 p. 733 H. [SMA corp. Par. 739 Elt.] Θεόγνιδος· || 525s Stob. 4, 31 (ἐπαινος πλούτου), 3^a p. 734 H., ubi continuat 699—702 [SMA] || 527s Stob. 4, 50 (π. γήρας), 44 p. 1039 H. [SMA] (Θεόγνιδος·) A. P. 9, 118 [Βησαρίνου]

511 Hom. hymn. Merc. 337 πολὺν διὰ γῶρον ἀνύσας | cf. 691 | ad rem v. T. W. Allen Cl Quart. 24 (1930), 189s || 513 τοι ἔπος Leutsch | cf. v 20s | πλωτήρσιν ci. Boelte conl. Arist. politic. γ 4 p. 1276b 20. 22 || 515 τὰ ἄριστα ἔμ. Bekk. Κλεάριστε? Καί. Allen⁷ 211ss | δέ τις plerique δι ης A || 515s et 517s traiecit Herw., vetant Fraccaroli Friedl. cf. H.-W. ad l. | ad rem cf. o 280s || 516 κατάκεισ' ἔμ. διάκεισο explic. Kal. κατερεῖς Peppm. κατέειπ' Sitz. H.-W. κατακείσθ' (ω) . . . ἔχει ci. Boelte | φιλοτιτο A || 517 μεζον dett. || 521 ἀποπέμπειν Peppm. || 525 πλεονέσθ' dett. pauci: vide an recte || 523 βροτοῖ | θεοῖ Stob. corp. Par., unde θεῶν ci. Trinc. probat H.-W. || 523s cf. 1117s || 524 ἦ | σὺ Stob. corp. Par. ('ad Theogn. 373?' Hense) || 524s continuat Kal. || 525 τοι Ζεὺς Gesn.¹ | ἔοικεν | ἔδοκεν SMA || 525s cf. F. Hübner De Pluto (Diss. Hal. 23 [1914]), 246ss || 526 κακῶι | σοφῶι Stob. gnomologum secutus, qui stoeici cuiusdam vestigia pressit. contulit Hense Chrys. fr. mor. 167 Arn. | σύμφορον Stob. || 527 A 404 ὦ μοι ἐγὼ (Theogn. 1107) | cf. 768 et Hes. theog. 225 γήρας τ' οὐλόμενον | (γήρας) οὐλόμενον Hom. hymn. Ven. 247 || 527s cf. 271ss cum adn. 1131s | γήρας ἐπερχόμενον Sol. 14, 10

τοῦ μὲν ἐπερχομένου, τῆς δ' ἀπονισομένης.

Οὐδὲ τινα προῦδωκα φίλον καὶ πιστὸν ἐταῖρον,
οὐδ' ἐν ἐμῇ ψυχῇ δούλιον οὐδὲν ἐνι.

Αἰεὶ μοι φίλον ἦτορ λαίναται, δαπνότη' ἀκούσω
αὐλῶν φθιγγομένων ἡμερόεσσιν ὅπαι.

Χαίρω δ' εὖ πίνων καὶ ὑπ' ἀνλητῆρος ἀείδων,
χαίρω δ' εὐφρογγον χερσὶ λέρην ὀχέων.

Οὐποτε δουλείῃ κεφαλὴ ἰθεῖα πέφυκεν,

ἀλλ' αἰεὶ σκολιῇ καυχένα λοξὸν ἔχει.

οὔτε γὰρ ἐκ σκίλλης ῥόδα φύεται οὐθ' ὕακινθος,
οὐδέ ποτ' ἐκ δούλης τέκνον ἐλευθέριον.

Οὔτος ἀνὴρ, φίλε Κύρνε, πέδας χαλκεύεται αὐτῶι,
εἰ μὴ ἐμὴν γνώμην ἐξαπατῶσι θεοί.

Δειμαίνω, μὴ τήνδε πόλιν, Πολυπαιδῆ, ὕβρις
ἣ περ Κενταύρους ὠμοφάγους ὄλεσεν.

Χρή με παρὰ στάθμην καὶ γνώμονα τήνδε δικάσσαι,
Κύρνε, δίκην ἰσὺν τ' ἀμφοτέροισι δόμεν, . . .

535s Stob. 4, 19 (π. δεσποτῶν καὶ δούλων), 36 p. 428 H. [SMA] Θεόγνιδος· | Philo πάντα σπουδαῖον εἶναι ἐλεύθερον 155 ἐκείνα εὖ πεφάνηται·

528 ἀπονισομένης Stob. SM ἀπονισομένης Stob. A || 529 οὐδέ τινα O οὐδένα A οὐδένα <πω> B. H.-W. | 209 φίλος κ. π. ε. | π. ε. Hom. pass. in fine hexametri cf. Catull. 30, 3 || 531 ἀκούω Emp. || 532 cf. 761 Hom. hymn. Merc. 452 ἡμερόεις βρόμος αὐλῶν || 533 σ 408 εὖ δαυσάμενοι | ἀείδων Pierson ex 825. 1065 et Archil. 123 B.⁴ (ἄδων ὑπ' ἀνλητῆρος) ἀκούων ἔ, quod def. Friedl. || 533s ad rem cf. Allen l. c. (ad 511) 190 et Archil. 51, 51ss || 534 cf. Ariston. l. 1, 15 || 535 εὐθεῖα dett. Stob. Philo | cf. Geyso p. 43 || 535s cf. Heinz Kronasser WSt. 57 (1939), 21 || 536 αἰεὶ Stob. Philo | cf. Tyrt. 8, 2 || 537 οὐδ' Bekk. || 537s cf. W. Haedicke l. c. 46 || 538 οὔτε Bekk. H.-W., sed οὐδὲ fortius Archil. 67a, 4 μήτε . . . μηδέ et Pind. Pyth. 10, 11s τε . . . δέ cont. Friedl. || 539 αὐτῶι A αὐτῶι rell. | Auson. id. 7 contulit Cr. || 540 = 554, unde seclutit Hart. || 541s cum 1103s coniunxit Peppm., coniunctos auctor distichi 603s legisse videtur Crasius || 542 ὀλέσῃ dett. || 543ss cf. 805ss 945s

μάντεσί τ' οἰωνοῖς τε καὶ αἰδομένοις ἱεροῖσιν, 545
 ὄφρα μὴ ἀμπλακίης αἰσχροὺς ὄνειδος ἔχω.
 Μηδὲνα πω κακότητι βιάζομαι· τῷ δὲ δικαίῳ
 τῆς εὐεργεσίας οὐδὲν ἀρειότερον.
 Ἄγγελος ἀφθογγος πόλεμον πολύδακρυον ἐγείρει,
 Κύρον, ἀπὸ τηλαγγέος φαινόμενος σκοπιῆς. 550
 ἀλλ' ἵπποις ἔμβαλλε ταχυπτέρνοισι χαλινούς·
 δήμων γάρ σφ' ἀνδρῶν ἀντιάσειν δοκέω.
 οὐ πολλὸν τὸ μεσηγνύ· διαπρήξουσιν κέλευθον,
 εἰ μὴ ἐμὴν γνώμην ἐξαπατῶσι θεοί.
 Χρὴ τοιμῶν χαλεποῖσιν ἐν ἄλγεσι κείμενον ἄνδρα 555
 πρὸς τε θεῶν αἰτεῖν ἔκλυσιν ἀθανάτων.
 Φράζεο· κίνδυνός τοι ἐπὶ ξυροῦ ἴσταται ἀκμῆς,
 ἄλλοτε πόλλ' ἔξεις, ἄλλοτε παυρότερα,
 ὥστε σε μήτε λήν ἀφνεὸν κτεάτεσσι γενέσθαι,
 μήτε σέ γ' ἐς πολλὴν χρημοσύνην ἐλάσαι. 560
 Εἴη μοι τὰ μὲν αὐτὸν ἔχειν, τὰ δὲ πόλλ' ἐπιδοῦναι
 χρήματα τῶν ἐχθρῶν τοῖσι φίλοις ἔχειν.
 Κεκλήσθαι δ' ἐς δαῖτα, παρέξεσθαι δὲ παρ' ἐσθλόν
 ἄνδρα χρεὼν σοφίην πᾶσαν ἐπιστάμενον 565
 τοῦ συνιεῖν, ὅποταν τι λέγῃ σοφόν, ὄφρα διδαχθῆς
 καὶ τοῦτ' εἰς οἶκον κέρδος ἔχων ἀπίης.

ante 545 unum distichon vel plura desiderant editor. | cf. Pohl. 430, 2 | A 775 ἐπ' αἰθ. i. (μ 362 Hes. op. 755) || 546 eodem fere cadit 1378 | cf. 508 μέγ' ὁ. ἔ. || 547 πω (cf. 1373) | πως Kal. τοι ci. Cr. παῖ ci. B. || 548 εὐεργεσίας A || 549 πόλεμον πολύδακρυον Γ. 165. X 487 | π. ... ἐγείρειν Y 31 || 551 ἵππους A | T 393s ἐν δὲ χαλινούς ... ἔβαλον || 552 cf. Hi. Jb. 1886, 62 || 553 πολλὴν ... κέλ. Br. H.-W. | διαπρήξουσιν κέλ. sim. Hom. || 554 = 540 || 555s ~ 1178a.b | E 384 χαλ. ἄλγε(α) | cf. Semon. 1, 23s || 557 φράζεο δ' ὁ A | alterum hemistichium K 173. cf. Herod. 6, 11 || 559 ὥστεσσε A ὥστε σε rell. λωιστά σε Geel H.-W., sed vide an plura interciderint || 559s sui iuris esse voluit H.-W. || 560 ἐλ. intrans. ut Tyr. 8, 10 || 561 αὐτῶν A αὐτῶι ci. B. || 563ss an maioris epigrammatis frustulum? || 563 τ' ci. Kal. | παρέξεσθαι A || 564 O 411s ὅς ἐά τε πάσης εὐ εἰδῆι σοφίης || 565 τοῦ σ. inf. fin. | διδαχθῆι A

Ἦβηι τερπόμενος παίζω· δηρὸν γὰρ ἐνεργθεν
 γῆς ὀλέσας ψυχὴν κείσομαι ὥστε λίθος
 ἀφθογγος, λείψω δ' ἐρατὸν φάος ἡελίοιο·
 ἔμπης δ' ἐσθλὸς ἐὼν ὄφρα οὐδὲν ἔτι. 570
 Δόξα μὲν ἀνθρώποισι κακὸν μέγα, πείρα δ' ἄριστον·
 πολλοὶ ἀπειρήτοι δόξαν ἔχουσ' ἀγαθῶν.
 Εὖ ἐρδων εὖ πάσχε· τί κ' ἄγγελον ἄλλον ἰάλλοις;
 τῆς εὐεργεσίας ῥηιδίῃ ἀγγελίῃ.
 Οἷ με φίλοι προδιδοῦσιν, ἐπεὶ τόν γ' ἐχθρὸν ἀλεῦμαι 575
 ὥστε κυβερνήτης χοιράδας εἰναλίας.
 Ῥῆιον ἐξ ἀγαθοῦ θεῖναι κακὸν ἢ κ' κακοῦ ἐσθλόν.
 μή με δίδασκ'· οὐ τοι τηλίκος εἰμὶ μαθεῖν.
 Ἐχθαίρω κακὸν ἄνδρα, καλυψαμένη δὲ πάρειμι
 σμικρῆς ὄρνιθος κοῦφον ἔχουσα νόον. 580
 Ἐχθαίρω δὲ γυναικα περιδρομον ἄνδρα τε μάργον,
 ὅς τὴν ἀλλοτρίην βούλετ' ἄρουραν ἀροῦν.
 Ἀλλὰ τὰ μὲν προβέβηκεν, ἀμύχανόν ἐστι γενέσθαι
 ἀεργά· τὰ δ' ἐξοπίσω, τῶν φυλακῇ μελέτω.
 Πᾶσιν τοι κίνδυνος ἐπ' ἐργασιν οὐδέ τις οἶδεν, 585
 πῇ σήσσειν μέλλει πρήγματος ἀρχομένον.

585—590 Stob.¹ 4, 47 (π. τῶν παρ' ἐλπίδα), 16 p. 1006 H. [SMA]
 Θεόργνιδος· (Stob.² cf. Sol. 1. c.)

567ss Mimnermum sapiunt || 567 at ψ 212 ἡβης ταρπῆναι || 569 Pind. Ol. 10, 75 σελένας ἐρατὸν φάος | cf. Praxill. 2, 1 || 570 ex. cf. Αἰδης (H.-W.) || 571s ~ 1104a.b (ubi 1104b ἀγαθοί) | cf. Alem. 109 || 574 εὐεργεσίας A ut 548 | ῥηιδίᾳ ἀγγελίᾳ A || 575 exordium redit 861, sim. 813 || 576 εἰναλῖος (o corr. ex ω vel α) A ἐναλῖος O, quod def. Friedl. || 577 ῥηιδίον C (H.-W.) em. O. Schn. | θεωρία A | κ' κακοῦ O κακοῖ A || 579s Callim. epigr. 28 contulit Reitz. Epigr. u. Skol. 69, 76, qui 581s respondentem inducit || 580 κοῦφον ... νόον 498 || 581 cf. Semon. 7, 13ss Phocyl. 2, 4 Soph. eleg. 3, 4 (de Euripide) || 581s Callim. epigr. 28 contulit H.-W. | secl. Wil.¹ || 582 ἀλλοτρίαν A || 583 aliter Emped. 12, 1 Die.-Kr.⁵ ἀμ. ἔ. γ. || 584 ἔργα C em. B. Hi. alii (ἀργά) | ἐξοστῖσω A || 585—590 = Sol. 1, 65—70 cf. Wil. SS. 269s

ἀλλ' ὁ μὲν εὐδοκίμειν πειρώμενος οὐ προνοήσας
εἰς μεγάλην ἄτην καὶ χαλεπὴν ἔπεσεν·
τῷ δὲ καλῶς ποιεῦντι θεὸς περὶ πάντα τίθησιν
συντυχὴν ἀγαθὴν, ἔκλυσιν ἀφροσύνης.

590

Τολμᾶν χρῆ, τὰ διδοῦσι θεοὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν,
ῥηϊδίως δὲ φέρειν ἀμφοτέρων τὸ λάχος,
μήτε κακοῖσιν ἀσῶντα λίην φρένα μήτ' ἀγαθοῖσιν
τερφθέντ' ἐξαπίνης, πρὶν τέλος ἄκρον ἰδεῖν.

*Ἀνθρῶπ', ἀλλήλοισιν ἀπόπροθεν ὤμεν ἐταῖροι·
πλὴν πλούτου παντὸς χρήματός ἐστι κόρος.
δὴν δὴ καὶ φίλοι ὤμεν· ἄτάρ τ' ἄλλοισιν ὀμίλει
ἄνδράσιν, οἳ τὸν σὸν μάλλον ἴσασι νόον.

595

Οὐ μ' ἔλαθες φοιτῶν κατ' ἀμαξιτόν, ἦν ἄρα καὶ πρὶν
ἡλᾶστεις κλέπτων ἡμετέρην φιλήν.
ἔρρε, θεοῖσιν τ' ἐχθρὸς καὶ ἀνθρώποισιν ἄπιστε,
ψυχρὸν δς ἐν κόλπῳ ποικίλον εἶχες ὄφιν.

600

Τοιάδε καὶ Μάγνητας ἀπώλεσεν ἔργα καὶ ὕβρις,
οἷα τὰ νῦν ἱερὴν ἀήνδε πόλιν κατέχει.

591ss ad rem cf. Archil. 67^a || 591 τολμᾶν χρῆ 1178^a (555) | 1171 θεοὶ θνητοῖσι διδοῦσιν ἄριστον (Croen.) || 592 φέρειν im-
perat.?' Kal. | ἀμφοτέρων A (o altera e ras.) || 593s ~ 657s
cf. 989 et Hi. Jb. 1888, 149 | sui iuris esse voluerunt B.
H.-W. contra Archilochum || 593 ἀσῶ τι B. H.-W. | μήτ']
μηδ' Friedl. || 594 τερφθῆς δ' A τερφθῆς rell. em. Bekk.
anacoluthon defendit Kal. | τέλος ἄκρον est θάνατον | ali-
ter Simon. 134, 2 cf. A. P. 7, 300, 2 || 595 ἀνθρῶπ' ut 1249
παῖ, sed cf. 453 ἀνθρῶπ' || 596 aliter de Troianis IV 636.
639 πάντων μὲν κόρος ἐστὶ . . . Τρῶες δὲ μάχης ἀκόρητοι
ἔασιν | cf. 1158 Sol. 1, 71 || 597 = 1243 (praeter ἔπειτ') |
cf. Hi. Jb. 1888, 149s | καὶ] παῖ B. || 597s disticho ante-
cedenti quasi respondere docuit Reitz. Epigr. u. Skol. 76.
cf. Anecd. ed. Bekk. 1, 65 Ps.-Diogenian. 8, 50 | ad ἀλλ. ὄμ.
ἀν. cf. 31s 1377s || 599 Meleagr. A. P. 5, 184 contulit H.-W. |
κατ' ἀμαξιτόν X 146 || 600 Σ 543 ζεύγεα . . . ἑλᾶστρεον ||
601 cf. π 72ss | τ' om. A Q || 602 δν . . . εἶχον Sint. probante
Crusio ad Babr. fab. 147^a p. 137s Cr. || 603s Hart. errore
Callino vindicat. | cf. 1103s cum adn. Mimn. 12, 4 et Wil.
Gl. 2, 123¹

Πολλῶι τοι πλέονας λιμοῦ κόρος ὤλεσεν ἤδη
ἄνδρας, ὅσοι μοίρης πλείον ἔχειν ἔθελον.

605

*Ἀρχῇ ἐπι ψεύδους μικρὰ χάρις· εἰς δὲ τελευτὴν
αἰσχρὸν δὴ κέρδος καὶ κακόν, ἀμφοτέρων,
γίνεται. οὐδὲ τι καλόν, δῖοι ψεύδος προσομαρτῇ
ἄνδρι καὶ ἐξέλθῃ πρῶτον ἀπὸ στόματος.

610

Οὐ χαλεπὸν ψέξαι τὸν πλησίον οὐδὲ μὲν αὐτόν
αἰνῆσαι, δειλοῖσ' ἀνδράσι ταῦτα μέλει.
σιγᾶν δ' οὐκ ἐθέλουσι κακοὶ κακὰ λεσχάζοντες,
οἳ δ' ἀγαθοὶ πάντων μέτρον ἴσασιν ἔχειν.

Οὐδένα παμπήδην ἀγαθὸν καὶ μέτριον ἄνδρα
τῶν νῦν ἀνθρώπων ἡέλιος καθορᾷ.

615

Οὐ τι μάλ' ἀνθρώποις καταθύμια πάντα τελεῖται·
πολλὸν γὰρ θνητῶν κρέσσονες ἀθάνατοι.

Πόλλ' ἐν ἀμνηχανήσι κυλίνδομαι ἀχνύμενος κῆρ·
ἄκρην γὰρ πενήτην οὐχ ὑπερεδράμομεν.

620

605s Stob. 3, 18 (π. ἀκράσις), 9 p. 514 H. [SMA] Θεόγνι-
δος· | laudat Teles ap. Stob. 4, 32 (π. πενίας), 21 p. 785 H.
(Tel. rel.^a p. 45 H.) οὐ κακῶς δὲ καὶ Θεόγνις λέγει· π. τ.
πλείους λ. κ. ὤ. ἄνδρας || 607—610 Stob. 3, 12 (π. ψεύδους),
16 p. 446 H. [SMA] Θεόγνιδος· || 617 HESYCH. καταθύμια·
ἀρέσκοντα τῇ ψυχῇ. ἡδέα. εὐθυμία. ἢ κατὰ νοῦν || 617s Stob.
4, 34 (π. τοῦ βίου οὐ βραχύς), 55 p. 841 H. [MA] Θεόγνιδος· ||
619—622 Stob. 4, 33 (σύγκριστις πενίας καὶ πλούτου), 15 p. 801 H.
[SMA] Θεόγνιδος·

605s cf. 693s || 606 πλέον A πλεῦν' Stob. C | ἐθέλουσιν
ἔχειν Stob., quod defendit Nietzsche RhM. 22 (1867), 188,
quem refutavit O. Crueger De Theogn. (diss. Regim. a. 1882)

43s || 607 μικρὴ dett. || 608 ἀμφοτέρω Stob. M^dA ἀμφοῖ S |
cf. 980 || 609 γίνεται οὐδ' ἐτι Hi. Jb. 1886, 63 (H.-W.) | προσ-
ομαρτεῖ Stob. AM^d cum O et dett. προσομαρτῇ A || 613s cf.
419s || 615s cf. 849s Sol. 15 || 617 ~ 139 | τι] τοι Stob. C |
cf. P 201 | eodem cadit B 330 || 618 πολλῶν O Stob. MA (H.-W.) ||
619s = 1114^a.b || 619 πολλὰ δ' ἄμ. 1114^a | ἄχν. κῆρ Hom. ||
620 ἀκρὴν γὰρ πενήτης 1114^b, unde ἄκρην . . . πενήτης ci. B., qui
contulit Eur. fr. 230 N.² Aesch. Eum. 562

Πᾶς τις πλούσιον ἄνδρα τίει, ἀτίει δὲ πενιχρόν·
παῖσιν δ' ἀνθρώποις αὐτὸς ἔνεστι νόος.

Παντοῖαι κακότητες ἐν ἀνθρώποισιν ἔασιν,
παντοῖαι δ' ἀρεταὶ καὶ βίотου παλάμαι.

Ἀργαλέον φρονέοντα παρ' ἄφροσι πόλλ' ἀγορεύειν 625
καὶ σιγᾷ αἰεὶ· τοῦτο γὰρ οὐ δυνατόν.

Αἰσχροὶν τοι μεθύοντα παρ' ἀνδράσι νήφουσιν εἶναι,
αἰσχροὶν δ' εἰ νήφων παρ μεθύουσι μένει.

Ἦβη καὶ νεότης ἐπικουφίζει νόον ἀνδρός,
πολλῶν δ' ἐξάρει θυμὸν ἐς ἀμπλακίην. 630

᾿Ωτινι μὴ θυμοῦ κρέσσων νόος, αἰὲν ἐν αἵταις,
Κύρῃ, <δ γε> καὶ μεγάλαις κεῖται ἐν ἀμπλακίαις.

Βουλευόν δις καὶ τρίς, ὃ τοί κ' ἐπὶ τὸν νόον ἔλθῃ·
ἀτηρὸς γάρ τοι λάβρος ἀνὴρ τελέθει.

621 ET. MAGN. 758, 41 (= HERODIAN. π. ὀρθογρ. II 592, 12ss L.) sine poetae nomine, om. πλ. | AEL. DIONYS. περὶ ἀκλήτων ὀνομάτων ap. Aldum Pium Manutium Ὁθησαυρός· Κέρας ἀμαλθείας. καὶ κῆποι Ἀδωνίδος Thesaurus Cornucopiae et Horti Adonidis Venetiis 1496 fol. non numerat. 2^r med. (cf. Reitz. Gesch. d. gr. Etymol. p. 364), ubi τιᾷ, ἀτιεῖ, πενιχρόν || 623 HESYCH. παλάμαι· ... αἱ τέχναι, ἐπεὶ δὲ αὐτῶν πολλὰ μαίμεθα || 625^s STOB. 3, 34 (π. τοῦ εὐκαίρως λέγειν), 13 p. 684 H. [SM] Θεόγνιδος· || 625 PS.-DIOGENIAN. 2, 90 | GREGOR. CYPR. 1, 86 | SVID. s. v. ἀργαλέον (qui falso addit Εὐριπίδου λόγος Βάκχας) || 627^s STOB. 3, 18 (π. ἀκραιάς), 10 p. 515 H. [SMA] τοῦ αὐτοῦ (Θεόγνιδος)· || 629^s STOB. 4, 11 (π. νεότητος), 12 p. 339 H. [SMAL] Θεόγνιδος·

621 cf. Hi. Jb. 1886, 63. 1888, 150 et Hesych. ἀτίζει· ἀτιμάζει. ἢ ἀφροντιστεῖ || 622 αὐτὸς ὧτός Br. || 623^s cf. 1027^s || 625 πόλλ' ἄγ. Hom. saepius diverso sensu garriendi || 626 αἰεὶ Stob. C || τοῦτο γ. οὐ δ. uncis inclus. H.-W. || 627^s cf. 485^{ss} | ἐχθρόν bis Stob. C || 627 τοί τι O Stob. A | νήφουσιν ut 481 | νήφουσι μῆναι ei. Leutsch, adsentitur B. || 628 μένῃ Stob. S μένοι Theogn. unus e dett. || 630 cf. 386. 404 || 631 II 688 Διὸς κρέσσων νόος (P 176) | cf. Eur. fr. 715 N.² || 632 κυρὸν (rasur.) A K. <δ γε> Br. K. <ἐν> (i. ἐγκτεται) Kal. Κύρην καὶ <ἐν> μ. κ. ἀμνηχανίας B. H.-W. (Kal.) ad 646 || 633 cf. Plat. Phil. 59^e | βουλευέν Hi.-Cr. || 634 contrarium fere η 51s

Ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς ἔπεται γνώμη τε καὶ αἰδώς· 635
οἱ νῦν ἐν πολλοῖς ἀτρεκέως ὀλέγοι.

Ἐλπὶς καὶ κίνδυνος ἐν ἀνθρώποισιν ὁμοῖοι·
οὔτοι γὰρ χαλεποὶ δαίμονες ἀμφοτέρω.

Πολλὰκι παρ δόξαν τε καὶ ἐλπίδα γίνεται εὖ δεῖν 640
ἔργ' ἀνδρῶν, βουλαῖς δ' οὐκ ἐπέγεντο τέλος.

Οὐ τοί κ' εἰδείης οὐτ' εὖνον οὔτε τὸν ἐχθρόν,
εἰ μὴ σπονδαίου πράγματος ἀντιτύχοις.

Πολλοὶ παρ κρητῆρι φίλοι γίνονται ἐταῖροι,
ἐν δὲ σπονδαίῳ πράγματι πανρότεροι.

Παύρους κηδεμόνας πιστοὺς εὖροις κεν ἐταίρους 645
κείμενος ἐν μεγάλῃ θυμὸν ἀμνηχανίῃ.

Ἦδη νῦν αἰδώς μὲν ἐν ἀνθρώποισιν ὄλωλεν,
αὐτὰρ ἀναιδεῖ γαῖαν ἐπιστρέφεται.

Ἄ δειλὴ πενή, τί ἐμοῖς ἐπικειμένη ὁμοῖος 650
σῶμα κατασχύνεις καὶ νόον ἡμέτερον;
αἰσχροὶ δέ μ' οὐκ ἐθέλοντα βίῃ καὶ πολλὰ διδάσκεις
ἔσθλὰ μετ' ἀνθρώπων καὶ κάλ' ἐπιστάμενον.

635^s STOB. 3, 37 (π. χρησιμότητος), 16 p. 701 H. [S] Θεόγνιδος· || 637^s STOB. 4, 46 (π. ἐλπίδος), 11 p. 999 H. [S] Θεόγνιδος· || 639^s STOB. 4, 47 (π. τῶν παρ' ἐλπίδα), 15 p. 1006 H. [SMA] Θεόγνιδος· || 647^s STOB. 3, 32 (π. ἀναιδείας), 8 p. 676 H. [SML] Θεόγνιδος· || 649—652 STOB. 4, 32 (π. πενίας), 34 p. 792 H. [SMA] Θεόγνιδος· subiuncti sunt et conglutinati 177s

635 ~ 410 || 636 οἱ Stob. οὐ Theogn. C || 637 ὁμοῖα Stob. || 639^s cf. 665^s || 639 εὖ δεῖν Emp. Ahr. εὖρεῖν A | Aesch. Pers. 601 ὅταν ὁ δαίμων εὖροσσι || 640 βουλαῖο A | ἐπέγεντο] ἔπεσεν τὸ Stob. || 641 εὖνοον B. Hi.-Cr. | τὸν] τοι ei. Emp., sed cf. 424 || 642.644 πρήγματος (-τι) C (H.-W.) praeter A || 643^s ~ 115^s | cf. 697^s cum adn. || 645 π. κηδ. 360 || 646 cf. 1295 || 647 ἢ δὴ mavult B. || 647^s cf. 291^s || 648 οὐτὰρ A | ἐπέχεσθ' ὁμῶς Stob. S ἐπιστρέφεται ἐπέχεσθ' ὁμῶς Stob. M ἐπιστρέφεται ὁμῶς Stob. L || 649 ὃ Theogn. dett. pauci Stob. A, sed ἃ δειλέ sim. pass. Hom. | idem exordium 351 || 649^{ss} cf. 383^{ss} || 651 eodem versus loco οὐκ ἐθ. β. N 572 | καὶ πολλὰ Theogn. C κατὰ πολλὰ Stob. C καὶ <δειλὰ> Ahr. lacuna antiquitus dittographia quadam orta, at tamen cf. 388^s 391, 'turpia ac multa quidem' Be. cf. H.-W. ad l.

Εὐδαιμόν εἴην καὶ θεοῖς φίλος ἀθανάτοισιν,
Κύρην· ἀρετῆς δ' ἄλλης οὐδεμιῆς ἔραμαι.

Σὺν σοί, Κύρνε, παθόντι κακῶς ἀνιώμεθα πάντες·
ἀλλὰ τοι ἀλλότριον κῆδος ἐφημέριον.

Μηδὲν ἄγαν χαλεποῖσιν ἀσῶ φρένα μῆδ' ἀγαθοῖσιν
χαῖρ', ἐπεὶ ἔστ' ἀνδρὸς πάντα φέρειν ἀγαθοῦ.

Οὐδ' ὁμόσαι χρὴ τοῦτ'· 'οὐ μήποτε πράγμα τόδ' ἔσται·
θεοὶ γάρ τοι νεμεσῶσ', οἷσιν ἔπεστι τέλος·

†καίπρηξαι† μέντοι τι· καὶ ἐκ κακοῦ ἐσθλὸν ἔγεντο
καὶ κακὸν ἐξ ἀγαθοῦ. καὶ τε πενιχρὸς ἀνὴρ
αἶψα μάλ' ἐπλούτησε καὶ ὃς μάλα πολλὰ πέπεται
ἐξαπίνης ἀπὸ γ' οὖν ὥλεσε νυκτὶ μίῃ.

καὶ σῶφρων ἤμαρτε καὶ ἄφρονι πολλάκι δόξα
ἔσπετο καὶ τιμῆς καὶ κακὸς ὢν ἔλαχεν.

Εἰ μὲν χρήματ' ἔχοιμι, Σιμωνίδη, οἶά περ ἦδη,
οὐκ ἂν ἀνιώμην τοῖς ἀγαθοῖσι συνών.

νῦν δέ με γινώσκοντα παρέρχεται, εἰμὶ δ' ἄφρωνος
χρημοσύνη πολλῶν γνοὺς ἂν ἄμεινον ἔτι,

653s Stob. 4, 39 (π. εὐδαιμονίας), 12 p. 904 H. [SMA] Θεόγνιδος· || 665s Stob. 4, 42 (π. τῶν παρ' ἀξίαν εὐτυχόντων), 5 p. 951 H. [SMA] Θεόγνιδος·

653 καὶ A defend. B. | cf. 2 et Wil. Gl. 1, 369 || 656 τό γ' Br. | ad ἐφ. cf. 966 || 657s ~ 593s 401 || 659 τοῦτ' οὐ Ahr. τοῦτο τί A τοῦτο O τοῦτω Marc. τοῦθ' ὅτι Cam. H.-W. | ad rem cf. Archil. 74 || 660 Hes. op. 741 τῶι δὲ θεοὶ νεμεσῶσι | τοι Cam. Herm. τε AO | Sol. 1, 58 καὶ τοῖς οὐδὲν ἔπεστι τέλος || 661 πρῆξαν μέτοπιν τι Heimsoeth πρῆξις· θάμα τοί τι Sitz. Jb. 1894, 137 | πρῆξαι ex χρῇ pendere vult H.-W. 'an pro imper.?' Kal. || 661s cf. 431. 189ss || 663 καὶ] δὲ A | πέπεται C em. Br. || 664 ἀπὸ γ' οὖν Diehl ἀπὸ τοῦν A πάντα O πάντ' οὖν dett. | cf. H. Jb. 1888, 151 || 665s cf. 639s 1111s || 666 καὶ] om. Stob. C τις Gesn.¹ | κακῶς Stob. M || 667-682 integra elegia | cf. 467ss cum adn. Eueni elegiam I Alc. 30. 46 Hor. carm. 1, 14 || 667 idem Σμ. 469. 1349 | περ C πρὶν Ahr. | οἶα πάρουθεν Wecklein || 668 ἀνιώμην O dett. ἀνολίμην A || 669s cf. 177s 419s || 670 γνοῦσαν A (cf. 682) γνοὺς περ unus e dett. H.-W. γνοὺς ἂν nonnulli dett. γνοὺς rell. cum O

οὐνεκα νῦν φερόμεσθα καθ' ἰστία λευκὰ βαλόντες
Μηλίου ἐκ πόντου νύκτα διὰ δνοφερήν·

ἀντλεῖν δ' οὐκ ἐθέλουσιν· ὑπερβάλλει δὲ θάλασσα
ἀμφοτέρων τοίχων. ἥ μάλα τις χαλεπῶς
σώζεται. οἱ δ' ἐρδουσι· κυβερνήτην μὲν ἔπαυσαν
ἐσθλόν, ὃ τις φυλακὴν εἶχεν ἐπισταμένως·

χρήματα δ' ἀσπάξουσιν βίῃ, κόσμος δ' ἀπόλωλεν,
δασμὸς δ' οὐκέτ' ἴσος γίνεται ἐς τὸ μέσον·
φορτηγοὶ δ' ἄρχουσι, κακοὶ δ' ἀγαθῶν καθύπερθε.
δαιμαίνω, μή πως ναῦν κατὰ κύμα πῆμι.
ταῦτά μοι ἡνίχθω κεκρυμμένα τοῖς ἀγαθοῖσιν·
γινώσκοι δ' ἂν τις καὶ κακός, ἦν σοφὸς ἦι.

Πολλοὶ πλοῦτον ἔχουσιν αἰδύριες· οἱ δὲ τὰ καλὰ
ζητοῦσιν χαλεπῇ τειρόμενοι πενήνῃ.

ἐρδειν δ' ἀμφοτέροισιν ἀμηχανή παράκειται·
εἴργει γὰρ τοὺς μὲν χρήματα, τοὺς δὲ νόος.

Οὐκ ἔστι θνητοῖσι πρὸς ἀθανάτους μαχέσασθαι
οὐδὲ δίκην εἰπεῖν· οὐδενὶ τοῦτο θέμις.

Οὐ χρὴ πημαίνειν ὅτε μὴ πημαντέον εἴη,
οὐδ' ἐρδειν ὃ τι μὴ λώιον ἦι τελέσαι.

Χαίρων εὖ τελέσειας ὁδὸν μεγάλου διὰ πόντου
καὶ σε Ποσειδάων χάρμα φίλοις ἀγάγοι.

Πολλοὺς τοι κόρος ἀνδρας ἀπώλεσεν ἀφραίνοντας·
γνῶναι γὰρ χαλεπὸν μέτρον, ὅτ' ἐσθλὰ παρῆι.

683-686 Stob. 4, 31 (π. πλοῦτον), 44 p. 749 H. [SMA] Θεόγνιδος· || 693s Stob. 3, 4 (π. ἀφροσύνης), 43 p. 230 H. [MA] Θεόγνιδος·

671 'ad οὐνεκα cf. 853 Hom. hymn. Apoll. 376' Be. | A 480 ἀνὰ θ' ἰστία λευκὰ πέτασαν ι 77 ἰστία λεῖκ' ἐρύσαντες || 672 ν. δ. ὁν. ο 50. cf. Hes. theog. 107 || 675 οἱ δ' C οἶα ci. Bekk. (Lav. H.-W.), sed cf. 685 || 681 cf. Xenophan. fr. 35 Die.-Kr.⁵ (Friedl.) || 682 κακὸν C em. Br. || 683ss ad rem cf. 1061s 315s || 684 χαλεποὶ A | χ. τ. π. 182. 752 || 686 γὰρ τοὺς μὲν] τοὺς μὲν δὴ Stob. || 687 E 130 ἀθανάτοισι θεοῖς . . . μάχεσθαι Z 129 οὐκ ἂν ἔργαζε θεοῖσιν ἐπουρανίοισι μαχόμεν || 691 cf. 511 || 691s 'nota prompticon antiquissimum' Kern Friedl. || 692 cf. P 636 Sapph. 25, 6 || 693 πολλὸς Stob. C | cf. 605s || 693s Soloni vindicavit Hart. || 694 μέτρον] παῖρον Stob. C καιρόν ci. B. παῦσον ci. Buech.

Οὐ δύναιμαί σοι, θυμέ, παρασχεῖν ἄρμενα πάντα·
τέτλαθι· τῶν δὲ καλῶν οὐ τι σὺ μούνος ἐραῖς.

Εὖ μὲν ἔχοντος ἐμοῦ πολλοὶ φίλοι· ἦν δέ τι δεινὸν
συνγκύρσει, παῦροι πιστὸν ἔχουσι νόον.

Πλήθει δ' ἀνθρώπων ἀρετὴ μία γίνεται ἥδε,
πλουτεῖν· τῶν δ' ἄλλων οὐδὲν ἄρ' ἦν ὄφελος,
οὐδ' εἰ σωφροσύνην μὲν ἔχοις Ῥαδαμάνθους αὐτοῦ,
πλείονα δ' εἰδείης Σισύφου Αἰολίδεω,

ὅς τε καὶ ἐξ Αἰδέω πολυδρεΐησιν ἀνῆλθεν
πείσας Περσεφόνην αἰμυλίοισι λόγοις,

ἣ τε βροτοῖς παρέχει λήθην βλάπτουσα νόοιο —
ἄλλος δ' οὕτω τις τοῦτό γ' ἐπεφράσατο,

ὄντινα δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφικαλύψει,
ἔλθῃ δ' ἐς σκιερὸν χῶρον ἀποφθιμένων,
κυνέας τε πύλας παραμείνεται, αἶ τε θανόντων
ψυχὰς εἰργονσιν καίπερ ἀναινομένας.

695s Stob. 3, 19 (π. ἀνεξικακίας), 11 p. 531 H. [MA: S sine
lemmate] Θεόγνιδος· || 695 adfert Corp. Paris. 641 Elt. ||
699—702 Stob. 4, 31 (π. πλούτου), 3 p. 733s H. [SMA] Θεόγνιδος·

695 idem exordium 367. 939 | similia e pictura vascularia
contulit Cr. (P. Kretschmer Gr. Vaseninschr. p. 87, 56 nunc
Hartwig Meisterschalen p. 258, 8) qui coni. οὐ δύναιμαί, οὐ
σοι, θ. cf. W. Schu. GGA 1896, 237 Wil. SS. 120 Bacch. fr. 18
(Maas) | παρασχεῖν Us. | cf. 275 et 1029 cum adn. (τόλμα,
θυμέ) Hes. theog. 639 παρέσχεθον ἄρμενα πάντα Pind. Nem. 3,
58 ἐν ἀρμένιοις πᾶσι θυμὸν αὔξων || 695s cf. Archil. 67^a Wil.
Aesch. Ag. 1299 adn. || 696 οὐχί Stob. | μόνος boni | ad rem
cf. Bacch. fr. 14 Theocr. 13, 1ss || 697 εὖ] οὐ A || 697s cf. 643ss
857ss 929s || 698 ~ 73 | νόον A || 699—718 carmen integrum (cf.
699s ~ 717s), quod pridem contulerunt cum Tyr. 9. cf. Reitz.
Epigr. u. Skol. 78 W. Jaeger Tyr. 544ss || 699 πᾶσιν δ' ἀν-
θρώποις ἄρ. Stob. | Aesch. Pers. 432 πλῆθος... ἀνθρώπων ||
699s cf. Alc. 101 Wil. Gl. 2, 124¹ || 700 X 513 οὐδὲν σοὶ γ' ὄφελος ||
701 ἔχοι Stob. || 701s cf. Tyr. 9, 6ss || 702 εἰδείη Stob. | IV 355
πλείονα ἥδει | Z 154 Σίσυφος Αἰολίδης || 702ss cf. Alc. 73 G. Rath-
mann Quaestiones Pythagoreae Orphicae Empedocleae (Diss.
Hal. 1933) p. 141, 26 || 703 ψ 77 πολυδρεΐησι νόοιο (β 346) || 704
α 56 αἶμ. λόγοισιν (Hom. hymn. Merc. 317) || 705 223 νόον βε-
βλαμμένος ἐσθλοῦ || 706 ~ 430 || 707 ~ II 350 δ 180 || 708 απο-
φθιμένος A || 709 Ps.-Hes. scut. 249 Κῆρες κυάνεαι | παρ.
coniunct.

ἀλλ' ἄρα καὶ κεῖθεν πάλιν ἤλυθε Σίσυφος ἥρως
ἐς φάος ἡελίου σφῆσι πολυφροσύναις —
οὐδ' εἰ ψεύδεα μὲν ποιοῖς ἐτύμοισιν ὁμοῖα
γλῶσσαν ἔχων ἀγαθὴν Νέστορος ἀντιθέου,
ὠκύτερος δ' εἴησθα πόδας ταχεῶν Ἀρπυιῶν
καὶ παίδων Βορέω, τῶν ἄφαρ εἰσι πόδες.
ἀλλὰ χρὴ πάντας γνώμην ταύτην καταθέσθαι,
ὥς πλοῦτος πλείστην πᾶσιν ἔχει δύναμιν.

Ἵσόν τοι πλουτοῦσιν, ὅτωι πολὺς ἀργυρὸς ἔστιν
καὶ χρυσὸς καὶ γῆς πυρροφόρου πεδία
ἵπποι θ' ἡμίονοί τε, καὶ ὧι τὰ δέοντα πάρεστιν,
γαστρὶ τε καὶ πλευραῖς καὶ ποσὶν ἄβρᾶ παθεῖν,
παιδὸς τ' ἡδὲ γυναικὸς· ὅταν δέ κε τῶν ἀφρίκηται
ὥρη, σὺν δ' ἥβη γίνεται ἀρμοδία.
ταῦτ' ἄφενος θνητοῖσι· τὰ γὰρ περιώσια πάντα
χρήματ' ἔχων οὐδεὶς ἐρχεται εἰς Αἶδεω,
οὐδ' ἂν ἀποινα διδόνς θάνατον φύγοι οὐδὲ βαρεῖας
νούσους οὐδὲ κακὸν γῆρας ἐπερχόμενον.

Φροντίδες ἀνθρώπων ἔλαχον περὶ ποικίλ' ἔχουσαι
μυρόμεναι ψυχῆς εἴνεκα καὶ βίότου.

717s Stob. 4, 31 (π. πλούτου), 8 p. 736 H. [SMA] Θεόγνιδος·
cf. Eur. Phoen. 438ss || 719—728 Stob. 4, 33 (σύγκρισις πενίας καὶ
πλούτου), 7 p. 798 H. [SMA] Θεόγνιδος· (cf. Sol. l. c.)

711 καίκεῖθεν C em. Bekk. || 713 ~ τ 203 | ψευδέα A || 714 λ 512
Νέστωρ ἀντιθέος | cf. A 248s Ov. met. 13, 63 || 714ss cf. Tyr. 9, 4. 8 ||
715 ex Et. Magn. 138, 21 Ἀρπυιῶν Wil.¹ et Gl. 1, 267 B. olim ||
717 ταύτην γνώμην πάντας (πάντως A, ut videtur) Stob. probat
Leutsch Phil. 23 (1874), 472 conl. Ar. scol. 77s || 720 eodem ca-
dunt 988 X 602 || 721 ταλόντα A τάδε πάντα Stob. contra Hora-
tium (Kai.) || 722 eodem cadit 474 || 724 δ' in apodosi || 726 in ἐρχεται
eis Αἶδην cadunt Tyr. 10, 38 Mimn. 2, 14 || 727 = 1187 || 727s cf.
527s cum. adn. || 729 cf. B 215 Sapph. 36, 3s Hor. carm. 2, 16, 11s |
cf. adi. ποικιλόπτερος ap. Eur. Hipp. 1270 (Ἐρως) Pratin. 1, 5
(μέλος) | similiter μέριμναι ap. Mimn. 1, 7 | ἔλαχον Allen³ 239ss ||
729s cf. Hi. Jb. 1886, 63 || 730 μύρεσθαι Hom. pass. versus initio

Ζεῦ πάτερ, εἶθε γένοιτο θεοῖς φίλα τοῖς μὲν ἀλιτροῖς
 ὕβριν ἀδεῖν, καὶ σφιν τοῦτο γένοιτο φίλον
 θυμῷ, σχέτλια ἔργα ἱδιατὰ φρεσὶ δ' ὅστις ἱδθήρης
 ἐργάζοιτο θεῶν μηδὲν ὀπιζόμενος,
 αὐτὸν ἔπειτα πάλιν τεῖσαι κακὰ· μηδ' ἔτ' ὅπισσω
 πατρός ἀτασθαλίας παισὶ γένοιτο κακόν·
 παῖδες δ', οἳ τ' ἀδίκον πατρός τὰ δίκαια νοεῦντες
 ποιῶσιν, Κρονίδη, σὸν χόλον ἀζόμενοι,
 ἐξ ὀρχῆς τὰ δίκαια μετ' ἀστοῖσιν φιλέοντες,
 μή τιν' ὑπερβασίην ἀντιτίνειν πατέρων.
 ταῦτ' εἰη μακάρεσσι θεοῖς φίλα· νῦν δ' ὁ μὲν ἔρδων
 ἐκφεύγει, τὸ κακὸν δ' ἄλλος ἔπειτα φέρει.
 Καὶ τοῦτ', ἀθανάτων βασιλεῦ, πῶς ἐστι δίκαιον,
 ἔργων ὅστις ἀνὴρ ἐκτὸς ἐὼν ἀδίκων
 μή τιν' ὑπερβασίην κατέχων μηδ' ὄρκον ἀλιτρον,
 ἀλλὰ δίκαιος ἐὼν, μή τὰ δίκαια πάθῃ;
 τίς δὴ κεν βροτὸς ἄλλος ὄρῶν πρὸς τοῦτον ἔπειτα
 ἀζοιτ' ἀθανάτους καὶ τίνα θυμὸν ἔχων,
 ὀππότ' ἀνὴρ ἀδικὸς καὶ ἀτάσθαλος οὔτε τευ ἀνδρός

731—742 Solonis elegiam esse ci. B. | cf. 203ss 395ss 373ss
 Sol. 1, 29ss Eur. Hipp. 1329ss || 731 β 33s εἶθε . . . Ζεὺς . . .
 τελέσειεν, at X 41s αἶθε θεοῖσι φίλος τοσσόνδε γένοιτο, ὅσων
 ἐμοί η 316 μὴ τοῦτο φίλον Διὶ . . . γένοιτο cf. 741 et Allen¹ 85s ||
 731s aut corruptos aut contractos esse censuerunt editores:
 sed ne ἀδεῖν quidem mutandum videtur conlata elegia 373ss
 (203ss 44) || 732s H 31s ἐπεὶ ὧς φίλον ἔπλετο θυμῷ ὅμιν ἀθα-
 νάτῃσι || 733 σχ. ξ. ξ 83 al. | διατάρφει δ' A μετὰ φρεσὶ δ' (θ' O)
 plerique μετὰ φρεσὶν (ὅστις) Cam. Br. H.-W. (ἐργ') ἀδινὰ φρ. δ'
 ci. Kal. | ἀθήρης & ἀγενής Kal. ἀτηνής editt. veter. ἀθειρής
 (-θηρ-) B. Sauppe H.-W. ex Hesych. et Et. Magn. s. v. ||
 733s Ω 733 ἔργα ἀεικέα ἐργάζοιο | ad rem contulit Lav. LXX Iob
 21, 7ss || 734 cf. 1148 | μηδέν Herm. || 735 μηδὲ τ' & explic.
 Herm. || 735s cf. Sol. 1, 31s || 737 δ' dett. (731 μὲν) τ' A θ' O ||
 738 παῖδων A || 739 τὰ om. A || 740 ὑπερβασίη vox Homérica |
 cf. 745 || 741 cf. 731 | ἔρδων A || 742 ἔπειτεν ἔχει ci. Us. Kl.
 Schr. I 242 || 743—752 num eidem auctori atque elegia superior
 tribuenda? cf. Eur. fr. 286. 293. 832 N.² || 744 Aesch. Choeph.
 1031s ἐκτὸς αἰτίας κακῆς εἶναι || 745 κατέχων] ποτ' ἔχων Sitz.
 τελέων Hi. | μηδ' Bekk. μὴδ' & | an ἀλιτρός? || 746 cf. 794 | πα-
 θεῖν ci. Friedl.

οὔτε τευ ἀθανάτων μῆνιν ἀλευόμενος
 ὕβριζι πιλούτω κεκορημένος, οἳ δὲ δίκαιοι
 τρύχονται χαλεπῇ τειρόμενοι πενήνῃ;
 Ταῦτα μαθὼν, φίλ' ἐταῖρε, δικαίως χρήματα ποιού
 σῶφρονα θυμὸν ἔχων ἐκτὸς ἀτασθαλίας
 αἰεὶ τῶνδ' ἐπέων μεμνημένος· εἰς δὲ τελευταίην
 αἰνήσεις μύθῳ σῶφροσι πευθόμενος.
 Ζεὺς μὲν τῇσδε πόλῃος ὑπειρέχοι αἰθέρι ναῶν
 αἰεὶ δεξιτερὴν χεῖρ' ἐπ' ἀπημοσύνη
 ἄλλοι τ' ἀθάνατοι μάκαρες θεοί· αὐτὰρ Ἀπόλλων
 ὀρθῶσαι γλώσσαν καὶ νόον ἡμέτερον.
 φόρμυγξ δ' αὖ φθέγγουθ' ἱερὸν μέλος ἦδὲ καὶ αὐλός·
 ἡμεῖς δὲ σπονδὰς θεοῖσιν ἀρεσσάμενοι
 πίνωμεν χαρίεντα μετ' ἀλλήλοισι λέγοντες
 μηδὲν τὸν Μῆδων δειδυότες πόλεμον.
 ὧδ' εἴη κε(ν) ἄμεινον, εὐφρονα θυμὸν ἔχοντας
 νόσφι μεριμνῶν εὐφροσύνης διάγειν
 τερπομένους, τηλοῦ δὲ κακὰς ἀπὸ Κῆρας ἀμύναι

750 ἀλευόμενος Marc. cf. 400 E 444 μῆνιν ἀλευόμενος (II 711) ||
 752 cf. 182. 684 || 753 ad ταῦτα μαθὼν cont. Nestle l. c. Theogn.
 31. 37. 99 Semon. 29, 11 Scol. Att. 14 al. | ποιεῖ B.² Hi.-Cr. ||
 753ss cf. 29s 37s Sol. 1, 7s Pohl. 425s || 755 cf. A. P. 7, 472, 15 |
 αἰεὶ A || 756 cf. 1351s adn. || 757ss 769ss 773ss—792 prooemium
 poetae Megarensis alterius iunioris homonymi fortasse hymnis
 1—38 simile. cf. Jac. 107s 139s, negant Pohl. 427 Harrison l. c.
 254 Nestle l. c. 121 || 757ss B 412 Hes. op. 18 Δ 166 Ζεὺς . . .
 αἰθέρι ναῶν Δ 249 αἶ κ' ὅμιν ὑπέρσχη χεῖρα Κρονίων ε 7 al. Ζεῦ
 πάτερ ἦδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔόντες Γ 308 Ζεὺς . . . καὶ ἀθά-
 νατοι θεοὶ ἄλλοι (298) | α 121 al. χεῖρα . . . δεξιτερὴν || 759 834 ἀθ.
 μ. θ. Y 54 μάκ. θ. | Π 728 αὐτ. Ἄπ. (X 538) || 761 φόρμυγξ δ' αν A
 em. Br. | φθέγγουθ' A cum plerisque dett. | Σ 495 αἰεὶ φόρ-
 μυγῆς τε βοὴν ἔχον | cf. 532 || 762 ἀρεσσάμενοι A O ἀρεσσάμενοι
 dett. ad Hom. (I 112 al.) θεοῖσι χαρισσάμενοι ci. Sitz. || 763 Xeno-
 phan. 1, 13—24 cont. Jac. || 764 τῶν . . . πολέμων A || 765 εἴη κεν B.
 εν καὶ A εἶναι καὶ rell. | ὁμόφρονα Br. ad X 263 Hom. hymn.
 Merc. 391 Cer. 435, sed cf. 1329ss || 766 1153 ἀπάτερε μεριμνέων ||
 767 ~ 13 | post τερπ. lacunam statuerunt B. H.-W. | Κῆρας
 Jac. (p. 101) | cf. Mimn. 2, 5ss II 75 Λαυῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμύναι +

γῆρας τ' οὐλόμενον καὶ θανάτοιο τέλος.

Χρὴ Μουσέων θεράποντα καὶ ἄγγελον, εἴ τι περισσόν
εἰδεῖν σοφίης, μὴ φθονερὸν τελέθειν,
ἀλλὰ τὰ μὲν μῶσθαι, τὰ δὲ δεικνύναι, ἄλλα δὲ ποιεῖν·
τί σφιν χρήσεται μῦθος ἐπιστάμενος;

Φοῖβε ἄναξ, αὐτὸς μὲν ἐπύργωσας πόλιν ἄκρην
Ἀλκαθῶι Πέλοπος παιδὶ χαρίζομενος·
αὐτὸς δὲ στρατὸν ὕβριστήν Μῆδων ἀπέρυνε
τῆσδε πόλεος, ἵνα σοι λαοὶ ἐν εὐφροσύνῃ
ἦρος ἐπερχομένου κλειτὰς πέμπωσ' ἐκατόμβας
τερπόμενοι κιθάρῃ καὶ ἔρατῃ θαλίῃ
παιάνων τε χοροῖσ' ἰαχῇσι τε σὸν περὶ βωμόν·
ἣ γὰρ ἔγωγε δέδοικ' ἀφραδίην ἐσορῶν
καὶ στάσιν Ἑλλήνων λαοφθόρον. ἀλλὰ σύ, Φοῖβε,
ἵλαος ἡμετέρεν τήνδε φύλασσε πόλιν.

Ἦλθον μὲν γὰρ ἔγωγε καὶ εἰς Σικελὴν ποτε γαῖαν,

783 HARPOCRAT. p. 150 D. s. v. Θεογνίς.

M 402 κῆρας ἄμυνεν (Δ11) adde M 326s (1) et Eur. fr. 757 N.² | praeterea contulit Nestle p. 122 Σ 117 Φ 547s X 202ss || 768 cf. 527s cum adn. et A. P. 5, 11 | θ. τ. Γ 309 al. || 769 Hom. hymn. 32, 20 (αἰοῖοι) Μουσάων θεράποντες cf. Archil. 1 Margit. 1 Hes. theog. 100. Ar. av. 909 | sim. cadit 1386 || 769ss contulit Pohl. 438, 3 Plat. Crat. 406^a τὰς δὲ Μούσας τε καὶ ὄλως τὴν μουσικὴν ἀπὸ τοῦ μῶσθαι, ὡς ἔοικεν, καὶ τῆς ζητήσεώς τε καὶ φιλοσοφίας τὸ ὄνομα τοῦτο ἐπωνόμασεν et Et. Magn. 589, 42 Hellad. ap. Phot. bibl. 531a 2 || 770 εἰδεῖν, σοφίης B. H.-W. || 771 μῶσθαι A | δεικνύναι boni δεικνύναι dett. H.-W. | π. utpote ποιητής || 772 τίς A || 773 π. ἄ. X 383 = Megara | ad rem cf. Paus. 1, 42, 1s Ditt. Syll.³ 653, 22 RE XV 201, 58ss || 774 similiter cadit A. P. 7, 300, 4 || 776 πόλεως C -λεος Hi.-Cr. | σοι τοι Cr. | eodem cadit 1256 || 777 cf. Alc. 98 Stesich. 14, 3 | H 450 θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἐκατόμβας (M 6) || 778 τερπομένωι B. | κιθάρῃ καὶ C em. Ahr. κ. <τῇδ' > Sitz. Phil. Rdsch. 1882, 1605 Hi. Jb. 1888, 151 κιθάρῃ <τῇδ' > B. alii alia | λ 603 τέρεται ἐν θαλίῃ || 779 ἰαχῇσι A ἰαχῇσι rell. | cf. A 473 Pind. Pyth. 3, 17 Hes. theog. 4 || 781 cf. δημοφθόρος (Callistr. stat. 14) πολιτοφθόρος (Plat. leg. 9, 854^e) || 783ss cf. Beloch Fleck. Jbb. 34 (1902), 730 || 783 915 εἶδον μὲν γὰρ ἔγωγ'

ἦλθον δ' Εὐβοίης ἀμπελόεν πεδίον
Σπάρτην τ' Εὐρώτα δονακοτρόφου ἀγλαὸν ἄστν·
καὶ μ' ἐφίλεν προφρόνως πάντες ἐπερχόμενον·
ἀλλ' οὐ τίς μοι τέρεψις ἐπὶ φρένας ἦλθεν ἐκείνων.
οὕτως οὐδὲν ἄρ' ἦν φίλτερον ἄλλο πάτης.

Μήποτέ μοι μελέδημα νεώτερον ἄλλο φανεῖν
ἀντ' ἀρετῆς σοφίης τ', ἀλλὰ τόδ' αἰὲν ἔχων
τερποίμην φόρμιγγι καὶ ὀρχηθμῶι καὶ αἰοιδῇ
καὶ μετὰ τῶν ἀγαθῶν ἐσθλὸν ἔχοιμι νόον.

Μῆτε τινα ξείνων δηλεύμενος ἔργμασι λυγροῖς
μήτε τιν' ἐνδήμιον, ἀλλὰ δίκαιος ἐὼν,
τὴν σαυτοῦ φρένα τέρεπε· δυσηλεγέων δὲ πολιτῶν
ἄλλος τοί σε κακῶς, ἄλλος ἄμεινον ἐρεῖ.

Τοὺς ἀγαθοὺς ἄλλος μάλα μέμφεται, ἄλλος ἐπαινεῖ,
τῶν δὲ κακῶν μνήμη γίνεται οὐδεμία.

Ἀνθρώπων δ' ἀψεκτος ἐπὶ χθονὶ γίνεται οὐδεὶς
ἀλλ' ὥς λῶιον, εἰ μὴ πλεόνεσσι μέλοι.

Οὐδεὶς ἀνθρώπων οὐτ' ἔσσεται οὐτε πέφυκεν,
ὅστις πᾶσιν ἁδὼν δύσεται εἰς Αἶδω·
οὐδὲ γὰρ δς θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει,
Ζεὺς Κρονίδης, θνητοῖς πᾶσιν ἁδεῖν δύνатаι.

784 ἄ. π. Pind. Is. 8, 49s | ad rem cf. Soph. fr. 239 N.² || 785 τ' dett. δ' boni | Eur. Iph. A. 179 ἀπ' Εὐρ. δ. cf. Corinn. 17 Λάδοντος δονακοτρόφου || 786 Pind. Pyth. 10, 66 φιλέων φιλέοντ' ... προφρόνως. cf. 2, 16 || 788 ad rem contulit H.-W. i 29ss (34) Eur. fr. 6 N.² || 789s cf. Eur. Herc. 673ss || 791 Hom. hymn. Merc. 506 τερπόμενοι φ. | eodem cadit Ps.-Hes. scut. 282 | Hom. hymn. Apoll. 149s καὶ ὀρχ. καὶ ἄ. ... τέρεπουσιν || 792 cf. 35s || 793 cf. Hes. op. 225s || 794 cf. 746 || 794ss contulit Powell PhW. 1932, 623 Cass. Dion. 59, 16, 6 || 795s = Mimn. 7 (ubi ἄλλος τίς σε) | cf. Wil. SS. 285 || 795 Hom. hymn. Merc. 565 σὴν αὐτοῦ φρένα τέρεπε || 798 cf. 170 cum adn. || 800 λῶιον εἰ Cr. εἰ λῶιον A λῶιον δ O ὧ (ὡς, ὁ) λῶιον οὐ dett. ὡς λῶιον ἦι Wil. Herakl.² 2, 54 alii alia conati sunt Allen³ 240 δς λῶιος οὐ cum cod. K || 802 μ 383 δύσομαι εἰς Αἶδω Hom. δύναι δόμον Αἶδος εἶσω || 803 ~ M 242 || 804 Z. Kq. Hes. op. 158

Τόρνου καὶ στάθμης καὶ γνώμονος ἄνδρα θεωρὸν 805
 εὐθύτερον χρῆ <ἐ>μεν, Κύρνε, φυλασσόμενον,
 δωτινὶ κεν Πυθῶνι θεοῦ χρήσασ' ἱέρεια
 ὁμῆην σημήνηι πίνονος ἐξ ἀδύτου·
 οὔτε τι γὰρ προσθεῖς οὐδὲν κ' ἔτι φάρμακον εὖροις,
 οὐδ' ἀφελὼν πρὸς θεῶν ἀμπλακίην προφύγοις. 810
 Χρῆμ' ἔπαθον θανάτου μὲν ἀεικέος οὐ τι κάκιον,
 τῶν δ' ἄλλων πάντων, Κύρνε, ἀνηρότατον·
 οἷ μὲ φίλοι προὔδωκαν· ἐγὼ δ' ἐχθροῖσι πελασθεῖς
 εἰδήσω καὶ τῶν ὄντων ἔχουσι νόον.
 Βοῦς μοι ἐπὶ γλώσσηι κρατερῶι ποδὶ λὰξ ἐπιβαίνων 815
 ἴσχει κοτίλλειν καίπερ ἐπιστάμενον.
 Κύρνε, ἔμπης δ' ὅ τι μοῖρα παθεῖν, οὐκ ἔσθ' ὑπαλύξαι·
 ὅττι δὲ μοῖρα παθεῖν, οὐ τι δέδοικα παθεῖν.
 Ἐς πολυάρετον κακὸν ἤκομεν, ἔνθα μάλιστα,
 Κύρνε, συναμφοτέρους μοῖρα λάβοι θανάτου. 820
 Οἷ κ' ἀπογηράσκοντας ἀτιμάζωσι τοκῆας,
 τούτων τοι χώρη, Κύρνε, ὀλέγη τελέθει.
 Μῆτε τιν' αὔξε τύραννον ἐπ' ἐλπίδι κέρδεσιν εἶκων,
 μῆτε κτεῖνε θεῶν ὄρκια συνθέμενος.

805ss ad rem cf. 543ss 945 Scol. Att. 9 || 805 θεωρὸν C
 em. Vinetus: negat Allen⁵, qui genet. partit. interpretatur ||
 806 χρῆ μὲν C (χρη μὲν A) em. Ahr., qui idem Kl. Schr. 1, 159
 <ι>μεν ex 945, nisi χρῆμεν scrib. cum Specht (cf. Ahr. Beitr.
 z. gr. u. lat. Etymol. 53ss) || 807 'an κ' ἐν?' H.-W. || 808 ad π. ἐξ
 ἀ. cf. Tyr. 3^a, 2 || 809 N. T. Apoc. 22, 18s contulit H.-W. || 810 οὐδ'
 AO οὐτ' dett. || 811 μενοεικέος A | cf. Soph. El. 206 | eodem cadit
 1175 || 812ss cf. 1015s || 813 in. cf. 575. 861 || 814 τῶν dett. τὸν AO |
 eodem cadit 1016 | cf. 366 et X 382 νόον ὄντων ἔχουσι || 815 cf. supra
 ad 19s 365s 504 et Aesch. Ag. 36s fr. 316 N.² Soph. Oed. Col.
 1051s Philostr. vit. Apoll. 6, 11 p. 111 Theogn. 847 A. P. 12, 48.
 5, 267, 4 Apoll. Rhod. 2, 220 Polluc. 9, 61 Zenob. 2, 70 N 618 |
 γλώσσης C praeter A || 816 T 80 ἐπισταμένοι περ ἔόντι || 817 cf.
 M 326s + ε 345 || 818 μαθεῖν² B.⁴ || 820 cf. 340 Tyr. 5, 5 Mimn.
 6, 2 Sol. 22, 4. 19, 18 || 821s cf. 277s || 821 κ' boni δ' dett. H.-W. |
 ἀτιμάζουσι C (H.-W.) em. B. | cf. Hes. op. 185. 187 et decalogi
 legem quartam || 822 cf. 152 || 823 ἐλπίσι C em. Bekk. ex 333 ||
 823s ~ 1179ss || 824 cf. decalogi legem quintam (?)

Πῶς ὅμιν τέτληκεν ὑπ' ἀλγητῆρος αἰδέειν 825
 θυμός; γῆς δ' οὖρος φαίνεται ἐξ ἀγορῆς,
 ἥ τε τρέφει καρποῖσιν ἐν εἰλαπίναις φορέοντας
 ξανθῆσιν τε κόμαις πορφυρέους στεφάνους.
 ἀλλ' ἄγε δῆ, Σκύθα, κεῖρε κόμην, ἀπόσπανε δὲ κῶμον,
 πένθει δ' εὐώδη χῶρον ἀπολλύμενον. 830
 Πίστει χρῆματ' ὄλεσσα, ἀπιστήνῃ δ' ἐσάωσα·
 γνώμῃ δ' ἀργαλέῃ γίνεταί ἀμφοτέρων.
 Πάντα τάδ' ἐν κοράκεσσι καὶ ἐν φθόρῳ· οὐδέ τις ἡμῖν
 αἴτιος ἀθανάτων, Κύρνε, θεῶν μακάρων,
 ἀλλ' ἀνδρῶν τε βίη καὶ κέρδεα δειλὰ καὶ ὕβρις 835
 πολλῶν ἐξ ἀγαθῶν ἐς κακότητ' ἔβαλεν.
 Δισσαί τοι πόσιος κῆρες δειλοῖσι βροτοῖσιν,
 δίψα τε λυσιμελὲς καὶ μέθυσις χαλεή·
 τούτων δ' ἂν τὸ μέσον στρωφήσομαι, οὐ δέ με πείσεις
 οὔτε τι μὴ πίνειν οὔτε λίην μεθύειν. 840
 Οἶνος ἐμοὶ τὰ μὲν ἄλλα χαρίζεται, ἐν δ' ἀχάριστον,
 εὐτ' ἂν θωρήξας μ' ἀνδρα πρὸς ἐχθρὸν ἀγῆι.
 ἀλλ' ὅποταν καθύπερθε ἐὼν ὑπένεργθε γένηται,
 τουτάκις οἴκαδ' ἵμεν πανσάμενοι πόσιος.

825 ex. = 533 ex. || 826 in dubium vocavit Wil.¹ || 827 ante ἐν
 irrisionis negligens lacunam statuit B. cf. Allen¹ 85s || 828 cf.
 Sapph. 98B, 4ss [π]ορφύροι ... [στέφει? πλόκαι?] ... ξανθο-
 τέρας... κόμας... στεφάνοισιν | noluit Diehl ξανθῆσιν ἐν τε || 829s ad
 rem cf. Plat. leg. 1, 637^e Anacr. 43, 5 Herod. 6, 84 Athen. 5,
 221^a H.-W. ad l. || 829 ἀπόσπανε A || 830 χῶρον A || 831 cf. Hes.
 op. 372. 311 || 832 μνήμη ci. Ahr., sed cf. Jaeger Paideia 1, 264 |
 ἀργαλέῃ γίνεταί A || 833 cf. ἐς κόρακας Ar. vesp. 51 al. ἐς φθόρον
 Aesch. Sept. 252 Ag. 1267 W. cf. Bacch. 14, 61 Thuc. 2, 52
 Callim. hymn. 2, 113 Vahlen Kl. Schr. 2, 463 (Friedl.) || 834 a 32
 et Eur. fr. 256 N.² contulit H.-W. | ἀθ. μάκ. θ. 759 θ. μακ. A 339
 θ 281 || 835 ξ 329 ὕβρις τε βίη τε || 837 μ 341 πάντες μὲν στογροὶ
 θάνατοι δειλοῖσι βροτοῖσιν | δ. βρ. Hom. saepius || 839 eodem fere
 cadunt 1363 A 648 v 363 || 840 ~ 478 | οὐτ' ἔτι alii || 841 ἀχάρι-
 στος O dett. H.-W. || 841ss cf. 507ss Ps.-Isocr. ad Demonic. 31 ||
 843s sui iuris esse voluit H.-W. || 843 γ 170. 172 ἢ καθύπερθε ...
 ἢ ὑπένεργθε | ἐὼν C em. Epkema ἐόνθ' Herm. H.-W. | ad rem
 cf. 505 Petron. 64 Iuv. 6, 304 || 844 Pind. Pyth. 4, 28 τουτάκι,
 ut 859 πανράκι secundum πολλάκι

Εἷ μὲν κείμενον ἄνδρα κακῶς θέμεν εὐμαρὲς ἔστιν, 845
εὖ δὲ θέμεν τὸ κακῶς κείμενον ἀργαλέον.

Λὰξ ἐπίβα δῆμῳ κενεόφρονι, τύπτε δὲ κέντρῳ
ὀξεί καὶ ζεύγλιν δύσλοφον ἀμφιτίθει·
οὐ γὰρ ἔθ' εὐρήσεις δῆμον φιλοδέσποτον ὧδε 850
ἀνθρώπων, ὁπόσους ἡέλιος καθορᾷ.

Ζεὺς ἄνδρ' ἐξολέσειεν Ὀλύμπιος, ὃς τὸν ἑταῖρον
μαλθακὰ κοτίλλων ἐξαπατᾷν ἐθέλει.

Ἦδεα μὲν καὶ πρόσθεν, ἀτὰρ πολὺν λῶια δὴ νῦν,
οὐνεκα τοῖς δειλοῖς οὐδεμὶ' ἔστι χάρις.

Πολλάκι δὴ πόλις ἦδε δι' ἡγεμόνων κακότητα 855
ὧσπερ κεκλιμένη ναῦς παρὰ γῆν ἔδραμεν.

Τῶν δὲ φίλων εἰ μὲν τις ὀρᾷ μέ τι δειλὸν ἔχοντα,
αὐχέν' ἀποστρέψας οὐδ' ἐσορᾷν ἐθέλει·
ἦν δὲ τί μοι ποθεν ἐσθλόν, ἃ πανράκι γίνεται ἀνδρὶ,
πολλοὺς ἀσπασμοὺς καὶ φιλότητας ἔχω. 860

Ὅτι με φίλοι προδιδούσι καὶ οὐκ ἐθέλουσί τι δοῦναι
ἀνδρῶν φαινομένων· ἀλλ' ἐγὼ αὐτομάτῃ

845s cf. W. Haedicke l. c. 45 || 845 ἄνδρα C ἀνδρὶ Herm. ἄστν B. ad Sol. 4, 21 | καλῶς A || 846 εὖ θέμεναι δὲ κ. κ. J. L. (Revue Phil. N. S. 25 [1901], 47) | τὸ C τι Kal. || 847 Z 65 λὰξ ἐν στήθεσι βάς (N 618) cf. 19 et 815 cum adn. | cf. 233 κενεόφρονι δ. || 847ss Soloni olim tribuit Hart. re vera a Solone ex Aristotele redivivo hi versus Megarenses carpentes alieni non sunt (fr. 24) || 848 cf. 1023s || 849s cf. 615s 168 || 851s cf. Hipparch. 2 μὴ φίλον ἐξαπάτα et supra 363 εὖ κώτιλλε τὸν ἐχθρόν || 852 Hes. op. 373s ἐξαπατάτω αἰμύλα κοτίλλουσα || 853s = 1038a.b (ubi 1038a recte λῶιον ἦδη) cf. 955s | cf. Wil. Herakl.² 2, 54 || 854 οὐνεκα AO τούνεκα rell. | cf. 956. 1340 Scol. Att. 14 || 855 πολλάκις (s eras. A) ἢ C (H.-W.) em. O. Schn. et Sint. πολλάκι τοι Raderm. || 855s cf. Sol. 4 cum adn. 3, 1ss 8, 1 || 857 μ' ἔτι A || 857ss cf. 299s 697s 929s Eur. fr. 465 N.² Marc. Arg. A. P. 5, 113 Ov. trist. 1, 9, 5s et adi. στρεφάγῃν ap. Theopomp. com. 54 || 859 ad πανράκι cf. 844 || 861ss loquitur meretricula || 861 idem exordium 575, sim. 813 | οὐκ ἐθέλουσ' ὑπακοῦσαι Boelte, qui de porta aperienda intellegit (Plat. Phaed. 59^e Xenoph. conviv. 1, 11) || 861s με δοῦναι ἀνδρῶν τῷραμένῳ Wil.¹

ἐσπερήν τ' ἔξειμι καὶ ὀρθρὴν αὐτὶς ἔσειμι,
ἦμος ἀλεκτρονῶν φθόγγος ἐγειρομένων·

Πολλοῖς' ἀχρήστοισι θεὸς διδοῖ ἀνδράσιν ὄλβον 865
ἐσθλόν, ὃς οὐτ' αὐτῷ βέλτερος οὐδὲν ἔων
οὔτε φίλοισ'. ἀρετῆς δὲ μέγα κλέος οὐποτ' ὀλεῖται·
αἰχμητῆς γὰρ ἀνὴρ γῆν τε καὶ ἄστν σοῖ.

Ἐν μοι ἔπειτα πέσοι μέγας οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθεῖν 870
χάλκεος, ἀνθρώπων δαῖμα χαμαιγενέων,
εἰ μὴ ἐγὼ τοῖσιν μὲν ἐπαρκέσω οἱ με φιλεῦσιν,
τοῖς δ' ἐχθροῖς ἀνὴρ καὶ μέγα πῆμ' ἔσομαι.

Ὀῖνε, τὰ μὲν σ' αἰνῶ, τὰ δὲ μέμφομαι· οὐδὲ σε πάμπαν 875
οὔτε ποτ' ἐχθαίρειν οὔτε φιλεῖν δύναμαι.
ἐσθλὸν καὶ κακὸν ἔσσι. τίς ἂν σέ γε μωμῆσαιτο,
τίς δ' ἂν ἐπαινῆσαι μέτρον ἔχων σοφίης;

Ἦβα μοι, φίλε θυμέ· τάχ' αὖ τινες ἄλλοι ἔσονται
ἄνδρες, ἐγὼ δὲ θανὼν γαῖα μέλαιν' ἔσομαι.

865—868 Stob. 4, 42 (π. τῶν παρ' ἀξίαν εὐτυχοῦντων), 6 p. 951 H. [SMA] τοῦ αὐτοῦ (Θεόγνιδος) || 868 HESYCH. σοῖ· βοηθεῖ. καὶ σώζει

863 αὐτὶς A cum paucis dett. | εἴσειμι A || 865 cf. 149. 321 || 865ss Tyrtaeum versus condidisse ci. B., auctor non immemor erat Glauci Hectorem castigantis P 140ss || 866 οὐτ' αὐτῷ A οὐθ' αὐτῷ plerique αὐτῷ Stob. M αὐτῷ SA | οὐδὲν ἔων] ἔνδον ἔων Sitz. alii alia || 866s contulit B. Xenoph. apol. Socr. 31 οὔτε τῇ ἑαυτοῦ πόλει οὔτε τοῖς φίλοις οὔτε αὐτῷ ἄξιος οὐδενὸς ἐγένετο || 867 οὔτε] οὐδὲ Stob. C | eodem cadunt B 325 H 91 ω 196 | cf. Tyrt. 9, 31 Eur. fr. 734 N.² || 868 cf. P 144 πόλιν καὶ ἄστν σωσεις et Callin. 1, 20 | τε om. Stob. SA || 869ss cf. Hor. carm. 3, 3, 7s || 869 O 36 al. Hes. theog. 110. 702. 840 οὐρ. εὐρ. ἔπ. || 869s P 425 χάλκεον οὐρανόν ο 329 σιδήρεος οὐρ. || 870 Hom. hymn. Ven. 108 Cer. 353 Hes. theog. 879 χαμ. ἀνθρ. || 872 ρ 446 πῆμα ... δαιτὸς ἀνὴρ (Ὀδυσσεύς) | nota ἀνὴρ || 873 αἰνέω Hi.-Cr. | in μηδὲ σε πάμπαν cadit Y 108, in οὐδ' δ γε π. M 406 || 874 = 1092 || 875 τε boni γε dett. || 876 ἐπαινῆσαι O ἐπαινῆση A em. Br. | contulit H.-W. Aristot. fr. 524 Bekk. χαίρε, ... Ἡσίοδ', ἀνθρώποις μέτρον ἔχων σοφίης || 877s = 1070a.b Mimn. sapiunt cf. Phoenic. 3, 17 || 877 ἡβανοί A ἡβόδοι O em. Ahr. B. | cf. Hesych. s. v. ἡβᾶν ... ἐὼν χεῖσθαι (Lav.) | θυμός appellatur 695. 1029 quoque || 878 aliter B 699 | eodem cadit A. P. 5, 84, 2

Πῖν' οἶνον, τὸν ἐμοὶ κορυφήσ' ὑπὸ Τηϋγέτοιο
 ἄμπελοι ἤνεγκαν, τὰς ἐρύτευσ' ὁ γέρον
 οὔρεος ἐν βήσσησι θεοῖσι φίλος Θεότιμος,
 ἐκ Πλατανιστοῦντος ψυχρὸν ὕδωρ ἐπάγων.
 τοῦ πίνων ἀπὸ μὲν χαλεπὰς σκεδάσεις μελεδῶνας,
 θωρηχθεῖς δ' ἔσσαι πολλὸν ἐλαφρότερος.

Εἰρήνη καὶ πλοῦτος ἔχοι πόλιν, ὄφρα μετ' ἄλλων
 κωμάζοιμι· κακοῦ δ' οὐκ ἔραμαι πολέμου.

Μηδὲ λήην κήρυκος ἂν' οὗς ἔχε μακρὰ βοῶντος·
 οὐ γὰρ πατρώιας γῆς πέρι μαρνάμεθα.
 ἀλλ' αἰσχρὸν παρεόντα καὶ ὠκυπόδων ἐπιβάντα
 ἵππων μὴ πόλεμον δακρυόεντ' εἰσιδεῖν.

Οἱ μοι ἀναλκείης· ἀπὸ μὲν Κήρινθος ὄλωλεν,
 Αἰλάντου δ' ἀγαθὸν κείρεται οἰνόπεδον·
 οἱ δ' ἀγαθοὶ φεύγουσι, πόλιν δὲ κακοὶ διέπουσιν.
 ὥς δὴ Κυνηλιδῶν Ζεὺς ὀλέσειε γένος.

891 HESYCH. Κήρινθος·... πόλις Εὐβοίας || 892 HESYCH. Αἰλάντου πεδῖον· τῆς Εὐβοίας, ὀνομασμένον ἀπὸ Αἰλάντου βασιλέως

879ss Theognis, si re vera auctor est, hospitem Spartanum loquentem inducit. cf. Wil. TG. 118 || 879 ἀπὸ (ἀπο) C em. Hecker ex Hom. hymn. 17, 3 ὑπὸ Τηϋγέτου κορυφῆς || 881 cf. A 87 al. Hes. op. 510 οὐρ. ἐν β. + Tyrt. 4, 1 || 882 ad Πλ. cf. Paus. 3, 23, 1. 4, 34, 4 Fr. Dornseiff, Echtheitsfragen 16, cui obloquitur F. Boelte RE s. Platanistus || 883 cf. 1323 θ 149 Cyp. 7 Hor. carm. 2, 11, 17s A. P. 11, 55, 1 || 884 θωρηχθῆς A | θ. 508 | ἐλαφρότερος editt. cum C praeter A (ἐλαφρότερος), sed cf. Kühner-Gerth 1, 38 | eodem cadit A. P. 9, 259, 2 || 885 ω 486 πλοῦτος δὲ καὶ εἰρήνη ἄλλος ἔστω cf. Hübner l. c. (ad 525) 262 || 886 I 64 πολέμον ἔραται || 887 ἂν' οὗς plerique ανιοῦσιν A | cf. 461 et Aesch. fr. 122 N.² ἄκουε δ' ἂν' οὗς ἔχων | B 224 μακρὰ βοῶν cf. Proclidae epigr. 182 K. et Tyrt. 6, 18 (Croen.) || 887-894 cf. Allen³ 240 || 889s cf. 949ss | sui iuris esse voluit H.-W. | Θ 128s ἵππων ὠκυπόδων ἐπέβησε cf. B 383 E 255 || 890 π. δ. E 737 al. || 891ss loquitur Eretriensis vel Eretriensium socius' Be. || 891 ἀναλκείης C (H.-W.) em. Bekk. ad Hom. ἀναλκείησι || 892 Hom. hymn. Ap. 220 στῆς δ' ἐπὶ Αἰλάντῳ πεδίῳ | οἶν. I 579 || 894 κυνηλῶν A explicaverunt Herm. et B. | ad rem cf. B. ad l. Busolt Gr. Gesch. 1^a 650, 6 Suid. s. v. Κυνηλιδῶν ἀνάθημα· ἐξώλης εἶη Κυνηλιδῶν γενεά | δ 668 Ζεὺς ὀλέσειε

Γνώμης δ' οὐδὲν ἄμεινον ἀνὴρ ἔχει αὐτὸς ἐν αὐτῷ
 οὐδ' ἀγνωμοσύνης, Κύρῳ, ὀδυνηρότερον.

Κύρῳ, εἰ πάντ' ἀνδρεςσι καταθνητοῖς χαλεπαίνειν...
 γινώσκειν, ὥς νοῦν οἶον ἕκαστος ἔχει
 αὐτὸς ἐνὶ στήθεσσι, καὶ ἔργματα τῶν τε δικαίων
 τῶν τ' ἀδίκων, μέγα κεμ πῆμα βροτοῖσιν ἐπὶν.

Ἔστιν δὲ μὲν χεῖρων, ὁ δ' ἄμεινων ἔργον ἕκαστον
 οὐδείς δ' ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφός.

Ὅστις ἀνάλωσιν τηρεῖ κατὰ χρήματα θηρῶν,
 κνδίστην ἀρετὴν τοῖς συνιέουσιν ἔχει.

εἰ μὲν γὰρ κατιδεῖν βίοντος τέλος ἦν, ὅπόσον τις
 ἤμελλ' ἐκτελέσας εἰς Αἶδαο περᾶν,
 εἰκὸς ἂν ἦν, ὅς μὲν πλείω χρόνον αἶσαν ἔμμενεν,
 φεῖδ' εἶσθαι μᾶλλον τοῦτον ὃν εἶχε βίον.

νῦν δ' οὐκ ἔστιν. ὁ δὲ καὶ ἐμοὶ μέγα πένθος ὄρωρεν
 καὶ δάκνομαι ψυχὴν καὶ δίχα θυμὸν ἔχω.

ἐν τριόδῳ δ' ἔστηκα. δὴ εἰς τὸ πρόσθεν ὁδοί μοι·
 φροντίζω τούτων ἦρτιν' ἵω προτέρην.

895 cf. 1171s || 897 Ζεὺς εἰ π. B. H.-W. | χαλεπαίνειν Herm. H.-W. 'ingrueret' Kal. '== χαλεπὰ ἦν' Allen³ 240 || 897s inter se non cohaerere vidit Cam. || 898 ~ 312 cum adn. | γινώσκειν ὥς A γινώσκων ὥς rell. γινώσκων καὶ Hart. H.-W. γ. Ζεὺς B.³ || 899s τῷ δὲ δικαίῳ τῷ τε (δ') ἀδίκῳ fere C em. Herm. et B., dat. retinet Kal. || 900 κεμ A κεν rell. || 901 ἕκαστον C em. Bekk. || 902 idem exordium 973. 1364 | αὐτὸς plerique αἰστος A, unde ἔσθ' ὅς Mein. | ad rem cf. Eur. Rhes. 106s || 903-930 Attica haec elegia. ('nota δᾶν.' Us.) aevi fere Platonici a Theognide et argumento et sermone longe differt; cf. Allen³ 239ss Wil. Gl. 1, 360³. 358² || 903 μετὰ ci. Wil.¹ | χρήματ' ἀνθρώπων ci. Cr., sed audias τηρεῖ, θηρῶν, legas 923s | cf. 912. 914 || 904 συνιέει A || 905 H 104 II 787 βίῳ τοῖο τελευτῇ | τι A || 905ss contulit H.-W. Bacch. 3, 78ss Lucian. A. P. 10, 26s v. Cataudella Athen. N. S. 6 (1928), 249ss || 906 αἶδω A || 907 πλέονος χρόνον Hart. χρόνον B.² | A 416 ἐπεὶ νό τοι αἶσα μιννῆθ' περ || 908 τοῦτο νῦν A τοῦτον ἴν' Bekk. H.-W. | βίον est βίον || 909 A 254 H 124 μέγα πένθος | A 658 πένθος ὅσον ὄρωρε || 910 Plat. conv. 218^a τὴν καρδίαν... δηχθεῖς | τυχῆν A | καὶ κνῶμαι ψ. Raderm. loco prioris mendi καὶ δ(ι)άκνομαι (RhM. 55 [1900], 150) Allen⁷ 211ss | τ 524 ἐμοὶ δίχα θυμὸς ὀρώρεται || 911 τὸ πρόσθεν A (τὸ om. O) defend. Croen. quoque εἰσι(ν) πρόσθεν editt. || 911s Plat. leg. 7, 799^c καθάπερ

ἢ μηδὲν δαπανῶν τρέχω βίον ἐν κακότητι,
 ἢ ζῶω τερπνῶς ἔργα τελῶν ὀλίγα.
 εἶδον μὲν γὰρ ἔργον, ὃς ἐφείδετο κοῦποτε γαστρὶ 915
 σίτον ἐλευθέριον πλούσιος ὢν ἐδίδου.
 ἀλλὰ πρὶν ἐκτελέσαι κατέβη δόμον Ἄιδος εἶσω,
 χρήματα δ' ἀνθρώπων οὐπιτυχῶν ἔλαβεν,
 ὥστ' ἐς ἄκαιρα πονεῖν καὶ μὴ δόμεν ὦι κ' ἐθέλῃ τις.
 εἶδον δ' ἄλλον, ὃς ἦι γαστρὶ χαριζόμενος 920
 χρήματα μὲν διέτρικεν, ἔφη δ'· ὕπαγω φρένα τέρας·
 πτωχεύει δὲ φίλους πάντας, ὅπου τιν' ἴδῃ.
 οὕτω, Δημόκλεις, κατὰ χρήματ' ἄριστον ἀπάντων
 τὴν δαπάνην θέσθαι καὶ μελέτην ἐχέμεν.
 οὕτε γὰρ ἂν προκαμὼν ἄλλωι κάματον μεταδοίης, 925
 οὐτ' ἂν πτωχεύων δουλοσύνην τελείῃς
 οὐδ', εἰ γῆρας ἴκοιο, τὰ χρήματα πάντ' ἀποδραΐῃ.
 ἐν δὲ τοιῷδε γένει χρήματ' ἄριστον ἔχειν.
 ἦν μὲν γὰρ πλουτήεις, πολλοὶ φίλοι, ἦν δὲ πένηται,
 παῦροι, κοῦκέθ' ὁμῶς αὐτὸς ἀνὴρ ἀγαθός. 930

Φεῖδεσθαι μὲν ἄμεινον, ἐπεὶ οὐδὲ θανόντ' ἀποκλαίει
 οὐδεὶς, ἦν μὴ ὀρεῖ χρήματα λειπόμενα.
 Παύροις ἀνθρώπων ἀρετὴ καὶ κάλλος ὀπηδεῖ·
 ὄλβιος, ὃς τούτων ἀμφοτέρων ἔλαχεν.

933s FLORIL. Monac. 114

ἐν τριόδῳ γινόμενος καὶ μὴ σφόδρα κατειδὼς ὁδόν, ... ἀνέροιτ'
 ἂν αὐτὸν καὶ τοὺς ἄλλους τὸ ἀπορούμενον. καὶ οὐκ ἂν πρότερον
 ὁρμήσειε κτλ. 'cf. Xenoph. memor. 2, 1, 21ss' Kal. || 913 τ 360
 ἐν κακότητι βροτοὶ καταγρησάσκουσιν || 914 τερπνῶν Α || 917 ψ 252
 κατέβη δ' Α. εἴ. || 918s ὁ ἐπιτυχῶν et ἄκαιρος Plat. || 919 cont.
 Friedl. Hes. op. 354 καὶ δόμεν, ὃς κεν δῶι, καὶ μὴ δόμεν, ὃς κεν
 μὴ δῶι | ω κε θελήσῃ Α ὥς κ' ἐθέλοι τις plerique δῶι κ' ἐθέλοι τις
 Bekk. H.-W. ὦι κε θελήσῃ (?) Wil.¹ || 920 cf. 1000 γ. χαριζό-
 μενοι | cf. A. P. 9, 249, 4. 573, 2 Iuba A. P. app. 5, 29 || 921 ὑπαγ'
 ὦ, φρένα τέρας ei. Raderm. ex Eur. Cycl. 52 al. || 924 Hes.
 op. 457 τῶν πρόσθεν μελέτην ἐχέμεν οἰκῆα θέσθαι || 925ss cf.
 Hi. Jb. 1888, 152 || 927 ο 246 οὐδ' ἔκετο γῆρας οὐδόν ||
 929s cf. 697s 857ss cum adn. || 933 P 251 τιμὴ καὶ κῆδος
 ὀπηδεῖ. cf. θ 237 || 933s cf. Jüthner Charisteria f. Rzach 117 ||
 934 ἀμφοτερον Α

πάντες μιν τιμῶσιν· ὁμῶς νέοι οἱ τε κατ' αὐτόν 935
 χώρης εἰκουσιν τοῖ τε παλαιότεροι.
 γηράσκων ἀστοῖσι μετατρέπει οὐδὲ τις αὐτόν
 βλάπτειν οὐτ' αἰδοῦς οὔτε δίκης ἐθέλει.
 Οὐ δύναμαι φωνῇ λίγ' ἀειδέμεν ὥσπερ ἀηδάν·
 καὶ γὰρ τὴν προτέρεην νύκτ' ἐπὶ κῶμον ἔβην. 940
 οὐδὲ τὸν αὐλητὴν προφασίζομαι· ἀλλὰ με γῆρας
 ἐκλείπει σαφίης οὐκ ἐπιδευόμενον.
 Ἐγγύθεν αὐλητῆρος ἀείσομαι ὧδε καταστάς
 δεξιῶς ἀθανάτοις θεοῖσιν ἐπευχόμενος.
 Εἰμι παρὰ στάθμην ὀρθὴν ὁδὸν οὐδετέρωσσε 945
 κλινόμενος· χρὴ γὰρ μ' ἄρτια πάντα νοεῖν.
 πατρίδα κοσμήσω, λιπαρὴν πόλιν, οὐτ' ἐπὶ δῆμῳ
 τρέψας οὐτ' ἀδίκῳσ' ἀνδράσι πεινθόμενος.
 Νεβρόν ὑπέξ ἐλάφοιο λέων ὥς ἀλκί πεποιθὼς
 ποσσὶ καταμάρψας αἵματος οὐκ ἔπιον· 950
 τειχέων δ' ὑψηλῶν ἐπιβὰς πόλιν οὐκ ἀλάπαξα·
 ζευξάμενος δ' ἵππους ἄρματος οὐκ ἐπέβην·
 πρήξας δ' οὐκ ἔπρηξα καὶ οὐκ ἐτέλεσσα τελέσσας·
 δρῆσας δ' οὐκ ἔδρησ', ἦρυσσα δ' οὐκ ἀνύσας.

947s STOB. 3, 39 (π. πατρίδος), 15 p. 724 H. [SMA] Θεόγνιδος·

935—938 ~ Tyrt. 9, 37—42 cf. Reitz. Epigr. u. Skol. 64² |
 sui iuris esse maluit H.-W. || 937 γηράσκων <δ> Orelli H.-W. ||
 939ss cf. Allen⁷ 211ss || 939 cf. 695 et Kretschmer Vaseninschr.
 56 p. 87 | ἀδέμεν C em. Schnw. | 242s λιγὰ ἀισονται κ 254 λίγ'
 ἀείδεν Alem. 40 λίγ' ἀείσομαι || 941s μ' ἐταῖρος ... ἐπιδευό-
 μενος C em. Emp. || 942 sim. cedit A. P. 5, 248, 4 || 943 cf. 533.
 825 || 944 θεοῖς AO | eodem cedit 358 cf. 1116 | ξ 423 φ 203 ἐπὶ-
 χετο πᾶσι θεοῖσιν || 945—948 Solonis esse censet B. secutus Geyso
 p. 59 cf. Sol. 24, 19. 3, 32. 39. 4, 8. 5, 1ss || 945s cf. 543ss 805s ||
 946 cf. 154 || 947s sui iuris esse voluit H.-W. || 948 πρῆξας Stob. C ||
 949ss 959ss versus erotici. cf. Callim. epigr. 28 Herond. 1, 25
 H.-W. ad l. || 949s = 1278c.d || 949 C 248 νεβρόν ... τέκος ἐλάφοιο |
 E 299 al. λέων ὥς ἀ. πεπ. | cf. Plat. Charm. 155^d || 950 κα-
 ταμάρψας A e corr. 1278^d | E 65 II 598 κατέμαρπτε διώκων |
 λ 96 αἵματος ... πῶο || 951 B 367 πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις || 952 γ 492
 al. ἵππους τ' ἐξέγγινετ' ἀνὰ θ' ἄρματα ποιῶν || ἐβαινον E 192
 ἄρματα τῶν κ' ἐπιβατήν || 953s οὐκ quater Schn.

Δειλούς εἶ ἔρδοντι δύο κακά· τῶν τε γὰρ αὐτοῦ 955
 χηρώσει πολλῶν καὶ χάρις οὐδεμία.
 Εἴ τι παθὼν ἀπ' ἐμεῦ ἀγαθὸν μέγα μὴ χάριν οἶδας,
 χορίζων ἡμετέρους αὖτις ἴκοιο δόμους.
 *Εστέ μὲν αὐτὸς ἔπινον ἀπὸ κρήνης μελανύδρου,
 ἡδὺ τί μοι δόκεεν καὶ καλὸν εἶμεν ὕδωρ. 960
 νῦν δ' ἤδη τεθόλωται, ὕδωρ δ' ἀναμίσγεται ἱλνί,
 ἄλλης δὴ κρήνης πίομαι ἢ ποταμοῦ.
 Μή ποτ' ἐπαινήσεις, πρὶν ἂν εἰδῆς ἄνδρα σαφηνέως,
 ὄργην καὶ ἔνθυμὸν καὶ τρόπον ὅστις ἂν ᾔη.
 πολλοὶ τοι κίβδηλον ἐπὶ κλοπὸν ἦθος ἔχοντες 965
 κοῦπτουσι· ἐνθήμενοι θυμὸν ἐφημέριον.
 τούτων δ' ἐκφαίνει πάντως χρόνος ἦθος ἐκάστου.
 καὶ γὰρ ἐγὼ γνώμης πολλὸν ἄρ' ἐκτὸς ἔβην·
 ἔφθην αἰνήσας πρὶν σοῦ κατὰ πάντα δαΐηαι
 ἦθεα· νῦν δ' ἤδη νηὺς αἶθ' ἐκάς διέχω. 970

955s Stob. 2, 46 (π. ἀχαριστίας), 12 p. 261 W. [L.] Θεόγνιδος· ||
 963—968 Stob. 3, 1 (π. ἀρετῆς), 65 p. 26 H. [MA.] Θεόγνιδος· ||
 963 Orio anth. 8, 11 p. 54, 6 Schn. | Floril. Monac. 107

955s cf. 853s || 955 in. cf. 105 | αὐτοῦ Ἡ.-W. || 956 χηρώσει
 Theogn. Ἡ. χήρωσις Stob. Ἡ. χηρεύσει Br. | πολλῶν Theogn. Ἡ. κτεά-
 των Stob. || 958 1333 χορίζων ... ἐλευσέαι ρ 121 ὅττεν χορίζων
 ἱκόμην Λακεδαιμόνα διὰν | αὐθις A || 959ss cf. H.-W. ClRev. 39 (1925),
 101ss || 959 αὐτὸς quasi 'solus' (Boelte) | ἀ. κρ. μελ. II 160 Φ 257 ||
 960 ἐδόκει Ἡ.-W.) em. Herm. | ἡμεν A H.-W. εἶμεν rell. ἔμμεν
 Herm. || 961 ἱλνί Ahr. (cf. eiusdem Beitr. z. Etymol. 175, 6 et fr.
 mel. adesp. 84, 16 B.4) ὕδει Ἡ. ὕληι Cr. ex Aristoph. fr. 879 p. 587 K.
 (cf. Meister Herodas p. 90) 'an ὕλει ad ὕλης Et. Magn. Herodian. I
 p. 90?' Cr. || 961s cf. Allen² 53 || 962 cf. A. P. 5, 46, 28 Reitz.
 Epigr. u. Skol. 69 || 963 ἐπαινήσεις Stob. Orio Flor. Mon. | ἄνδρα
 ἴδης Orio Flor. Mon. | σαφηνέως Flor. Mon. (cf. Herod. I, 140)
 -ς ἀφανέως M^d Stob. (perit A) σαφηνέως Theogn. Ἡ. (H.-W.) σώ-
 φρονα Orio Flor. Mon. || 963ss cf. 117ss A. P. 5, 186 (Kaegi p. 44) ||
 964 ἔνθυμὸν] θυμὸν Stob. | ὅστις ἂν ᾔη Ἡ. ὄντιν' ἔχει Stob. (H.-W.) |
 Archil. 67a γ ἰγνώσκε δ' οἷος ἔνθυσμός ἀνθρώπους ἔχει. cf. Anacr. 65
 et Hesych. ἔνθυσμός· τρόπος || 965 κίβδηλοι ci. Epkema | Hes. op.
 67, 78 ἐπ. ἦ. cf. πανεπίκλοπος quoque et ἀκλόπος || 966 I 639 Ἰλαον
 ἔνθεο θυμὸν | ἐφ. ut 656 || 967 πάντως Theogn. unus e dett., ut
 Epkema correxit, πάντων Theogn. rell. Stob. || 969 σευ Hi.-Cr. ||
 969s δ 493 δαΐηαι ἐμὸν νόον || 970 δ' ἤδη] πέτρης Ahr. δ' ἡκῆς Stu-
 dem. (ex Archil. 43) | ατ' A νηὺς αἶτε βᾶς ci. Kal.

Τίς δ' ἀρετὴ πίνοντ' ἐπιόινιον ἄθλον ἐλέσθαι;
 πολλὰκι τοι νικᾷ καὶ κακὸς ἄνδρ' ἀγαθόν.
 Οὐδείς ἀνθρώπων, ὃν πρῶτ' ἐπὶ γαῖα καλὴν
 εἰς τ' Ἐρεβος καταβῆι, δόματα Περσεφόνης,
 τέρεται οὔτε λύρης οὔτ' ἀθλητῆρος ἀκούων 975
 οὔτε Διωνύσου δῶρ' ἐπαιερόμενος.
 ταῦτ' ἐσορῶν κραδίην εἶ πείσομαι, ὅφρα τ' ἐλαφρὰ
 γούνατα καὶ κεφαλὴν ἀτρεμέως προφέρω.
 Μὴ μοι ἀνὴρ εἴη γλώσσει φίλος, ἀλλὰ καὶ ἔργωι,
 χερσὶν τε σπεύδοι χροῖμασί τ', ἀμφότερα. 980
 μηδὲ παρὰ κρητῆρι λόγοισιν ἐμὴν φρένα θέλγοι,
 ἀλλ' ἔρδων φαίνουτ', εἴ τι δύναιτ', ἀγαθόν.
 *Ἡμεῖς δ' ἐν θαλήησι φίλον καταδόμεθα θυμὸν,
 ὅφρ' ἔτι τερπωλῆς ἔργ' ἐρατεινὰ φέροι.
 αἶψα γὰρ ὥστε νόημα παρέρχεται ἀγλαὸς ἦβη. 985
 οὐ δ' ἱππων ὁρμὴ γίνεται ὠκντέρη,
 αἶ τε ἀνακτα φέρουσι δορυσσόον ἐς πόνον ἀνδρῶν
 λάβρως πυροφόρῳι τερπόμεναι πεδίῳι.
 Πῶν' ὁπότεν πίνωσιν· ὅταν δέ τι θυμὸν ἀσθηθῆς,

979 FLORIL. Monac. 147

971 cf. ἐπιόινιος, παροῖνιος (Ar. Ach. 981) || 973 idem exordium
 902. 1364 | N 114 κατὰ γαῖα καλὴν πτεῖ | καλύνει Ἡ. em. Turn. ||
 973ss cf. fr. chor. adesp. 16 Hor. carm. 1, 4, 17ss || 974 II 327
 βήτην εἰς Ἐρεβος | eodem cadit 1296 cf. A. P. 11, 274, 2 || 976 διο-
 νύσου A | δῶρ' ἐπαιερόμενος Ἡ. Diehl δῶρον ἀειρόμενος Schae. B.
 H.-W. cf. 501 || 977 ὅφρ' ἔτ' Schnw. H.-W. || 977s cf. Hor. epod.
 13, 3s || 979ss cf. 63 || 980 σπεύδων A σπεύδει O em. dett. σπεύδων
 Hartel et Dreykorn σπεύδων B. | ad ἀμφ. cf. 608 || 981 κρητῆρι A
 κρητῆρσι (-ρα O) rell. em. Bekk. | θέλγοις A em. Bekk. | σ 282s
 θέλγος δὲ θυμὸν μελιχλίος ἐπέσσει, νόος δέ οἱ ἄλλα μενοῖνα || 983ss
 'fort. Mimnermi sunt' B. || 983 θαλίησι A θαλίησι O em. dett. ||
 984 παρῆι Lav. πέληι ci. Bl. ex Mimn. 2, 12 || 985s om. A |
 ad rem cf. 1020s || 985 η 36 νέες ὠκείαι ὥς ... νόημα Hom. hymn.
 Ap. 186s ἀπὸ χθονὸς ὥστε νόημα εἰσι | Simon. 115, 1 ἀγλαὸν ...
 ἦβην Bacch. 5, 154 ἀγλαὸν ἦβαν || 986 Hom. hymn. Cer. 383
 ἱππων ... ὁρμήν || 987 N 239 al. ἀμ πόνον ἀ. || 988 Φ 602 πε-
 δίοιο ... πυροφόροιο. cf. Sol. 14, 2 || 989 δ' ἔτι A explic. Br. | ad
 θ. ἀσ. cf. 593 Allen⁷ 211ss | Herod. 3, 41 ἐπ' ὧι ἂν μάλιστα
 τὴν ψυχὴν ἀσθηθῆι

μηδεὶς ἀνθρώπων γινῶι σε βαρυνόμενον. 990
 Ἄλλοτέ τοι πάσχων ἀνῆσαι, ἄλλοτε δ' ἔρδων
 χαιρήσεις· δύναται δ' ἄλλοτε ἄλλος ἀνὴρ.
 Εἰ θεΐης, Ἀκάδημε, ἐφίμερον ὕμνον ἀεῖδεν,
 ἄθλον δ' ἐν μέσσωι παῖς καλὸν ἄνθος ἔχων 995
 σοὶ τ' εἴη καὶ ἐμοὶ σοφίης πέρι δηρισάντων,
 γνοίης χ' ὅσσον ὄνων κρέσσονες ἡμίονοι.
 Τῆμος δ' ἥελιος μὲν ἐν αἰθέρι μώνυχας ἱππους
 ἄρτι παραγγέλλοι μέσσατον ἡμαρ ἔχων,
 δείτνουν δὴ λήγοιμεν, ὅτου τινα θυμὸς ἀνώγοι,
 παντοίων ἀγαθῶν γαστρὶ χαριζόμενοι. 1000
 χέρνιβα δ' αἶψα θύραζε φέροι, στεφανώματα δ' εἴσω
 εὐειδῆς ῥαδιναῖς χερσὶ Λάκαινα κόρη.
 Ἥδ' ἀρετῇ, τόδ' ἄεθλον ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστον
 κάλλιστόν τε φέρειν γίνεται ἀνδρὶ σοφῶι.
 ξυνὸν δ' ἐσθλὸν τοῦτο πόλλί τε παντί τε δῆμωι, 1005
 ὅστις ἀνὴρ διαβάς ἐν προμάχοισι μένει.
 Ξυνὸν δ' ἀνθρώποις ὑποθήσομαι, ὄφρα τις ἤβης
 ἀγλαὸν ἄνθος ἔχων καὶ φρεσὶν ἐσθλὰ νοήι.

993—996 ATHEN. 7, 310^b οὐδὲ τὸ παιδερασσεῖν ἀπανάινεται ὁ σοφὸς ὁδός· λέγει γοῦν· praecedunt 997ss || 996 EUSTATH. in II. 1291, 54 || 997—1002 ATHEN. 7, 310^a ἦν δὲ καὶ ὁ Θεόγνις περὶ ἡδοναίαιαν, ὡς αὐτὸς περὶ αὐτοῦ φησιν διὰ τούτων· [997ss] sequuntur 993ss

992 χαιρήσει A -ρήσειν rell. em. B. | ἄλλοτε δ' E em. B. | ad ἄλλ. ἄλλ. cf. Sol. 1, 76 || 993 εἴτ' εἴησιν καλὴν μὲν ἐφίμερον ὕ. ἀ. Athen. E εἴθ' εἴη σ' Ἀκάδ. Turn. | ἐφίμερον A(O) em. dett. | Theocr. 1, 61 ἐφίμ. ὕ. ἀείσης Apoll. Rhod. 4, 1399 ἐφ. αἰδουσαι || 994 καλὸς Athen. | cf. 1007s || 995 σοὶ τι εἴη A | δηρισάντων AO (-ησ-) δηρησάντων det. quidam δηριώσαι Athen. || 996 χ' dett. Athen. τ' A θ' O | cf. Anan. 2, 3 || 997ss cf. Allen⁷ 211ss || 999 δὴ Athen. τε Theogn. dett. δὲ AO | ὅπου E ὅσον Athen. (H.-W.) em. Mein. ὅσον ci. Bl. || 1000 γ. χ. 920 cum adn. || 1002 ῥαδιναῖς Athen. E | cf. 6 || 1003—1006 ~ Tyrt. 9, 13ss | eodem cadit I' 50 || 1004 eodem cadit 120 || 1005 cf. Tyrt. 7, 29ss || 1006 μένη Cam. H.-W. || 1007—1012 Mimnermo vindicavit B. || 1007 ad ὕπ. cf. 27 et 1049 cum adn. || 1007ss cf. 1070 || 1008 ἔχων E praeter Marc. (ἐξη) | καὶ intensivum est (Kai.) | cf. Hi. Jb. 1888, 153

τῶν αὐτοῦ κτεάνων εὖ πασχέμεν· οὐ γὰρ ἀνηβᾶν
 δις πέλεται πρὸς θεῶν οὐδὲ λύσις θανάτου 1010
 θνητοῖς ἀνθρώποισι. κακὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἐλέγχει
 οὐλόμενον, κεφαλῆς δ' ἀπτεται ἀκροτάτης.
 Ἄ μάκαρ εὐδαίμων τε καὶ ὄλβιος, ὅστις ἀπειρος
 ἄθλων εἰς Αἶδω δῶμα μέλαν κατέβη,
 πρὶν τ' ἐχθροὺς πτῆξαι καὶ ὑπερβῆναι περ ἀνάγκη 1015
 ἐξετάσαι τε φίλους, ὅντιν' ἔχουσι νόον.
 Αὐτίκα μοι κατὰ μὲν χροίην ῥέει ἄσπετος ἰδρώς,
 ποιῶμαι δ' ἐσορῶν ἄνθος ὁμηλικίης
 τερπνὸν ὁμῶς καὶ καλόν· ἐπεὶ πλέον ὄφελον εἶναι·
 ἀλλ' ὀλιγοχρόνιον γίνεται ὥσπερ ὄναρ 1020
 ἤβη τιμήεσσα· τὸ δ' οὐλόμενον καὶ ἄμορφον
 αὐτίχ' ὑπὲρ κεφαλῆς γῆρας ὑπερκρέμαται.
 Οὐδοτε τοῖς ἐχθροῖσιν ὑπὸ ζυγὸν ἀνχένα θήσω
 δύσλοφον, οὐδ' εἰ μοι Τμῶλος ἔπεστι κάρηι.
 Δειλοί τοι κακότητι ματαιότεροι νόον εἰσὶν, 1025
 τῶν δ' ἀγαθῶν αἰεὶ πρήξις ἰθύεσθαι.
 Πρὶν δὲ τοι πρῆξις ἐν ἀνθρώποις κακότητος,
 τοῦ δ' ἀγαθοῦ χαλεπή, Κύρνε, πέλει παλάμη.

1009 ὦν ci. Wack. (Synt. 2, 82) | αὐτοῦ E (H.-W.) || 1009s de Iasone || 1011 καλὸν B. H.-W. | εἰλάνει Hart. Hi. ἐρεῖδει Cr. cave ἐφέρεται | num κακὸν obi. est? || 1011s κακῶι del. δ² Ahr. | cf. 1022 Mimn. 5, 3 A. P. 11, 25 || 1013ss cf. 377ss 341ss || 1013 de εὐδαίμων adi. cf. Wil. Gl. 1, 369 || 1014 αἰδων A em. Bekk. | καταβῆ O || 1015 τ' | γ' ci. Bekk. | ad ὑπερβῆναι cf. 1247 et I 501 | πρὸς ἀνάγκην ci. Cr. || 1015s cf. 812ss || 1016 τε | δε A | eodem cadit 814 cf. 366 || 1017s cf. A 811 al. Hes. op. 447 Sapph. 2, 13s et v. 6 || 1017ss cf. Schadewaldt Ant. 9 (1933), 282ss || 1018 ad ποιῶμαι cf. χ 298 | εισορῶν A | ad ὁμ. cf. N 431 || 1019 ὄφελον boni || 1020—1023 ~ Mimn. 5 cf. Wil. SS. 285ss || 1020s cf. Theocr. 27, 8 || 1022 ἐπικρέμαται Hecker ex 1184 || 1023 ἐποζύγιον A || 1023s Mimnermo tribuit B. cf. Geyso p. 61 | cf. 1357s ἐπὶ ζυγὸν ἀνχένι κείται δύσμορον et Hes. op. 815 ἐπὶ ζυγὸν ἀνχένα θείναι et Hom. hymn. Cer. 217 ἐπὶ γὰρ ζυγὸς ἀνχένι κείται | 848 ζεύγλην δύσλοφον || 1027s cf. 623s Hes. op. 287ss

Τόλμα, θυμέ, κακοῖσιν ὅμως ἄτλητα πεπονθώς·
 δειλῶν τοι κραδίη γίνεται δξύτέρη. 1030
 μὴ δὲ σύ γ' ἀπρήκτοισιν ἐπ' ἔργμασιν ἄλγος ἀέξων
 ἔχθρι μῆδ' ἄχθου, μῆδὲ φίλους ἀνία
 μῆδ' ἐχθροὺς εὐφραϊνε. θεῶν δ' εἰμαρμένα δῶρα
 οὐκ ἂν ῥηϊδίως θνητὸς ἀνὴρ προφύγοι,
 οὐτ' ἂν πορφυρέης καταδὺς ἐς πνυθμένα λίμνης, 1035
 οὐδ' ὅταν αὐτὸν ἔχη Τάρταρος ἡερόεις.
 Ἄνδρα τοί ἐστ' ἀγαθὸν χαλεπώτατον ἐξαπατῆσαι,
 ὥς ἐν ἔμοι γνώμη, Κύρνε, πάλαι κέκριται.
 Ἥϊδεα μὲν καὶ πρόσθεν, ἀτὰρ πολλὸν λώιον ἦδη, 1038a
 οὐνεκα τοῖς δειλοῖς οὐδεμὶ' ἐστὶ χάρις. 1038b
 Ἄφρονες ἄνθρωποι καὶ νήπιοι, οἵτινες οἶνον
 μὴ πίνουσ' ἄστρον καὶ κνὸς ἀρχομένου. 1040
 Δεῦρο σὸν ἀνλητῆρι· παρὰ κλαίοντι γελῶντες
 πίνωμεν κείνου κήδεσι τερπόμενοι.
 Εὔδωμεν· φυλακὴ δὲ πόλεος φυλάκεσσι μελήσει
 ἄστυφέλῃς ἐρατῆς πατρίδος ἡμετέρης.
 ναὶ μὰ Δί', εἴ τις τῶνδε καὶ ἐγκεκαλυμμένος εὐδῇ, 1045
 ἡμέτερον κῶμον δέξεται ἀρπαλέως.

1029—1034 Stob. 4, 56 (παρηγορικά), 9 p. 1125 H. [SMA]
 Θεόγνιδος·

1029 K 232 P 68 θυμὸς ἐτόλμα | cf. 695s θυμέ, ... τέτλαθι et 355
 τόλμα, Κύρνε et orac. ap. Herod. 5, 56 τλήθι λέων ἄτλητα παθὼν
 τετλητότι θυμῷ | 695 θυμέ 877 φίλε θυμέ | ὁμῶς Stob. C || 1029ss 'cf.
 Archil. 67a 58' Be. || 1030 ~ 366 || 1031 γ' Theogn. dett. Stob. τ'
 Theogn. boni [ἐπ'] ἐφ' Stob. C | P 139 πένθος... ἀέξων || 1032 ἔχθρι
 Theogn. C αἰχθῇ Stob. C ὄχθρι Emp. B. H.-W. μόχθρι Cr. | ἄχθου
 dett. ἄχθου Cr. ἐχθρι A ἄχθρι O αἰσχα Stob. C || 1033 εὐφραϊνε A
 θέλων A || 1033s cf. 1190 et Φ 265s || 1034 οὐκ ἂν | δ οὐ (οὐ) Stob. C
 ρηϊδίος A || 1035 Eur. Hipp. 744 ὁ ποντομέδων πορφυρέας λίμνας ||
 1035s Pind. fr. 207 Schr. Ταρτάρου πνυθμῆν || 1036 αὐτὸς ci. Herm. |
 Θ 13 Τάρταρον ἡερόεντα || 1038 ἔμοι A ἐμῇ rell. || 1038a,b = 853s
 (ubi 853 λώια δὴ νῦν) || 1039 cf. 1069 Reitz. Epigr. u. Skol. 64² ||
 1039s cf. Alc. 94s cum adn. || 1040 καὶ | τοῦ Reitz. l. c. | ἐρχομένου
 ci. Welck. || 1041s humanius sensit 1217s || 1043 πόλεως A πό-
 λευς H.-W. || 1043s adhibuit Antiphil. A. P. 9, 413. cf. Reitz.
 l. c. 57 || 1045s sui iuris esse voluit H.-W. || 1045 τῶνδε A O

Νῦν μὲν πίνοντες τερπόμεθα καλὰ λέγοντες·
 ἄσσα δ' ἔπειτ' ἔσται, ταῦτα θεοῖσι μέλει.

Σοὶ δ' ἐγὼ οἶά τε παιδὶ πατὴρ ὑποθήσομαι αὐτός
 ἐσθλά· σὺ δ' ἐν θυμῷ καὶ φρεσὶ ταῦτα βάλεν· 1050
 μήποτ' ἐπειγόμενος πράξις κακόν, ἀλλὰ βαθεῖη
 σῇ φρενὶ βούλευσαι σῶι ἀγαθῷ τε νόωι·
 τῶν γὰρ μαινομένων πέτεται θυμὸς τε νόος τε,
 βουλὴ δ' εἰς ἀγαθὸν καὶ νόον ἐσθλὸν ἄγει.

Ἀλλὰ λόγον μὲν τοῦτον εἰάσομεν, αὐτὰρ ἔμοι σύ
 αὔλει καὶ Μουσῶν μνησόμεθ' ἀμφοτέρω. 1055
 αὐταὶ γὰρ τάδ' ἔδωκαν ἔχειν κεχαρισμένα δῶρα
 σοὶ καὶ ἔμοι, <μελέ>μεν δ' ἀμφιπερικτίουσιν.

Τιμαγόρα, πολλῶν ὁργὴν ἀπάτερθεν ὀρῶντι
 γινώσκειν χαλεπὸν καίπερ ἐόντι σοφῷ. 1060
 οἷ μὲν γὰρ κακότητα κατακρύψαντες ἔχουσιν
 πλούτῳ, τοὶ δ' ἄρετῇ οὐλομένην πενήντη.

Ἐν δ' ἤβῃ πάρα μὲν ξὺν ὁμηλικῇ πάννυχον εὐδῇ
 ἱμερτῶν ἔργων ἐξ ἔρον ἰέμενον·

1061s Stob. 4, 33 (σύγκρισις πενίας καὶ πλούτου), 9 p. 799 H.
 [SMA] Θεόγνιδος·

1048 ἔπειτ' A || 1049 σοὶ δε τῷ A em. B. | cf. μ 217 Hes.
 op. 107 | ὑπ. sicut 27. 1007 || 1050 Hom. σὺ δ' ἐν φρεσὶ βάλλεο
 σῆσι || 1051 πράξις A O | βαθείης A || 1051s T 125 κατὰ φρένα
 ... βαθεῖαν || 1052 α 444 βούλευε φρεσὶν ἦσιν ὁδόν | σω τ (i.
 σῶι. an = σώωι τ' ? Kal.) αγαθῶ τε A | γ 266 al. φρεσὶ γὰρ κέχηρτ'
 αγαθήσιν || 1053 Eur. Bacch. 332 νῦν γὰρ πέτει τε καὶ φρονῶν
 οὐδὲν φρονεῖς | Δ 309 νόον καὶ θυμόν || 1054 β 281 al. βουλὴν τε
 νόον τε | νόον ἐσθλὸν C νόος ἐσθλὸν B. νόος ἐσθλός Hart. H.-W. ||
 1055s cf. Xenophon. 6, 1 | εἰς. et μνησ. coniunctivi || 1056 μου-
 σέων B. || 1057 αὐταὶ Cr. ad Tyrt. 2, 1 Theogn. 773 | κεχ...
 δῶρα Y 298s || 1058 <μελέ>μεν δ' Ahr. μεν δ' A νυν O μὴν rell.
 μέλεμεν δ' Hi. μενέμεν δ' Kal. | ἀμφ. Callin. 1, 2 || 1059 τιμαγα-
 ραπόλλων A em. Cam. | T. idem fort., qui appellatur Eleg. adesp.
 20d 8 [...]μαγόρης... ὁ Χίως | Hom. hymn. Merc. 403 ἀπ. ἰδὼν ||
 1061s ad rem cf. 525s cum adn. 683ss 1117s || 1062 Hes. op.
 717 οὐλομένην πενήντη cf. A. P. 9, 367; 12. 169, 2 || 1063—1068 Mim-
 nermo tribuerunt B. alii || 1064 Hom. ἐξ ἔρον ἔντο

ἔστι δὲ κωμάζοντα μετ' ἀθλητῆρος ἀεΐδων·
 τούτων οὐδὲν <ἔγεν>τ' ἀλλ' ἐπιτερπνότερον
 ἀνδράσιν ἢ δὲ γυναιξί. τί μοι πλοῦτός τε καὶ αἰδώς;
 τερπωλὴ νικᾷ πάντα σὺν εὐφροσύνῃ.
 Ἄφρονες ἄνθρωποι καὶ νήπιοι, οἳ τε θανόντας
 κλαίουσ' οὐδ' ἤβης ἄνθος ἀπολλόμενον.
 Τέρπεό μοι, φίλε θυμέ· τάχ' ἂν τινες ἄλλοι ἔσονται
 ἄνδρες, ἐγὼ δὲ θανὼν γαῖα μέλαινα ἔσομαι.
 Κύρνε, φίλους πρὸς πάντας ἐπίστρεφε ποικίλον ἦθος
 συμμίσγων ὁργὴν οἷος ἕκαστος ἔφν.
 νῦν μὲν τῶιδ' ἐφέπον, τότε δ' ἄλλοιός πέλεν ὁργὴν·
 κρεῖσσόν τοι σοφίῃ καὶ μεγάλῃς ἀρετῆς.
 Πρήγματος ἀπρήκτου χαλεπώτατόν ἐστι τελευτήν
 γνῶναι, ὅπως μέλλει τοῦτο θεὸς τελέσαι·
 ὁρῶν γὰρ τέταται· πρὸ δὲ τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι
 οὐ ξυνετὰ θνητοῖς πείρατ' ἀμνηχανίης.
 Οὐδένα τῶν ἐχθρῶν μωμῆσομαι ἐσθλὸν ἐόντα,
 οὐδὲ μὲν αἰνήσω δειλὸν ἐόντα φίλον.
 Κύρνε, κύνει πόλις ἦδε, δέδοικα δὲ μὴ τέκμη ἄνδρα
 ὕβριστήν, χαλεπῆς ἡγεμόνα στάσιος·
 ἄστοι μὲν γὰρ ἔασι σαόφρονες, ἡγεμόνες δὲ
 τετράφαται πολλὴν εἰς κακότητα πεσεῖν.
 Μὴ μ' ἔπεσιν μὲν στέργε, νόον δ' ἔχε καὶ φρένας ἄλλας,
 εἴ με φιλεῖς καὶ τοι πιστὸς ἔνεστι νόος,
 ἀλλὰ φίλει καθαρὸν θέμενος νόον ἢ μ' ἀποειπῶν

1065 cf. 533. 825. 1041 || 1066 τοι dett. τι O om. A, em. Maas (coll. 202. 436), οὐδὲν τοι τούτων Rich. H.-W. <ἔπεσ>τ' O. Schn. <ἔνεσ>τ' Cr. ἐπιτερπνότερον cum uno e dett. et Turn. Friedl. || 1067 in. = v 408 Mimm. I, 5 in. || 1069 cf. 1039 || 1069s cum Mimm. 6 conglutinavit Bl. || 1070 cf. 1007s ἤβης ἀγλαὸν ἄνθος N 484 ἢ ἄ. infra 1131s || 1070^{a, b} = 877s || 1071-1074 ~ 213-218 cf. 1083s 1257s || 1073 τῶιδ' τοῦδ' A | ἐφέπεν Hi.-Cr. || 1074 eodem cadit A. P. app. 3, 39 || 1077 in. cf. 119 Simon. 13, 10s || 1078 πείρατ' ἀμνηχ. 140 || 1081-1082^b = 39ss cf. Heinem. H. 34 (1899), 594 Wil. SS. 285 || 1081s N 633 ἀνδρῶσι ... ὕβριστήσιν || 1082^{c-f} = 87ss || 1082^d σοι C || 1082^e εἴ μ' ἀπ. A

ἔχθαιρ' ἐμφανέως νεῖκος ἀειράμενος.
 οὕτω χρηὴ τόν γ' ἐσθλὸν ἐπιστρέφαντα νόημα
 ἔμπεδον αἰὲν ἔχειν ἐς τέλος ἀνδρὶ φίλωι.
 Δημῶναξ, σοὶ πολλὰ φέρειν βαρὺ· οὐ γὰρ ἐπίστη
 τοῦθ' ἔρδειν, ὃ τί σοι μὴ καταθύμιον ἦι.
 Κάστορ καὶ Πολύδευκες, οἳ ἐν Λακεδαίμονι δῖνι
 ναίειτ' ἐπ' Εὐρώται, καλλιρῶοι ποταμῶι,
 εἴ ποτε βουλευσάμην φίλωι κακόν, αὐτὸς ἔχοιμι·
 εἰ δέ τι κείνος ἐμοί, δις τόσον αὐτὸς ἔχοι.
 Ἀργαλέως μοι θυμὸς ἔχει περὶ σῆς φιλότητος·
 οὔτε γὰρ ἐχθαίρειν οὔτε φιλεῖν δύναμαι,
 γινώσκων χαλεπὸν μὲν, ὅταν φίλος ἀνδρὶ γένηται,
 ἐχθαίρειν, χαλεπὸν δ' οὐκ ἐθέλοντα φιλεῖν.
 Σκέπτεο δὴ νῦν ἄλλον, ἐμοί γε μὲν οὐ τις ἀνάγκη
 τοῦθ' ἔρδειν· τῶν μοι πρόσθε χάριν τίθεσο.
 Ἦδη καὶ πετερόγεσσιν ἐπαίρωμαι, ὥστε πετεινὸν
 ἐκ λίμνης μεγάλης, ἄνδρα κακὸν προφυγόν
 βρόχον ἀπορρήξας· σὺ δ' ἐμῆς φιλότητος ἁμαρτῶν
 ὕστερον ἡμετέρην γνῶσιν ἐπιπροσύνῃ.
 Ὅστις σοὶ βούλευσεν ἐμεῦ πέρι, καὶ σ' ἐκέλευσεν
 οἴχεσθαι προλιπόνθ' ἡμετέρην φιλήν.

1083 cf. 213 || 1083s cf. 319. 1071ss | σ 215 οὐκέτι σοι φρένας ἔμπεδοι οὐδὲ νόημα || 1084 item incipit π 107 (ἔχων) cf. 319. 317 | Hom. hymn. Merc. 462 ἐς τέλος || 1085 δημῶν αἰοῖ δε πολλὰ A interpretatus est et emendavit Welck. || 1086 = 1238 | καταθ. 617. 1283 || 1087 γ 326 v 440 Λακεδαίμονα δῖαν || 1089s ad sententiam cf. Hes. op. 708ss || 1091ss cf. 1219ss Catull. 75. 85 || 1092 = 874 || 1093 γινώσκων A || 1094 cf. 352 | lusit Strato A. P. 12, 203 οὐκ ἐθέλοντα φιλεῖς με, φίλῳ δ' ἐγὼ οὐκ ἐθέλοντα. cf. Kaegi 40ss || 1095s ~ 1160^{a, b} | cf. 1151. 1237s et P 652 || 1096 πρόσθεν A | Eur. Ion. 1104 χάριν θέσθαι || 1097 sensu translato 237s || 1097s cf. Alc. 106, 6ss || 1098 λίμνης] λόχμης ci. Haupt op. 2, 567 et Herm. || 1099 βρόχον Scal. B. ad Hesych. βρόγχος· βρόχος (?) | eodem cadit 1361 cf. 1379 || 1100 ἐπιφρ. Hom. || 1101s = 1278^{a, b} | cf. 1239. 1262 || 1102 προλιπόντ' A | post hunc v. lacunam statuit H.-W.

Ὑβρις καὶ Μάγνητας ἀπώλεσε καὶ Κολοφῶνα
καὶ Σμύρνην. πάντως, Κύρνε, καὶ ὕμ' ἀπολεῖ.

Δόξα μὲν ἀνθρώποισι κακὸν μέγα, πείρα δ' ἄριστον.
πολλοὶ ἀπειρήτοι δόξαν ἔχουσ' ἀγαθοί.

εἰς βάσανον δ' ἐλθὼν παρατριβόμενός τε μολύβδω
χρυσὸς ἀπεφθός ἐὼν καλὸς ἅπασιν ἔστι.

ὦ μοι ἐγὼ δειλός· καὶ δὴ κατάχαρμα μὲν ἐχθροῖς,
τοῖς δὲ φίλοις πόνος δειλὰ παθὼν γενόμην.

Κύρνη, οἱ πρόσθ' ἀγαθοὶ νῦν αἶ κακοί, οἱ δὲ κακοὶ πρὶν

νῦν ἀγαθοί. τίς κεν ταῦτ' ἀνέχοιτ' ἐσορῶν,
τοὺς ἀγαθοὺς μὲν ἀτιμότερους, κακίους δὲ λαχόντας

τιμῆς; μνηστεύει δ' ἐκ κακοῦ ἐσθλὸς ἀνὴρ.
ἀλλήλους δ' ἀπατῶντες ἐπ' ἀλλήλοισι γελῶσιν
οὗτ' ἀγαθῶν μνήμην εἰδότες οὔτε κακῶν.

Πολλὰ δ' ἀμνηχανίησι κυλίνδομαι ἀχνύμενος κῆρ·
ἀρχὴν γὰρ πενήτης οὐχ ὑπερεδράμομεν.

Χρημάτων ἔχων πενήτην μ' ὀνειδίσας· ἀλλὰ τὸ μὲν μοι
ἔστι, τὰ δ' ἐργάσομαι θεοῖσιν ἐπενξάμενος.

Πλοῦτε, θεῶν κάλλιστε καὶ ἡμεροέστατε πάντων,
ὅν σοι καὶ κακὸς ὢν γίνεται ἐσθλὸς ἀνὴρ.

1103s cf. 541s 603s 1082 Mimn. 12, 4 Wil. SS. 283 Gl. 2, 123¹ RE XI 420 || 1104ss cf. Jüthner Charisteria f. Rzach 118 || 1104^{a,b} = 571s (ubi 572 ἀγαθῶν) || 1105 = 1164^g ~ 417 | μολύβδω C (H.-W.) || 1105s sui iuris esse voluit H.-W. || 1106 χρυσὸς ἀπεφθός 449 | cf. Herod. 1, 50 Thuc. 2, 13, 4 al. || 1107s = 1318^{a,b} (ubi ὦ μοι A. cf. Herodian. II 610 L.) || 1107 οἱ μοι A | T 54 ὦ μοι ἐγὼ δειλὴ | cf. Γ 51 δυσμενέσιν μὲν χάριμα | alterum comp. ἐπύχαρμα (Eur. Here. 459 al.) || 1108 φίλους δ A | δειλὰ C δεινὰ Cam. ad A 1318^b | γενοίμην A || 1109—1114 cf. 57ss (53) || 1109 an bis οἱ? || 1111s cf. 665s || 1112 cf. 189s || 1114^{a,b} ~ 619s || 1115 cf. 155s | μοι ὀνειδίσας Emp. | τὸ μὲν μοι Friedl. τὰ μὲν μοι edit. prior. cum dett. τεμμεμοι A τὰ μέντοι O || 1116 λ 46 al. ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν | ad exitum cf. 358. 944 || 1117 ~ 1365 cf. Wil. SS. 120 || 1117s cf. 1061s 683ss 699ss 523s sententiam inlustrat praeter ceteros Hor. carm. 3, 16 cf. F. Hübner (l. c. ad 525) 248. 256

Ἦβρις μέτρον ἔχοιμι, φίλοι δέ με Φοῖβος Ἀπόλλων
Λητοῖδης καὶ Ζεὺς, ἀθανάτων βασιλεὺς,
ὄφρα δίκη ζῶοιμι κακῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων
ἦβρι καὶ πλούτῳ θυμὸν ἱανόμενος.

Μή με κακῶν μίμνησκε· πέπονθά τοι οἶα τ' Ὀδυσσεύς
ὅς τ' Αἰδεῶ μέγα δῶμ' ἦλθεν ἐξαναδύς,

ὅς δὴ καὶ μνηστήρας ἀνείλετο νηλεί θυμῷ

Πηνελόπτης ἔμφορον κουριδῆς ἀλόχον,
ἦ μιν δῆθ' ὑπέμεινε φίλῳ παρὰ παιδί μένουσα,
ὄφρα τε γῆς ἐπέβη † δαυμαλέους τε μυχοῦς.

Ἐμπτόμαι πενήτης θυμοφθόρου οὐ μελεδαίνων
οὐδ' ἀνδρῶν ἐχθρῶν, οἳ με λέγουσι κακῶς·

ἀλλ' ἦβρην ἐρατὴν ὀλοφύρομαι, ἣ μ' ἐπιλείπει,
κλαίω δ' ἀργαλέον γῆρας ἐπερχόμενον.

Κύρνε, παροῦσι φίλοις κακοῦ καταπαύσομεν ἀρχήν,
ζητῶμεν δ' ἔλκει φάρμακα φρομένῳ.

Ἐλπίς ἐν ἀνθρώποισι μόνη θεὸς ἐσθλῇ ἔνεστιν,

1129—1132 Stob. 4, 50 (π. γήρας), 43 p. 1039 H. [SMA] Θεό-
γνιδος· || 1135 Stob. 4, 46 (π. ἐλπίδος), 12 p. 999 H. [SMA]
Θεόγνιδος·

1119 ἦβ. μ. ἰκέσθαι δ 668 sim. al. | Λητοῖδης primum Hom. hymn. Merc. 158 || 1120 eodem cadit 1346 || 1121 δικη A βίον plerique | Hes. op. 115 κακ. ἐκτ. ἀπ. || 1121s cf. F. Hübner l. c. 260 || 1122 ψ 47 θυμὸν ἱάνθης || 1124 μ 21 ἐπήλθετε δῶμ' Αἰδαο | μετὰ ci. Sitz. μεγάρων olim ci. Raderm. | ε 438 κύματος ἐξαναδύς (Od.) Asius 1, 4 βορβόρου ἐξαναδύς || 1125 ἀνείλατο A χαλκῶ O | ι 272 al. νηλ. θυμ. || 1126 A 113s Κλυταιμῆστρης . . . κ. ἀλ. | εὔφορον A receipt H.-W. | sim. cadunt Callin. 1, 7 Tyrt. 6, 6 A. P. 5, 515, 4 || 1128 λ 166s 481s οὐδέ πω ἀμῆς γῆς ἐπέβην ait Ulixes | Democr. fr. 299 Die.-Kr.⁵ γέας (acc. plur.) εἶδον contulit Allen³ 241 | δειλαλέους A γε (pro τε) O δαυδαλέον τε μυχοῦ Wassenbergh ad η 87ss || 1129 ἐλπίομαι O εἰ πίομαι dett. οὔτε γε μὴν Stob. εἰ πίομαι Ahr. | 155 πενήτην θυμ. Hes. op. 717 οὐλομένην πενήτην θυμοφθόρου | οὐ om. Stob. C | μελεδαίνω O dett. Stob. A || 1129ss Mimnermo dedit B. cf. Mimn. 2, 15, 7, 2 || 1129. 1133 cf. Allen³ l. c. || 1130 οἱ μὲς οἶμαι Stob. M || 1131s cf. 527s 1069s Hor. carm. 2, 11, 5ss || 1132 Mimn. 1, 10 ἀργ. γ. Theogn. 728 et Sol. 14, 10 κακὸν γῆρας ἐπερχόμενον || 1133 cf. Hi. Jb. 1888, 154 Sitz. Jb. 1894, 138 | παθοῦσι M. Schmidt alii alia | καταπ. coniunctiv. || 1135 ἀνθρώποις Stob. | μούνη Stob. SM || 1135ss cf. Hes.

ἄλλοι δ' Οὐλυμπόν(δ') ἐκπρολιπόντες ἔβαν·
 οἶκετο μὲν Πίστις, μεγάλη θεός, οἶκετο δ' ἀνδρῶν
 Σωφροσύνη, Χάριτες τ', ὦ φίλε, γῆν ἔλιπον·
 ὄρκοι δ' οὐκέτι πιστοὶ ἐν ἀνθρώποισι δίκαιοι,
 οὐδὲ θεοὺς οὐδεὶς ἄζεται ἀθανάτους.
 εὐσεβέων δ' ἀνδρῶν γένος ἔφθιται οὐδὲ θέμιστας
 οὐκέτι γινώσκουσ' οὐδὲ μὲν εὐσεβίας.
 ἀλλ' ὄφρα τις ζῶει καὶ ὄρῃ φῶς ἡελίοιο,
 εὐσεβέων περὶ θεοῦς Ἑλπίδα προσμενέτω·
 ἐχέσθω δὲ θεοῖσι κατ' ἀγλαὰ μηρία καίων
 Ἑλπίδι τε πρώτῃ καὶ πυμάτῃ θυέτω.
 φραζέσθω δ' ἀδίκων ἀνδρῶν σκολιὸν λόγον αἰεὶ,
 οἱ θεῶν ἀθανάτων οὐδὲν ὀπιζόμενοι
 αἰὲν ἐπ' ἄλλοτρίοις κτεάνοις ἐπέχουσι νόημα
 αἰσχρὰ κακοῖς ἔργοις σύμβολα θηκάμενοι.
 Μήποτε τὸν παρεόντα μεθεὶς φίλον ἄλλον ἐρεῖνα
 δειλῶν ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος.
 Εἴη μοι πλουτοῦντι κακῶν ἀπάτερθε μεριμνέων
 ζῶειν ἀβλαβέως μηδὲν ἔχοντι κακόν.

1151s A. P. 10, 40 ('ἀδελον') | ANECD. Par. ed. Cram. 4, 374, 13 ||
 1153—1156 Stob. 4, 39 (π. εὐδαιμονίας), 14 p. 905 H. [SMA] Θεό-
 γνιδος·

op. 96ss 219ss Eur. fr. 408. 826 N.² Babr. 58 RE V 2454ss
 A. Lesky WSt. 55 (1937), 21ss || 1136 Οὐλυμπόν & em. Cam. Br.
 ad A 221 Οὐλυμπόνδε βεβήκει | θ 515 Ps.-Phocyl. 85 ἐκπρ.
 sim. ἀποπρολείπω (Hes. fr. 144 Ap. Rhod. 1, 1285) et καταπρο-
 λείπω (Ap. Rhod. 3, 1164) | Aesch. Pers. 18 ἔρκος προλιπόντες
 ἔβαν || 1139 Ὀρκοὶ Wil.¹ ex Hesiodo | δίκαιοι δίκαι τε Sitz.
 Jb. 1894, 139 || 1140 cf. 748 || 1141 ἐφθιτο & em. Schae. ||
 1141s i 215 οὔτε δίκας εὐ εἰδόντα οὔτε θέμιστας || 1142 εὐνο-
 μίας Herw. || 1143 ~ Σ 61 | φῶς A φῶς rell. || 1143ss sui
 iuris esse maluit Lav. || 1144 Plat. symp. 193^a εὐσεβεῖν περὶ
 θ. || 1145 ἐχόμενος τε ci. Br. B. | Hes. op. 337 cadit in ἀγλ.
 μηρ. καίων γ 9 θεῶν δ' ἐπὶ μηρία καίων | καὶ & em. Schae. ||
 1146 Hom. hymn. 29, 5s πρώτη πυμάτῃ τε Ἰστίῃ... σπένδον
 μελιηδέα οἶνον || 1148 cf. 734 || 1151s = 1238^{a,b} cf. 1313 ||
 1151 παρὲς Anecd. || 1152 ~ 1262 | Simon. 92, 2 ῥ. πεπθόμενοι ||
 1153—1156 alterum distichon alteri obloquitur || 1153 πλουτεῖντι
 Br. | μεριμνῶν dett. Stob. & | 766 νόσφι μεριμνῶν

Οὐκ ἔραμαι πλουτεῖν οὐδ' εὐχομαι, ἀλλὰ μοι εἴη
 ζῆν ἀπὸ τῶν ὀλέων μηδὲν ἔχοντι κακόν.

1155

Πλοῦτος καὶ σοφὴ θνητοῖς ἀμαχώτατον αἰεὶ·
 οὔτε γὰρ ἂν πλούτου θυμὸν ὑπερκορέσαις·
 ὡς δ' αὐτως σοφίῃν ὁ σοφώτατος οὐκ ἀποφεύγει,
 ἀλλ' ἔραται, θυμὸν δ' οὐ δύναται τελέσαι.

1160

ᾧ νέοι, οἱ νῦν ἄνδρες, ἐμοὶ γε μὲν οὐ τις ἀνάγκη
 ταῦθ' ἔρδειν· τῶν μοι πρόσθε χάριν τίθεσο.

1160a

b

Οὐδένα θησαυρὸν † παισὶν καταθήσειν † ἄμεινον·
 αἰτοῦσιν δ' ἀγαθοῖς ἀνδράσι, Κύρνε, δίδου.

Οὐδεὶς γὰρ πάντ' ἐστὶ πανόλβιος· ἀλλ' ὁ μὲν ἐσθλός 1162a
 τολμᾷ ἔχον τὸ κακὸν κοῦκ ἐπίδηλον ὁμῶς,
 δειλὸς δ' οὐτ' ἀγαθοῖσιν ἐλίσταται οὔτε κακοῖσιν
 θυμὸν ὁμῶς μίσγειν. ἀθανάτων τε δόσεις
 παντοῖαι θνητοῖσιν ἐπέρχοντ'· ἀλλ' ἐπιτολμᾷν
 χρῆ δῶρ' ἀθανάτων, οἷα διδοῦσιν, ἔχειν.

f

Ὀφθαλμοὶ καὶ γλῶσσα καὶ οὐατα καὶ νόος ἀνδρῶν
 ἐν μέσσωι στηθέων ἐν συνετοῖς φέεται.

1163

Τοιοῦτός τοι ἀνὴρ ἔστω φίλος, δς τὸν ἐταῖρον
 γινώσκων ὁργὴν καὶ βαρὺν ὄντα φέρει

1164a

b

1155s A. P. 10, 113 ('ἀδέσποτον') | BASIL. MAGN. libr. gentil.
 8, 183. | cf. SCHOL. Lucian. apol. 13 p. 238 R. (Θεόγνιδα) GEOR-
 GID. in ANECD. graec. ed. Boiss. 1 p. 67 ORAC. Silyll. 2, 109s
 Geffek. || 1157—1160 Stob. 4, 31 (π. πλούτου), 26 p. 740 H. [SMA]
 Θεόγνιδος· || 1163s Stob. 3, 3 (π. φρονήσεως), 19 p. 198 H. [MA]
 Θεόγνιδος·

1155s cf. 1191s || 1155 ἔραμαι] ἐθέλω Anth. | οὐδ' οὐκ Anth.
 οὐτ' Basil. || 1156 cf. Callim. epigr. 26, 1s | ἀπὸ] ἐκ Anth. |
 ἔχοντα Anth. || 1157 σοφίῃ] πενή Stob. A || 1157s om. Theogn. &
 inseruit Turn. ex Stob. || 1157ss contulit H.-W. ad syntaxin
 1267ss || 1158 cf. 596 Sol. 1, 71 | ὑπερκορ. Polluc. 7, 23 || 1159 idem
 exordium 1270 || 1160 τελέσαι] κορέσαι Stob. || 1160^{a,b} ~ 1095s ||
 1160^b τῶν relat. ? Kal. || 1161 καταθήσειν παισὶν O || 1161s ~ 409s,
 ubi 410 αἰδοῦς ἢ τ'... ἔπεται || 1162^{a-1} ~ 441—446 || 1162^d 444
 θυμὸν ἔχον μίμνειν || 1163 ἀνδρός Stob. || 1164 ἐν σ.] εὐξένετος Stob. &
 unde εὐξένετος Hart. H.-W. || 1164^{a-d} = 97—100

ἀντὶ κασιγνήτου. σὺ δέ μοι, φίλε, ταῦτ' ἐνὶ θυμῷ
φράζεο καὶ ποτέ μου μνήσσαι ἐξοπίσω. 1164c

Οὕτιν' ὁμοῖον ἐμοὶ δύναιμι διζήμενος εὐρεῖν
πιστὸν ἑταῖρον, ὅτωι μὴ τις ἔνεστι δόλος·
ἐς βάσανον δ' ἐλθὼν παρατριβόμενος τε μοκλύδωι
χρυσὸς ὑπερτερύης ἄμμιν ἔνεστι λόγος. d e h

Τοῖς ἀγαθοῖς σύμμισγε, κακοῖσι δὲ μήποθ' ὁμάρτει, 1165
εὖτ' ἂν ὁδοῦ στέλλῃι τέρματ' ἐπ' ἐμπορίῃν.

Τῶν ἀγαθῶν ἐσθλὴ μὲν ἀπόκρισις, ἐσθλὰ δὲ ἔργα·
τῶν δὲ κακῶν ἄνεμοι δειλὰ φέρουσιν ἔπη.

Ἐκ καχεταρείης κακὰ γίνεται· εὖ δὲ καὶ αὐτός
γνώσῃ, ἐπεὶ μεγάλους ἥλιτες ἀθανάτους. 1170

Γνώμην, Κύρνε, θεοὶ θνητοῖσι διδοῦσιν ἄριστον
ἀνθρώποις· γνώμη πείρατα παντὸς ἔχει.
ὦ μάκαρ, ὅστις δὴ μιν ἔχει φρεσὶν· ἢ πολὺ κρείσσων
ἕβριος οὐλομένης λευγαλέου τε κόρου
ἔστι· κακὸν δὲ βροτοῖσι κόρος . . . τῶν οὔτι κάκιον·
πᾶσα γὰρ ἐκ τούτων, Κύρνε, πέλει κακότης. 1175

Εἴ κ' εἴης ἔργων αἰσχροῶν ἀπαθὴς καὶ ἀεργός,
Κύρνε, μεγίστην κεν πείραν ἔχῃς ἀρετῆς.

Τολμᾶν χρὴ χαλεποῖσιν ἐν ἄλγεσιν ἦτορ ἔχοντα,
πρὸς δὲ θεῶν αἰτεῖν ἔκλυσιν ἀθανάτων. 1178a b

1164^d μεν Hi.-Cr. || 1164^{e-h} ~ 415—418 || 1164^g = 1105 |
τ' ἐλθὼν A | μοκλύδωι C H.-W. || 1165 συμμυγε A || 1166 Hes. op.
646 εὖτ' ἂν ἐπ' ἐμπορίῃν τέρας ἀεσίφρονα θυμόν | ὁδοστυλεῖ A
em. B. || 1169 καχ' ετερης A, unde καχεταρείης H.-W. || 1170 Ps.-
Hes. scut. 79s μέγ' ἀθανάτους μάκαρας . . . ἥλιτεν Ἀμφιτρώων
cf. I 375 || 1171 cf. 591 | ἀρίστην C em. Bekk. || 1171s cf. 895s ||
1172 ἀνθρωπος boni em. B. | cf. Sitz. Jb. 1894, 139 || 1173 Γ 182
δ μ. | κρείσσων] κρέσσων B. || 1174 cf. Sol. 5, 9 τίττει γὰρ κόρος
ἕβριν || 1175 lacunam statuit Cr. 'an τῶν gen. poss.?' Kal.
Friedl. | ἔστι κακὸν δὲ βρ. κ. parenthesin haud inepte interpre-
tatus est H.-W. | eodem cadit 811 || 1176 τούτων Cam. Ahr. ||
1177 εἴ κ' = εἴθε? cf. I 141s | Aesch. Sept. 411 αἰσχροῶν γὰρ
ἀργός || 1178 μεγίστης . . . πείρατ' ci. Hecker, sed cf. 571 | Plat.
Lach. 189^b ἔδωκας σαντοῦ πείραν ἀρετῆς || 1178^{a,b} ~ 555s

Κύρνε, θεοῦς αἰδοῦ καὶ δεῖδιθι· τοῦτο γὰρ ἄνδρα
εἴργει μῆθ' ἔρδειν μῆτε λέγειν ἀσεβῆ. 1180

δημοφάγον δὲ τύραννον ὅπως ἐθέλεις κατακλίνει,
οὐ νέμεσις πρὸς θεῶν γίνεται οὐδεμία.

Οὐδένα, Κύρν', ἀγαλὶ φασιμβρότου ἡελίοιο
ἄνδρ' ἐφορῶσ', ὡς μὴ μῶμος ἐπικρέματα.

Ἀστῶν δ' οὐ δύναμαι γινῶναι νόον ὄντιν' ἔχουσιν·
οὔτε γὰρ εὖ ἔρδων ἀνδάνω οὔτε κακῶς. 1184a b

Νοῦς ἀγαθὸν καὶ γλῶσσα· τὰ δ' ἐν παύροις πέφυκεν
ἀνδράσιν, οἱ τούτων ἀμφοτέρων ταμίαι. 1185

Οὐτις ἄποινα διδοὺς θάνατον φύγοι οὐδὲ βαρεῖαν
δυστυχίην, εἰ μὴ μοῖρ' ἐπὶ τέρμα βάλοι.
οὐδ' ἂν δυσφροσύνας, ὅτε δὴ θεὸς ἄλγεα πέμπῃι,
θνητὸς ἀνὴρ δώροισ' ἱλάμενος προφύγοι. 1190

Οὐκ ἔραμαι κλισμῷ βασιλῆϊοι ἐγκατακεῖσθαι
τεθνεώς, ἀλλὰ τί μοι ζῶντι γένοιτ' ἀγαθόν.
ἀσπάλαθοι δὲ τάπησιν ὁμοῖον στρώμα θανόντι,
τῷ ξύλον οὐ σκληρόν γίνεται, οὐ μαλακόν.

Μή τι θεοῦς ἐπίορκον ἐπόμενθι· οὐ γὰρ ἀνεκτόν
ἀθανάτους κρῖναι χρεῖος ὀφειλόμενον. 1195

1179s ORIO anthol. 3, 5 p. 45 Schn.

1179 αἰδεῦ Cr. | ρ 188 τὸν αἰδέομαι καὶ δεῖδια | δεῖδιθι Hom. ||
1180 μῆθ' ἔρδειν] μῆτε παθεῖν Oris || 1181 τυραννον A | A 231
δημοβόρος βασιλεὺς | ad κατακλ. cf. Sol. 4, 3 || 1181s aliter indi-
cat 823s || 1182 cf. 170 cum adn. || 1183 β 181 ἀνὴρ ἡελίοιο |
κ 138 et Hes. theog. 958 φασιμβρότου ἦ. || 1184 cf. H.-W. ad l. ||
1184^{a,b} = 367s || 1185 δ' B. τ' C || 1185s cf. 504ss || 1187 = 727
(οὐδ' ἂν) || 1187s cf. Sol. 22, 9s || 1189 δυσφρ. Hes. theog. 528 Si-
mon. 73 | πέμπει O dett. πέμποι ci. B. (H.-W.) || 1189s quales
fugit Prometheus Hes. theog. 528s || 1190 cf. 1033s cum adn. |
ἱλάμενος B. Hi. βουλόμενος fere C (-λομαι O) def. Kal. | προφύ-
γη A em. Cam. || 1191s cf. 1155s || 1194 τὸ ξ. ἢ σκλ. γ. ἢ μ. C em.
Herm. τῷ ξ. ἢ σκλ. γ. ἢ μαλακόν; Kal. cf. Hi. Jb. 1888, 154
versum seclut H.-W. || 1195 ἐπίορκος A probat Kal. | K 332
ἐπίορκον ἐπώμοσε | ἀνυστόν ci. Emp. ad Eur. Heracl. 961 al. ||
1196 A 686 χρεῖος ὀφείλετο

Ὅρνιθος φωνήν, Πολυπαῖδην, ὅξυν βοώσης
 ἤκουσ', ἣ τε βροτοῖσ' ἄγγελος ἦλθ' ἀρότου
 ὥραλον· καὶ μοι κραδίην ἐπάταξε μέλαιναν,
 ὅττι μοι εὐανθεῖς ἄλλοι ἔχουσιν ἀγρούς,
 οὐδὲ μοι ἡμίονοι κυφὸν ἔλκουσιν ἀροτρον
 τῆς ἄλλης ἱμνηστῆς εἵνεκα ναυτιλῆς.

1200

Οὐκ εἰμ', οὐδ' ὅπ' ἐμοῦ κεκλήσεται οὐδ' ἐπὶ τύμβωι
 οἰμωχθεὶς ὑπὸ γῆν εἴσι τύραννος ἀνὴρ.
 οὐδ' ἂν ἐκεῖνος ἐμοῦ τεθνηότος οὗτ' ἀνιῶιτο
 οὔτε κατὰ βλεφάρων θερμὰ βάλοι δάκρυα.

1205

Οὔτε σε κωμάζειν ἀπερύκομεν οὔτε καλοῦμεν·
 ἀργαλέος παρεών, καὶ φίλος, εὖτ' ἂν ἀπῆης.

Αἶθων μὲν γένος εἰμί, πόλιν δ' εὐτείχεα Θήβην
 οἰκῶ πατρώιας γῆς ἀπερυκόμενος.

1210

Μή μ' ἀφελῶς παίζουσα φίλους δένναζε τοκῆας,
 Ἀργυρί· σοὶ μὲν γὰρ δούλιον ἦμαρ ἔπι,
 ἡμῶν δ' ἄλλα μὲν ἐστί, γύναι, κακὰ πόλλ', ἐπεὶ ἐκ γῆς
 φεύγομεν, ἀργαλή δ' οὐκ ἔπι δουλοσύνη,

1197 P 89 δὲξὶ βοήσας || 1197ss cf. Hes. op. 448ss | sim. de vere Alc. 98 || 1198 B 786 ἄ. ἦλθε... ἴρις sim. al. || 1198s Hes. op. 616s ἀρότου μεμνημένος εἶναι ὥραλον || 1199 at N 282 ἐν... κραδίη... στέροισι πατάσσει Pind. fr. 123 μέλαινα καρδία cf. A 103 φρένες ἀμφιμέλαιναν || 1200 εὐανθέας Hi.-Cr. || 1201 ἡνίοχοι A | κυφόν... ἀροτρον cf. IG 14, 2012, 4 || 1202 τῆς μάλα μισητῆς Hertzberg Cr. sed ἄλλως 'malae' optime de navigatione, i. de poetae exilio τῆς ἄλλως (i. 'temere') μν. Lav. Homeri ἄλοχος μνηστῆς contulit Allen³ 242 μνηστῆς ad μνάσμαι traxit Liddell-Scott-Jones vol. 2 p. 2 μυσσῆς ci. Kal. alii alia tentaverunt | Hes. op. 618 εἰ δὲ σε ναυτιλῆς δυσπεμφέλον ἱμερος αἰρεῖ || 1203ss reminiscere epitaphii Enniani || 1203 κεκλαύσεται ci. Br. | οὐδεὶς οὐδ' ὅπ' ἐ. κεκλαύσεται ci. Hi. Jb. 1888, 155 || 1203. 1205 ἐμεῦ Cr. || 1205 τεθνηότος boni || 1206 δάκρυα θερμὰ βάλοι ci. Passow probat H.-W. | δ 114 δάκρυ δ' ἀπὸ βλεφάρων χαμάδις βάλε P 437s δάκρυα... θερμὰ κατὰ βλεφάρων... ὅς ἐστι || 1207 καλεῖται Hi.-Cr. || 1208 ἀργαλέος ci. B. | γὰρ ἐὼν C em. Cam. | cf. Hi. Jb. 1886, 64 || 1209 Ἄων Wil.¹ Αἶθων ci. Kal. ex 1216 | O 57 πόλιν εὐτείχεα || 1210 οἰκῶ πατρώιας Hi.-Cr. || 1211 ad ἀφ. Solonem ap. Polluc. 1, 29 cont. Wil.¹ | παίζουσα A κλῆζουσα ci. Boelte i. sine patris nomine, ut servum decet. cf. Arist. rep. Athen. 21, 4 Wil. Ar. u. Ath. 2, 169, 1 H. Frän. Gl. 14 (1925), 2 || 1212 σοὶ dett. σν AO | δ. ἦ. Hom.

οὐδ' ἡμᾶς περναῖσι πόλις γε μὲν ἔστι καὶ ἡμῶν
 καλὴ Ληθαίωι κεκλιμένη πεδίωι.

1215

Μήποτε παρ' κλαίοντα καθεζόμενοι γελᾶσωμεν
 τοῖσ' αὐτῶν ἀγαθοῖς, Κύρνε, ἐπιτεροπόμενοι.

Ἐχθρὸν μὲν χαλεπὸν καὶ δυσμενεῖ ἐξαπατήσαι,
 Κύρνε· φίλον δὲ φίλῳ ῥάιδιον ἐξαπατᾶν.

1220

Πολλὰ φέρειν εἴωθε λόγος θνητοῖσι βροτοῖσιν
 πταίσματα τῆς γνώμης, Κύρνε, ταράσσομένης.

Οὐδὲν, Κύρνε, ὀργῆς ἀδικώτερον, ἢ τὸν ἔχοντα
 πημαίνει θυμῷ δειλὰ χαριζομένη.

Οὐδὲν, Κύρνε, ἀγαθῆς γλυκερώτερόν ἐστι γυναικὸς.
 μάστιγος ἐγὼ, σὺ δ' ἐμοὶ γίνου ἀληθοσύνης.

1225

1226

Ἦδη γὰρ με κέκληκε θαλάσσιος οἴκαδε νεκρὸς
 τεθνηκὼς ζωῶι φθεγγόμενος στόματι.

1229

1230

1221—1226 servavit Stob. 3, 8 (π. δειλίας), 9 p. 342 H. [SMA] Θεόγνιδος· [1221. 2] 3, 20 (π. ὀργῆς), 1 p. 539 H. [SMA] Θεόγνιδος· [1223. 4] 4, 22 (π. γάμον), 5 p. 495 H. [SMA] Θεόγνιδος· [1225. 6] || 1229s debentur ATHEN. 10, 457^{a, b} τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ Θεόγνιδος τοῦ ποιητοῦ· [1229s] σημαίνει γὰρ κόχλον

1215 οὐδ' Bekk. οὐδ' C | ἡμέας Hi.-Cr. | ut patris nomen, ita oppidi homini libero proprium est (Boelte) || 1216 ποταμῶι ci. Br., sed cf. Kern Inser. Magnes. testim. VIII nr. XV || 1217s aliter sensit 1041s || 1218 αὐτῶν C (H.-W.) || 1219 δυσμενῆ C em. B. dubitat Friedl. | cf. Hi. Jb. 1888, 156 || 1219s cf. 1091ss || 1220 δῆμιον B. || 1221 λόγος] δέος ci. B. φόβος Heimsoeth || 1222 πταίσματα ci. Allen⁵ || 1224 cf. Pind. fr. 127 Bacch. fr. 20 B, 20 || 1226 δέ μοι Stob. MA δέ μου S expl. Br. | γίνου Cr. || 1227s = Mimn. 8 || 1229s cf. Cleobul. 3 Hesych. s. κόχλος || 1230 sim. caduht Simm. A. P. 7, 193 adesp. A. P. 5, 135. 7, 12 al. (Kaegi 80)

[fragm. sedis incertae legisti v. 25 adnot.]

ΕΛΕΓΕΙΩΝ Β

- Σχέτλι' Ἔρωσ, μανίαι σε τιθηνήσαντο λαβοῦσαι·
 ἐκ σέθεν ὤλετο μὲν Ἴλιον ἀκρόπολις,
 ὤλετο δ' Αἰγείδης Θησεὺς μέγας, ὤλετο δ' Αἴας
 ἐσθλὸς Οἰλιάδης σῆσιν ἀτασθαλίαις.
- 5 ὦ παῖ, ἄκουσον ἐμεῦ δαμάσας φρένας· οὗ τοι ἀπειθῇ 1235
 μῦθον ἐρῶ τῇ σῇ καρδίῃ οὐδ' ἄχαριν.
 ἀλλὰ τλήθι νόωι συνιεῖν ἔπος· οὗ τοι ἀνάγκη
 τοῦθ' ἔρδειν, ὃ τί σοι μὴ καταθύμιον ᾔη.
- Μήποτε τὸν παρεόντα μεθεῖς φίλον ἄλλον ἐρεῖνα 1238 a
 10 δειλῶν ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος· b
 πολλάκι τοι παρ' ἐμοὶ κατὰ σοῦ λέξουσιν μάταια
 καὶ παρὰ σοὶ κατ' ἐμοῦ· τῶν δὲ σὺ μὴ ξυνίει.
- Χαιρήσεις τῇ πρόσθε παροιχομένῃ φιλότῃτι,
 τῆς γὰρ ἐπερχομένης οὐκέτ' ἔσμι ταμίης.
- 15 Δὴν δὴ καὶ φίλοι ὤμεν· ἔπειτ' ἄλλοισιν ὁμίλει
 ἦθος ἔχων δόλιον, πίστιος ἀντίτυπον.
- Οὐποθ' ὕδωρ καὶ πῦρ συμμειξεται· οὐδέ ποθ' ἡμεῖς 1245
 πιστοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι καὶ φίλοι ἐσσύμεθα.
- Φρόντισον ἔχθος ἐμὸν καὶ ὑπέρβασιν, ἴσθι δὲ θυμῶι,
 20 ὥς σ' ἐφ' ἀμαρτωλῇ τέλομαι ὥς δόναμα.
- Παῖ, σὺ μὲν αὖθ', ὥς ἵππος, ἐπεὶ κριθῶν ἐκορέσθης,
 αὐθις ἐπὶ σταθμοῦς ἤλυθες ἡμετέρους 1250

1231ss ~ 1-18 et 1235ss ~ 19-38 contulit Jac., qui H.-W. secutus Ap.Rhod. 4, 445ss (σχέτλιος Ἔρωσ) huc spectasse censet || 1231 Μανίαι Jac. | Soph. Oed. Col. 1050s Πόντιαι σεμνά τιθηνούνται τέλη θνατοῖσιν cont. Kern || 1233 A 265 Θ. Αἰγ. || 1233s cf. a 7 || 1236 κραδίη A em. Bekk. || 1237 συνιδεῖν A em. Lachm. || 1237s cf. 1095s || 1238 = 1086 | χ 392 ἔπος εἴπωμι τό μοι καταθύμιόν ἐστιν. cf. 1283 || 1238a,b = 1151s || 1240 ξυνίει A (H.-W.) || 1242 τῆς δὲ ἐπερχομένης A (H.-W.) em. B. | sim. cadit 504 | cf. Alc. 19 || 1243 ~ 597 | ὁμιλεῖν ci. Bekk. || 1244 πιστεως A πίστεως Bekk. H.-W. || 1246 ἐπ' A ἐπ' Bekk. H.-W. || 1247 ἐχθρός A em. Bekk. | cf. 1015 || 1249ss cf. 257ss 1267ss Z 506 Anaer. 4. 88 || 1249 αὐτῶς A (H.-W.) αὐθ' ὥς Emp.

- ἡνίοχον τε ποθῶν ἀγαθὸν λειμῶνά τε καλὸν
 κρήνην τε ψυχρὴν ἄλσά τε σκιερὰ.
- 25 Ὀλβιος, ὦ παῖδές τε φίλοι καὶ μώνυχες ἵπποι
 θηρευταὶ τε κύνες καὶ ξένοι ἀλλοδαποί.
- Ὅστις μὴ παῖδάς τε φιλεῖ καὶ μώνυχας ἵππους 1255
 καὶ κύνας, οὐποτέ οἱ θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃ.
- ὦ παῖ, κιλλούροισι πολυπλάγκτοισιν ὁμοῖος
 30 ὀργήν, ἄλλοτε τοῖς, ἄλλοτε τοῖς φίλος εἶ.
- ὦ παῖ, τὴν μορφήν μὲν ἔφυσ καλός, ἀλλ' ἐπὶκείται
 καρτερὸς ἀγνώμων σῇ κεφαλῇ στέφανος· 1260
 ἱκτίνον γὰρ ἔχεις ἀγκιστροφόν ἐν φρεσὶν ἦθος
 ἄλλων ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος.
- 35 ὦ παῖ, ὃς εἰ ἐρδοντι κακὴν ἀπέδωκας ἀμοιβήν,
 οὐδὲ τις ἀντ' ἀγαθῶν ἔστι χάρις παρὰ σοί·
 οὐδὲν πῶ μ' ὦνησας· ἐγὼ δὲ σε πολλάκις ἦδη 1265
 εἰ ἐρδων αἰδοῦς οὐδεμιῆς ἔτυχον.
- Παῖς τε καὶ ἵππος ὁμοῖον ἔχει νόον· οὔτε γὰρ ἵππος
 40 ἡνίοχον κλαίει κείμενον ἐν κονίῃ,
 ἀλλὰ τὸν ὕστερον ἀνδρὰ φέρει κριθαῖσι κορεσθεῖς·
 ὥς δ' αὐτῶς καὶ παῖς τὸν παρεόντα φιλεῖ. 1270
- ὦ παῖ, μαργυσίνῃσ' ἀπὸ μὲν νόον ὄλεσας ἐσθλόν,
 αἰσχύνῃ δὲ φίλοις ἡμετέροις ἐγένου,
 45 ἄμμε δ' ἀνέψυχας μικρὸν χρόνον· ἐκ δὲ θυελλῶν
 ἦγά γ' ἐνωρμίσθην νυκτὸς ἐπειγόμενος.

1252 ἀλοεα A || 1253s = Sol. 13 || 1255s cf. 1253s || 1256 x 464s οὐδὲ ποθ' ὁμῶν θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃ cf. 776 || 1257 κινδύνουσι A em. Herw. ad Ael. nat. an. 12, 9 δὲ ἱππῖνοι Welck. B. Hi. H.-W. (hic om. δὲ) ex 1261 | ὁμοῖοι ci. Wil. Hi. || 1257s cf. 213ss 1071ss || 1258 τοῖσι φιλεῖν (φίλην Herm. Ahr. φιλέαι B. 4 πελάς H.-W.) A em. Carrière || 1260 ἀγνοῶν ci. Kukula perperam || 1261 cf. 1302 || 1262 ~ 1152 (ubi δειλῶν). 1238b || 1263ss cf. 105. 108. 253s 368s Pohl. 425, 1 || 1263 cf. Eur. Or. 466s οἷς ἀπέδωκε ἀμοιβὰς σὺ καλὰς || 1264 cf. 1340 || 1266 cf. 253 || 1267ss ad syntaxin contulit H.-W. 1157ss, ad rem legas 257ss 1249ss || 1268 Π 471 κείτο ... ἐν κονίῃσιν P 427s ἡνίοχοιο ἐν κονίῃσι πεσόντος || 1269s cf. 1249 || 1270 idem exordium 1159 | eodem cadit 1368 || 1271 cf. 1301 | μὲν Bekk. μεν A || 1273 θελλῶν A

- Ὀραῖος καὶ Ἔρως ἐπιτέλλεται, ἥνικα περ γῆ
 ἄνθεσιν εἰαρινοῖς θάλλει ἀεζομένη.
 τῆμος Ἔρως προλιπὼν Κύπρον, περικαλλέα νῆσον,
 50 εἶσιν ἐπ' ἀνθρώπους σπέρμα φέρων κατὰ γῆς.
 Ὅστις σοι βούλευσεν ἐμεῦ πέρι, καὶ σ' ἐκέλευσεν
 οἴχεσθαι προλιπόνθ' ἡμετέρεην φιλήν.
 Νεβρὸν ὑπὲξ ἐλάφοιο λέων ὥς ἀλκι πεποιθὼς
 ποσσὶ καταιμάργας αἵματος οὐκ ἔπιον.
 55 Οὐκ ἐθέλω σε κακῶς ἔρδειν, οὐδ' εἴ μοι ἄμεινον
 πρὸς θεῶν ἀθανάτων ἔσσεται, ὦ καλὲ παῖ.
 οὐ γὰρ ἁμαρτωλαῖσιν ἐπὶ σμικραῖσι κάθημαι.
 τῶν δὲ καλῶν παίδων οὐτίς ἔτ' οὐκ ἀδικῶν.
 ὦ παῖ, μή μ' ἀδίκει — ἔτι σοι καταθύμιος εἶναι
 60 βούλομαι — εὐφροσύνη τοῦτο συνεῖς ἀγαθῇ.
 <οὐ γάρ τοί με δόλωι> παρελεύσεται οὐδ' ἀπατήσεις.
 νικήσας γὰρ ἔχεις τὸ πλεόν ἐξοπίσω.
 ἀλλὰ σ' ἐγὼ τρώσω φεύγοντά με, ὥς ποτέ φασιν
 Ἰασίου κόρυνην, παρθένον Ἰασίην,
 65 ὥραϊν περ εὐῶσαν ἀναινομένην γάμον ἀνδρῶν
 φεύγειν· ζωσαμένη δ' ἔργ' ἀτέλεστα τέλει
 πατρὸς νοσφισθεῖσα δόμων ξανθὴ Ἀταλάντη·
 ὠχετο δ' ὑψηλὰς εἰς κορυφὰς ὀρέων

1275ss cf. Alem. 35 Hor. carm. 1, 19, 9ss || 1276 B 89 ἄ. εἰαρι-
 νοῖσιν (Cypr. 2 cf. Rhiani 3, 4) || 1276^{a,b} = 1101s || 1276^{c,d} =
 949s || 1278^c ὑπεξαφοιο A || 1278^d καταιμάργας A e corr.
 cf. 950 || 1281 cf. 325ss | κάθημαι rem iudiciale sapere vidit
 Schnw. || 1282 ουτοσε τουτ' αδικων A | em. et expl. Welck. οὐ
 τίσις οὐδ' ἀδικων Boiss. Hi. H.-W. | contulit Allen³ 242 Callim.
 ep. 27, 2 Tib. 1, 9, 4 || 1283 καθύμιος A cf. 1238 cum adn. ||
 1285< > A man. rec. | ἀπατησης A (compendio scr.) em. Bekk. ||
 1285s ἀπάτησι νικήσας γ' ἂν ἔχοις Sitz. Hart. (ποτ' ἔχεις), sed
 cf. A 132 οὐ παρελεύσεται οὐδέ με πείσεις || 1288 Ps.-Arist. pepl. 44
 κόρυς Ἰασίου || 1289s contulit Be. Ar. Lysistr. 785 || 1289ss cf.
 Hes. fr. 21 Rz. ποδώκης δι' Ἀταλάντη ... ἀναίετο φύλον ὁμοῖον
 ἀνδρῶν βουλομένη φεύγειν γάμον ἀλφειστῶν || 1290 ζωσαμένην A
 em. Bekk. | -στ' ἐτέλει Blaydes || 1292 Π 297 ὑψηλῆς κορυφῆς
 ὄρεος M 282 ὑψηλῶν ὀρέων κορυφῆς

- φεύγονσ' ἡμερόεντα γάμον, χροσῆς Ἀφροδίτης
 70 δῶρα· τέλος δ' ἔγνω καὶ μάλ' ἀναινομένην.
 ὦ παῖ, μή με κακοῖσιν ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρήνης,
 1295 μηδὲ με σὴ φιλότης δώματα Περσεφόνης
 οἴχηται προφέρουσα· θεῶν δ' ἐποπίζεο μῆνιν
 βᾶξιν τ' ἀνθρώπων ἥπια νωσάμενος.
 75 ὦ παῖ, μέχρη τίνος με προφύξεται; ὥς σε διώκων
 δίζημι· ἀλλὰ τί μοι τέρεμα γένοιτο κιχεῖν
 1300 σῆς ὀργῆς. σὺ δὲ μάργον ἔχων καὶ ἀγήνορα θυμὸν
 φεύγεις ἱκτίνου σχέτλιον ἦθος ἔχων.
 ἀλλ' ἐπίμεινον, ἐμοὶ δὲ δίδου χάριν· οὐκέτι δηρὸν
 80 ἔξεις Κυπρογενοῦς δῶρον ἰοστεράνου.
 Θυμῶι γνούς, ὅτι παιδείας πολυηράτον ἄνθος
 1305 ὠκύτερον σταδίου, τοῦτο συνεῖς χάλασον
 δεσμοῦ, μή ποτε καὶ σὺ βήσῃ, ὄβριμε παίδων,
 Κυπρογενοῦς δ' ἔργων ἀντιάσεις χαλεπῶν,
 85 ὥσπερ ἐγὼ νῦν ὦδ' ἐπὶ σοί. σὺ δὲ ταῦτα φύλαξαι,
 μὴ δέ σε νικήσῃ ἴπαιδαϊδῇ κακότης.
 1310 Οὐκ ἔλαθες κλέψας, ὦ παῖ· καὶ γὰρ σε διώμμαι·
 τούτοις, οἷσπερ νῦν ἄρθμιος ἦδὲ φίλος

1293 γ. i. Hom. hymn. Ven. 142 | cf. E 429 ἡμερόεντα ... ἔργα
 γάμοιο | eodem cadit Mimn. 1, 1 || 1293s Γ 64 δῶρ' ἐρατὰ ...
 χροσῆς Ἀφροδίτης || 1295 ~ Ω 568 cf. φ 87 | ὀρναίς A em. Bekk.
 Herm. || 1296 eodem cadit 974 || 1297 v 63s θύελλα οἴχοιτο προ-
 φέρουσα κατ' ἡερόεντα κέλευθα cf. Z 346 | Hom. hymn. Ven. 290
 θεῶν δ' ἐπ. μ. ε 146 Διὸς δ' ἐπ. μ. || 1298 βαξ. vox Mimnermi |
 νωσ. Callim. fr. 345 Theocr. 25, 263 || 1299ss cf. Anacr. 4 Hor.
 carm. 4, 10 et Kaegi 26ss 30 Erw. Pfeiffer Virgils Bukolika
 (Stuttg. 1933) 24 || 1301 σηοιγῇ A restituit Herm. | cf. 1271 |
 λ 562 ἀγ. φ. || 1302 φευγοῖς A em. Bekk. | cf. 1261 || 1303 α 309 ἀλλ'
 ἄγε νῦν ἐπίμεινον | A. P. 5, 263, 9 ἀλλὰ κατοικίῃσιν δίδου χάριν |
 οὐκέτι δηρὸν Hom. pass. || 1303s cf. 1329. 1331s || 1304 = 1332 |
 cf. 1383 Hom. hymn. 6, 18 ἰοστεράνον Κυθερείης Sol. 7, 4 Κύνρις
 ἰοστ. Theogn. 250 Μουσῶν δῶρα ἰοστεράνων || 1305 cf. 1348 |
 ο 366 ἦβην πολυήρατον (Hom. hymn. Ven. 225) || 1305ss cf. 985s
 A. P. 12, 29, 1s. 30. 31. 35. 39 (Kaegi 20ss) || 1309 οἱ δ' A em.
 Bekk. οἱδ' B. || 1310 παῖδ' ἀδασῇ B. παῖδ' ὅλοῃ ci. Sitz. ||
 1311 διώμμαι A explic. Herm. || 1312 φίλοις A em. B. | cf. 326

- ἔπλεν — ἐμὴν δὲ μεθ' ἡκας ἀτίμητον φιλότητα —
 90 οὐ μὲν δὴ τούτοις γ' ἦσθα φίλος πρότερον.
 ἀλλ' ἐγὼ ἐκ πάντων σ' ἐδόκουν θήσεσθαι ἐταῖρον
 πιστόν· καὶ δὴ νῦν ἄλλον ἔχοισθα φίλον.
 ἀλλ' ὁ μὲν εὖ ἔρδων κείμε· σὲ δὲ μή τις ἀπάντων
 ἀνθρώπων ἐσορῶν παιδοφιλεῖν ἐθέλοι.
 95 ὦ μοι ἐγὼ δειλός· καὶ δὴ κατάχαρμα μὲν ἐχθροῖς,
 τοῖσι φίλοις δὲ πόνος δεινὰ παθὼν γενόμην.
 ὦ παῖ, ἐπεὶ τοι δῶκε θεὰ χάριν ἡμερόεσσαν
 Κύπρις, σὸν δ' εἶδος πᾶσι νέοισι μέλει,
 τῶνδ' ἐπάκουσον ἐπὼν καὶ ἐμὴν χάριν ἔνθεο θυμῶι,
 100 γνούς ἔρος ὥς χαλεπὸν γίνεται ἀνδρὶ φέρειν.
 Κυπρογένῃ, παῦσόν με πόνων, σκέδασον δὲ μερίμνας
 θυμοβόρους, τρέφον δ' αὖθις ἐς εὐφροσύνας·
 μερμήρας δ' ἀπόπανε κακὰς, δὸς δ' εὐφρονη θυμῶι
 μέτρον ἥβης τελέσαντ' ἔργματα σωφροσύνης.
 105 ὦ παῖ, ἕως ἂν ἔχῃς λείαν γέννην, οὐποτε σαίνων
 παύσομαι, οὐδ' εἰ μοι μόρσιμόν ἐστι θανεῖν.
 Σοὶ τε διδοῦν ἔτι καλόν, ἐμοὶ τ' οὐκ αἰσχρὸν ἐρῶντι
 αἰτεῖν· ἀλλὰ γονέων λίσσομαι ἡμετέρων·
 αἰδέο μ', ὦ παῖ, <τήνδε> διδοὺς χάριν, εἴ ποτε καὶ σὺ
 110 ἔξεις Κυπρογενεὺς δῶρον ἰοστεφάνου,

1313 cf. 1151s || 1314 οὐ ... γ' Herm. σὺ ... τ' A || 1314ss cf. Catull. 72, 1ss || 1315 σήσεσθαι A em. Seidler || 1316 ἔχοισθα A 'habeas tibi' Kal. ἔχεισθα Bekk. | cf. Sapph. 18, 2 || 1317 κειμι A em. Bekk. || 1318 παιδοφιλεῖν A em. Bekk. (ex 1345) παῖδα φιλεῖν Kal. || 1318^{a, b} = 1107s, ubi cf. adn. || 1320 παυσινεοῖσι A, sed cf. Hor. carm. 1.4, 19s quo calet iuventus nunc omnis et mox virgines tepidant || 1321 cf. 1366 | Z 326 ὅλον ... ἔνθεο θυμῶι || 1323 ex. cf. 883 || 1323ss cf. 765ss || 1324 στρέφον A (H.-W.) em. Mey | cf. Sapph. 1, 25s || 1325 cf. 343 cum adn. | Hesych. μερμήραι φροντίδες. βουλαί. μερίμναι | Hes. theog. 55 ἀμπαυμά τε μερμηράων | ευφρόσων A em. Bekk. || 1326 ἥβης μέτρον δ 668 al. | cf. 1119 || 1327 λείαν A λείαν Bekk. || 1329 cf. 1303s | διδόντ' A (H.-W.) em. B. διδοῦν Herm. διδόντι τι H.-W. adn. p. 251 || 1330 Hom. λίσσεσθαι γούνων || 1331 παῖ, <τήνδε> Herm. Wil. παι<δίσκε> D. olim παῖ <καλέ> B. παῖ. <παιδί> (διδ. χ. εἴ ποτε) Kal. alii plura excidisse iudicant || 1331s cf. 1303s || 1332 = 1304 cum adn., seclutit H.-W.

- χρηίζων καὶ ἐπ' ἄλλον ἐλεύσεαι· ἀλλὰ σὲ δαίμων
 δοῖη τῶν αὐτῶν ἀντιτυχεῖν ἐπέων.
 *Ολβιος ὅστις ἐρῶν γυμνάζεται, οἰκαδὲ <δ> ἐλθὼν
 εὐδεν σὺν καλῶι παιδί πανημέριος.
 115 Οὐκέτ' ἐρῶ παιδός, χαλεπὰς δ' ἀπελάκτισ' ἀνίας
 μόχθους τ' ἀργαλέους ἄσμενος ἐξέφηνον,
 ἐκλέλμυαι δὲ πόθου πρὸς ἐνστεφάνου Κυθερείης·
 σοὶ δ', ὦ παῖ, χάρις ἔστ' οὐδεμία πρὸς ἐμοῦ.
 Αἰαῖ, παιδός ἐρῶ ἀπαλόχροος, ὅς με φίλοιον
 120 πᾶσι μάλ' ἐκφαίνει κοῦκ ἐθέλοντος ἐμοῦ.
 τλήσομαι οὐ κρύφας ἀκούσι<α> πολλὰ βίαια·
 οὐ γὰρ ἐπ' αἰκελίωι παιδί δαμείς ἐφάνην.
 Παιδοφιλεῖν δέ τι τερπνόν, ἐπεὶ ποτε καὶ Γανυμήδους
 ἤρατο καὶ Κρονίδης, ἀθανάτων βασιλεύς,
 125 ἀρπάξας δ' ἐς *Ολυμπον ἀνήγαγε καὶ μιν ἔθνηκεν
 δαίμονα παιδείης ἀνθος ἔχοντ' ἐρατόν.
 οὕτω μὴ θαύμαζε, Σιμωνίδη, οὐνεκα κἀγὼ
 ἐξεδάην καλοῦ παιδὸς ἐρωτι δαμείς.
 130 ὦ παῖ, μὴ κόμαζε, γέροντι δὲ πειθεο ἀνδρὶ·
 οὐ τοι κωμάζειν σύμφορον ἀνδρὶ νέωι.
 Πικρὸς καὶ γλυκὺς ἐστι καὶ ἀρπαλέος καὶ ἀπηγής,
 ὄφρα τέλειος ἔη, Κύρνε, νέοισιν ἔρος·

1333 958 χρηίζων ... ἰκοιο || 1335 cf. 1253. 1375 | suppl. Bekk. H.-W. || 1336 εὐδεν inf. fin. | εὐδεν Bekk. H.-W. || 1339 ἐνστ. K. θ 288 Hom. hymn. Ven. 176 A. P. 5, 87 || 1340 cf. 854. 1264 || 1341 ἀπαλ. παιδ. Meleag. A. P. 12, 133 | απ. Hes. op. 519 Hom. hymn. Ven. 14 || 1343 αεκουσι A em. Welck. et Boiss. || 1344 cf. 1350 || 1344s continuat Kal. || 1345ss Eueno dedit B., cui adsentiantur Jac. Bowra cf. 467ss 667ss || 1345 παιδ. 1318 | δ' ετι A expl. Bekk. || 1346 ἡράσατο Kq. Heimsøeth B. ex II 182 Hom. hymn. Ven. 57, obloquitur Croen. conlatis Ditt. Syll.³ 739, 9 IG IV 932, 42 | eodem cadit 1120 || 1348 cf. 1305 A. P. 12, 151, 1 || 1349 ~ 191 | idem Σ. 469. 667 || 1350 ἐξεδάμην A em. Sauppe Cr. ad Ap. Rhod. 4, 1565 | cf. 1344 || 1351 ἀνδρὶ μύθωι ? Kal. cf. 756. 1207s et Aesch. Ag. 750 γέρον λόγος (Croen.) || 1353ss cf. 1369ss | Cygni disticha genuina. || 1353 = 301 (cum adn.) cf. Sapph. 137 *Ερος ... γλυκύπικρον ἀμάχανον ὄρπετον Orph. fr. 361 K. A. P. 5, 133 Meleag. A. P. 12, 109. 154. 5, 162 (Kaegi 39) || 1354 τέλειος A em. Bekk.

- ἦν μὲν γὰρ τελέσει, γλυκὺ γίνεται· ἦν δὲ διώκων
μὴ τελέσει, πάντων τοῦτ' ἀνηρότατον. 1355
- 135 Αἰεὶ παιδοφίλησιν ἐπὶ ζυγὸν αὐχένι κεῖται
δύσμορον, ἀργαλέον μνήμα φιλοξενίης.
χρὴ γάρ τοι περὶ παῖδα πονούμενον εἰς φιλότητα
ὥσπερ κληματίνωι χεῖρα πυρὶ προσάγειν. 1360
- Ναῦς πέτερι προσέκυρσας ἐμῆς φιλότητος ἁμαρτῶν,
140 ὦ παῖ, καὶ σαπροῦ πείσματος ἀντελάβου.
Οὐδαμὰ σ' οὐδ' ἀπεὼν δηλήσομαι· οὐδέ με πείσει
οὐδείς ἀνθρώπων, ὥστε με μὴ σε φιλεῖν.
ᾧ παιδων κάλλιστε καὶ ἡμεροέστατε πάντων,
1365 στήθ' αὐτοῦ καὶ μου παῦρ' ἐπάκουσον ἔπη.
145 Παιδὸς τοι χάρις ἐστί· γυναικὶ δὲ πιστὸς ἐταῖρος
οὐδείς, ἀλλ' αἰεὶ τὸν παρεόντα φιλεῖ.
Παιδὸς ἔρωσ καλὸς μὲν ἔχειν, καλὸς δ' ἀποθέσθαι·
πολλὸν δ' εὐρέσθαι ῥήτερον ἢ τελέσαι. 1370
μυρία δ' ἐξ αὐτοῦ κρέμαται κακά, μυρία δ' ἐσθλά·
150 ἀλλ' ἔν τοι ἑταῦτη καὶ τις ἔνεστι χάρις.
Οὐδαμὰ πω κατέμενας ἐμὴν χάριν, ἀλλ' ὑπὸ πᾶσαν
αἰεὶ σπονδαίην ἔρχεαι ἀγγελίην.
Ὀλβιος ὅστις παιδὸς ἐρῶν οὐκ οἶδε θάλασσαν,
1375 οὐδέ οἱ ἐν πόντῳ νῆξ ἐποῦσα μέλει.

1365 INSCR. vasculi Tanagraei a. fere 500 a. Chr. ap. Udalric.
Koehler Ath. Mitt. 9 (1884), 1s Kretschmer Griech. Vasensinschr.
p. 86, 54 Wil. SS. 120 Jac. 77 ὁ παῖδον καλλιστε

1355 cf. Anacreont. 27 B. || 1356 cf. 124 cum adn. || 1357 cf. γυναι-
κοφίλης (Theocr. 8, 60), παρνοφίλης (A.P. 11, 416) || 1357s cf. 1023s ||
1358 δύσλοπον Ahr. H.-W. | φιλοξ. Bacch. 3, 16 || 1359s sui
iuris esse voluit H.-W. || 1361 eodem cadit 1099, cf. 1379 ||
1361s Ar. vesp. 1341ss contulit Reitz. Epigr. u. Skol. 83, 2 ||
1363 ἀπὸν cf. Benecke | eodem fere cadunt 939 A 648 v 363 ||
1364 idem exordium 902. 973 || 1365 ~ 1117 | cf. Oedipod. fr.
2 K. (1) || 1366 cf. 1321 || 1368 eodem cadit 1270 || 1369ss cf. 1353ss ||
1371s cf. Asclep. A. P. 12, 153 || 1372 ἐντός Kal. | ταῦτη vix
sanum λέπη Ahr. || 1375 cf. 1335. 1253 Hor. epod. 2, 1. 5 cum
adn. Heinzi

- 155 Καλὸς ἐὼν κακότητι ἴφιμον δειλοῖσιν ὁμιλεῖς
ἀνδράσι καὶ διὰ τοῦτ' αἰσχρὸν ὄνειδος ἔχεις,
ὦ παῖ· ἐγὼ δ' ἀέκων τῆς σῆς φιλότητος ἁμαρτῶν
ὠνήμην ἔρδων οἶά τ' ἐλεύθερος ὢν. 1380
- Ἄνθρωποι σ' ἐδόκουν χρυσῆς παρὰ δῶρον ἔχοντα
160 ἔλθεῖν Κυπρογενοῦς <...
... Κυπρογενοῦς> δῶρον ἰοστεφάνου
γίνεται ἀνθρώποισιν ἔχειν χαλεπώτατον ἄχθος,
ἂν μὴ Κυπρογενῆς δῶι λύσιν ἐκ χαλεπῶν. 1385
- Κυπρογενὲς Κυθέρεια δολοπλόκε, σοὶ τι περισσόν
165 Ζεὺς τόδε τιμήσας δῶρον ἔδωκεν ἔχειν·
δαμναῖς [δ'] ἀνθρώπων πυκινὰς φρένας, οὐ δέ τίς ἐστιν
οὕτως ἴφθιμος καὶ σοφὸς ὥστε φρυγεῖν.

1377 φιμον A φρενῶν Haupt φίλων Bekk. φιλῶν (φλῶν) D. ||
1377s cf. 31s 597s || 1378 eodem fere cadit 546 || 1379 sim. cadunt
1099. 1361 || 1381s duo disticha temere coaluisse vidit Bekk.,
qui idem iteravit Κυπρογενοῦς ex 1304. 1382, negat Kal., qui
conectit K., δ. ἰοστεφάνου. ceterum v. 1304 adn. || 1384 eodem
cadit 295 || 1385 an A ἦν Schnw. || 1386 κνθεῖρα A em. Bekk. |
Sapph. 1, 1s Ἀφρόδιτα ... δολοπλόκε | sim. cadit 769 || 1386s cf.
Hes. theog. 399s || 1388s spectant prooemium (1231ss 1235ss) ||
1388 δ' del. Hart. | Ξ 294 πυκ. φρ. | idem fere de Cupidine
Hes. theog. 122

ΠΥΘΑΓΟΡΙΚΑ

ΧΡΥΣΑ ΕΠΗ

Ἀθανάτους μὲν πρῶτα θεούς, νόμοι ὥς διάκειται,
τίμα καὶ σέβου δοκον. ἔπειθ' ἥρωες ἀγανούς
τούς τε καταχθονίους σέβει δαίμονας ἔννομα ῥέζων
σοὺς τε γονεῖς τίμα τούς τ' ἄγχιστ' ἐγγεγαῶτας.
τῶν δ' ἄλλων ἀρετῇ ποιεῦ φίλον ὅστις ἄριστος.

1s IAMBL. vit. Pyth. 144 περὶ δὲ τοὺς δοκούς εὐλαβῶς οὕτως
διέκειντο πάντες οἱ Πυθαγόρειοι μεμνημένοι τῆς Πυθαγόρου ὑπο-
θήκης τῆς [1. 2] | PROCL. in Tim. I 203, 24 D. ὥσπερ εἰδῶθαι
λέγεσθαι παρὰ τοῖς Πυθαγορείοις τό· ἀθανάτους—τίμα || 4 STOB.
4, 5 (ὅτι χρὴ τοὺς γονεῖς κτλ.), 11 p. 621 H. [SMA] Πυθαγό-
ρου ἐκ τῶν Χρυσῶν ἐπῶν.

de editione a P. C. van der Horst curata v. praefationis
p. IV. cf. quoque Fabre d' Olivet I versi d'oro con esame,
spiegazione e sviluppo Bari 1931 | tit. πυθαγορικά χρυσὰ ἐπη M
rubro π. ἐπη τὰ οὕτως ἐπικαλούμενα χρυσὰ στοιχειώσεων περιέχον-
τα τῆς τελειότητος τῶν πυθαγορείων φιλοσοφίας V | adde S. Lind-
stam Eranos 29 (1931), 146ss Cod. Upsaliens. Graec. 21 s. XV/XVI
fol. 29s (U), qui exhibet textum (Χρυσὰ ἐπη τοῦ Πυθαγόρου) et
Πυθαγορικῶν χρυσῶν ἐπῶν φράσις (idem quod cod. Bodl. auct.
F 6, 26 = Codic. misc. I 20) G. Vollgraff Mn. 60 (1932), 435s |
Iamblichum et Alciphronem (3, 55, 7) primos Χρ. ἔ. titulo usos
esse recte statuit Nauck p. 219ss cf. Lucr. 3, 12 aurea dicta
(Epicuri) Cic. off. 3, 70 illa aurea (verba), veteris cuiusdam for-
mulae, sed accuratius Chalcid. ad v. 70s Aurei versus || 1ss cf.
Ps.-Phocyl. 8 cum adn. Plat. rep. 3, 392^a περὶ... θεῶν... καὶ
περὶ δαιμόνων τε καὶ ἥρώων καὶ τῶν ἐν Αἴδου | adde Diog. Laert.
8, 23 de Triptolemi praeceptis primis Xenocr. fr. 98 H. (Kern)
Iambl. v. P. 31 || 4 Ps.-Hes. scut. 20 τῶς γὰρ οἱ διέκειτο | Herod.
9, 26 ἐπὶ διακειμένους | διάκειται Arceus διάκεινται || 2 Eur.
Suppl. 594s τοὺς θεοὺς ἔχειν, ὅσοι δέκην σέβονται Plat. leg. 6, 777^d
ὁ φύσει... σέβον τὴν δέκην || 3 ad κ. δ. cf. A. P. 7, 333, 1 | E 403
αἰσῶτα ῥέζων Hom. epigr. 15, 23 αἰσῶτα ῥέζειν || 4 σοὺς τε UV
dett. Hierocl. lemm. Stob. SA (cf. Ps.-Phocyl. 8) τοὺς τε M Hie-
rocl. comm. (?) Stob. M | Herod. 5, 79 τῶν ἀγχιστὰ δέσθαι | ἐγγε-
γαῶτας Hierocl. V lemm. et comm. (οἱ ἀγχιστεῖς· οἱ ἐγγύτατα τῶν
γονέων ὄντες) ἐγγε- V ἐγγ- M (κ e corr.) dett. Stob. || 5 ἄριστος V
(errore) | Hom. Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος

πράξι δ' εἶκε λόγοισ' ἐργοῖσι τ' ἐπωφελίμοισι.
μὴ δ' ἐχθαίρει φίλον σὸν ἁμαρτάδος εἵνεκα μικρῆς,
ὄφρα δύνῃ· δύναμις γὰρ ἀνάγκης ἐγγύθι ναίει.

Ταῦτα μὲν οὕτως ἴσθι, κρατεῖν δ' εἰθίλῃς τῶνδε,
γαστροὺς μὲν πρῶτιστα καὶ ὕπνου λαγνείης τε
καὶ θυμοῦ. προήξῃς δ' αἰσχρὸν ποτε μήτε μετ' ἄλλον
μήτ' ἰδίῃ· πάντων δὲ μάλιστ' αἰσχύνοιο σαντόν.
εἴτα δικαιοσύνην ἀσκεῖν ἐργῶι τε λόγῳ τε,
μὴ δ' ἀλογίστως σαντόν ἔχειν περὶ μηδὲν ἐθίλῃς,
ἀλλὰ γνῶθι μὲν, ὥς θανέειν πέπρωται ἅπασιν,
χρήματα δ' ἄλλοτε μὲν κτᾶσθαι φιλεῖ, ἄλλοτ' δ' ἀλέσθαι.

7s SIMPLIC. in Epict. 30 p. 328 Schw. πειθόμενον τῷ χρυσῷ
ὄντως ἐκείνῳ παραγγέλματι· μὴ δ'—δύνῃ || 8 GENES. hist.
reg. p. 89, 19 ed. Bonn. τῆς ἀνάγκης κορυφωμένης, ἐπεὶ περ
'δύναμις ἂ. ἐγγ. v.' || 9—16 STOB. 3, 1 (π. ἀρετῆς), 11 p. 6 H. [M]
Πυθαγόρου· κρατεῖν δὲ εἰθίλῃς κτλ. || 9s AMMON. in Porphyrt.
isagog. p. 15, 17 Busse καὶ γὰρ καὶ ὁ ἡθικός νόμος τίθησιν ἐαν-
τῷ, ὅταν λέγῃ· κρατεῖν δ' εἰθίλῃς—ὕπνου καὶ φιλότιτος ||
11s HIEROCL. comm. 13 p. 447M. προήξῃς δ'—σαντόν || 12 GALEN.
π. διαγνώσεως καὶ θεραπείας τῶν ἐν τῇ ἐκείστῳ ψυχῇ ἰδίων παθῶν
5 vol. 5, 26 K. σὺ δὲ σαντόν αἰδοῦ μάλιστα πειθόμενος τῷ πάντι·
πάντων—σαντόν | STOB.² 3, 24 (π. τοῦ συνειδέσθαι), 2 p. 601
H. [SMA Mac.] Πυθαγόρου· π.—σ. | ELLIEN proleg. philos. 12
p. 34, 10 Busse ἡνέκα ἐπάδωμεν ἐαυτοῖς τὰ τῷ ὄντι Χρυσὰ ἐπη
Πυθαγόρου τό· π.—σ.

6 πράξις εἶχε U | Plat. leg. 10, 888^a ἐν πράξει λόγοις... νουθετῶν |
ἐπωφελίμοις V dett. Hierocl. lemm. et comm. (ἐπ' ὀφείλει τῇ
ἡμετέρῳ πράττονσιν) || 7 ἐχθαίρει V | Phot. lex. p. 88, 2 Reitz.
ἁμαρτάδα Ἡρόδοτος [1, 91] καὶ οἱ ἄλλοι Ἴωνες | μικρῆς M dett.
Simpl. | cf. Iambl. v. P. 232 (p. 124, 25s Deu.) || 8 ἐγγ. v. Hes.
op. 288 | Chaerem. fr. 18 p. 788 N.² contulit Nauck || 9 τ. μ. σὺ.
ζ. = Theogn. 31 | ad κ. cf. 49 | εἰθ. reit 35, sed cf. Stob. ||
10s cf. Tim. Loc. 102^a. 103^a || 10 μὲν om. Stob. || 11s ad rem
cf. Ps.-Phocyl. 76 Democ. 84 Die.-Kr.⁵ Musonium Democritum
Theophrastum Catonem ap. Stob. 3, 31, 6ss || 11 προήξῃς dett.
Stob. || 12 μήτ' αὐτός Stob.¹ | δὲ] δὴ Stob.² SM^dA | αἰσχύνοιο M
dett. || 13 Herod. 1, 96 δικαιοσύνην... ἥσκει | cf. Plat. Gorg.
527^a Iambl. v. P. 167 | ἀσκεῖ dett. pauci Hierocl. comm. p. 435
Stob. | ἐργῶι τε καὶ λόγῳ Plat. || 14ss cf. Nauck p. 211s || 14 ἀλό-
γιστον M | παρὰ M | ad rem cf. 27, 39 | Plat. Tim. 87^c τὰ δὲ...
μέγιστα ἀλογίστως ἔχομεν || 15s cf. Ps.-Phocyl. 109 || 15 Γ 309
θανάτου τέλος πεπρωμένον ἐστίν || 16 φιλεῖ M dett. | ἄλλοτε δ' M
Stob. | cf. Ps.-Phocyl. 27 cum adn.

ὅσσα δὲ δαιμονίαισι τύχαις βροτοὶ ἄλγε' ἔχουσιν,
 ἦν ἂν μοῖραν ἔχῃς, ταύτην φέρε μὴ δ' ἀγανάκει.
 ἰᾶσθαι δὲ πρέπει καθ' ὅσον δύνῃ, ὧδε δὲ φράζω.
 οὐ πάνυ τοῖς ἀγαθοῖς τούτων πολὺ Μοῖρα δίδωσιν.

Πολλοὶ δ' ἀνθρώποισι λόγοι δειλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ
 προσπίπτουσ', ὧν μήτ' ἐκπλήσσοο μήτ' ἄρ' εἰσῆς
 εἰργεσθαι σαντόν. ψεῦδος δ' ἦν πέρ τι λέγεται,
 πράως εἶχ'. ὁ δὲ τοι ἔρέω, ἐπὶ παντὶ τελείσθω.
 μηδεὶς μήτε λόγῳ σε παρείπημι μήτε τι ἔργῳ
 πρῆξαι μηδ' εἰπεῖν, ὅ τί τοι μὴ βέλτερόν ἐστιν.

Βουλεύου δὲ πρὸ ἔργου, ὅπως μὴ μωρὰ πέληται.
 δειλοῦ τοι πράσσειν τε λέγειν τ' ἀνόητα πρὸς ἀνδρός.
 ἀλλὰ τὰδ' ἐκτελέειν, ἃ σε μὴ μετέπειτ' ἀνήσει.
 πρᾶσσε δὲ μηδὲν τῶν μὴ ἐπίστασαι, ἀλλὰ διδάσκειν

17s PLVT. consol. ad Apoll. 29 p. 116^e καλῶς δ' οἱ Πυθαγό-
 ρεῖοι παρεκελεύσαντο λέγοντες· | Ps.-PLVT. vit. Hom. 153 p. 424
 Bern. παρὰ τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ Πυθαγορικόν· | Stob. 4, 44 (ὅτι δεῖ
 γενναίως φέρειν τὰ προσπίπτοντα κτλ.), 17 p. 962 H. [SMA] Πυ-
 θαγόρου· || 21—26. 39 Stob. 3, 3 (π. φρονήσεως), 21 p. 199 H. [MA
 Tr.] Πυθαγόρου ἐκ τῶν Χρυσῶν ἐπῶν (ἐκ τ. Χρ. ἐπ. om. Tr.)· ||
 25s Hierocl. comm. 18 p. 459 M. || 29 Hierocl. comm. 18 p. 459 M.

17s cf. Iambl. v. P. 145 || 17 δὲ M dett. Stob. C Plut. τε UV
 Hierocl. Ps.-Plut. | δαιμονίῃσι Plut. | Plat. Hipp. mai. 304^b ἐμὲ
 δὲ δαιμονία τις τύχη... κατέχει | α 34 ὑπὲρ μόνον ἄλγε' ἔχουσιν ||
 18 ὧν M dett. Hierocl. Stob. | ἔλῃς M dett. Stob. | ταύτην V Hierocl.
 lemm. Stob. πράως M dett. Hier. comm. p. 442. 445 καλῶς Hier.
 p. 438. 441 | φέρε] ἔχε Plut. | Plat. Phaed. 69^d οὐ χαλεπῶς φέρω
 οὐδ' ἄγ. || 20 μοῖρα Horst || 21 λόγοι om. V | Hes. fr. 164 Rz. δειλῶν
 τε καὶ ἐσθλῶν τέκμαρ ἐραργές || 21s Polyb. 4, 85, 5 ὅταν δὲ κατὰ τινος
 τῶν φίλων... προσπέσῃ τις αὐτῷ λόγος | Plat. rep. 4, 436^e οὐδὲν
 ... ἡμᾶς τῶν τοιούτων λεγόμενον ἐκπλήξῃ || 22 ἐκπλήσσοο M ||
 23 ὄργεσθαι M | δ' ἦν πέρ τι | δῆν (ἦν) τί σοι Stob. M^d Tr. δ' ἂν τί
 σοι Stob. A δ' ἂν σοι τι Gesn. | γένηται Stob. || 24 εἶχ' V εἶχε
 Hierocl. lemm. et comm. Stob. C ἴσχι' M εἶχ' et ἴσχ' dett. |
 B 257 ἀλλ' ἐκ τοι ἔρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἐστί | πᾶσι Stob. ||
 25 λόγος M dett. | παρείπη M | Z 337 με παρείπουσ'... μαλακοῖς
 ἐπέεσσιν | μηδὲ τι Stob. A μὴ τέ τοι Monac. 476 | ἔργον M || 26 πρῆ-
 ξες M πράξαι Stob. M^d A | τοι μὴ om. Stob. A μὴ om. Stob. M^d |
 βέλτ. ε. Hom. || 27 cf. 14. 39 | πως M || 27ss de versibus a Stob.
 omissis cf. Hense l. c. || 28 πρῆσσειν M dett. || 29ss cf. Ps.-Isocr. ad
 Demonic. p. 12^b (Horst) || 29 ἀνύσῃ V Hierocl. lemm. et p. 459 M.
 (C) an recte (cf. 34. 39) ? || 30 πρῆσσε M dett. | μηδὲν ὧν V μηδὲ ἐν
 ὧν M dett. em. Mull. Nauck cum paucis dett. (U) | διδάσκων M dett.

ὅσσα χρεῶν, καὶ τερπνότατον βίον ὧδε διάξεις.
 οὐ δ' ὕγείας τῆς περὶ σῶμ' ἀμέλειαν ἔχειν χοή,
 ἀλλὰ ποτοῦ τε μέτρον καὶ σίτου γυμνασίων τε
 ποιεῖσθαι. μέτρον δὲ λέγω τὸδ', ὃ μὴ σ' ἀνῆσει.
 εἰθίζον δὲ δίαταν ἔχειν καθάρειον ἄθροπτον
 καὶ πεφύλαξο τοιαῦτα ποιεῖν, ὅποσα φθόνον ἴσχει.
 μὴ δαπανᾶν παρὰ καιρὸν ὅποια καλῶν ἀδαήμων
 μηδ' ἀνελεύθερος ἴσθι. μέτρον δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστον.
 πρᾶσσε δὲ ταῦθ', ἃ σε μὴ βλάπτει, λόγισαι δὲ πρὸ ἔργου.

32—35 Stob. 4, 37 (π. ὕγείας κτλ.), 1 p. 877 H. [SMA]
 Πυθαγόρου· || 34 Hierocl. comm. 18 p. 459 M. μέτρον
 κτλ. || 37s Stob. 3, 15 (π. ἀσωτίας), 7 p. 477 H. [SMA Mac.]
 Πυθαγόρου·

31 Plat. Epin. 986^e ἄριστα... εὐτυχέστατά τε διάξεν τὸν βίον |
 διάξης M || 32ss cf. Iambl. v. P. 97 || 32 ὕγείας Stob. C ὕγείης M
 dett. Horst | περὶ] κατὰ SMA (+τὸ Tr.) || 33 σίτου M dett. || 33s τε
 π.] πεποιῆσθαι Stob. A | cf. Ps.-Phocyl. 68s Ps.-Plat. Anter. 134^e
 τὰ μέτρα γυμνάσια τὴν εὐεξίαν ἐμποιοῦν τοῖς ἀνθρώποις Iambl.
 v. P. 163 || 34 τὸδ'] τοῦτο Stob. A τοῦδ' Stob. M | ἀνύσῃ V dett.
 Hierocl. lemm. et p. 459 (C) Stob. A vide an recte | cf. 29. 39 ||
 35 εἰθίζον M ἐθίζον Stob. S ἐθνίζον Stob. M ἐθίζουσαν Stob. A |
 ἔχεν Stob. M | καθάρειον Stob. C | Athen. 3, 74^d ἡ συνή... ἡγε-
 μῶν τοῦ καθάρειον βίον τοῖς ἀνθρώποις ἐγένετο | ἄθροπτον M |
 Plut. apoth. 17 p. 180^e ἀθροῦσι δαίτων μενόν καὶ ἀσθητῶς.
 cf. eiusdem consol. ad Apoll. 5 p. 609^e ἀθροῦσι τῇ περὶ δαίταν ||
 36 καὶ τις φύλαξο πρᾶττειν ταῦθ' ὅτι ὅσα φθ. ἴ. M | τοιαῦτα
 Monac. 476 dett. alii Hierocl. lemm. et p. 458 M. ταῦτα V γε
 ταῦτα dett. || 37 δαπανῶν V dett. Hierocl. Horst δαπάνα Cob. |
 ὅποια καλῶν ἀδαήμων] ἀπειροκάλως ἐνὶ ἡμῶν Stob. C π. ἀνοή-
 μων ci. Buech. ἀπειροκάλως glossema dictionis καλῶν ἀδαή-
 μων putat fuisse Hense | ἀπειρ. vox Platonica | μ 208 κακῶν
 ἀδαήμονες || 37s cf. Ps.-Phocyl. 81s Iambl. v. P. 169 || 37ss inter-
 dicta multa exhibet Hes. op. 707ss (Kern) || 38 Plat. rep. 6,
 486^b ὁ κόσμος καὶ μὴ φιλοχρήματος μὴδ' ἀνελεύθερος | ad μέτρον
 δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστον cf. Theanus epist. ap. Herch. p. 606, 27
 καὶ ἐπὶ τοῦτο δεῖ νοεῖν, μέτρον δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστον et Ps.-Phocyl.
 36 cum adn. et 137; praeterea v. Theogn. 401 cum adn. ||
 39 πρῆσσε M | ταῦτα V Stob. M^d Tr. | ἃ σε μὴ M dett. Hierocl.
 comm. Stob. C ἃ μὴ σε V dett. Hierocl. lemm. Stob. Tr. |
 βλάπτει V dett. Hierocl. lemm. et comm. (cf. 29. 34) βλάπτει
 Stob. M^d A βλάπτει Tr. | λόγισαι M | cf. 14. 27 | add. MU e Por-
 phyr. vit. Pyth. (40) πρῶτα μὲν ἐξ ὑπνοῦ μελίφρονος ἐξυπνασάς
 εὐ μάλα πωπνέειν (πωπνέειν vel μάλ' ὀπνέειν Mull. Nauck) ὅσ'
 ἐν ἡματι ἔργα τελέσεις· cf. Pyth. vers. V p. 230 Nauck

Μῆ δ' ὕπνον μαλακοῖσιν ἐπ' ὄμμασι προσδέξασθαι, 40
πρὶν τῶν ἡμερῶν ἔργων τρις ἑκαστον ἐπελθεῖν·
'πῆν παρέβην; τί δ' ἔρεξα; τί μοι δέον οὐκ ἐτελέσθ'
ἀρξάμενος δ' ἀπὸ πρώτου ἐπέξειθι καὶ μετέπειτα
δειλὰ μὲν ἐκπρήξας ἐπιπλήσσο, χρηστὰ δὲ τέρπειν.

40—44 HIEROCL. comm. 19 p. 460 M. | ARRIAN. dissert. 3, 10, 2 p. 263s Sch. ἑκάστου δόγματος ὅταν ἡ χρῆσι παρῇ, πρόχειρον αὐτὸ ἔχειν δεῖ· ἐπ' ἀρίστου τὰ περὶ ἀρίστου... ἐν κοίτῃ τὰ περὶ κοίτης· cf. 24, 6, 32ss p. 415 Sch. | AMMON. in Porphyr. isagog. p. 15, 23 Busse καὶ δικάζει (ὁ ἡθικός) δ' εἰσὶν, ὅτε φησὶν· || 40—42. 44 ELIAS proleg. philos. p. 34, 17 Busse ἡνίκα πάλιν ἐπαύδωμεν ἑαυτοῖς τὰ αὐτὰ Χρυσᾶ ἔπη· μὴ δὲ ὕπνον—οὐκ ἐτελέσθῃ; αἰσχροὶ μὲν ἐκπρήξας ἐπιπλήσσο, ἐσθλὰ δὲ τέρπειν || 40—42 PORPH. vit. Pyth. 40 πρὸ μὲν οὖν τοῦ ὕπνου ταῦτα ἑαυτῶν τὰ ἐπὶ ἐπαύειν ἑκαστον· [40—42]. πρὸ δὲ τῆς ἐξαναστάσεως ἐκεῖνα· (cf. supra ad 39 et SCHOL. ad l. ταῦτα πάντα ἐν τοῖς Χρυσοῖς ἐπεσιν τὰ παραγγέλματα κεῖται) | AVSON. 363, 14ss non prius in dulcem declinans lumina somnum omnia quam longi reputaverit acta diei: qua praetergressus, quid gestum in tempore, quid non? cf. HOR. sat. 1, 4, 133ss CYPR. GALL. gen. 912 || 42 PLVT. superst. 7 p. 168^b προσκρούσας ἐν πολιτείαις καὶ περιπεσὼν ἀδοξίας... ἢ διαβολαῖς... τὴν αἰτίαν ἐξ αὐτοῦ καὶ τῶν περὶ αὐτὸν ἀνασκοπεῖ· curios. 1 p. 515^t ἑκάστου πρὸς ἑαυτὸν λέγοντος· | DIOG. LAERT. 8, 22 (SVID. s. Πυθαγόρας) λέγεται παρεγγυᾶν αὐτὸν (τὸν Πυθαγόραν) ἑκάστοτε τοῖς μαθηταῖς τάδε λέγειν εἰς τὸν οἶκον εἰσιούσιν· | THEMIST. or. 13, 175^a εἶτα οὐδὲ ἐπιλέγει αὐτοῦ εἰς τὸν ὕπνον ἰών· ποῖ παρέβην κτλ. | EYSTRAT. in Arist. eth. Nicom. p. 2, 9 Heylb. ἢ ἐν μηδενὶ ποτε τοῦ εἶ ἀπολείποτο, ὡς ἐφ' ἑκάστου λέγειν τῶν πεπραγμένων ὡς Φωκυλίδης· πῆν παρέβην κτλ. | CIC. Cato 38 Pythagoreorumque more exercendae memoriae gratia, quid quoque die dixerim audierim egerim, commemoro vesperi || 43s AVSON. 363, 24ss sic dicta et facta per omnia ingrediens ortoque a vesperere cuncta revolvens offensus pravis dat palmam et praemia rectis || 44 CLEM. Alex. paed. 1, 94, 1 p. 146 St.² καὶ μοι δοκεῖ συνεῖς τοῦτο ὁ Σάμιος παραγγέλλειν Πυθαγόρας· δειλὰ μὲν — τέρπειν.

40ss cf. Iambl. v. P. 256 (p. 138, 3ss Deu.) cum adn. || 40 K 2 μαλακοῖ δεδομένοι ὕπνοι || 41 ἡμερῶν Arrian. C | ἔργων λογίσασθαι ἑκαστα Arrian. C | ε. λογ. ἑκαστον Hierocl. comm. p. 461 bis || 42 πῆν/τί Ammon. C | μοι δέον/δέ μοι vel μοι δὲ Ammon. C | δέον ἐκτελέσθαι Arrian.¹ || 43 δ' om. V | ἀπὸ τοῦ πρώτου διέξειθι Ammon. C | ἀπὸ τοῦδε ἐπέξειθι Arrian. C | αὐτὰρ ἔπειτα Ammon. C || 44 δειλὰ VM plerique Hierocl. δειλὰ Monac. 476 alii cum dett. Arriani αἰσχροὶ Ammon. Elias | ἐπρήξας Eliae unus cod. βέξας Arrian. C | ἐσθλὰ δὲ M Elias | τέρπειν dett. Clem. Arrian. Anecd. Hierocl. pars codic. Ammon. Elias | add. MU al. ταῖς αὐταῖς ἀρεταῖς ποιεῖ φίλον ὃν κ' ἐθέλησθα (cf. 5)

ταῦτα πόνει, ταῦτ' ἐκμελέτα, τούτων χρὴ ἐρᾶν σε· 45
ταῦτά σε τῆς θεῆς ἀρετῆς εἰς ἔχνια θήσει
ναὶ μὰ τὸν ἀμετέροι ψυχᾷ παραδόντα τετρακτὸν,
παγὰν ἀενάου φύσεως.

45s IAMBL. protr. 3 p. 10 P. ἔστι δὲ καὶ ἄλλος τόπος γνώμαις χρώμενος... ὃν ἔχοντες παρελκόμενοι ἐν ἄλλοις τε καὶ ἐν τοῖς Χρυσοῖς ἔπαισιν, ὃν ὀλίγα ἄντα δειγμάτων παραθετέον τὰ τοιαῦτα· | GEORG. CEDREN. synops. 1 p. 274, 18 ed. Bonn. Πυθαγόρας δὲ ὁ Σάμιος... καὶ τὰ Χρυσᾶ ἔπη ἔγραψεν... ταῦτα, φησὶ, πόνοι κτλ. | HIEROCL. comm. prooem. p. 416 M. || 47 IULIAN. or. 6 p. 196^b ἄρως οὗ γαστήρ ἄρχει σου καὶ τὰ ἐνεργον γαστρός... οὕτω τῆς ἐλευθερίας ἐθίγεις οὐδὲ ἐγεύσω τοῦ νέκταρος· οὐ μὰ τὸν ἐν στέροισιν ἐμοῖς π. τ. consilio detorsit Iulianus | MACR. somn. Scip. 1, 6.41 (numerus) quaternarium quidem Pythagorei, quem τετρακτὸν vocant, adeo... venerantur, ut ex eo et iuris iurandi religionem sibi fecerint: οὐ μὰ τὸν ἀμετέροι κτλ. per qui nostrae animae numerum dedit ipse quaternum || 47s DAVID proleg. philos. 15 p. 48, 24 Busse ὁ τέσσαρα ἀριθμὸς πᾶν ἦν τίμιος παρὰ τοῖς Πυθαγορείοις, ὡς καὶ αὐτοὶ ὁμνύοντες εἰς τὸν Πυθαγόραν δηλοῦσι λέγοντες· ναὶ μὰ τὸν ἀμετέροις ψυχαῖς—φύσεως, τοῦτ' ἔστι· 'ναὶ μὰ τὸν Πυθαγόραν τὸν παραδόντα ἡμῖν τὸν τέσσαρα ἀριθμὸν τὴν πηγὴν τῆς ἀενάου φύσεως' | GEORG. CEDREN. synops. 1 p. 275, 2 ed. Bonn. δοκοῖ τὰ λεχθέντα πιστοῦται (Πυθ.) λέγων οὕτως· ναὶ μὰ—φύσεως | PROCL. in Tim.¹ I 16, 31 D. οἱ τὸν ἀριθμὸν ὁμνούντες [v. IX p. 234 Nauck]· 'πατέρα μακάρον καὶ ἀνδρῶν καὶ τὴν τετρακτὸν παγὰν ἀενάου φύσεως' || 53, 5 D. οὕτω δὲ καὶ αὐτὴν τὴν τετρακτὸν π. ἀ. φ. ὁμνῆσεν ὁ τῶν Χρυσῶν ἐπὶ πατὴρ | NICET. in Greg. Naz. vol. 2 p. 1227 ed. Colon. ὁμνῶν δὲ οὕτως οἱ τοῦτον (τοῦ Πυθ.) μαθηταί, καθὼς ἐν τοῖς Χρυσοῖς καλονόμενοι ἔπαισιν αὐτοῦ φησι· || v. 43 contextum genuinum praebent (cf. Pyth. vers. IV p. 229s Nauck): AET. placit. 1, 3, 8 ap. Plut. epit. 1, 3 p. 877 (Stob. I, 10, 12 p. 125 W. [FP]) = DOXOG. Gr. p. 282 (Vorsokrat. 1, 454s Die.-Kr.⁵ Die. Archiv f. Gesch. d. Philos. 3, 457) διὸ καὶ ἐφθέγγοντο οἱ Πυθαγόρειοι ὡς μερίστον δοκῶν ὄντος τῆς τετραδός· οὐ μὰ τὸν ἀμετέροι ψυχᾷ... φύσεως εἰζώμα τ' ἔχουσιν | HIPPOCL.

46 θέλας dett. Iambl. Georg. || 47 ναὶ μὰ C Hierocl. David Georg. Nicet. οὐ μὰ ceteri | ἀμετέροις ψυχαῖς David ἀμετέροι κεφαλῇ Stob. Sext. Empir.¹ Hippol.¹ ἀμετέρας σοφίας Iambl.¹ ἀμετέροι γενεᾷ Porph. Theol. arithm. ἀμετέροι γενεᾷ Iambl.² | παραδόντα Iambl.¹ | cf. τριπλῶς ap. Athen. 11, 480^b (v. l.) || 48 πηγὴν Sext. Empir. plerique Hippol.^{1,2,4} Theo Smyrn. | αἰενάου M ἀενάου dett. haud pauci et auctorum codic. plerique | φύσεως Aet. cod. Paris. 1734 Porph. Theol. arithm. σοφίας Stob. [adn.: εἰζώμα τ' Aet. codic. AB Hippol.⁴ Theon. Smyrn. cod. A εἰζώματα testes reliqui et codic. om. Hippol.¹]

Ἄλλ' ἔρχεσθ' ἐπ' ἔργον
θεοῖσιν ἐπενεξάμενος τελέσαι. τούτων δὲ κρατήσας
γνώσασθαι ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων
σύστασιν, ἥ τε ἕκαστα διέρχεται, ἥ τε κρατεῖται.
γνώσῃ δ' ἡ θέμις ἐστί, φύσιν περὶ παντός ὁμοίην,
ὥστε σε μήτε ἀελεῖτ' ἐλπίζειν μήτε τι λήθειν.
γνώσῃ δ' ἀνθρώπους αὐθαίρετα πῆματ' ἔχοντας

elench.¹ 6, 23, 4 p. 150 W. *ἄθεν καὶ ὄρκος τίς ἐστι τοῖς Πυθαγο-
ρικοῖς ἢ τῶν τεσσάρων στοιχείων συμφωνία. ὁμνῶνσι δ' οὕτως·
ναὶ μὰ... πηγῇν... ἔχουσιν* ² 1, 2, 9 p. 6 W. *αὐτήν δ' Πυθα-
γόρας ἔφη ἱερὰν τετρακτὴν· πηγῇν—ῥιζώματα ἔχουσιν.* cf. ³ 4,
51, 7 p. 75 W. ⁴ 6, 34, 1 p. 162 W. | SECT. Empir. adv. math.¹
p. 209, 24 Bekk. p. 22 M. οἱ Πυθαγορικοὶ ποτε μὲν εἰώθασιν λέ-
γειν τό [v. X p. 234s Nauck]· 'ἀρεθμῶν δὲ τε πάντ' ἐπέκειν', ὅτε δὲ
τὸν φυσικώτατον ὁμνῶναι ὄρκον οὕτως [Vorsokr. 1, 454, 15 Die-
Kr.⁵]· οὐ μὰ τὸν—ἔχουσιν. cf. ² p. 722, 4s; ³ p. 723, 27 Bekk.,
ubi πηγῇν—ἔχ. | PORPH. vit. Pyth. 20 δὲ αὐτῆς (τῆς τετρακτὸς)
ἐπιμύνην ὡς θεὸν τινα τὸν Πυθαγόραν ἐπιφθεγγόμενον πάντες ἐπὶ
πᾶσι τοῖς ἐπ' αὐτῶν βεβαιουμένοις· οὐ μὰ... ἔχουσιν | IAMB. vit.
Pyth.¹ 150 ἀναφέρεται γὰρ μὴν εἰς τοὺς Πυθαγορικοὺς καὶ τοι-
σάδε τις ὄρκος, αἰδῶ μὲν ποιουμένων ὀνομάζειν Πυθαγόραν..., διὰ
δὲ τῆς εὐρέσεως τῆς τετρακτὸς δηλοῦντων τὸν ἄνδρα· οὐ μὰ τὸν
ἀμ. σοφίας—ἔχ. ² 162 εἰς ὄρκον σχήματα περιέσταιτο (i. Πυθαγό-
ρον πλάσματα καὶ ποιήματα) τοῖς ὀμακόσι· οὐ μὰ τὸν—ἔχουσιν |
THEO SMYRN. expos. rer. math. p. 94, 6 Hill. διὸ καὶ ὄρκος ἦν
αὐτοῖς (τοῖς Πυθαγορικοῖς)· οὐ μὰ τὸν—ἔχ. | THEOL. arithm.
p. 22, 20 de Falco καθά που καὶ Ἑμπεδοκλῆς· οὐ μὰ τὸν—
ἔχουσιν || 49—53 IAMB. protr. 3 p. 11 P. εἰς γὰρ τὴν θεωρη-
τικὴν σοφίαν διὰ τούτων παρακαλεῖ τούτων δὲ—λήθειν ||
54 CHRYSIPP. ap. Gell. 7, 2, 12 [fr. 1000 II p. 294 Arn.] διὸ καὶ
ὑπὸ τῶν Πυθαγορείων εἴρηται [54] ὡς τῶν βλαβῶν ἑκάστοις
παρ' αὐτοῖς (sic sive αὐτοῖς G.) γινομένων καὶ καθ'
ὁρμὴν αὐτῶν ἀμαρτανόντων τε καὶ βλαπτομένων καὶ κατὰ τὴν
αὐτῶν διάνοιαν καὶ θέσιν || 54s IAMB. protr. 3 p. 12 P. αἱ δὲ
ἐπὶ τούτοις γνώμαι ἀπὸ τῆς προαιρετικῆς ἐν ἡμῖν ζωῆς ποιοῦν-
ται τὴν παράκλησιν ὅλον· γνώσῃ δ'—τλήμονας... pergit
paulo post: παραπλήσια δὲ τούτοις καὶ τὰ τοιαῦτά ἐστιν· οἷ τ'
ἀγαθῶν—συνιᾶσιν

49 λ 46 ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν | δὲ om. M | ad χρ. cf. 9 || 50 ω 64
ἀθάνατοι τε θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι || 52s om. M errore in fine
f. 4v || 52 δ' ἢ M plerique Hierocl. Horst δ' ἢ V | Hom. ἡ θέμις
ἐστί et ἀσπίδα παντός· ἔσσην || 54 Soph. Oed. reg. 1230s τῶν δὲ
παιμῶν μάλιστα λυποῦσ' αἱ φανῶσ' αὐθαίρετοι || 54ss cf. Horst
p. 41ss Orph. fr. 233 p. 247 K.

τλήμονας, οἷ τ' ἀγαθῶν πέλας ὄντων οὐτ' ἐσορῶσιν
οὔτε κλύουσι, λύσιν δὲ κακῶν παῦροι συνιᾶσιν.
τοίη Μοῖρα βροτῶν βλάπτει φρένας· οἱ δὲ κύλινδροι
ἄλλοι' ἐπ' ἄλλα φέρονται ἀπειρονα πῆματ' ἔχοντες.
λυγρὰ γὰρ συνοπαδὸς Ἑρὶς βλάπτουσα λέληθεν
σύμφυτος, ἥν οὐ δεῖ προάγειν, εἰκοντα δὲ φεύγειν.

Ζεῦ πάτερ, ἡ πολλῶν γὰρ κακῶν λύσεως ἀπαντας,
εἰ πᾶσιν δείξαις, οἷοι τω δαίμονι χρῶνται.
ἀλλὰ σὺ θάρσει, ἐπεὶ θεῖον γένος ἐστὶ βροτοῖσιν,
οἷς ἱερὰ προφέρουσα φύσις δεικνυσιν ἕκαστα.
ὦν εἰ σοὶ τι μέτεστι, κρατήσεις ὦν σε κελεύω
ἐξακέσας, ψυχὴν δὲ πόνων ἀπὸ τῶνδε σαώσεις.
ἀλλ' εἴργου βρωτῶν ὦν εἵπομεν ἐν τε Καθαρμοῖς

58—60 IAMB. protr. 3 p. 13 P. οὐ γὰρ ἀνεκτὸν ἐστὶ κυλινδρίους
ἐοικότας· 'ἀλλ. ἐπ' ἄ. φέρεσθαι ἀπ. π. ἔχοντας'... paulo post per-
git: ἡ δὲ μετὰ ταῦτα γνώμη ἐστὶ τοιαύτη· λυγρὰ γὰρ—φεύγειν ||
60 SIMPLIC. in Epict. 2 p. 85 Schw. ὅπερ δ' τῶν Χρυσοῶν ἐπὶ ὧν
ποιητῆς εἶπεν, εἰκοντα χρὴ φεύγειν ἀπὸ τῶν τοιούτων || 61—63 IAMB.
protr. 3 p. 14 P. πρὸς γὰρ μὴν τὴν θέαν τελειότητα... αἱ τοιαῦται γνώ-
μαι παρακαλοῦσι· || 67s HIEROCL. comm. 16 p. 456 M. ἀλλ'—κρίνων

56 κλύει M | Plat. Phaedr. 244^e λύσιν... τῶν παρόντων κα-
κῶν | συνιᾶσιν M συνιᾶσιν N. cum dett. nonnullis (-σῶσι(v)) U ||
57 μοῖρ' αὐτῶν V dett. Hierocl. lemm. et comm. Horst | ξ 178
τὸν δὲ τις ἀθανάτων βλάπτει φρένας ἐνδον εἰσας | οἱ δὲ MV cum
plerisque Hierocl. lemm. ὡς δὲ Nauck Horst cum Hierocl. comm.
(ὅλον, ὡς) et dett. paucis | κυλινδρίους V dett. Hierocl. lemm. | de
cylindro cf. Vollgraff Mn. 52 (1924), 207ss (De lapide cylindro) ||
57s P 688 πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κλίνει. cf. P 99 A 347 || 59 λυ-
γρῇ M dett. | Plat. Phaedr. 245^c ψυχὴ θεῶν ξυνοπαδὸς γενο-
μένη || 59s ζ 92 ἔριδα προφέρουσαι. cf. Γ 7 || 60 ἡ... προσάγειν
M dett. || 61 τε libri plerique Hierocl. lemm. et comm. om. dett.
pauci γὰρ editores quidam κε Mull. Nauck Horst | ε 397 τὸν γὰρ
θεοὶ κακότητος ἔλυσαν | πᾶσις M dett. Iamb. σώσειας Monac.
476 et det. alter || 62 εἰ] ἡ M dett. Hierocl. lemm. et comm. |
δείξεις unus e dett. Iamb. | τω Monac. 113 τῶι cum plerisque
editores, δείξεις ὁποῖον ci. Nauck | ad rem cf. Horst p. 49ss ||
63 ἐστ' ἀνθρώπων M | sententiam inlustravit Horst p. 57s, cf. in
primis Orph. fr. 32a 7 et 32c 3. 4e 3 K. || 65s κελεύω, ἐξ. ψ.
δὲ Horst || 66 Hesych. ἀκέουσι· θεραπεύουσι. Phot. lex. p. 59
Reitz. ἀκέσασθαι καὶ ἀκέσαι· ἰάσασθαι | Marcell. Sidet. pisc. 98
σφαρίδες... ἀκροχορδῶνας ἐξακέουσι || 67 βρωτῶν M || 67s cf. Orph.
fr. 3 p. 82 K. Plat. rep. 2, 364^e λύσεις τε καὶ καθαρμοὶ ἀδικημάτων
διὰ θυσῶν... εἰσὶ Phaedr. 82^d τῇ ἐκείνης (τῆς φιλοσοφίας) λύσει

ἐν τε Λύσει ψυχῆς, κρίνων καὶ φράζεν ἕκαστα
 ἡνίοχον γνώμην στήσας καθύπερθεν ἀρίστην.
 ἦν δ' ἀπολείψας σῶμα ἐς αἰθέρ' ἐλεύθερον ἔλθεις,
 ἔσσεαι ἀθάνατος θεὸς ἄμβροτος, οὐκέτι θνητός.

70

69—71 IAMBL. PROT. 3 p. 15 P. ἐπὶ τέλει τοίνυν πρὸς τὴν μετά-
 στασιν τῆς ψυχῆς προτρέπει καὶ τὴν ζωὴν αὐτῆς τὴν καθ' ἑαυτήν. ...
 λέγει δὲ οὕτως· ἡνίοχον—θνητός. sequitur interpretatio ||
 70s HIEROCL. COMM. 20 p. 463 M. | CHALCID. in Plat. Tim. 35
Pythagoras etiam in suis Aureis versibus: 'corpore depo-
sito cum liber ad aethera perges, evades hominem factus deus
aetheris almi'

τε καὶ καθαρμοῖ 67^d (θάνατος) λύσις καὶ χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ σώ-
 ματος || 69 ad ἦν. cf. Plat. Polit. 266^b Phaedr. 246^a Plut. Galb.
 6, 4 | cf. Iambl. v. P. 82 (p. 47, 20 Deu.) || 70 ad ἀπολ. cf.
 Ps.-Phocyl. 77 Ps.-Plat. Axioch. 366^a ἡ ψυχὴ ... τὸν οὐράνιον
 ποθεῖ καὶ σύμφυλον αἰθέρα | σώμ' εἰς Monac. 481 s. XIII |
 num ἐλεύθερος Chalcid. ? sed cf. Cic. Tusc. 1, 51 (animus) cum
 exierit et in liberum caelum quasi domum suam venerit et
 Polluc. 5, 109 ἀέρι ... ἐλευθέρω || 70s cf. Ps.-Phocyl. 103s ||
 71 Emped. 112, 4s Die.-Kr.⁵ ἐγὼ δ' ὅμῃν θεὸς ἄμβροτος, οὐκέτι
 θνητός πωλεῖμαι. cf. Suid. s. Πυθαγόρας Orph. Thur. 1, 10 (fr.
 32c 10 K.) θεὸς δ' ἔσσι ἀντι βροτοῖο Ps.-Phocyl. 104 ὅπως δὲ
 θεοὶ τελέθονται

ΦΩΚΥΛΙΔΟΥ

ΓΝΩΜΑΙ

Ταῦτα δίκηισ' ὁσίησι θεοῦ βουλευμάτων φαίνει
 Φωκυλίδης ἀνδρῶν ὁ σοφώτατος ὄλβια δῶρα.
 μήτε γαμοκλοπέειν μήτ' ἄρσενα Κύπρην ὀρίνειν
 μήτε δόλους ῥάπτειν μήτ' αἵματι χεῖρα μαινεῖν.
 μή πλουτεῖν ἀδίκως, ἀλλ' ἐξ ὁσίων βιοτεύειν.

5

5—79 = OR. Sib. 2, 56—148 codic. Ψ Geffek. (Σ), qui utrius-
 que Testamenti uberrimos conegessit locos similes. cf. Suid. s.
 Φωκ. ... εἰσι δ' ἐκ τῶν Σιβυλλιακῶν κεκλεμμένα | Alf. Kur-
 fess Das Mahngedicht des sog. Phokylides im 2. Buch der Ora-
 cula Sibyllina (ZfNTWiss. 38 [1939], 171ss), qui χρησμοειδὸν
 exemplari γνωμολόγον meliore et minus trunco usum esse sibi
 persuasit, qua de causa hic illic (velut v. 30) oraculorum lectio-
 nem probavit contra libros Ps.-Phocylideos

tit. ΦΩΚΥΛΙΔΟΥ ΓΝΩΜΑΙ (litteris auratis) P + Φωκυλ-
 λίδου γνώμαι + L Φωκυλίδου φιλοσόφου ποίησις ὁφέλιμος sscr.
 Focilidis philosophi poesis utilis M et interpr. lat. ΦΩΚΥΛΙ-
 ΔΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΠΟΙΗΣΙΣ ΩΦΕΛΙΜΟΣ :: B tit. graec.
 deest in V, sed manu recenti praescriptum est Poema heroic.
 ethicum | ad tit. cf. Suid. s. Φωκυλίδης quoque | ad codd.
 cf. praefat. p. Vs | ad rem cf. Christ-Schmid II 1°, 621s RE
 XX 505ss et B. S. Easton Theol. Rev. 14 (1932), 222ss Ps.-
 Phocylides Fr. Dornseiff Echtheitsfragen antik-griech. Littera-
 tur, Rettungen des Theognis, Ps.-Phokylides ... Berol. 1939,
 37ss E. Howald DLZ 1940, 663ss (in primis ad v. 87). cf. Prae-
 cepta Delphica Miletopolitana ap. Ditt. Syll.³ III 1268 (Kern) ||
 1s damn. Ber. cum V, quo in libro hi versus una cum titulo
 videntur interisse; sed cf. 229 et Ro. 25ss || 1 ὁσίησι M dett. ὁσίοισι
 BLP (cf. 57 ἄγριον ὀργήν et Kühner-BI. 1, 536s) ταῦτ' ἀδίκωισ'
 ὁσίοις τε ci. Ro. | cf. 5. 37 || 2 ὁ om. B | ad ὁ. ὁ. cf. v 41s || 3 ~ Or.
 Sib. 5, 430 (cf. 3, 764) | γαμ. verbum novum, sim. ὑποκλοπέω
 (X 382) et φρενοκλοπέω (Hesych.) | γάμον κλοπέειν MP γάμο
 κλοπέειν B | μήτ' αἵματι χεῖρα μαινεῖν P || 4s vv. 4. 5 inverso
 ordine praebet P | cf. 34 et π 423 || 5 in. cf. Theogn. 146 Or. Sib.
 2, 119s (Theogn. 1155s) | μήτε δόλους ῥάπτειν μήτ' ἄρσενα Κύπρην
 ὀρίνειν P

ἀρκεῖσθαι παρεούσι καὶ ἀλλοτρίων ἀπέχεσθαι.
ψεύδεα μὴ βάσειν, τὰ δ' ἐτήτυμα πάντ' ἀγορεύειν.

Πρῶτα θεὸν τιμᾶν, μετέπειτα δὲ σείο γονῆς.
πάντα δίκαια νέμειν, μὴ δὲ κρίσιν ἐς χάριν ἔλκειν.
μὴ <τ>ρύψης πενήτην ἀδίκως, μὴ κρῖνε πρόσωπον.
ἦν οὐ κακῶς δικάσης, σὲ θεὸς μετέπειτα δικάσσει.
μαρτυρίην ψευδῇ φεύγειν· τὰ δίκαια βραβεύειν.
παρθεσίην τηρεῖν, πίστιν δ' ἐν πᾶσι φυλάσσειν.
μέτρα νέμειν τὰ δίκαια, καλὸν δ' ἐπίμετρον ἀπάντων.
σταθμὸν μὴ κρούειν ἐτερόζυγον, ἀλλ' ἴσον ἔλκειν.

6 ET. MAGN. 365, 40 cod. V¹ Iώνων γὰρ ἴδιον τὸ τὰ ἀπαρέμφοτα ἀντὶ
προστακτικῶν λαμβάνειν, ὡς τό· [6] ἀντὶ τοῦ ἀρκού καὶ ἀπέχου.
cf. GREGOR. COR. de dial. p. 425 Schaef. uterque sine poetae nomine

6 παρεούσι LP παρ' εἰοῖσι MV Et. Magn. Gregor. Cor. (εἰοῖς);
sed cf. Telet. ap. Stob. 4, 33, 31 p. 812 H. ἀρκούμενος τοῖς παρούσι,
τῶν ἀπάντων οὐκ ἐπιθυμῶν. Democr. 191 Die.-Kr.⁵ (Vorsokr. 2,
184, 10) τοῖς παρεούσιν ἀρκέσθαι | καὶ | τῶνδ' Et. Magn. Gregor.
Cor. | Epictet. diss. 3, 7, 11 p. 254 Sch. εἰ ἀπέχεται τῶν ἀλλοτρίων
A. Plan. 193 ἀλλοτρίων ἀπέχειν κλοπίμους χέρας | cf. Ro. 30s ||
7 Herond. 2, 102s εἰ τι μὴ ψεύδος . . . ἢ παροιμία βάσει | πάντα
φυλάσσειν + μηδὲ μάτην εἰδῶλα σέβειν, τὸν δ' ἀφάντιον αἰεὶ Σ ||
8 θεοὺς L | τίμα BLPV Σ | ~ Carm. aur. 1ss cum adn. cf. Hesiod.
Chiron. hypoth. fr. 170 Rz. cum adn. Guil. Markscheffel et Pind.
Pyth. 6, 23ss cum schol. (Be.) | Eur. fr. 853, 2 N² θεοὺς τε τιμᾶν
τοὺς τε φύσαντας γονῆς Xenoph. memor. 4, 4, 20 Or. Sib. 3, 593s
Ro. 31s | δὲ sscr. M² om. Σ || 8ss e LXX pendere constat,
cf. Ro. 33 || 9 πᾶσι ci. B. παντὶ Kal. | Or. Sib. 1, 272 τὰ δίκαια νέ-
μοντες | νέμων BLP | μὴδ' εἰς κρίσιν χάριν M μὴδ' εἰς κρ. ἀδικον Σ |
ἔλκων LP ἔλκε V ἔλθης Σ || 10 ῥύψης C Σ em. Sitz. Kr. ex Hes.
op. 250s σκολιήμιν δίκημιν ἀλλήλους τρίβουσι. cf. 19, unde θλίψης
Ber. μὴδ' ἔψη ci. Ludw. | μὴ λάβη πρόσωπον (κρῖνε | iudica sscr.
interpr. lat.) M πρόσωπα V προσώπων Σ || 11 δικάσεις M | μετέ-
πειτα θεὸς σε Σ | δικάσει MLPV Σ | cf. Sext. Pyth. sent. 183s
p. XIV Elter Lps. 1892 || 12 cf. ψευδομαρτυρεῖν et Ro. 33 | ἀγο-
ρεύειν V (δίκαι'): Σ (δ' ἀγ.), sed cf. Or. Sib. 2, 45 Demosth. 3, 27
Philon. II 718 M. Muson. p. 33, 8s H. al. || 13 παρθεσίην M 'ni
fallor' (Ludw.) παρθεσίην rell. cum Σ, quod emend. iam Ber. ex
A. P. 7, 37 LXX Levit. 6, 2. cf. Stob. 3, 28, 21 p. 624, 7. 625,
7 H. | πίστιν ἀγάπην Σ | ἐν ἐπὶ BLPV | φυλάσσει B | cf. 218 et
Sprüche d. 7 Weisen 144 ed. Wölfflin SBMünch. 1886, 294 ||
14 μετανέμειν sscr. τ(ά) B | μ. v. τ. δ. redeunt ad LXX (Ro. 34) |
δ' om. M¹ (add. interpr. lat.) | ἐπὶ μέτρα πάντων P ἅπαντα V
ἅπασι P Σ | cf. 36 Carm. aur. 38 cum adn. || 15 ad ἐτ. cf. LXX
Levit. 19, 19 Ro. 13. | contrar. ἰσόζυγος (Hesych.)

μὴ δ' ἐπιτορκήσης μὴτ' ἀγνῶς μὴτε ἔκοντί·
ψεύδορκον στυγέει θεὸς ἄμβροτος ὅστις ὁμόσση.
σπέρματα μὴ κλέπτειν· ἐπαράσιμος ὅστις ἔλθαι.
μισθὸν μοχθήσαντι δίδου, μὴ θλίβε πένητα.
γλώσση νοῦν ἐχέμεν, κρυπτὸν λόγον ἐν φρεσὶν ἴσχειν.
μὴτ' ἀδικεῖν ἐθέλῃς μὴτ' οὐκ ἀδικοῦντα ἐάσης.
πτωχῷ δ' εὐθὺς δίδου μὴ δ' αὖριον ἐλθέμεν εἴπης.
πληρώσας σέο χεῖρ' ἔλεον χρηρίζοντι παράσχου.
ἄστεγον εἰς οἶκον δέξαι καὶ τυφλὸν ὁδηγεῖν.
ναυηγὸς οἴκτιρον, ἐπεὶ πλόος ἐστὶν ἀδηλος.
χεῖρα πεσόντι δίδου, σῶσον δ' ἀπερίστατον ἄνδρα.

16 praecedunt in V ἅπαντα μὴτ'. ἀγνῶς μὴτ' ἐθέλοντι ἐλείπει
(e 14 + 16 + 18 orta) | μὴδ' Σ μὴτ' C | μὴτ' μὴθ' Σ | ἐναγνῶς M
ἀγνοῖαι B ἀγνοῖα P ἀγνῶς Σ | adi. sim. ἀλλογνῶς (Emped. 126
Die.-Kr.⁵) | μὴτε LV (e corr. μὴτ' a. corr.) μὴτ' M μὴθ' P Σ | ἐκῶν
τι M ἔκοντή B ἐθέλοντι V v.l. | cf. adv. ἀκοντί, ἐθέλοντι (Thuc. 8, 2) ||
16s cf. R. Hirzel Der Eid p. 27. 75ss 85s al. Ro. 35 || 17 στυγέει
μερόπων θεὸς L in textu, γρ. θεὸς ἄμβροτος in mg. | ἄμβροτον B βρο-
τὸν P | θεὸς ὅτι κεν ἂν τις ὁμόσση + ἐξ ἀδίκων ἔργων δῶρον χερεῖ
(χεῖρὶ codic.) μὴ ποτε δέξῃ Σ (cf. Or. Sib. 2, 272) | ὁμόσση B ὁμόσ-
σει PV ὁμόσσει M || 18. 20 ~ Or. Sib. 2, 71ss || 18 μὴ om. P | ἐπα-
ρώσιμ' P ἐπαρώσιμ' B | ἐπαράσχ. novum | ἔλθαι L in textu, γρ. ἀρεῖται
in mg. ἔλθαι + εἰς γενεὰς γενεῶν, <εἰς> σκορπισμὸν βίωτοιο. μὴ
ἀρσενικοποιεῖν, μὴ σκυφαντεῖν, μὴτε φονεύειν Σ || 19 cf. Ro. 35s et
Or. Sib. 3, 630 || 20 cf. Ro. 36 | νοῦν ἔχε μὴ κρ. ci. Ludw. | ἴσχει V |
ἴσχειν + ὀρφανικοῖς χήραις ἐπιδουλομένοις δὲ παράσχου Σ | post l.
lacunam statuit Cr. || 21 repetunt BP ante 132 | ἐθέλεις B (BP
132) ἔθηκε P, sed cf. 48. 97 | οὐκ om. MPVΣ, sed cf. 118 et Kühner-
Gerth 2, 158 | ἀδικοῦντας Ber. B. ἀδικεῖν τιν' ἐάσης ci. Ludw. ||
22 πτωχοῖς (om. δ') Σ | εὐθὺς MP | μὴ δ' | μὴ M¹ μὴτ' Σ || 23 ἰδράσει
(-όσην Mendelssohn) σταχέων χερεῖ χο. π. Σ | πληρώσεις BP -σει MV |
an πλήρης εἰ σέο χεῖρ aut πληρωθεὶς σέο χεῖρ' ? sed cf. 28 | χεῖρες P |
ἔλεον P, quod ci. B. (cf. 29) ἔλεος V ἔλεον MLB | ad rem cf. Ro.
37 | παράσχον + ὅς δ' ἐλεημοσύνην παρέχει, θεῶι οἶδε δανείζειν.
θύεται ἐκ θανάτου ἔλεος, κρίσις ὁππότεν ἔλθῃ. οὐ θυσίην, ἔλεος
δὲ θέλει θεὸς ἀντὶ θυσίης. ἐνδύσον [οὐκ] γυμνόν, μετὰδος πενιῶντ'
ἄγων σῶν Σ || 24 ~ LXX Ies. 58, 7 καὶ πτωχοὺς ἀστεγούς εἰσαγε
εἰς τὸν οἶκόν σου. cf. Ro. 37s | οἶκους LP || 25 ναυηγὸς B ναυη-
γὸς V | cf. Dion. Prus. or. 7, 52 (I 199 Arn.) | οἷ. ὁ γὰρ πλοῦς Σ ||
26ss ordinem turbatum 28. 29. 26. 27. 30 litteris α' (26), β' (27),
γ' (28), δ' (29), ε' (30) restituit L || 26 δ' om. M | contulerunt Ber.
LXX Levit. 25, 35 et B. Ps.-Isocr. ad Demonic. 29 Philon. tom.
6, 207 Lps. | ad ἀτ. ἀν. cf. Epictet. diss. 4, 1, 159 p. 385 Sch. et
Stoicorum illud (III 49, 206 Arn.) δὸς περιστασιον καὶ λαβὴ τὸν
ἄνδρα (Procl. in Tim. I 57, 1s D.) | opp. εὐπερίστατος (Hesych.)

Κοινὰ πάθη πάντων· ὁ βίος τρόχος· ἄστατος ὁλβος.
πλοῦτον ἔχων σὴν χεῖρα πενητεύουσιν ὄρεξον·

ὣν σοι ἔδωκε θεός, τούτων χρῆζουσι παράσχον.

ἔστω κοινὸς ἅπας ὁ βίος καὶ ὁμόφρονα πάντα.

[Αἶμα δὲ μὴ φαγέειν, εἰδωλοθύτων ἀπέχεσθαι.]

Τὸ ξίφος ἀμφιβαλοῦ μὴ πρὸς φόνον, ἀλλ' ἐς ἄμυναν.

εἶθε δὲ μὴ χρῆζις μὴτ' ἐκνομα μῆτε δικαίως·

ἦν γὰρ ἀποκτείνης ἐχθρόν, σέο χεῖρα μαινέεις.

Ἄγρου γειτονέοντος ἀπόσχεο μὴ δ' ἄρ' ὑπερβῆς.

[πάντων μέτρον ἄριστον, ὑπερβασίαι δ' ἀλεγειναί.]

[κτῆσις ὀνήσιμος ἐσθ' ὁσίαν, ἀδίκων δὲ πονηρά.]

μηδὲ τιν' αὐξόμενον καρπὸν λωβήσῃ ἀροῦρης.

36 PAROEMIogr. app. 1, 461 adn. | SCHOL. Lucian. p. 5, 9 R. (Didymum secutus Cleobulo Lindio dat) | EVST. in II. 1318, 8 | SCHOL. HOR. serm. 1, 1, 106 | ANAL. gramm. ed. Keil 12, 13 | ANECD. ed. Bachm. 2, 97 καὶ τὸν Φωκυλίδην πάντων μ. ἄρ. φάμενον | CHOEROB. in Hephaest. p. 179, 11 C. πᾶν μ. ἄ. (Et. Gvd. 658, 16) | CLEM. ALEX. Strom. 1, 61, 2 p. 38s St.² (Δίδυμος ἀνατίθηναι) Κλεοβοῦλοι τό· μέτρον ἄριστον | LONGIN. in Hephaest. p. 84, 1 C. καὶ γὰρ τὴν 'εὐμετρίαν' μέτρον προσαγορεύομεν ὡς ὁ εἰπὼν· μέτρον ἄριστον

27 in. cf. 59 | πάθη om. P | ὁ βίος] βίος Σ ὁμός P | singula illustravit Ro. 38s cf. 10s et Carm. aur. 16 || 28 πενητεύοντι M, cf. ad 23 || 29 τοι ex σοι corr. P τοι V (cf. 224. 161) | τούτων] καὶ αὐτὸς Σ | χρῆζουσι M χρῆζοντι sscr. ουσι Paris. 1630 χρῆζοντι LPV Σ, cf. 23 || 30 ὁ om. M | cf. Ro. 39s | κοινὸς πᾶς ὁ βίος μερόπων, ἄνιστος δὲ τέτυκται + μὴ ποτε ἄνδρα πένητα ἰδὼν σκώψης ἐπέεσσιν μηδὲ κακῶς γε προσείπης μοιμητόν τινα φῶτα. τὸ ζῆν ἐν θανάτῳ δοκιμάζεται· εἰ τις ἐπραξεν ἐκνομον ἢ δίκαιον, διακρίνεται εἰς κλίαν ἐλθόν. μηδὲ φρένας βλάπτειν οἶνοι μηδὲ πίνειν ἄμετρα Σ || 31 interposuerunt unus e dett. (Vat.) et Σ | δ' ἀπέχεσθαι Σ || 32 ἀμφιβαλεῖς sscr. -οῦ L | μὴ] οὐ L | φόνον] φίλον Σ | εἰς BLPV ἐπ' Σ | ἄγαλμα M e corr. interpretis lat., qui sscr. in ornamentum || 33 χρῆζαις V χρῆζης M χρῆσι Σ | ἐκνομα L Σ ἐκνομα P (sic) ἐκνομα MV εὐνομα B | μῆτε δικ.] μῆτε ἀδίκως dett. || 34 ἦν] ἦν B κἂν Σ | σείο P | σὴν χ. μαινέεις (η vid. corr. ex eu) V μαινέεις Σ | cf. 4 || 35 γειτονέοντος Σ | ἀπόσχον M Σ | μὴ τὸν δ' ἄρ' Σ | δ' ἂν V | cf. LXX Exod. 2, 5 Deuter. 19, 14 al. Or. Sib. 3, 240 || 36 = 69^b exhibit BM Σ | πᾶς ὁρος ἐστὶ δίκαιος Σ | ὑπερβασίην δ' ἀλέεινε 69^b B in text. ὑπερβασίη δ' ἀλεγεινή Σ | cf. 98. 14 Carm. aur. 38 Hes. op. 694. 828 Theogn. 401s Macr. sat. 5, 16, 6 Ro. 55 Dikaiomata Halens. p. 66s || 37 praebeant unus e dett. (χρῆσις) et Σ || 38 λωβήσῃ καρπὸν Σ λωβήσῃς eis B

Ἔστωσαν δ' ὁμότιμοι ἐπὶ κλυδὲς ἐν πολήταις·

πάντες γὰρ πενήτης πειρώμεθα τῆς πολυπλάγκτον, 40
χώρης δ' οὐ τι βέβαιον ἔχει πέδον ἀνθρώποισιν.

Ἡ φιλοχρημοσύνη μῆτηρ κακότητος ἀπάσης.

χευσὸς αἰεὶ δόλος ἐστὶ καὶ ἀργυρὸς ἀνθρώποισιν.

Χρυσέ, κακῶν ἀρχηγέ, βιοφθόρε, πάντα χαλέπτων,

εἶθε σε μὴ θνητοῖσι γενέσθαι πῆμα ποθεινόν· 45

σεῦ γὰρ ἐκῆτι μάχαι τε λεηλασίαι τε φόνοι τε,

ἐχθρὰ δὲ τέκνα γονεῦσιν ἀδελφείοι τε συναίμοις.

Μὴ δ' ἔτερον κεύθῃς κραδίηι νόον ἄλλ' ἀγορεύων

42 PAROEMIogr. app. 1, 461 adn. || 44 ZONAR. 1842 | THEODOR. PRODR. ap. La Porte du Theil Notices et extraits 8 (1810), 88 [44] ὡς ὄφελον, ὅδωρ καὶ γαῖα γενόμενος, εἰς τὰ ἐξ ὧν συνέστη-
κας ἀνελύθης || 44-46 ANECD. gr. ed. Boiss. 1, 97 || 44-47 ET. MAGN. 321, 45 ἐκῆτι·

39 δ' V Σ om. MBLP | cf. Ro. 41 et ὁμοίτιμος (Hesych.), σύντιμος || 40 ξενίης πειρήσσονται (πειρήσονται Rzach) πολυμύ-
χθον + ὡς ξένοι ἀλλήλων· ξένος δὲ γε οὗτος ἐν ἡμῖν (ὅμιν edit.)
ἔσσει, ἐπεὶ πάντες βροτοὶ αἱματος ἐξ ἐνός ἐστε Σ | πολυπλ.
Hom. | ξενίης Ber. cum Σ ξενίης πειρ. γῆς πολυπλάγκτοι ci. Ludw. ||
40s cf. Ro. 41s || 41 χώρης MPV χώρη B χωρὶς sscr. γρ. χώρη L
χάρις M¹ χήροις ci. Ludw. | ἔχειν τόπον Σ | παῖδον M | ἀνθρώ-
ποισιν + μηδὲ θέλῃς πλουτεῖν μηδ' εὖχεο· ἀλλὰ τόδ' εὖχον ζῆν
ἀπὸ τῶν ὀλίγων μηδὲν τε ἔχοντα ἀδικον (~ Theogn. 1155s) Σ ||
42ss cf. Geffek. Kynika u. Verw. Heidelb. 1909, 40 Ro. 42ss ||
42 cf. Orac. ap. Diod. 7, 12, 5s (Tyrt. 3a) Or. Sib. 8, 17.
3, 235s 641s I Tim. 6, 10 Caton. ap. Gell. 11, 2, 2 Tib. 1,
3, 47ss (Kurfess) | φιλοχρηματίη sscr. μισήνη L | cf. πολυχρη-
μοσύνη et πολυχρηματία ap. Polluc. 3, 110, ἀφιλοχρηματία (Plut.),
εὐχρηματία (Poll. 3, 109) | ἀπάσης + μὴ πόθος εἰς χευσὸν ἢ
εἰς ἀργυρον. ἐν δ' ἄρα καὶ τοῖς ἐσσεταί ἀμφήρης θυμοφθόρος
ἐνθα σίδηρος Σ || 44 βιοφθόρε novum, sed cf. ψυχοφθόρος
(Orph. hymn. 68, 6), σωματοφθόρος | χαλ. δ 423 || 45 σε M sscr.
interpr. lat. om. Anecd. | πῆμα ποθεινὸν ἐγερόνεις Anecd. ||
46 σεῦ V sscr. rell. cum Σ | eodem cadit Or. Sib. 13, 87 ||
47 cf. Ov. met. 1, 140ss (145s) Cat. 64, 397ss (Kurfess) | ἀδελ-
φιοὶ B ἀδελφοὶ M (-φοι) LPΣ (v. l.) ἀδελφείοις V | συναίμοι
τε Et. Magn. | cf. 206 | συναίμοις + μὴ δὲ δόλους ῥάπτειν
(= 4 in.), μὴ πρὸς φίλον ἦτορ ὁπλίζειν Σ || 48 μῆθ' Σ | κεύ-
θῃς M² κεύθῃς B κεύθων sscr. οὐς L κεύθων PV probat Ro. |
κραδίηι V | ἀγορεύε M¹ ut vid. ἀγορεύων M e corr. interpr. lat.
ἀγορεύσεις (in mg. -εύεις) L ἀγορεύεις B -σης V -σας P ἀγορεύεις
ci. Ro., sed cf. 21. 97

μηδ' ὡς πετροφνῆς πολύπους κατὰ χῶρον ἀμείβου.
πᾶσιν δ' ἀπλός ἴσθι, τὰ δ' ἐκ ψυχῆς ἀγόρευε.

Ὅστις ἐκὼν ἀδικεῖ, κακὸς ἀνὴρ· ἦν δ' ὑπ' ἀνάγκης,
οὐκ ἐρέω τὸ τέλος. βουλή δ' εὐθύνει ἐκάστου.

Μὴ γανυροῦ σοφίῃ μὴτ' ἀλκῇ μὴτ' ἐνὶ πλούτῳ·
εἰς θεὸς ἐστὶ σοφὸς δυνατός θ' ἅμα καὶ πολύολβος.

Μὴ δὲ παροικομένοισι κακοῖς τρύχου τεδὼν ἦπαρ·
οὐκέτι γὰρ δύνανται τὸ τετυγμένον εἶναι ἄτυκτον.

Μὴ προπετῆς ἐς χεῖρα, χαλίνου δ' ἄγριον ὀργὴν·
πολλάκι γὰρ πλήξας ἀέκων φόνον ἐξετέλεσεν.

Ἔστω κοινὰ πάθη· μηδὲν μέγα μηδ' ὑπέροπλον.
οὐκ ἀγαθὸν πλεονάζον ἐρῶ θνητοῖσιν ὄνειρα·
ἣ πολλὴ δὲ τρυφή πρὸς ἀμέτρους ἔλκετ' ἔρωτας.

57. 58 PAROEMIogr. app. 1, 461 adn. || 60—62 PAROEMIogr.
app. 1, 461 adn.

49 ὡς πετρ. φν. ἡς M¹ corr. interpr. lat. | χῶρον B χοροῖαν
(sscr. χῶρον) et in mg. κατὰ χῶρον L χῶρον Σ χοροῖαν V | ἀμεί-
βειν Σ | cf. Theogn. 215s Ro. 44s || 50 om. B | ἀπλούς LP |
τὰ τ' ἐκ Σ | cf. Theogn. 87ss || 51 ἐστὶν ἐκὼν (ἐκὼν B) ἀδικεῖν
κακὸς (κακῶς M¹) BM¹ ὅστις... ἀδικεῖ κακὸς M e corr. interpr.
lat. cum rell. | ἦν δ' LP ei δ' V ἀλλ' MB δς δ' Σ || 51s cf. Ro.
45s || 52 βουλήν MLV | δ' om. M¹ add. interpr. lat. | εὐθύν-
ειθ' Σ εὐθύνει B εὐθύνει M¹ εὐθύνει M (e corr.) LV εὐθύνει-
ται P || 53 ἀλκὴν L | μὴτ' ² μὴδ' ci. Kal. | ἐνὶ ἐπὶ ci. Schaef.
(μὴτ)ε τι Ludw. | cf. Eur. fr. 92. 662 N.² Ro. 47 || 53s cf. LXX
Ier. 9, 23s Sir. 1, 8 || 54 cf. Xenophan. 19 D. Or. Sib. 3, 11
et O. Weinreich Neue Urkunden zur Serapisreligion Tüb. 1919
p. 30 Beil. 2 (Kern) E. Petersen Heis Theos Götting. 1926 |
θ' LV Σ om. M¹ P δ' B τ' M e corr. interpr. lat. | ad πολύολβος
cf. Ro. 13 || 55 παροικομένους MB | κακοῖσι B | τρύχε P τρύ-
χος L | ἦπαρ M (e corr. interpr. lat.) B ἦμαρ M¹ ἦτορ LPV Σ |
cf. Theogn. 1031. 689 Ro. 47s || 56 ἀτύκτων M¹ | ἄτ. novum |
cf. Theogn. 583s || 57 προπετῆς M | εἰς PV ἡς sscr. γρ. εἰς L
προπετήσις Kröll cum uno e dett. προπέσις ἐς Ber. | ὀργὴν Σ
Paroemiogr. ὀργὴν sscr. ὀργὴν LV ὀργὴν MBP | cf. Ro. 48s ||
58 πολλάκις M¹ Σ | ἐκὼν M¹ (α add. interpr. lat.) | ἐξετέ-
λεσε Σ ἐξετέλεσε(σ)ας boni Paroem. em. dett. | cf. Didach.
3, 2 || 59—69 pendere ex stoicorum doctrina docuit Ro. 49ss ||
59 in. cf. 27 | ὑπέροφρον V probavit B. conlato Hesych. s. v. |
ὑπέροπλον O 185 P 170 || 60 οὐδ' Ber. | πλεονεξίη P || 61 ἣ om. M |
τροφή Paroem. | ἀσέμνους in text. (ex v. 67), ἀμέτρους in
mg. V | ἔλκει LP Paroem.

ὑφανχεῖ δ' ὁ πολὺς πλούτος καὶ ἐς ὕβριν ἀέξει.
θυμὸς ὑπερχόμενος μανίην ὀλοόφρονα τεύχει.

ὀργὴ δ' ἐστὶν ὀρεξίς, ὑπερβαίνουσα δὲ μῆτις.

ζῆλος τῶν ἀγαθῶν ἐσθλός, φαύλων δ' ὑπέρογκος.

τόλμα κακῶν ὀλοή, μέγ' ὀφέλλει δ' ἐσθλὰ πονεῦντα.

σεμνὸς ἔρως ἀρετῆς, ὁ δὲ Κύπριδος αἰσχος ὀφέλλει.

ἡδὺς ἄγαν ἄφρων κυκλήσκειται ἐν πολυήταις.

μέτρῳ ἔδειν, μέτρῳ δὲ πιεῖν καὶ μυθολογεῦν.

πάντων μέτρον ἀριστον, ὑπερβασίαι δ' ἀλεγειναί.

Μὴ φθονέοις ἀγαθῶν ἐτάροις, μὴ μῶμον ἀνάφηις.

ἄφθονοι Οὐρανίδαι καὶ ἐν ἀλλήλοις τελέθουσιν·

οὐ φθονεῖ μῆτις πολὺν κρείσσοσιν ἡλίου ἀγῶνις,

οὐ χθὼν οὐρανίσις ὑψώμασι νέρθην εὐόσα,

οὐ ποταμοὶ πελάγεσσιν. αἶε δ' ὁμόνοιαν ἔχουσιν·

εἰ γὰρ ἕρις μακάρεσσιν ἔην, οὐκ ἂν πόλος ἔστη.

Σωφροσύνην ἀσκέειν, αἰσχροῶν δ' ἔργων ἀπέχεσθαι.

62 cf. Sol. 5, 9s Theogn. 153s | δὲ P | εἰς MB || 62ss in sub-
stantivis et attributis auctorem lusisse quodam modo putat D.
(velut πολὺς πλούτος, θυμὸς... -χόμενος, ὀργὴ... ὀρεξίς [ab
ὀρεγ-], ζῆλος... ἐσθλός, τόλμα... ὀλοή) || 63 ὑπερχόμενος L,
unde verum invenit B. ὑπερχόμενος MB ὑπαρχόμενος Σ ὑπερχό-
μενος P ἐπερχόμενος V | ὀλ. Hom. | ὀλοόφρονα B | τεύχη Σ ||
64 ὀργὴ P | δ' om. B || 65 ἐσθλῶν ἀγαθὸς PV ἐσθλῶν ἀγαθὸν L |
φαῦλον δ' ὁ πονηρῶν L φαύλων δὲ γε φαῦλος Σ δ' om. M | ὑπέρογ-
κος M ὑποεργός (ὑπό-) BP, V (ἀίδηλος sscr.) ἀπάρεστος ci. Kur-
fess (audacius) cf. Ro. 52 et περιόγκος, ἰσόγκος || 66 ὀλ. ἀγαθῶν
δὲ γε κῶδος ὀπάζει Σ | cf. Euen. 4 | δ' om. B | πονεῦντας LPV ||
69. 67. 68 hoc ordine L || 67s cf. Ro. 53s || 68 ἀγανόφρων BL Σ
ἀγαννόφρων M ἀγαλέφρων P ἀγανόφρων V em. B., qui totum
versum seclisit ἀγῶν ci. Ludw. | κυκλήσκειται L | ἡδυπαθῶν ἄφρων
ci. Geffek. || 69 μέτρῳ φαγεῖν sscr. εἶδεν M μέτρῳ φαγεῖν PV
μετροφαγεῖν B μέτρῳ (sscr. δὲ) πιεῖν, μέτρῳ δὲ φαγεῖν L ordine
β' et α' sscr. sanato ἐν μέτρῳ φαγεῖν πιεῖν Σ | δὲ om. M | cf. Carm.
aur. 33s | μυθ. μ 450 || 69^b = 36 | ὑπερβασίην δ' ἀλέγειν (e eraso) B
in textu, ὑπερβασίαι δ' ἀλεγειναι in mg. ὑπερβασίη δ' ἀλεγεινόν Σ
δ' om. M | ἀλεγεινόν + μὴ φθονερός, μὴ ἀπιστος ἔστι, μὴ λαιόδορος
ἴσθι, μὴδὲ κακογνώμων, μὴ ψευδαπάτης ἀμέτροτος Σ | ad rem cf.
36 || 70—75 om. Σ || 70 φθονέης B | ἐτάροις B | ἐνάφηι M¹,
sed cf. β 86 || 71ss cf. Ro. 55ss || 71 ἀλλήλοισι V || 72 σελήνη V ||
73 ad θψ. cf. Ro. 14 | νέσθην M¹ || 75 ἕρις om. V || 75. 78—30. 76s.
81 hoc ordine exhibet P || 76 σωφροσύνην δ' MP, L (δ' sscr.)
δ' om. MB | cf. 145 Carm. aur. 11

μή μιμοῦ κακότητα, Δίκη δ' ἀπόλειπον ἄμυναν.
Πειθὼ μὲν γὰρ ὄνειρα, Ἔρις δ' ἔριν ἀντιφρυτεύει.
μή πιστευσ τάχιστα, πρὶν ἀτρεκέως πέρας ὕπει.
νικᾶν εὖ ἔδοντας ἐπὶ πλεόνεσσι καθήκει.

Καλὸν ξενίζειν ταχέως λιταῖσι τραπέζαις
ἢ πλείσταις θαλίαισι βραδυνοῦσαις παρὰ καιρὸν.

Μηδέποτε χρήστης πικρὸς γένῃ ἀνδρὶ πένητι.
μηδὲ τις ὄρνιθας καλῆς ἅμα πάντας ἐλέσθω,
μητέρα δ' ἐκπρολίπτοις, ἢν' ἔχῃς πάλι τῆσδε νεοσσούς.

Μηδέποτε κρίνειν ἀδαήμονας ἀνδρας ἐάσεις.
[μηδὲ δίκην δικάσεις, πρὶν <ἂν> ἄμφω μῦθον ἀκούσεις.]

79 PAROEMIOGR. app. 1, 461 adn. || 83 adfert SCHOL. Ar. nub. 240. cf. Phocyl. 6 et Ro. 26s || 87 Ar. vesp. 725s ἢ που σοφὸς ἦν ὅστις ἔφρασκεν, πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς, οὐκ ἂν δικάσαις. | SCHOL. ad l. | Ps.-PLAT. Demod. 383^b. οὐδὲ μοι δοκεῖς οὐδὲ τοῦτο τὸ ὑπὸ τῶν πολλῶν λεγόμενον ἀκηκοέναι. τὸ ποῖον; ἔφη. [87], καίτοι οὐκ ἂν οὕτω τοῦτο περιεφέρετο, εἰ μὴ καλῶς ἐλέγετο καὶ ὡς προσήκει | PLVT. Stoic. rep. 8 p. 1034^e | LVCIAN. de calumn. non tem. cred. 8 ποιητὴν μοι δοκῶ τὸν ἄριστον ἐπάγειν τῷ λόγῳ εὖ μάλα περὶ τούτων ἀποφηνάμενον, μᾶλλον δὲ νομοθετήσαντα. φησὶ δέ. [87] | SCHOL. ad l. Φωκκλίδης vel Φωκκλίδου vel τὸν Φωκκλίδην ποιητὴν μοι δοκεῖ | SCHOL. Aesch. Eum. 424 | SCHOL. Eur. Andr. 957 (II 308 Schw.) παρὰ τὴν παροιμίαν. | SCHOL. Thuc. 1, 44 'ἀκούσαντες ἀμφοτέρων'. | PAROEM. 2, 759 Gott. Διημοκρίτου ἢ ὑποθήκη | cf. SCHOL. Eur. Hipp. 264 (II 39 Schw.) ὁ δὲ Θεόφραστος. ὡς τὰ Σισύφου λεγόμενα καὶ Πιπιδέως, οἶον. Μηδὲν ἄγαν. Μηδὲ δίκαν δικάσεις. | Cic. Att. 7, 18, 4 ego autem etsi illud Ψευδησιόειον—ita enim putatur—observo, μηδὲ δίκην

77 μηδὲ μιμοῦ Σ | ἀπάλειψαι sser. ον L ἀπάλειψον VΣ | cf. Carm. aur. 70 || 78 πειθὼ V | ὄνειρα Σ dett. ὄφελ(λ)ος MBPV ὄφελος sser. ὄνειρα L ὄφέλλει ci. B. || 79 Σ hoc versu explicit | cf. Theogn. 125s || 80 ἔδοντας M | ἐπὶ ἔτι B. | ἀνῆκει sser. V || 81 καλὸν] μᾶλλον ci. Ludw. | ξενίζειν ML | λιταῖσι M || 81s cf. Carm. aur. 37s || 82 θαλίαισι Br. | δολίαισι(ι) B. | θοίναισι B. | βραδυνοῦσαι M | κερὸν M || 83 πικρὸς sser. κακὸς V || 84s cf. Ro. 61 | nota τις... ἐλέσθω et ἐκπρολίπτοις || 84 ὄρνιθος καλῆς B || 85 μὴ πέρα P | ἐκ||| λείπτοις B (nihil videtur excidisse in lacuna) | θ 515 λόγον ἐκπρολιπόντες | adde Theogn. 1136 cum adn. | syn. ἀποπρολείπειν, καταπρολ. | ἔχεις M ἔχους ci. B. | πάλιν M e corr., ἰ πάλιν M (ante corr.) BPV | τῆσδε M¹ σ sser. interpr. lat. | νεοσσούς B || 87 = Ps.-Hes. fr. 271 cum adn. Rz. | exhibent duo dett. | <ἂν> Ar. cum Schol. | ἀμφοῖν testes | versus si genuinus esset, carmen esset saec. a. Chr. V.

τὴν σοφίην σοφὸς εὐθύνει, τέχνας δ' ὁμότεχνος.
οὐ χωρεῖ μεγάλην διδασχὴν ἀδίδακτος ἀκούη.
οὐ γὰρ δὴ νοέουσ' οἱ μηδέποτε ἔσθλα μαθόντες.

Μὴ δὲ τραπεζοκόρους κόλακας ποιεῖσθαι ἐταίρους.
πολλοὶ γὰρ πόσιος καὶ βρώσιος εἰσιν ἐταῖροι
καιρὸν θωπεύοντες, ἐπὴν κορέσασθαι ἔχουσιν,
ἀχθόμενοι δ' ὀλέγοις καὶ πολλοῖς πάντες ἀπληστοί.

Λαῶι μὴ πιστευσ, πολύτροπός ἐστιν ὄμιλος.
λαὸς <γὰρ> καὶ ὕδωρ καὶ πῦρ ἀκατάσχετα πάντα.

Μὴ δὲ μάτην ἐπὶ πῦρ καθίσας μινύθῃς φίλον ἦτορ.
μέτρα δὲ τεύχε γόοισι· τὸ γὰρ μέτρον ἐστὶν ἄριστον.

Γαῖαν ἐπιμοιρᾶσθαι ἀταρχύτοις νεκρῶσιν.
μὴ τύμβον φθιμένων ἀνορύξῃς μηδ' ἀθάτα
δείξις ἡελίῳ καὶ δαιμόνιον χόλον ὀρησις.
οὐ καλὸν ἁρμονίην ἀναλνέμεν ἀνθρώποιο.
καὶ τάχα δ' ἐκ γαίης ἐλπίζομεν ἐς φάος ἐλθεῖν

88 SCHOL. Lucian. p. 8, 20 R.

88 εὐθύνει MB Schol. Lucian. εὐθύνει LPV || 89 in mg. exhibet L | ad χωρεῖ contulit Ro. N. T. ev. Matth. 19, 12 ὁ δυνάμενος χωρεῖν χωρεῖται | δὲ δίκην sser. γρ. διδασχὴν L | ἀκούη PV ἀκούσαι B ἀκούειν L || 90 οὐ ποτε γὰρ κλύουσ' οἱ P: L, qui sser. γρ. οὐ γὰρ δὴ νοέουσ' | νοέουσιν M | μήποτε PV || 91 τραπεζοκόρους sser. κ L τραπεζοφόρους MBPV | τραπέζον. novum | ποιείσθαι P (s corr. ex ai) | ἐτάρους P | ad rem cf. Ro. 63 || 92 πόσιος et βρώσιος e ras. M (man. interpr. lat.) | βρώσιος καὶ πόσιος V | ~ Theogn. 115 sim. congressit Ro. 64 || 93 quasi Καιρὸν | ἔχουσιν M || 94 ὄγκους B | πολλὰκις P πολλὰκι sser. οἷς V || 95 λαὸς corr. in λαὸν L | πολύτρο. Hom. || 95s cf. fr. iamb. adesp. 29 cum adn. et Ro. 65 || 96 λαὸς <γὰρ> (sive ὥς) D. λαὸς <τοι> B. utrumque negat Kal. | ad ἀκατάσχ. cf. Ro. 11 || 97 πυρκαϊῆς ci. Ludw. | καθίσας MBL | μινύθῃς M ante corr. μινύθῃς B μινύθῃς L μὴ μύθος P μινύθῃς Kal., sed cf. 21. 48 | φίλον] τεὸν LV τεῖν P | κ 485s οἱ μὲν φθινύθουσι φίλον κῆρ ἀμφ' ἑμ' ὀδυρόμενοι || 98 -ε γόοισι Ber. -ε θεοῖσι(ν) B -ε ἐλέοισι ci. Cr. -ε ὀτέοισι ci. Kal. | ἔστιν] ἦτιν M¹ || 98 ex. cf. 36 cum adn. 69^b || 99 ἐπὶ μοιρᾶσθαι P ἐπιμοιρᾶσθαι V ἐπιμύρᾶσθαι B | cf. Mosch. trag. fr. 6, 31 N.² ἀτάρχ. Lycophr. Alex. 1326 || 100 φθιμένον B νεκρῶν P: L (sser. φθινομένων) | Plut. Num. 9, 15 ἀθάτα τοῖς ἄλλοις ἰσθρά || 100s cf. Hor. epod. 16, 14 || 101 καὶ] μὴ B. | ἄρης sser. ὄρης L || 102 ἐνὶ ἀνθρώποισι V ἐστὶν ἀνθρώποισι P | cf. Ro. 66s || 103 ἐς] ἤς M¹ εἰς M (man. interpr. lat.) B || 103ss ad rem cf. Carm. aur. 70s cum adn. CE 975, 4 Ro. 67ss

λείψαν· ἀποικομένων· ὀπίσω δὲ θεοὶ τελέθονται.
 ψυχαὶ γὰρ μένουσιν ἀκήριοι ἐν φθιμένοισιν.
 πνεῦμα γὰρ ἐστὶ θεοῦ χοῆσις θνητοῖσι καὶ εἰκῶν·
 σῶμα γὰρ ἐκ γαίης ἔχομεν κἄπειτα πρὸς αὐτὴν
 λυόμενοι κόνις ἐσμέν· ἅηρ δ' ἀνὰ πνεῦμα δέδεκται.

Πλούτου μὴ φεῖδον· μέμνησ' ὅτι θνητὸς ὑπάρχεις·
 οὐκ ἐνὶ εἰς Αἰδὴν ὄλβον καὶ χρημάτων ἄγεσθαι.
 πάντες ἴσον νέκυες, ψυχῶν δὲ θεὸς βασιλεύει.
 κοινὰ μέλαθρα δόμων αἰώνια καὶ πατρίς Αἰδης,
 ξυνὸς χώρος ἅπασιν, πένησί τε καὶ βασιλεύσιν.
 οὐ πολὺν ἀνθρώποι ζῶμεν χρόνον, ἀλλ' ἐπὶ κίκαρον·
 ψυχὴ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρωις ζῆι διὰ παντός.
 [οὐδεὶς γινώσκει, τί μετ' αἶριον ἢ τί μεθ' ὥραν.]

111. 113 Stob. 3, 3 (π. φρονήσεως), 27 p. 202 H. (Trinc. Voss. fol. 102r) Φωκυλίδου·

104 ἀπ' οὐχομένων B | δέ] τε M manu interpr. lat., om. M¹ B | τελέθονται L || 104s cf. Φ 465s || 105 ἀκήριοι P | Hom. hymn. Merc. 530 ἀκήριον ἢ σε φυλάξει (i. ἀνευ κηρὸς καὶ θανάτου) | φθιμένοι B || 106 ex. cf. LXX Gen. 1, 27 || 107 γὰρ MLPV μὲν B | ἐκ om. M¹ add. interpr. lat. | κἄπειτα δὲ BP, L (in textu) κἄπειτα δαὲν (δοσέν?) V καὶ πάντα L in mg. | πρὸς αὐτὴν P πρὸς αὐτὴν M (τ ex γ corr.) ad ipsam interpr. lat. πρὸς αὐ γῆ· P πρὸς αὐ γῆν V καὶ πρὸς αὐγῆν B πρὸς γῆν L, in mg. (καὶ πάντα) πρὸς αὐτὴν || 107s cf. Xenophan. 23 D. Eur. fr. 195 N.² Stob. 1, 49, 46 p. 414 W. Hor. carm. 4, 7, 16 Ro. 70s | temere seclus. B. || 108 δ' om. M¹ add. interpr. lat. | δ' ἅρα P, L (sscr. δ' ἀνὰ) || 108s inlustravit Ro. 71 || 109 πλούτου LV πλούτου sive πλούτω M manu interpr. lat. πλούτων sscr. ου L πλούτων M¹ BP | μὴ γανροῦ M | μέμνησο δ' ὅτι V μέμνησο δὲ (δὲ deleta, ὅτι sscr.) L | ὑπάρχειν (sscr. εἰς) L || 109ss cynicorum doctrinam redolere docuit Ro. 71s. cf. Carm. aur. 15s || 110 ἐνίεις M manu interpr. lat., qui inseruit i prius, sscr. alterum, explic. B., qui ἐν (δ') εἰς scripsit ἐν' (ἐν') ἐς B, L e corr. ἐς L a. corr., PV | ὄλβον ἔχειν (ἐχεις V) καὶ Ἔ, em. B. | cf. Sol. 14, 7s || 111. 112. 113 hoc ordine PV 112. 111. 113 MB Stob. 113. 112. 111 L, qui sscr. γ' (113), α' (112), β' (111) || 111 ἴσον B ἴσοι (ἴ-) LPV || 112 μὲν ἀρθρα δομῶν αἰ. M (δομ. et αἰω e ras. man. interpr. lat.) μὲν ἄ. δ. γονίσματα B | δωμάτων P | καὶ—ἄδης M e ras. man. interpr. lat. || 113 ξυνὸς M κοινὸς V Stob. | βασιλεύει B || 114 in mg. L | ἐπὶ κίκαρον B. Hi.-Cr. cum M (ἐπὶ in ras.) || 114s insiticii videntur Bergkio || 115 © 539 al. ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἡμῶν πάντα || 116s exhibet solus V, interpositionis causam et originem inlustravit Ro. 73 || 116 τί μεθ' ὥριον ἢ τί V em. B.

ἄσκοπός ἐστι βροτῶν θάνατος, τὸ δὲ μέλλον ἀδηλον.]

Μήτε κακοῖς ἄχθον μήτ' οὖν ἐπαγάλλεο χάριμι·
 πολλάκις ἐν βιότῳ καὶ θαρσαλέοισιν ἄπιστον
 πῆμα καὶ ἀχθομένοισι κακοῦ λύσις ἦλθεν αἰφνης.
 καιρῶι λατρεύειν, μὴ δ' ἀντιπλέειν ἀνέμοισιν.

Μὴ μεγαληγορήι φυσῶν φρένα λυσσασθείης.
 εὐεπλήν ἄσκεῖν, ἥτις μάλα πάντας ὀνήσει.
 ὄπλον τοι λόγος ἀνδρὶ τομώτερόν ἐστι σιδήρου·
 ὄπλον ἐκάστωι νεῖμε θεός, φύσιν ἡερόφοιτον
 ὀρνισιν, πώλοισι ταχυτῆτ', ἀλκήν τε λένουσιν,
 ταύροις δ' αὐτοχύτοις κεράεσσιν, κέντρα μελίσσαις
 ἔμφυτον ἄλκαρ ἔδωκε, λόγον δ' ἔρυμ' ἀνθρώποισιν.
 [τῆς δὲ θεοπνεύστου σοφίης λόγος ἐστὶν ἀριστος.]

125—130 Stob. 3, 3 (π. φρονήσεως), 28 p. 203 H. (Trinc. Voss.) coniunxit cum 111. 113. cf. Hense p. LXXXII

117 ex. cf. Demosth. 15, 21 Ro. 74 || 118 ἀχθοῦ B | οὖν om. V, cf. 21 | ad rem v. Archil. 67^a Ro. 74 | ἐπαγάλλεο M in ras. interpr. lat. ἐπαγάλλεο V | χάριμιν M¹ χάριβι P || 119 ἐν' ἐς M¹ (?) εἰς B | βιωτῶι B | ἄπιστοι· P ἄπιστον M¹ e corr. αἰπιστον (sscr. υ) M a. corr. || 119s cf. Theogn. 639s || 120. 121 PV 121. 120 rell. || 120 πῆμα καὶ] πῆ γὰρ M | ἦλθεν (sscr. v man. interpr. lat.) M | ἄφρω MBLP || 121 in. cf. Ro. 74s et Καιρός | καὶ ὅα M¹ | ἀντιπνέειν Ἔ em. Lob. | ἀνέμοιο L || 122 cf. μακρογορία (Pind. Pyth. 8, 30), ὑπερηγορία, ὑψηγορία | φυσῶν B. φνυσῶν V τροφῶν rell. || 123 ad εὐεπ. ασκ. cf. Ro. 75s | ἥτι M¹ σ sscr. interpr. lat. | μᾶλλον πάντων σ' V | πάγχυ σ' ὀνήσει ci. Ludw. ὀνείσει ex ὀνήσει corr. P || 123ss cf. Cic. inv. 2ss || 124 τοι in ras. M¹ | τομώτερός LP στομώτερός B | σιδήρῳ M | N. T. Hebr. 4, 12 LXX Psalm. 51, 4. 54, 22 al. contulit Ro. 76 || 125 νεῖμε in ras. man. interpr. lat. M νεῖμαι sscr. ε V | ἡερόφοιτων M¹ ἡερόφοιτον (altero i sscr.) B | cf. ἡεροφοῖτις (171 cum adn.) et ἀερόφοιτος (Ar. frg. 282) || 125ss cf. Ro. 76s || 126 ὀρνισι(ν) (-νησι B) Ἔ λαγωοῖς Stob. | πολλοῖς BP (μὲν) πολλῶν (-ῆν) M (e corr.) LV cum Stob. πολλὴν M¹ em. Sylb. | ταχυτῆτ' (α) BP | τε MBP cum Stob. δὲ L (in textu, in mg. τε) δὲ V || 127 ταύρους B | δ' αὐτοχύτοις (-τως) κεράεσσιν (α) Ἔ Stob. δ' αὐχέσσι κέρα καὶ ci. Buech. δ' αὐτ' ἐφ' ὅτευσσε κέρατα ci. B. Hi. an αὐτοφύτοις? (ταύρους) δ' αὐξ' αὐ τοῖς κ. Kal. | κέντρον V || 128 ἐφυτον (μ sscr. interpr. lat. ?) M | ἄλκαρ Hom. | ἔδωκεν ἔρυμ' (om. λόγον δ') L | λόγον ex λόγων corr. M λόγος P | δ' ἔρυμ' ἀνθρώποισιν PV δὲ δὲ ἐστὶν ἀριστος MB+ ἀνθρώπω νεῖμεν Stob. (λόγος) δ' εἰς ἐστὶν ἀριστος ci. Buech. (λόγος) δ' ἔρυμ' ἐστὶν ἀριστον ci. Hense || 129 iure om. MB Stob.

βέλτερος ἀλκήεντος ἔφν σεσοφισμένους ἀνὴρ·
 ἀγρούς καὶ πόλιας σοφίη καὶ νῆα κυβερναῖ.
 Οὐδ' ὅσιον κρύπτειν τὸν ἀτάσθαλον ἄνδρ' ἀνέλεγκτον,
 ἀλλὰ χρεὶ κακοεργὸν ἀποτροπᾶσθαι ἀνάγκη.
 πολλάκι συνθνήσκουσι κακοῖς· οἱ συμπαρεόντες.
 Φωρῶν μὴ δέξιμι κλοπὴμην ἄδικον παραθήκη·
 ἀμφοτέροι κλώπες, καὶ ὁ δεξάμενος καὶ ὁ κλέψας.
 Μοῖραν πᾶσι νέμειν, ἰσότης δ' ἐν πᾶσιν ἄριστον.
 ἀρχόμενος φρίδου πάντων, μὴ τέρεμ' ἐπιδεύης.
 μὴ κτήρους θνητοῖο βορῇ κατὰ μέτρον ἔλθαι.
 κτήνος κῆν ἐχθροῖο πέσει καθ' ὁδόν, συνέγειρε.
 πλαζόμενον δὲ βορῶν καὶ ἀλήμονα μήποτ' ἐλέγξης.
 βέλτερον ἂντ' ἐχθροῦ τυχεῖν φίλου εὐμενέοντος.
 Ἀρχόμενον τὸ κακὸν κόπτειν ἔλκος τ' ἀκέσασθαι.

132. 133 ANECD. gr. ed. Boiss. I, 119

130 βέλτερος δ' Voss. | Aretae π. χρονίων παθῶν 5 p. 125 Ermer.
 ἀνὴρ ... ἀλκήεις | ἔφν ML | ad rem cf. Ro. 77s || 131 post hunc
 versum inserunt 21 BP || 132 ἀτάσθαλος M¹ | ἄνδρ' ἀνέλεγκτον V
 Anecd., P (ἄνδρα), ἄ. ἀνάδεκτον B ἄνδρα ἀδεκτον M ἄνδρα διάδεκτον
 (sscr. ἄντιον) L || 132ss cf. Ro. 78s || 133 χρεὶ] τὸν Anecd. | κακο-
 εργον L κακοεργὸν P κακὸν (subsequentibus et iuxta et supra rasu-
 ris) M κακῶν B ταλαεργὸν V κακότεχνον cod. Heidelb. 43s. XIV |
 ἀποτροπᾶσθαι B ἀποτροπᾶσθαι sscr. ἀποτροπᾶσθαι L ἀποτροπᾶ-
 σθαι P ἀποτροπᾶσθαι M κακοτροπᾶσθαι V || 134 πολλάκις P |
 κακοῖς] αὐτοῖς B | συμπαρόντες P || 135 φωρῶν L φωρῶν M φῶρον B
 φωρός PV | κλοπῆμων M κλοπήμων B | ἄδικον PV ἄδικον sscr. ἀδι-
 κων L ἀδίκων MB | παρακαταθήκη V | cf. Plat. rep. 4, 442^e
 παρακαταθήκη ... δεξάμενος || 137 μοῖραν (μοι-) LPV μοῖρας M
 μοῖραις B | πᾶσι LPV παισὶ M, B (παισὶ) | ad rem cf. Anon. in
 turpiluer. 36 Ro. 79 | ἰσότητος M¹ P | ἀρίστη PV | cf. Democr. fr.
 102 Die.-Kr. Carm. aur. 38 || 138 ἐπιδεύη(ι)ς BLPV ἐστι M¹ ἐπι M²
 δευεὺς sscr. η M¹ (sic Ludw., ἐπιδευεὺς Ro.) | 'num mente adden-
 dum δάκρυσι?' Kal. || 139 κτείνους M | cf. Ro. 82 || 139ss hoc ordine
 exhibet L: 139—143. 147—154. 156. 157. 158 || 140 κτείνος M |
 κῆν sscr. δ' ἦν L δ' ἦν (ἦν) MB | ἐχθροῖο (θ add. interpr. lat.) M |
 cf. LXX Exod. 23, 5 | συνέγειρον LP || 141 δέ] τε MB | βορῶν
 (o prius ex ω corr.) B | ἀλήμονα LPV ἀλτροπον (ἀ-) MB | μήποτ'
 ἐλέγξης P, L (sscr. ἀλύξης), οὐποτ' ἐλέγξης B οὐποτ' ἀλύξης M in
 ras. man. interpr. lat. μήποτ' ἀλύξης V, id quod probat Ro. ||
 141s damn. B. || 142 ἐχθροῖο BL | τ' ἔχειν B τυχεῖν MLPV | φίλον
 εὐμενέοντα MB || 143 ἔλκος κόπτειν MB | τ' om. M¹ add. interpr.
 lat. | cf. Theogn. 1133s Ov. rem. 91 Ro. 80

[ἐξ ὀλίγον σπινθήρος ἀθέσφατος αἰθεταὶ ὕλη.
 Ἐγκρατὲς ἦτορ ἔχειν, καὶ λωβητῶν δ' ἀπέχεσθαι.
 φεύγε κακὴν φήμην, φεύγ' ἀνθρώπους ἀθεμίτους.]
 Μὴ δέ τι θηρόβορον δαίση κρέας, ἀργίποισιν δέ
 λείψανα λείπε κυσίν· θηρῶν ἀπο θήρες ἔδονται.
 Φάρμακα μὴ τεύχειν, μαγικῶν βίβλων ἀπέχεσθαι.
 Νηπιάχοις ἀπαλοῖς μὴ μάργη(ι)ς χεῖρα βιαίως.
 Φεύγε διχοστασίην καὶ ἔριν πολέμον προσιόντος.
 Μὴ κακὸν εὖ ἔρξης· σπείρειν ἴσον ἔστ' ἐνὶ πόντῳ.
 Ἐργάζεαι μοχθῶν, ὥς ἐξ ἰδίων βιοτεύσης·
 πᾶς γὰρ ἀεργὸς ἀνὴρ ζῶει κλοπῆμων ἀπὸ χειρῶν.
 [τέχνη (γὰρ) τρέφει ἄνδρα, ἀεργὸν δ' ἔφατο λιμός.]
 μὴ δ' ἄλλον παρὰ δαιτὸς ἔδοις σκυβάλισμα τραπέζης,
 ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἰδίων βίον διαγοῖς ἀνύβριστος.
 εἰ δέ τις οὐ δεδάκμε τέχνην, σκάπτειτο δικέλλη.
 ἔστι βίῳ πᾶν ἔργον, ἔπην μοχθεῖν ἐθέλησθα.
 ναυτίλος εἰ πλώειν ἐθέλεις, εὐρεῖα θάλασσα·

144—146 solus V || 144 cf. Sol. 1, 14 Pind. Pyth. 3, 36s Eur.
 fr. 411 N.² Ro. 80s || 145 cf. 76 || 146 cf. Ro. 81s || 147 θηριόβορον
 δέση B θηρόβορον (sscr. θηριόβορον δαίση) L | ἀργίποισιν δέ M
 ἀργίποισι δέ B ἀργίποισιν (sscr. ἀργί) L || 147s cf. Ro. 82s || 148 θήρες
 δ' ἀπὸ θηρὸς PV, L (sscr. θηρῶν ἀπο θήρες) || 149 cf. Ro. 83 | γα-
 μικῶν P | an (δ') ἀπέχεσθαι? || 150 ἀταλοῖς M, B (-οις) νηπιάχους
 ἀταλούς ci. B. | νηπίαχ. Hom. | μάργη V cum plerisque dett.
 μάγη B, M¹ (sscr. q interpr. lat.), μὴ ἄρη P, L in textu, μὴ μάργη
 (χεῖρα) L in mg. em. B. | χεῖρι L, quod ci. B. Ber. χεῖρα L in
 mg. || 151 cf. Eur. Suppl. 949ss Theogn. 885s Ro. 84. 12 | παρεόν-
 τος V in textu, προσιόντος V in mg. || 152 om. MB, add. in mg.
 super. interpr. lat. M | cf. Theogn. 105s | κακῶ P, L sscr. ὄν |
 ἔρξης sscr. ῥέ L | ἔσται P || 153 ἐργάζου M ἐργάζεο PV | βιο-
 τεύσης (ση in ras. man. interpr. lat.) M βιοτεύεις (ω ex o corr.) B
 βιοτεύσοις L || 153s cf. Ro. 85 || 154. 156 in mg. super. add. L ||
 154 ἀνὴρ om. M¹ add. interpr. lat. | ζώη M¹ BV || 155 exhibit
 solus V | (γὰρ) Kal. (τοι) B. | ἦν V || 156 ἔδοις B ἔδη V ἔδη P |
 σκυβάλ. novum || 157 ἀλλ' ἀπὸ in ras. man. interpr. lat. M | βί-
 ῶν φάγοις M διάγοις βιῶν L διάγοις βορῶν P μισθῶν φάγεις B
 ἄγεις βίον V em. B., sed cf. Ro. 85s | ad ἀνύβρ. cf. Ro. 11 |
 ἀνύβριστος M || 158 δέ τι σοῦ δεδάκμε B δεδάκτο P | τέχνης MBP |
 σκάπτειο B | μακέλλη (sscr. δι) LP || 159 βίος B. Ro. | ἐπὶ M
 ἐπὶ sscr. ἐπὶ L ἐφ' ὧ B || 160 εἰ L in textu, probat B. sed
 cf. 161 | εἰ πλείων in textu, εἰ πλώει in mg. L πλώει P | ἐθέ-
 λης M¹ -οις M² ἐθέλοις BLP | cf. Telet. rel. p. 52 H. Ro. 86

εἰ δὲ γεηπονίην μεθέπειν, μακραί τοι ἄρουραι.
 οὐδὲν ἄνευ καμάτου πέλει ἀνδράσιν εὐπετέες ἔργον
 οὐδ' αὐτοῖς μακάρεσσι· πόνος δ' ἀρετὴν μέγ' ὀφέλλει.
 μύρμηκες γαίης μυχάτους προλελοιπότες οἴκους
 ἔρχονται βιότου κεχρημένοι, ὅσπότη' ἄρουραι
 λήια κειράμεναι καρπῶν βροίθωσιν ἀλωάς.
 οἱ δ' αὐτοὶ πυροῖο νεοτριβὲς ἄχθος ἔχουσιν
 ἢ κριθῶν, αἰεὶ δὲ φέρων φορέοντα διώκει,
 ἐκ θέρους ποτὶ χεῖμα βορρὴν σφετέρην συνάγοντες
 ἄτρυτοι· φύλον δ' ὀλίγον τελέθει πολύμοχθον.
 κάμνει δ' ἡεροφοῖτις ἀριστοπόνος τε μέλισσα
 ἢ ἐτέρης κούλης κατὰ κρηαμὸν ἢ δονάκεσσιν
 ἢ δρυὸς ὠγγυγίης κατὰ κοιλάδος ἐνδοθὶ σίμβλων
 σμήνῃσι μυριότητα κατ' ἄγγεα κηροδομοῦσα.

162 SYRIAN. in Hermog. π. ἰδεῶν vol. 1, 6, 12s R. ἐν Μιλῇ-
 τωι ὁ θεός· || 171—174 SCHOL. Nic. Alex. 448

161 γεηπονίην M γεῶπονίην (sscr. η) L γεωπονίην B | μεθέπειν
 (sscr. ἐθέλειν) L | τοι τε M || 162—165 om. M cf. Hes. op. 289s ||
 162 καμάτου B | ad Branchidarum oraculum cf. RE III 809ss
 Ro. 87 || 163 om. B | ad μέγ' ὀφ. cf. 66 || 164 μυχάτους ...
 οἴκους B (in mg. schol. σκοτεινοῖς καὶ βαθέσι τόποις) | Eur. Hel.
 189 μύχματα γῆλα | προλελοιπασιν V || 165 βίοντον P, L (sscr. οἶο) ||
 166 κηράμεναι B κηράμενοι L | καρπῶν M¹ -ων interpr. lat. |
 βροίθωσιν L βροίθωσιν PV πλήθωσιν MB | cf. Hes. op. 307 |
 ἀλ. BV || 167 οἱ δ' V οὐδ' MBLP | αὐτοὶ & αὐτὸν L αὐτοῖς ci. Kal.
 αὐτ' ἢ ci. B. Hi.-Cr. ἦτοι ci. Kroll | πυροῖο (οἶο in ras. man.
 interpr. lat.) M πυροὶ P | νεοτριβ. novum | νεοτριβέες P | ἄρου-
 ραι ci. Ro. || 168 αἰεὶ & fere omnes | δὲ] καὶ P | φέρω V ||
 168ss cf. Fr. Hübner De Pluto Diss. Hal. 23 (1914), 267 || 169 ἐσ-
 ἄγοντες B ἐπάγοντες MLP, sed cf. N. T. Matth. 3, 12 συνάξει τὸν
 σίτον ... εἰς τὴν ἀποθήκην || 170 ἄτρυτον M (v e ras.), BLP,
 cf. Ro. 12 | φύλον M¹ P φύλον M man. interpr. lat.¹ φύλλον L
 φύλων V | τ' ἐθέλει M τεθέλει B || 171 ἡεροφοῖτις M¹ ἡερίφοι-
 τες V (δ)ῆροφοῖτις B ἡερόφοιτος M man. interpr. lat. Schol.
 Nic. dett., praefert Ludw. cf. 125 | I 571 al. ἡεροφοῖτις Ἑρμῆς |
 ἀριστοπόνους B | Pind. Ol. 7, 51 ἀριστοπόνους χερσὶ | τε om. P ||
 172 Φ 494s κούλην ... πέτρην, κρηαμὸν | κωλάδος (χωλ-) Schol.
 Nic. v. l. κρηαμῶν B || 173 ὠγγυγίης B || 174 σμήνῃσι M, B
 man. interpr. lat.) M σμήνῃ B | μυριότη. novum | μυριότητα M, B
 (μυρη-) Schol. Nic. | cf. πολύτητος (a lll χ 439) | ἀνθεα & em.
 Ruhnken | κηροδομοῦσα (sscr. μ) L | κηροδομ. novum | post κ.
 lacunam haud parvam statuit Ro.

Μὴ μείνῃς ἄγαμος, μὴ πως νόνημνος δλῃαι·
 δός τι φύσει καὶτός, τέκε δ' ἐμπαλιν, ὥς ἐλοχεύθης.

Μὴ προαγωγέυσης ἄλοχον σέο τέκνα μαινῶν·

οὐ γὰρ τίκει παῖδας ὁμοῖους μοιχικὰ λέκτρα.
 μητρυνῆς μὴ ψαῦε τὰ δεύτερα λέκτρα γονῆς·
 μητέρα δ' ὥς τίμα τὴν μητέρος ἱγνια βᾶσαν.
 μηδὲ τι παλλακίσιν, πατρὸς λεχέεσσι, μινγίης.
 μηδὲ κασιγνήτης ἐς ἀπότηροπον ἐλθέμεν εὐνήν.
 μηδὲ κασιγνήτων ἁλόχων ἐπὶ δέμνια βαίνειν.
 μηδὲ γυνὴ φθείρη βρέφος ἔμβρυον ἐνδοθὶ γαστροῦ,
 μηδὲ τεκοῦσα κυσὶν ὄντη καὶ γυνὴν ἔλωρα.
 μηδ' ἐπὶ σῇ ἁλόχῳ ἐγκύμονι χεῖρα βάλλῃαι.
 μηδ' αὖ παιδογόνον τέμνειν φύσιν ἄρσενα κούρου.
 μηδ' ἁλόγοις ζώοις βατήριον ἐς λέχος ἐλθεῖν.
 μηδ' ὕβριζε γυναικὰ ἐπ' αἰσχυντοῖς λεχέεσσιν.
 μὴ παραβῆς εὐνὰς φύσεως ἐς Κύπριν ἄθεσμον·

175ss cf. Carm. aur. 37ss cum adn. || 175 μὴ πως] μὴ πῶς
 ποτε L ὅπως V | νόνημνος LPV | Senec. fr. 58 liberorum causa uxo-
 rem ducere, ut vel nomen nostrum non intereat contulit Ro. 89s ||
 176 τι] τῇ M¹ a. corr., B τῇ P (δός) τῇ V | cf. Ro. 19 | ὥς ἀρ-
 ἐτέχθης in textu, in mg. ὥς ἐλοχεύθης L || 177 προαγωγέυσεις B |
 nondum legitur verb. simplex | ἄλοχον V | σέο M¹ || 178 μοιχικὰ M¹
 μοιχικῇ V | λέκτρα B | cf. Hes. op. 235 Theocr. 17, 43ss || 179 μη-
 τρυνῆς B | ψαῦε M, L (om. τὰ), PV ψάβεται (om. τὰ) B em. Br.
 Kroll ψαῦ' ἄτε B. | λέκτρα] λέκτρα (sscr. τέκνα) L τέκνα M ||
 179ss cf. Ro. 91s || 180 μητέρα σέο τίμα κρείσσον γὰρ ἂν ἱγνια
 βᾶσαν M || 182. 181 hoc ordine & traiecit editores || 181 μηδ'
 ἐπὶ (ἐπι-) & praeter B, qui praebet μηδὲ τι, quod probat Ro. |
 παλλακῇσι V | recte contulit Ro. Manethon. 1, 113. 2, 189. 6,
 195s | πατέρος L | λέχεσσι sscr. ση supra χε M¹, e supra σσ M²
 (Ludw.) || 182s cf. Manethon. 5, 206. 6, 204 || 183 exhibent &
 ante 195, revocavit in suum locum Ber. | κασιγνήτων ἁλόχων
 (-ων ἂν in ras. man. interpr. lat.) M κασιγνήταις λοχῶν B | φαίνειν
 (sscr. β) B βαίνει P || 185 ὄντης B | cf. Manethon. 6, 97s | ἔλωρα
 et ἐλώρια Hom. || 186 μηδὲ τι σῇ B μὴ δὲ τῇ σῇ M a. corr. μηδὲ
 τι (sscr. τῇ, quod deletum est) σῇ L | cf. ad 191 | ἐγκύμονα P ||
 187 τέμνειν φύσιν ἄρσενα κούρου V ποτὲ τέμνειν ἄρσενα κούρου MBP
 ποτὲ τ. ἂν κούρου L | cf. Ro. 93 || 188 βατήρ. novum | εἰς MBP ||
 189 γυναικὰς P | ἐπ' αἰσχυντοῖς L ἐπασχυντοῖς M ἐπ' αἰσχυντι-
 κοῖς BP ἐπ' αἰσχυντῆρ (sscr. οἷς) V | αἰσχ. novum | ἐπεεσσιν M
 (sic) χεῖλέσσι P | ad rem cf. Ro. 93s || 190 κύπριν in ras. man.
 interpr. lat. M

οὐδ' αὐτοῖς θήρεσσι συνεύαδον ἄρσενες εὐναί.
μηδὲ τι θηλύτρεαι λέχος ἀνδρῶν μιμήσαντο.
μηδ' ἐς ἔρωτα γυναικὸς ἅπας ῥεύσεις ἀκάθεκτος
οὐ γὰρ ἔρωσ θεός ἐστι, πάθος δ' αἰδηλον ἀπάντων.

Στέργε τήν ἄλοχον· τί γὰρ ἡδύτερον καὶ ἄρειον,
ἢ ὅταν ἀνδρὶ γυνὴ φρονέη φίλα γήραος ἄχρῃ
καὶ πόσις ἦι ἀλόχῳ, μηδ' ἐμπέσῃ ἀνδριχὰ νεῖκος;

Μὴ δέ τις ἀμνήστευτα βίηι κούρησι μιγείη.

Μὴ δὲ γυναικα κακὴν πολυχρήματον οἶκαδ' ἄγεσθαι·
λατρεύσεις ἀλόχῳ λυγρῆς χάριν εἵνεκα φερνῆς.

Ἰππους εὐγενέας διζήμεθα γειαρότας τε
ταύρους ὑπιτένοντας, ἀτὰρ σκυλάκων πανάριστον·
γῆμαι δ' οὐκ ἀγαθὴν ἐριδαίνομεν ἀφρονέοντες.

οὐ δὲ γυνὴ κακὸν ἀνδρ' ἀπαναίνεται ἀφρονὲν ὄντα.

μηδὲ γάμῳ γάμον ἄλλον ἄγοις ἔπι, πῆματι πῆμα.

191 post v. 186 exhibent C fere omnes | αὐτὸς B | συνεύαδον L
dett. pauci συνεύαδον M (συν in ras. man. interpr. lat.), BP
συνεύαδ' V | cf. Apoll. Rhod. 3, 30 συνεύαδε | ἄρσενος P ||
192 μηδ' ἔτι V | ἀνδρὸς M | μιμήσαντο (i sser. ω) M || 193 om. P |
ἅπαν (v in σ corr. interpr. lat.) M | ῥεύσεις V ῥένης (sser. εὐσης) L |
ἀκάθεκτον MBP ἀκαθέκτως ci. B. | cf. Ro. 11 || 194 δ' om. M¹
(add. interpr. lat.) | cf. Clem. Alex. strom. 2, 107, 3 p. 171 St.² ||
195ss cf. 182ss Eur. Med. 14ss al. Ro. 94s | στέργετε τήν B στέργε
τέκτων ἄλοχον in textu, in mg. τήν L || 196 φρονέει M φρο-
νέοι BLPV em. dett. | φίλα] καλά M (κα in ras. man. interpr.
lat.) ἄχρῃ M a. corr., BP || 197s om. MB || 197 ἐμπέσοι L | ἀνδριχὰ
Hom. | ἀνδρα V || 198 add. L in mg. infer. | ἀμνήστευτα αἴη κού-
ρησι P | κούρη L | cf. Eur. fr. 818N.² LXX Exod. 22, 16 Ro. 95 ||
199 πολυχρήματον V om. MBLP | οἶκαδ' V σοῖσιν οἰκοῖσιν M
σοῖς οἰκοῖσιν L σοῖς οἰκοῖσι δ' B οἰκοῖσιν σοῖσιν P fort. recte (om.
πολυχρ.) || 199ss (—204) ~ Theogn. 183ss | cf. Varr. Men. 236
Ro. 95s || 200 λατρεύσεις P λατρεύσεις δ' V λατρεύεις M (δ' add.
interpr. lat.), B λατρεύεις δ' L an λατρεύσας? || 201 Ἰππους] κά-
πρους MB | δ' εὐγενέας L | διζέσθαι MBL | γειαρότας τε P γειαρό-
πας τε (sser. κατ' οἶκον) V μὲν κατὰ οἶκον MBL | γειαρ. A. P. 9,
23 A. Plan. 4, 94 || 202 ταύρους δ' LPV | ὑπιτέν. novum | ὑφι-
ταίνοντας P ὑπιτένοντας B | πᾶν ἄριστον PV πανάριστος BP, L
(sser. ταναγραῖους) ἀρίστους (sser. παν interpr. lat.) M, unde Cr.
πανάριστον (conl. Hes. op. 293) sser. γρ. ους lectionem primariam
enucleavit || 203 ἀγαθὴ M (sser. v interpr. lat.) ἀγαθῇ BP | ἀφρο-
νέοντες M in ras. man. interpr. lat. om. V in lacuna ἀλλαφέρον-
τες MB, P (ἀλλὰ) || 204 ἀνδρ' om. P | ἀνδρα ἀπαναίνετ' ἔτ' M |
ἀφρονέων PV ἀφρονέον (ε del.) L | ἔόντα LP || 205 cf. Ro. 96s

μηδ' ἀμφὶ κτεάνων συνομαίμοσιν εἰς ἔρον ἔλθῃς.

Παῖσιν μὴ χαλέπαυε τεοῖς, ἀλλ' ἥπιος εἴης.

ἦν δέ τι παῖς ἀλῖτη σέο, κρινάτω νῖεα μήτηρ

ἢ καὶ πρεσβύτατοι γενεῆς ἢ δημογέροντες.

Μὴ μὲν ἐπ' ἄρσενι παιδί τρέφειν πλοκαμηίδα χαίτην, ²¹⁰

μὴ κορυφὴν πλέξης μὴθ' ἄμματα λοξὰ κορύμβων.

ἄρσεσιν οὐκ ἐπέοικε κομᾶν, χλιδαναῖς δὲ γυναιξίν.

Παιδὸς δ' εὐμόρφου φρουρεῖν νεοτήσιον ὥρην·

πολλοὶ γὰρ λυσσῶσι πρὸς ἄρσενα μεῖξιν ἔρωτος.

παρθενικὴν δὲ φύλασσε πολυκλείστοις θαλάμοισιν, ²¹⁵

μὴ δέ μιν ἄχρῃ γάμων πρὸ δόμων ὀφθῇμεν ἐάσης.

κάλλος δυστήρητον ἔφν παιδῶν τοκέεσσιν.

[Στέργε φίλους ἄχρῃ θανάτου· πίστις γὰρ ἀμείνων.]

Συγγενέσιν φιλόττητα νέμοις δότιν θ' ὁμόνοιαν.

αἰδεῖσθαι πολιοκροτάφους, εἴκειν δὲ γέροντων ²²⁰

ἔδρης καὶ γεράων πάντων· γενεῇ δ' ἀτάλαντον

206 ante 205 exhibit L, deest in MB | κτεάνων συναίμοσιν V τε
συναίμοσιν P γε συναίμοσιν L | pertinet ad 47 || 207 εἴης MB ἦσθα V
ἴσθι LP | cf. Ro. 97 || 208 ἀλῖτη σέο P ἀλιτήσαιο V ἀλῖτη (om. σέο) BL
ἀλῖτη V (manu interpr. lat.) ἡλιτῇ (om. σέο) fort. M¹ ἀλῖτη σε B. |
κρινάτω M κρινάτω P ἐσκρινέτω L κολνέτω M, B (κολ-) κολαῖέτω
ci. Hi. κολονέτω ci. B. | νῖεα ex ὄνεια corr. M ὄνεια B | versum in
dubium vocavit R. Keydell Burs. Jbb. 230 (1931), 93 || 209 ἦ]
εἰ B | δημογέρ. Hom. | cf. Tyrt. 3ab, 5 Ro. 98 || 210 πλοκαμηίδα
χαίτην L e testimonio N. Festa (cf. Ro. 99) πλοκαμίδα χαίτην cod.
Heidelb. 43 s. XIV πλοκάμους ἐπὶ (ἐπι-)χαίτης MBP, quod pro-
bant Kroll Ro. πλοκάμους ἐπιχάρτους V || 210ss cf. Ro. 98s || 211 μὴθ'
ἄμματα P μὴθ' ἄ. V μὴ θαύματα MP μὴ θαύματα sser. μὴθ' ἄμ-
ματα L | λοξὰ (in ras. man. interpr. lat.) M | post v. 211 explicit L ||
212 κύμαι MB χλιδαὶ (sser. σδὲ interpr. lat.) M χλιδαὶ δὲ B χρῇ δὲ
V em. B. | γυναιξίν δε M || 213 δ' om. B | ὄραν MB ||
213ss cf. Theogn. 409s Ro. 99 || 214 λυσσῶσιν P λυσσῶσιν V |
ἐρῶντες M ἔρωτες B || 215 παρθενικὴν B | φύλαττε M | πολυκλ. no-
vum | ut Danaae Sophocleae || 216 μέχρι M¹ (?) | γάμον P | ὠφθῇ-
μεν M explic. B. ὀφθῇμεν B ὀφθῇται rell. || 217 δυστήρ. Plut. Ag. et
Cleom. 57, 4 cf. δυσπαράτηρος (Antig. Caryst. mir. 126 Porph.
abst. 3, 4) | τοκέεσσιν B || 218 exhibit solus V | cf. 13 | ἄγχι V em. B. ||
219 συγγενέσιν P συγγενέσιν V | θ' om. M δ' B || 220 θ' 518 πολιο-
κροτάφους τε γέροντας || 220s cf. Tyrt. 9, 37ss Theogn. 935ss
Herod. 2, 80 Plut. quo modo adulat. 15 p. 58^{bc} Ro. 100 | γέ-
ρουσι B || 221 γηράων M | ἀπάντων PV | γενεῇ M¹ | δ' om. M¹
(sser. interpr. lat.) | ἀτάλαντος M² V | ἀτ. Hom.

πρέσβην δμήλικα πατρὸς ἴσαις τιμαῖσι γέραιρε.

Γαστρός δφειλόμενον δασμόν παρέχειν θεράποντι.

δοῦλοι τακτὰ νέμοις, ἵνα τοι καταθύμιος εἴη.

στίγματα μὴ γράφῃς ἐπονειδίζων θεράποντα.

δοῦλον μὴ βλάψῃς τι κακηγορέων παρ' ἀνακτι.

λάμβανε καὶ βουλὴν παρὰ οἰκέτου εὖ φρονέοντος.

Ἀγνείη ψυχῆς, οὐ σώματος εἰσι καθαρμοί.

Ταῦτα δικαιοσύνης μυστήρια, τοῖα βιεῖντες

ζωὴν ἐκτελέουσ' ἀγαθὴν μέχρι γήραος οὐδοῦ.

222 πατρὸς om. V | τιμαῖς BP || 223 γαστρός in ras. interpr. lat. M | παράσχον PV | θεράποντα M¹B -πονσι(ν) M²V || 224 δοῦλε M¹ corr. interpr. lat. (δοῦλω) | τακτὰ | τὰ καὶ τὰ M¹ | cf. P 201 al. Ro. 14 || 225 στίγμα et ἐπονειδίζων M | θεράποντι PV | cf. CE 95 Ro. 100s || 226 πλάψῃς B γράφῃς V | τι om. MB | κακηγορέων M | παρ' ἀνακτος V παρ' ἀνακτα P || 227 παρ' PV παρὰ (γ') B. | εὖ φρονέοντος M fort. recte || 228 ἀγνείης (σ eras.) M ἀγνείαι P | οὐ BV συν M τοῦ P | unciis saepserunt Ber. B. | ad rem. cf. Ro. 101 Dieterich Nekyia p. 161 Weinreich SBHdb. 1919 Abh. 16 p. 64s (Kern) || 229 βιούντες MB || 229s cf. 1s et Phocyl. 10 || 230 οὐδῶ PV ὁδοῦ M¹ οὐδοῦ M² ὁδου B | ο 246 οὐ δ' ἔκετο γήραος οὐδόν

225

230

ΧΑΡΗΣ

ΓΝΩΜΑΙ

1. μὴ φθόνει τοῖς εὐτυχοῦσι, μὴ δοκῇς εἶναι κακός.

2a.*

τὰ κ[αλὰ καὶ δίκαια[α δρᾶν],
].δόξα ἀγῆρα[(ν)τος ~ ~].

1 Stob. 3, 38 (π. φθόνον), 3 p. 708 H. [SMA] Χάριτος. [I] (= TGF p. 826, 3 N.²) || 2 Pap. Heidelb. 434 saec. III in. a. Chr. n. ed. G. A. Gerhard SB Hdb. 1912, 13. Abh. cum tab. phototypa Χάριτος Γνώμαι, qui Stobaei excerpto (v. 22—24) usus Charetem gnomologum cognovit cf. R. Philippson PhW. 1914, 801s O. Hense RhM. 72 (1917/8), 14ss J. U. Powell New Chapters in the History of Greek Literature 1 (1921), 18 Gerhard RE IX 662s A. Körte A. f. Pap.-F. 7 (1924), 119. 542

Charetis fragmenta (1. 2 22—24. 3) ante gnomologum redivivum ed. Nauck TGF² p. 826 cf. Bergk PLG II⁴ 372 et Wil. H. 34 (1899), 608, qui ex Ioanne Lydo addidit fr. 3, 1 || 1 tetrametrum metrum respicit 'Epicharmi sententias' ap. Die.-Kr. Vorsokr.⁵ 1, 193s ex Pap. Hibeh I (1906), 1. 2 cf. Croen. H. 47 (1912), 402ss ad sententiam cf. Dionys. TGF p. 725, 8 N.² Agathon. p. 768, 23 N.² al. || 2 1—4 de parentibus colendis. contulit G. Men. Mon. 233 θεοὶ μέγιστοι τοῖς φρονούσιν οἱ γονεῖς (378s) 72 βοῦλον γονεῖς πρὸ παντὸς ἐν τιμαῖς ἔχειν || 1 cont. G. Eur. fr. 1035, 1 N.² δύστηνος, ὅστις τὰ καλὰ καὶ ψευδῆ λέγων κτλ. Med. 578 δοκεῖς προσδοῦς σὴν ἄλογον οὐ δίκαια δρᾶν | de τὰ καλὰ καὶ δίκαια v. Hense l. c. 18ss | varia tentavit Hense: [ἀεὶ μέλοι σοι τὰ κ], [μέμνησ' ἀεὶ σὺ τὰ κ], [κράτιστόν ἐστι τὰ κ] al. || 2 δόξα ἀγῆρα[τος fulcitur dictionibus κλέος ἀγῆρατον Eur. Iph. A. 567 sim. Or. Sib. 3, 418. 11, 140, ad κλέος ἀφθιτον, ἀέναν, ἀθάνατον al. multa cf. G. Steinkopf Unters. z. Geschichte des Ruhmes b. d. Gr. (Diss. Hal.) Würzburg 1937 p. 17 M. Greindl Κλέος Κῦδος κτλ. Diss. Monac. 1938 p. 5s | [τῶι ταῦτα δρᾶν] i. δ. ἀ. [μένει] Hense (seu potius [πέλει]), qui ad 1s contulit Eur. fr. 585 N.² τοῦ γὰρ δικαίου κᾶν βροτοῖσι κᾶν θεοῖς ἀθάνατος ἀεὶ δόξα διατελεῖ μόνου Ps.-Isocr. ad Demonic. 38 Theogn. 147s (cum adn.)

* voces et litterae unceolis ~ ~ inclusae stant Menandri monostichorum fide vel Stobaei

]σι, παῖ, πατρός γε[αυτέρου].
]ωι σωφρονεστέρ[ωι υ υ].
 5 ἔλπιζε τιμῶν τοῦθ' θεοὺς πράξειν καλῶς.
 ἔ]μποιεῖν τὸν Ἡρα[κλῆ]
 ἔ]ξ ἴσον σέβον.[υ υ].
 10 ὀργὴν ἑταίρων καί, φίλων πειρῶ φέρειν,
]ων μὴ κακῶν γι[- υ υ].
 10 ἔργων πονηρῶν, χεῖρα ἐλευθέραν ἔχει.

 b.
]...μὴ πρ[άσσει[.] κακ[ῶς]
 11]·α. ἡδικοκλήμενος

25 MEN. Mon. 142 ἔλπ. τ. τὸν θεὸν πρ. κ. et 145 ἔλπ. τ. τοὺς
 γονεῖς πρᾶξι καλῶς, utrumque Christianos aut Iudaeos (II Mos.
 20, 12) sapit || 8 MEN. Mon. 442 ὀργ. ἑταίρου καὶ φίλου π. φ. ||
 10 MEN. Mon. 148 (χεῖρ)

3 [πεῖθον λόγοι]σι tentavit G., qui cont. de senectutis sapientia
 Eur. fr. 110. 619. 291 N.² et Men. Mon. 384, γεραίος πατήρ Eur. fr.
 773, 15 N.², γεραίτερος sim. in versibus cadentibus Euripideis ||
 4 [πείσῃ γὰρ αὐτῶι σ. [γε σοῦ? πολὺ?] G., hoc cum Nicostr. fr.
 27, 3 (CAF 2, 227 K.), [εἴκειν σε γὰρ τῶι σωφρονεστέρ[ωι χρεῶν]
 Hense ex Eur. Herc. 300s Democr. fr. 47 Die.-Kr.⁵ || 5-7 de
 deorum cultu et Hercule piissimo ('cf. Babr. 20 Βοηλάτης
 καὶ Ἡρακλῆς' G.), unde lusit G. Fr. Boll monente [ἀεὶ γὰρ
 οὕτω δ]ῆ ποιεῖν τὸν Ἡρα[κλῆ] : [λέγοντες α]ἰῶθις οὐ σέβουσιν ὡς
 θεόν] || 5 ad ἔλπ. cf. Ps.-Isocr. ad Demon. 24 || 6 ἐμποιεῖν Mo-
 schion fr. 9, 11 p. 816 N.² | [αὐτῶι δὲ δοῶντι συν]μποιεῖν τὸν
 Ἡρα[κλῆ] ex Eur. fr. 432, 2 N.² Cr. || 7 [θνητῶν δὲ (τε) μηδέν'
 ἔ]ξ ἴσον σέβον [θεοῖς] Philippson l. c. | ad σέβον contulit G. Men.
 Mon. 229. 474, ad rem Hense Arist. eth. Nicom. 9, 2 p. 1165a
 24 Men. fr. 600 Koe. = Mon. 378 | adde Ps.-Phocyl. 8, quem
 secutus scripseris [σαντοῦ γονῆας ἔ]ξ ἴ. σ. [θεοῖς] | ἔξ ἴσον cum
 dat. Soph. Ant. 516 εἰ τοί σφε τιμᾶς ἐξ ἴσον τῶι δυσσεβεῖ || 8 de
 amicorum mutua indulgentia || 8 de πειρῶ imper. trito gnomo-
 logorum v. G. p. 20s || 9 [ἐσθλῶν δὲ ἑταίρ]ων μὴ κακῶν γι[γνον
 φίλος] ex. gr. G. cf. Theogn. 31s || 10 ἔλ. cum gen. iam Trag.
 (Aesch. Eur.) Men. Sam. 271s αἰτίας . . . ἐλευθέρος γενόμενος ||
 11-14 de iniuria facienda et accipienda? || 11 sim. cadit 18
 cf. 5, ubi πράξειν καλῶς | cf. Men. Epitr. 557s (ὁ τρόπος) αἰτίας
 καὶ τοῦ καλῶς καὶ τοῦ κακῶς πράττειν ἐκαστοι || 12 [γ]ῆ[ρ] ἡδικ. ?
 G. || 12s cadit in ἡδικ. Eur. Med. 221 El. 915, in εὐμαρέστερον
 fr. trag. adesp. 383, 3 N.²

] εὐμαρέστερος
]·ισθῆναι κακῶ[.]
]τα ψεύδη λέγειν
] τάληθῆ λέγων
]ν τοῖς φίλοις εὐμαρῶ[ς].
 5 μὴ τοὺς κακοὺς οἴκτειρε πρᾶσσοντας κακῶς,
 βέ]βαιος ἡτυχηκότη.
 20 ὀργῆς ἔκατι κρυπ[τὰ] μὴ ἐκφ[ή]ν[η]ς φίλου,
 π]οιοῦ προμηθίας
 γλώσσης μάλιστα, π[ιαν]ταχοῦ πειρῶ κρατ[εῖν],

18 MEN. Mon. 345 rec. A μὴ τ. κ. οἴκ. πρᾶξαντας κ., rec. U
 (cf. G. ad l.) μὴ τ. κακῶς πρᾶττοντας οἴκτειρ, ἂν κακοὶ || 20 MEN.
 Mon. 418 ὀργ. χάριν τὰ κρ. μὴ κφάνης φ. | DIPTYCH. Cairen.
 ed. P. Jouguet et G. Lefebvre BCH 28 (1904), 208 (quater), ubi
 vera lectio ἔκατι || 20s Philemon. fr. 233 (CAF 2, 537 K.) ὀργ.
 χάριν τὰ κρ. μὴ φάνης φίλου· ἔλπιζε δ' αὐτὸν πάλιν (ἂν Mein.) εἶναι
 σον φίλον: huius distichi fata varia descr. G. p. 24s || 22-24 STOB.
 3, 33 (π. σιγῆς), 4 p. 678 H. [SM] Χάρητος· [22-24] (= TGF

14 de νομ]ισθῆναι κακῶ[ς] (cf. Men. fr. 476, 1 Koe. Men. Mon. 40)
 valde dubitat G. | nisi κακῶ[ς] || 15-17 de mendacio vitando, verum
 dicendo || 15 eodem vel sim. cadunt Soph. Phil. 108 fr. 236, 1
 N.² Men. Epitr. 81 || 15s contulit G. Eur. fr. 1036, 2. 1 N.² σκλήρ'
 ἀληθῆ et μαλθακά ψευδῆ || 16 eosdem exitus et Trag. et Com.
 saepe || 16s ἀλλὰ τάλ. λ. [φέρεις ὄνησι]ν τ. φ. εἰμ. G. || 18 vix ||
 Oed. C. 287s τάλ. λ. [ἔχεις ὀμλεῖ]ν τ. φ. εἰμ. G. || 18 vix ||
 18s 'noli misereri hominis mali, viri boni infortunati commise-
 rere' || 18 contulit G. Men. Mon. 625 et Eur. Andr. 893s | οἴκτειρε
 vetustissimum diphthongi mediae hoc esse exemplum ad-
 notat G. || 19 [ἐσθλῶν δ' ἔσθι βέ]βαιος G. [ἔ. δ' ἔπον βέ]β. Hense
 [ἔ. φίλος βέ]β. Cr. [ἔ. παρὼν βέ]β. Schöll | de perfecto ἡτ. con-
 tulit G. Men. fr. 136, 1 Koe. Philem. fr. 107, 3 K., ad sententiam
 Ps.-Isocr. ad Demon. 28 Men. Mon. 61. 533 Eur. Iph. A. 345ss ||
 20s iratus cave ne arcana amici prodideris (Eur. Andr. 688ss,
 ubi et ὀργῆς χάριν et προμηθία) || 20 ἔκατι κρυπτά Dipt. Dipt.
 τὰ κρ. rell. | εκφάνεις pap. εκφάνης (φάνης) Mon. em. Mein. |
 φίλων, φίλους Mon. v. l. | Men. Mon. 271 ἰδὼν τι χρηστὸν μηδὲν
 εκφάνης ὄλος 592 (Trag. adesp. 511 N.²) χρόνος τὰ κρυπτά πάντα
 πρὸς τὸ φῶς ἀγει (G.) || 21 [πάντως δὲ λήθην μὴ π]οιοῦ πρ. dubi-
 tans tentavit G. | Plat. Min. 318^e πολλὴν προμηθεῖαν ποιεῖσθαι |
 in προμηθία sim. cadunt Soph. El. 990 Oed. C. 333 fr. 281, 2 N.²
 Eur. Med. 741 Hec. 1137 al. || 21ss cf. 38ss || 22 πανταχῇ Mon. ap.
 Mein., suo Marte ut videtur contra W. Meyer ap. G. 27 | de
 πανταχοῦ disseruit G. 27s, de πειρῶ v. ad v. 8

ιδ καὶ γέροντι καὶ νέῳ τιμὴν φέρει,
 ἡ γλῶσσα σιγὴν κἀρεῖλαν κεκτημένη.
 [.....]. [...]..... θυμοῦ λαβεῖν
 [.....]..... βλάβην φέρει
 [.....]...[.]. [...]..... ὠποῦς ἔχειν
 [....]..... ἡ γομίζεται

]ν ἐκφοβούμενο[.]
].. θων τύχη
]. ἐκφ[...]. υς δλων
].. συντελεῖ τύχη

c. λύσιν πονηρῶν

p. 826, 2 N.² | MAXIM. CONF. 2, 597 | APOSTOL. 5, 53^a | GNOMOL. Corp. Paris 478 Elter || 22 MEN. Mon. 80 (Mein.) γλ. μάλ. πανταχῇ πειρῶ κρ. in Mon. codice Urbinati praecedit sub A 3 d μὴ προσήκει, μήτ' ἄκουε, μήθ' ἔρα

23 δ δὲ corp. Par. ὡς καὶ N. (praeter necessitatem) | καὶ γὰρ dubitans Hense | γέροντες καὶ νέοι Eur. Herc. 455 | in τιμὴν φέρει cadunt Eur. Hipp. 329 Suppl. 306 || 24 olim iniuria del. F. W. Schmidt (Krit. St. zu den gr. Dramatikern 3 [1887], 27) cf. Aesch. Sept. 619 φιλεῖ δὲ σιγῇ ἢ λέγειν τὰ καίρια fr. 208 N.² σιγῶν θ' ὅπου δὲ καὶ λέγων τὰ καίρια Men. Mon. 231 ἢ δὲ σιωπῶν ἢ λέγειν ἀμελνονα (ubi N. τὰ καίρια) (G.) || 25-28 G. spectare censet ad iram domandam adscito Men. Mon. 71 βλέπει τὸν ἄνδρα θυμὸς εἰς ὀργὴν πεσὼν || 26 eodem cadit Soph. El. 1042 cf. Men. Mon. 6 (G.) || 27 εὐλοποῦς? τηλοποῦς? || 29-32 de terribili fortunae vi (G.) || 29 Soph. El. 276 (Κλυταιμῆστρα) Ἐρινὸν οὐ τιν' ἐκφοβούμενη || c ab hac pap. parte deperdita haud alienum esse censet G. fr. 1 N.² (infra 3) || 33-37 de viris bonis a malis fatis liberandis || 33s λύσιν πονηρῶν πραγμάτων ἔδωκε πως] ἐσθλοῖσι δαίμων G. (qui contulit Trag. adesp. 82 N.² Men. Mon. 141) λ. π. [πρ. δίδωσ' ἐκὼν] ἐσθλ. δ., [οὐ δίδωσι τοῖς κακοῖς] Hense conl. Soph. Phil. 1341 ἐσθλ. δ. [οἷς παρίστασθαι φιλεῖ] Kal. ex Men. fr. 714 Koe. ἅπαντι δαίμων ἄνδρι συμπαρίσταται (εὐδὴς γενομένη) | δίδωσ' ἐκὼν in v. fine et δαίμων δίδωσι sim. ap. Eur. Andr. 1007s Suppl. 463s Tro. 1201s | ad λύσιν π. cf. Soph. Trach. 1170s et Mon. Urbinat. Θ 5 θεῶι προσεύχον πημάτων λαβεῖν λύσιν cum Eur. Andr. 900 ὦ Φοῖβ' ἀκέστορ, πημάτων δόλης λύσιν (G.) Herod. 6, 139 λύσιν... τῶν παρεόντων κακῶν Men. Epit. 509 K. λύσεις... τῶν κακῶν | contulit praeterea Hense e Pap. Bouriant 1, 18 σῶσον σεαντὸν ἐκ πονηρῶν πραγμάτων | adde Pind. Nem. 10, 76s λύσεις πενθέων Soph. Tr. 1170s μόχθων τῶν ἐφεστώτων... λύσιν

ἐσθλοῖσι δαίμων [.φηνελε[.]ι.ητ[
 μόνη[
 κ.ηγη γὰρ [ἢ μὴ λέγε ἐν [
 μηθένος αμ[
 ὁ μὴ λέγων [
 [.]μ[.]η χαρε[
 βλαπτ[
 πλουτο[.
 [.]·[.]·[.]εσμα[

v. 45-51 praeter litteras singulas leguntur 48 [μ]η[δ]ἐν ποιεῖν[, 49 εἰ[ξυβρι[ζ]ει[, 50]εὐχευσ[
 fr. d-f paucas tantum modo litteras legit G.

3. δαπάνην ἄκαιρον μηδαμῶς προσίεσο,
 γαστρὸς δὲ πειρῶ πᾶσαν ἥνιαν κρατεῖν·
 μόνη γὰρ ὧν πέπονθεν οὐκ ἔχει χάριν,

3 1. 2 LYDVS de mens. 4, 113 ὅτι ὁ Χάρος φησί· [1. 2] || 2-6 STOB. 3, 17 (π. ἀκραςίας), 3 p. 490 H. [SMA Mac. Chrys.] Χάρετος· [2-6] (= TGF p. 825, 1 N.²) cf. APOSTOL. 5, 26^c || 2. 3 GREG. NAZ. de virt. 585ss (Migne 37, 722s) tom. 2, 213 ed. Col. ἤκουσα τοῦτο τῆς σοφῆς τραγωιδίας [2. 3] 'ἐν πλησμονῇ τοι Κύρις, ἐν πεινῶσι δ' οὐ' παχεῖα γαστήρ λεπτόν οὐ τίπτει νόον' κτλ. || 2 MEN. Mon. 81

34 Men. Mon. 141 ἐσθλῶι γὰρ ἄνδρι ἐσθλὰ καὶ διδοῖ θεός || 35 in. ep aut ep | sequitur neque | 36 a μόνη incipit fr. 3, 3 Men. fr. dub. 1105 K. fr. trag. adesp. 503 N.² || 38-41 'fave linguae' cf. 21ss || 38 Men. Mon. 208 (= Dionys. fr. inc. 6 p. 795 N.²) ἢ λέγε τι σιγῆς κρείττον ἢ σιγῇ ἔχε (G.) || 39 a μὴ incipit Men. fr. 185, 4 Koe. | aut ἀμειν- aut ἀμειβ- (Aesch. Suppl. 249) || 42s de divitiarum periculis cf. G. ad l. || 42 a βλέπει incipit v. tragici et Men. Mon. 71 || 43 an πλοῦτος? G., qui adscr. Men. Mon. 702 πλοῦτοι πεποινθῶς ἄδιστα μὴ πειρῶ ποιεῖν || 3 1s inlustravit Wil. l. c. || 1 IG II 5, 624^b (saec. II a. Chr.) δαπάναι ἄκαιροι | cf. Eur. fr. 893 N.² ἀρκεῖ μετρία βιοτὰ μοι σόφρονος τραπέζης, τὸ δ' ἄκαιρον ἅπαν ἐπερβάλλον τε μὴ προσείμαν (Hense) || 2 δὲ om. Macar. | cf. Stob. 3, 17, 5 ἐπάρχει τῶι βίῳ γαστρὸς κρατεῖν et Eur. fr. 413, 4 N.² | πᾶσιν errore N. || 3 idem exordium 2, 36 (cum adn.)

ἀει δὲ τοῦ δέοντος ἐνδεῖται πλέον.
ὅστις δὲ γαστρός μὴ κρατεῖν ἐπίσταται,
οὗτος τὰ πλείων τῶν κακῶν ἔχει κακά.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ

ΑΥΛΩΔΙΑ

p. 199 P.

[Θ]
μηδ' ἀδικ(ε)ῖν ζήτει, μηδ', ἂν ἀδικῇ, πρ[ο]σοερίσῃς.
φεῦγε φόνους καὶ φεῦγε μάχας, φ(ε)ῖσαι ..δ.νε..
εἰς δ' ὀλίγον πονέσεις, καὶ δεύτερον οὐ μεταμέλῃ.
αὐ[λ(ε)ι] μοι.

Εἰδ(ι)ες ἄρ, χειμῶνα, θέρους· ταῦτ' ἐστὶ διόλου·
ἥλιος αὐτὸς [ἔδν], καὶ νῦξ τὰ τεταγμέν' ἀπέχει.

5s recurrunt ap. ANECD. Gr. 3, 469 Boiss.

PAP. Oxyrh. 1795 saec. I p. Chr. ed. Grenfell et Hunt vol. XV (1922) p. 114ss J. U. Powell Collectanea Alexandr. p. 199s P. Maas PhW. 1922, 581s et Kal. Metr. Jb. 257, 20 de metro. στίχους μειούρους nemo non audit. cf. Pap. Oxyrh. vol. I 15 Wil. GGA 1898, 695. T. F. Higham in 'Greek Poetry and Life' (Festschr. f. G. Murray 1936) 299—324

4 δὲ γὰρ A | δοθέντος N. figura illa δέοντος ἐνδεῖται praeter necessitatem deleta || 5 ὅστις δὲ μὴ γαστρός S Mac. Tr. p. 109 γαστρός ὅστις μὴ Anecd. || 6 οὗτος om. S οὕτως Anecd.

sententiae secundum litterarum primarum ordinem a [?] usque ad E (?) in duabus columnis dispositae sunt. columnae primae seriei A—Γ frag. nimis lacera exstant. eiusdem generis est pap. Oxyrh. 15 saec. III p. Chr., quae eiusdem generis seriem X ad Ω continet, eam quoque ita mutilatum, ut praeter sententiarum genus vix quid cognosci possit || 1 cf. Ps.-Phocyl. 21. 51 | προσεγ. Theocr. 5, 60 (ποτέρωδε) || 2 cf. Ps.-Phocyl. 32. 34. 151 || 3 πονέσεις velut Theocr. 10, 8 ἐπόθεσα cf. Kühner-Blass 2, 525 Schwyzer GrGr. 753 | cf. Plat. Phaed. 62^d ἐπιμελεῖσθαι v. l. = ἐπιμελήσεσθαι || 4 αὐλιμοι pap. interpretatus est Wil. l. c. ex Ameips. CGrF 1, 676 K. (= Athen. 11, 783^e III p. 23 Kai.) | cf. Theogn. 1055s (Maas) || 5 appella Ἰδεις | διόλου adv. A. P. Arist. Plut.

μὴ κοπία ζητεῖν, πόθεν ἥλιος ἢ πόθεν[ν] ὕδωρ,
ἀλλὰ π[ό]θεν τ[ό] μύρον καὶ τοὺς στεφάνου[ς] ἀγοράσῃς.
αὐ[λ(ε)ι] μοι.

Κρήρας αὐτορῦ[το]υς μέλ[ι]τος τρ(ε)ῖς ἤθελον ἔχειν,
πέντε γαλακτορῦτους, οἶνον δέκα, δώδεκα μύρον,
καὶ δύο πηγαίων ὕδατων, καὶ τρ(ε)ῖς χιονέ[ν]ων.
παῖδα κατὰ κρήνην καὶ παρθένον ἠθελὼν ἔχειν.
αὐ[λ(ε)ι] μοι.

Λύδιος αὐλὸς ἐμοί, τὰ δὲ Λύδια παίγματα λύρας,
κα[ί] Φρύγ[ι]ος κάλαμος, τὰ δὲ τάρυρα τύμπανα πονεῖ.
ταῦτα ζῶν ἄισαί τ' ἔρ(α)μαι, καί, διὰν ἀποθάνω,
αὐλὸν ὑπὲρ κεφαλῆς θέτε μοι, παρὰ ποσσ[ι] δὲ λύρ(α)[ν].
αὐ[λ(ε)ι] μοι.

Μέτρα τι[ς] ἂν πλοῦτον, (τίς) ἀνεύρατο μέτρα πενίας,
ἢ τίς ἐν ἀνθρώποις χρυσοῦ πάλιν εὗρατο μέτρον;
νῦν γὰρ ὁ χρήματ' ἔχων ἐτι πλε[ί]ονα χρήματα θέλει,
πλούσιος ὢν δ' ὁ τάλας βασανίσ[δ]εται ὥσπερ ὁ πένης.
αὐ[λ(ε)ι] μοι.

Νεκρὸν ἔάν ποθ' ἴδῃς καὶ μνήματα κοφὰ παράγῃς,
κοινὸν ἔσοπιτρον ὀρᾷ(ς)· ὁ θανὼν οὕτως προσεδόκα.

7 κοπιᾶν = 'laborare' Nov. Test. | in mentem venit placitorum de sole et aqua philosophorum, qualia conguessit in primis Plutarchus ap. Die. Doxogr. p. 348. 280 al. || 10 αὐτόρ(ε)τος pro αὐτορῦτος iam Pind. Pyth. 12, 17 velut Soph. Antig. 950 χρυσορῦτους cf. v. 11 || 10. 12 an τρίς? || 11 πεντησσερ. ε pap. | γαλακτ. novum || 12 ad ὅδ. χιόν. cf. Athen. 1, 123^{ed} Xenoph. memor. 2, 1, 30 | an χιονίων? || 16 iam Hom. X 163 ἀσπίδα ταυρήην K 257s κυνήην ... ταυρήην et Ps.-Hes. scut. 104 ταύρεος, ceterum adi. aetatis sequioris || 17 ερομαι pap. em. editt. || 18 λωρη[ν] pap. || 20 cf. Ps.-Phocyl. 5s | ἂν quasi ἂν ... ἀνεύρατο tmesi secundum Ψ 709 ἂν δ' ... ἀνίστατο ε 260 ἐν δὲ ... ἐνέδησεν P., adde Pind. Nem. 9, 8, nisi sententia interpretanda est irrealis et scrib. bis τίς ἂν | πλοῦτον παλι pap. (e v. 21): τίς Hunt || 20ss cf. Sol. 1, 71ss cum adn. || 21s cf. Ps.-Phocyl. 42ss || 22 cf. Sotad. 9, 6 || 25 P. ad ποθ' ἴδῃς contulit Mayser Gramm. griech. Pap. p. 201 Lightfoot ad ep. Paul. ad Philipp. 2, 23 ἀφίδω | Mosch. trag. 7, 5 p. 815 N.² τὸ σῶμα κοφῶ τάξιν εἰληφεν πέτρον | παράγειν = 'praeterire' Polyb. 5, 18, 4 N. T. Matth. 9, 9 Inscr. (de viatore) || 26 ἔσοπιτρον transl. Pind. Nem. 7, 14

ὁ χρ[ο]ν[ος] ἐστὶ δάνος, τὸ ζῆν πικρός ἐσθ' ὁ δανίσας,
κἂν τότε ἀπαιτῆσαι σε θέλημι, κλαίων [ἀ]ποδίδοις.

αὐλ<ε>ι μοι.

Ξέρξης ἦν βασιλε[ύ]ς ὁ λέγων Διὶ πάντα μερίσαι,
δς δυσ<ι> πηθαλ[ί]ο[ι]ς μόνος ἔσχισε Λήμνιον ὕδωρ.

30

*Ολβι<ο>ς ἦν ὁ Μίδας, τρεῖς δ' ὀλβιος ἦν ὁ [Κ]ινύρ[α]ς,
ἀλλὰ τίς εἰς Ἀἶδα ὀβολοῦ πλέον ἦλνθεν ἔχων;

αὐλ<ε>ι μοι.

27 δάνος et δανίζω A. P. app. 752 A. P. 11, 309 || 28 an ποτ' ? |
διδούς, διδοῖ LXX contulit P. || 30s Iuven. 10, 185s (cum
schol.) attulit P. cf. Herod. 7, 33ss | μερίζειν τὴν βασιλείαν iam
Polyb. 31, 18, 1 || 32 cf. Tyrt. 9, 6 cum adn. || 33 cf. Ps.-Phocyl.
109ss Sol. 14, 7s